

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

76 *Llei orgànica 1/2025, de 2 de gener, de mesures en matèria d'eficiència del servei públic de justícia.*

FELIPE VI

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica.

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono:

PREÀMBUL

I

La Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, va ser la primera norma que, amb caràcter general, recollia les exigències estatutàries en matèria d'organització judicial després de la promulgació de la Constitució de 1978. Aquesta Llei orgànica va substituir la fins llavors vigent Llei provisional sobre organització del poder judicial, de 15 de setembre de 1870, i això va permetre l'evolució d'una organització, llavors ancorada a una Espanya del segle XIX, cap a un verdader Estat social i democràtic de dret, propi de l'organització política d'una nació que ja s'identificava com una societat democràtica avançada.

Han passat, doncs, més de trenta-cinc anys des que aquella norma va revolucionar el model organitzatiu que es projectava sobre l'organització territorial del poder judicial, incloent-hi rellevants modificacions, algunes derivades de la configuració territorial de l'Estat en comunitats autònomes. Aquesta organització territorial s'estructurava, a efectes judicials, en municipis, partits, províncies i comunitats autònomes i permetia definir els àmbits d'actuació per a l'exercici de la potestat jurisdiccional. Així, llevat dels òrgans la potestat dels quals s'estenia a tot el territori nacional, la planta quedava establerta en jutjats de pau, de primera instància i instrucció, contenciós administratiu, social, de vigilància penitenciària i de menors, audiències provincials i tribunals superiors de justícia.

En els seus més de set lustres de vigència, la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, ha estat objecte de nombroses reformes que, en general, no han canviat d'una manera substancial l'organització dels tribunals pel que fa a la seva planta i demarcació. Una de les més significatives va arribar amb la Llei orgànica 7/1988, de 28 de desembre, dels jutjats penals, i per la qual es modifiquen diversos preceptes de les lleis orgànica del poder judicial i d'enjudiciament criminal, que va incloure aquesta classe d'òrgans entre els que componen aquella planta.

Tanmateix, aquestes reformes amb prou feines han modificat l'estructura de l'organització dels tribunals, que han mantingut la divisió territorial des del municipi, com a element bàsic, fins a arribar a les comunitats autònomes. A més, en aquesta organització sempre s'ha partit de considerar els jutjats, òrgans unipersonals, el primer esglau d'accés a la justícia per a la ciutadania, traslladant l'existència dels tribunals, com a ens col·legiats d'organització i enjudiciament, al nivell provincial o superior.

Però aquest model d'organització judicial basat en el tradicional jutjat unipersonal, que ja estava present en el segle XIX, responia a les necessitats d'una societat que, aleshores, es podia descriure com essencialment agrària, dispersa, poc comunicada i

amb grans limitacions de mobilitat, que no té res a veure amb la societat espanyola d'avui.

Actualment, la complexitat de les relacions socials i econòmiques i l'important increment de la litigiositat plantegen noves exigències en l'organització de l'Administració de justícia. A més, s'ha produït un avenç espectacular en el camp de les tecnologies de la informació i la comunicació, així com en les infraestructures de transport, que permeten més mobilitat i la concentració de la població i els serveis al voltant de nuclis urbans, per la qual cosa el model tradicional de jutjat unipersonal ha anat quedant obsolet.

L'organització judicial tradicional ha provocat, amb el pas del temps, una sèrie de disfuncions en l'àmbit de l'Administració de justícia, com poden ser la manca d'especialització dels jutjats; la proliferació d'òrgans amb idèntica competència en cada partit judicial, la qual cosa comporta una innecessària dispersió de mitjans i esforç; l'afavoriment de la justícia interina; i les desigualtats en la càrrega de treball i en el temps de resolució d'assumptes, entre d'altres.

És per això que la racionalització del model i la cerca de l'eficiència aconsellen que el primer nivell d'organització judicial operi de manera col·legiada, com també passa en les altres instàncies judicials, en la mateixa línia que altres països del nostre entorn democràtic. És important destacar que el model dels tribunals d'instància és un sistema d'organització col·legiada que no altera l'exercici de la funció jurisdiccional ni les competències dels òrgans d'enjudiciament unipersonals.

Valorant l'encaix constitucional del nou model organitzatiu, com considera el Consell d'Estat en el dictamen emès en relació amb l'Avantprojecte de Llei orgànica d'eficiència organitzativa del servei públic de justícia, per la qual es modifica la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, per a la implantació dels tribunals d'instància i les oficines de justícia en els municipis, es conclou que les prescripcions que contenen els articles 117 i 122 de la Constitució espanyola s'apliquen a tots els òrgans judicials, independentment del seu caràcter i configuració unipersonal o col·legiada. En aquests preceptes es reflecteix l'estructura organitzativa de l'Administració de justícia espanyola en aquell moment, integrada per jutjats i tribunals. D'aquesta manera, el Consell d'Estat interpreta que «les proclamacions dels articles 117 i 122 de la Constitució espanyola no tenen l'abast de crear una garantia institucional que el primer esglaó de la tutela judicial s'hagi d'articular a través d'òrgans judicials unipersonals i independents, per contraposició a l'exercici col·legiat de la potestat jurisdiccional en les instàncies superiors.»

II

D'altra banda, el sistema de justícia del nostre país, que dona suport a l'exercici de la potestat jurisdiccional, pateix des de fa dècades d'insuficiències estructurals, algunes de les quals, sense justificació, han dificultat que ocupi plenament el lloc que mereix en una societat avançada. No hi ha dubte que en alguns punts del sistema pot haver-hi dèficit de recursos que calgui corregir, però no sembla que aquesta sigui la causa principal dels nostres problemes crònics, derivats més aviat de l'escassa eficiència de les solucions que successivament s'han anat implantant per reforçar l'Administració de justícia com servei públic.

Això només és així quan la justícia es percep per la ciutadania com una cosa pròpia, pròxima, eficaç, entenedora i relativament ràpida. En paraules del constitucionalisme modern, aquest servei públic requereix tant legitimitat social com eficiència. Legitimitat en el sentit de grau de confiança i credibilitat que el sistema de justícia ha de tenir per a la nostra ciutadania, i eficiència referida a la capacitat d'aquest sistema per produir respostes eficaces i efectives.

Es tracta, per tant, de garantir que l'accés a la justícia suposi la consolidació de drets i garanties dels ciutadans i ciutadanes; que el seu funcionament com a servei públic es

produeixi en condicions d'eficiència operativa; i que la transformació digital de la nostra societat rebi trasllat correlatiu a l'Administració de justícia.

Per fer-ho, cal adaptar, a més, les estructures de la justícia. Primer, per poder fer front a les dificultats en el desenvolupament normal dels jutjats i tribunals; després, per poder superar l'enorme repte d'oferir un servei públic eficient i just a la ciutadania; i, finalment, per incorporar els valors de solidaritat i d'humanisme entre els quals la justícia és l'espina dorsal i l'element imprescindible de la pau social. En aquest context, també és responsabilitat de la ciutadania contribuir a la sostenibilitat del servei públic de justícia.

Si, tal com s'estableix constitucionalment, la justícia emana del poble, la llei ha de propiciar i impulsar la participació de la ciutadania en el sistema de justícia. Ja es fa en l'àmbit penal amb la institució del jurat, i és convenient també obrir la justícia civil, social —i immediatament després la contenciosa administrativa— als ciutadans perquè se sentin protagonistes dels seus propis problemes i assumeixin de forma responsable la solució més adequada d'aquests, especialment en determinats casos en què és imprescindible cercar solucions pactades que garanteixin, en la mesura del possible, la pau social i la convivència.

A aquesta situació s'afegeix la necessitat d'introduir els mecanismes eficients que resulten imprescindibles per fer front al nombre actual d'assumptes judicialitzats, que, unit al risc evident d'augment dels terminis de litispendència, col·loca l'Administració de justícia en una situació molt delicada que exigeix adoptar mesures immediates i efectives, sota pena que aquella es vegi abocada a un increment en la durada mitjana dels assumptes i fins i tot un col·lapse de l'activitat dels tribunals, amb greu afectació als interessos de la societat espanyola la tutela dels quals es confia a aquests òrgans jurisdiccionals.

Aquestes mesures d'agilitació processal s'introdueixen bàsicament en la Llei d'enjudiciament criminal, aprovada pel Reial decret de 14 de setembre de 1882; en la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa; en la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil; en la Llei 36/2011, de 10 d'octubre, reguladora de la jurisdicció social; i en la Llei 15/2015, de 2 de juliol, de la jurisdicció voluntària.

Amb aquestes mesures, en definitiva, es consoliden i es complementen les reformes introduïdes pel Reial decret llei 5/2023, de 28 de juny, pel qual s'adopten i es prorroguen determinades mesures de resposta a les conseqüències econòmiques i socials de la Guerra d'Ucraïna, de suport a la reconstrucció de l'illa de La Palma i a altres situacions de vulnerabilitat; de transposició de directives de la Unió Europea en matèria de modificacions estructurals de societats mercantils i conciliació de la vida familiar i la vida professional dels progenitors i dels cuidadors, i d'execució i compliment del dret de la Unió Europea; i pel Reial decret llei 6/2023, de 19 de desembre, pel qual s'aproven mesures urgents per a l'execució del Pla de recuperació, transformació i resiliència en matèria de servei públic de justícia, funció pública, règim local i mecenatge.

III

Aquesta Llei s'estructura en dos títols. El títol primer emprèn la reforma organitzativa de l'Administració de justícia en tots els seus àmbits, mitjançant la creació i constitució dels tribunals d'instància i l'evolució dels jutjats de pau a modernes oficines de justícia en els municipis. La Llei regula, de manera complementària, la conclusió dels treballs de desplegament i implantació d'una oficina judicial adaptada a aquesta nova organització judicial.

L'eficiència organitzativa té lloc en l'estructura que, optimitzant els recursos disponibles, es mostra apta per a l'obtenció dels seus objectius. De totes les qualitats que aporten valor a una organització eficient, la Llei es concentra en tres: l'especialització, l'homogeneïtat i la capacitat organitzativa.

La reforma aprofundeix en l'especialització dels òrgans judicials, així com en l'adequació dels mitjans personals i materials que els donen suport en el compliment de

les comeses derivades de la funció jurisdiccional. Aquesta reforma també recull el manament que estableix la disposició final vintena de la Llei orgànica 8/2021, de 4 de juny, de protecció integral a la infància i l'adolescència davant la violència, per abordar l'atenció de la infància i l'adolescència víctimes de violència a través de l'especialització de la justícia dels òrgans judicials i dels seus titulars per a la instrucció i l'enjudiciament de causes penals per delictes comesos contra persones menors d'edat. La realitat de la violència contra la infància i l'adolescència fa urgent aquesta adaptació de la justícia per garantir els drets dels nens, nenes i adolescents víctimes o testimonis.

També desenvolupa instruments que permeten que hi hagi més homogeneïtat en les pràctiques i els comportaments dels òrgans judicials i de les oficines judicials, que implica més previsibilitat, accessibilitat i proximitat, i aporta seguretat i confiança a la ciutadania i als i les professionals que es relacionen amb l'Administració de justícia.

La reforma insisteix en un model que afavoreix el desenvolupament de la capacitat organitzativa del sistema de justícia, entesa com la qualitat de l'organització judicial i de les oficines judicials d'adaptar de forma flexible la seva resposta a les necessitats canviants de la societat.

Ja en la IX legislatura es va posar en marxa la modificació de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, per a la creació dels tribunals d'instància, iniciativa que va decaure amb motiu de la dissolució de les cambres i la convocatòria d'eleccions generals.

Posteriorment, l'any 2012, es va reprendre la reforma de l'organització territorial judicial que el 2014 va desembocar en un avantprojecte de Llei orgànica del poder judicial, en la qual s'insistia en la creació dels tribunals d'instància. Tanmateix, aquesta proposta tampoc no va prosperar.

La mateixa sort ha tingut el Projecte de Llei orgànica d'eficiència organitzativa del servei públic de justícia, per la qual es modifica la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, per a la implantació dels tribunals d'instància i les oficines de justícia als municipis, aprovat el 12 d'abril de 2022 i que es trobava proper al tràmit de votació en la Comissió de Justícia del Congrés dels Diputats quan, el 29 de maig de 2023, es van dissoldre anticipadament les Corts Generals i es van convocar eleccions generals.

És evident que, malgrat que aquests projectes no tiressin endavant, l'interès en les expectatives que aquesta reforma ofereix no s'han perdut al llarg dels anys.

El model d'organització judicial basat en el tradicional jutjat unipersonal avui està condicionant les possibilitats d'aconseguir un servei públic de justícia més eficient. La resposta a les necessitats sorgides per l'increment de la litigiositat i la consegüent càrrega dels jutjats i tribunals ha estat sempre l'establiment de nous òrgans judicials i de mesures de reforç. Tanmateix, aquests augments en la dotació de mitjans personals i materials no han donat el fruit esperat, almenys no en proporció a les inversions efectuades.

Aquest continu increment de la creació d'òrgans judicials, sense intervenció simultània sobre la seva organització, ha suposat una multiplicació d'òrgans amb idèntica competència i la mateixa inversió en mitjans en cadascun d'aquests, independentment de les necessitats reals de la càrrega de treball que han d'atendre. Això ha afavorit, al seu torn, el nomenament de jutges substituïts, que no pertanyen a la carrera judicial, per poder cobrir de manera immediata necessitats inajornables i que no admetien l'espera als mecanismes ordinaris de provisió.

Per tot això, aquesta Llei afronta la transformació dels jutjats en tribunals d'instància, amb el suport d'unes oficines judicials que avui es redefeixen i es reestructuren en serveis comuns, que han d'existir en totes les oficines judicials, i en altres serveis comuns que es puguin constituir.

L'establiment dels tribunals d'instància simplifica l'accés a la justícia. Hi ha d'haver un únic tribunal assistit per una única organització que li doni suport, l'oficina judicial, i ja no hi ha d'haver jutjats amb la seva pròpia forma de funcionament. Aquesta organització judicial i els mecanismes d'interrelació que la Llei estableix entre el tribunal d'instància i l'oficina judicial que li presta suport permeten la correcció de les disfuncions derivades de

les diferents formes de procedir en aspectes purament organitzatius i procedimentals. Es potencia així l'accessibilitat i la confiança dels usuaris i les usuàries en el sistema de justícia.

D'altra banda, el desenvolupament de les noves tecnologies i el seu alt grau d'implantació en l'Administració de justícia, després de la decidida aposta del Ministeri de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts, del Consell General del Poder Judicial i de les comunitats autònomes per incorporar aquests avenços a l'estructura judicial i a l'organització de les oficines, ofereix innumbrables mitjans i possibilitats organitzatives que no existien fa escassos anys.

Els òrgans judicials disposen d'eines informàtiques molt desenvolupades, que han permès l'evolució de les formes de documentació, gestió i tramitació del procediment, transitant de l'expedient en paper a l'expedient judicial electrònic. També es disposa de sistemes de gestió processal que permeten la gestió i tramitació digital dels procediments i que fan possible la comunicació telemàtica, tant interna entre els jutges, les jutgesses i l'oficina judicial, com externa entre oficines judicials, professionals, altres administracions i ciutadania. Finalment, existeixen altres eines digitals en via de desenvolupament i perfeccionament, com ara les que han de fer possible una immediació digital plena i segura, que acosti la justícia a tothom. Precisament per aprofundir en la digitalització de l'Administració de justícia, per adaptar la realitat judicial espanyola del segle XXI al marc tecnològic contemporani i afavorir una relació digital entre la ciutadania i els òrgans jurisdiccionals, es va aprovar el Reial decret llei 6/2023, de 19 de desembre, pel qual s'aproven mesures urgents per a l'execució del Pla de recuperació, transformació i resiliència en matèria de servei públic de justícia, funció pública, règim local i mecenatge.

Per oferir una justícia més propera i sostenible, que aprofiti els beneficis dels desenvolupaments operats en l'àmbit de les noves tecnologies, s'aborda també l'evolució dels jutjats de pau.

Per bé que la seva funció, tal com es va plantejar en el segle XIX, ha quedat molt reduïda, la necessitat de mantenir l'accés a l'Administració de justícia i de disposar de serveis en tot el territori continua vigent, especialment en un moment en què el risc de despoblament d'algunes zones rurals és elevat i es requereix augmentar els serveis de l'Administració. Amb aquesta Llei es pretén donar resposta a aquesta necessitat des del context social actual, fent evolucionar els instruments de l'Administració de justícia.

Per fer-ho, es crea l'oficina de justícia al municipi, que és una estructura administrativa que es nodreix de les actuals secretaries dels jutjats de pau. Aquesta oficina no només manté els serveis actuals, sinó que els amplia, per augmentar el seu catàleg de gestions dins l'Administració de justícia i acostar-la a tots els municipis. Així, la justícia de pau, que ha tingut un paper fonamental com a punt de contacte de l'Administració de justícia en l'àmbit local durant gairebé dos segles, dona pas a una nova estructura que dona resposta a la mateixa necessitat, però de manera més ajustada a les demandes socials actuals.

La regulació sobre les oficines de justícia en municipis es completa, en el marc d'aquesta Llei orgànica, amb les previsions normatives d'aquelles comunitats autònomes amb competències transferides en matèria de justícia en els estatuts d'autonomia de les quals se'ls atribueixen competències en matèria de justícia de pau o de proximitat. Amb aquest objectiu s'ha introduït en la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, la disposició addicional vint-i-cinquena que, sense perjudici del que disposa l'article 152.2.3r, preveu que el nomenament dels jutges i les jutgesses de pau es faci en els termes que preveuen els respectius estatuts d'autonomia de les referides comunitats autònomes a què s'atribueixen aquestes competències en matèria de justícia de pau o de proximitat.

D'aquesta manera es completa l'estructura organitzativa encaminada a garantir un servei públic de justícia de qualitat, en la qual és fonamental la millora en la gestió dels recursos humans i materials que s'apliquen per oferir nous i millors serveis a les

persones que habiten en els municipis menys poblats a través d'una atenció més propera i accessible.

Per això, constitueix un objectiu d'aquesta reforma evitar que les persones que es troben en aquests municipis s'hagin de desplaçar a les capitals per fer aquelles gestions davant l'Administració que actualment han de dur a terme presencialment, dotant aquestes oficines de justícia dels mitjans tecnològics necessaris per a la pràctica d'actes processals i la intervenció en aquests a distància.

Es cullen aquí els beneficis dels avenços tecnològics dels últims anys, com ara l'expedient judicial electrònic, la digitalització de les oficines judicials, el desenvolupament de les tecnologies de la comunicació i de la informació, l'experiència acumulada després del desenvolupament de la prestació del servei de forma telemàtica, que faciliten l'accés de la ciutadania als expedients judicials o la seva participació en actuacions processals. Totes aquestes són mesures que redunden, no només en l'eficàcia i l'estalvi de costos, sinó que tenen un gran impacte en la petjada ecològica, ja que eviten un gran nombre de desplaçaments als tribunals.

L'article 1 modifica la Llei orgànica 6/1985, del poder judicial, en dos àmbits fonamentals: d'una banda, la creació dels tribunals d'instància i el Tribunal Central de la Instància; i de l'altra, la creació i constitució de les oficines de justícia en els municipis.

Els tribunals d'instància i el Tribunal Central d'Instància es configuren com a òrgans judicials col·legiats, des del punt de vista organitzatiu. S'integren, així, en la relació de tribunals de l'article 26 a què s'atribueix l'exercici de la potestat jurisdiccional, queda suprimida qualsevol referència als jutjats en el títol preliminar i la disposició addicional primera d'aquesta Llei estableix que qualsevol menció que es faci a aquests en la resta de l'articulat s'entén feta als tribunals o als jutges, les jutgesses, els magistrats i les magistrades que hi serveixen.

En l'article 74 s'han suprimit les referències al coneixement que les sales contencioses administratives dels tribunals superiors de justícia tenien atribuïdes en relació amb els recursos de cassació per a la unificació de doctrina i de cassació en interès de la llei, que van desaparèixer amb la reforma operada per Llei orgànica 7/2015, de 21 de juliol.

L'article 84 preveu l'existència d'un tribunal d'instància en cada partit judicial i la seva estructura mínima. Així, ha d'estar integrat per una secció única, civil i d'instrucció, mentre que en els supòsits que preveu la Llei 38/1988, de 28 de desembre, de demarcació i de planta judicial, el tribunal d'instància ha d'estar integrat per una secció civil i una altra secció d'instrucció.

A més, la Llei preveu que els tribunals d'instància puguin estar integrats per seccions de família, infància i capacitat, mercantil, de violència sobre la dona, de violència contra la infància i l'adolescència, penal, de menors, de vigilància penitenciària, contenciosa administrativa i social, regulant l'àmbit territorial a què estenguin la seva jurisdicció cadascuna de les seccions, la seva estructura, la seva composició i les seves competències.

Però, al marge de la creació d'aquestes seccions especialitzades, es manté la possibilitat que en qualsevol de les seccions dels tribunals d'instància s'especialitzin també algunes places per al coneixement de determinades classes d'assumptes o les execucions pròpies de l'ordre jurisdiccional de què es tracti.

Altres modificacions que afecten els òrgans judicials són les operades en matèria de competències atribuïdes per raó de la matèria a determinats òrgans unipersonals, concretament en l'àmbit civil especialitzat en matèria de família, infància i capacitat i en l'àmbit penal especialitzat en matèria de violència contra la infància i l'adolescència.

L'article 86 enumera les competències atribuïdes a les seccions de família, infància i capacitat, i a jutges civils especialitzats. En consideració a la diversitat de competències assumides pels actuals jutjats de família i per jutges especialitzats en aquesta matèria, s'ha optat per homogeneïtzar-les en aquest precepte. En la disposició transitòria setena s'estableix el règim transitori que ha d'operar una vegada s'hagi constituït el tribunal d'instància, per garantir, així, que a partir d'aquell moment tots els jutges i les jutgesses

especialitzats en matèria de família i totes les seccions de família, infància i capacitat assumeixin les mateixes competències.

L'article 89 bis i les reformes operades en els articles 82, 82 bis, 90, 329 i 330, tots aquests de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, i concordants de la Llei 38/1988, de 28 de desembre, de demarcació i de planta judicial, compleixen la disposició final vintena de la Llei orgànica 8/2021, de 4 de juny, de protecció integral a la infància i l'adolescència, en relació amb l'especialització dels òrgans judicials per al coneixement dels assumptes de violència d'aquesta classe. El mateix article 89 bis conté una regulació de les competències atribuïdes a aquestes seccions dels tribunals d'instància i de les audiències provincials.

En la mateixa línia, l'article 89 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, atribueix a les seccions de violència sobre la dona el coneixement de la instrucció dels processos per exigir responsabilitat penal pels delictes contra la llibertat sexual que preveu el títol VIII del llibre II del Codi penal, pels delictes de mutilació genital femenina, matrimoni forçat i assetjament amb connotació sexual, quan la persona ofesa pel delicte sigui dona, per complir la disposició final vintena de la Llei orgànica 10/2022, de 6 de setembre, de garantia integral de la llibertat sexual, en relació amb l'especialització en violències sexuals; també es modifica la Llei d'assistència jurídica gratuïta en els termes que preveu la disposició final vint-i-unena de la mateixa Llei orgànica 10/2022.

La Llei inclou la possibilitat que la instrucció d'un determinat procés penal o el coneixement en primera instància d'un procediment de qualsevol ordre jurisdiccional correspongui conjuntament a tres jutges, jutgesses, magistrats o magistrades del tribunal d'instància.

Seguidament, la Llei modifica la rúbrica del capítol IV del títol III del llibre II, que queda redactada «De la presidència dels tribunals d'instància i de les seves seccions, de la presidència del Tribunal Central d'Instància i de les seves seccions, i de les juntes de jutges i jutgesses», i regula, en aquest capítol, qüestions que afecten l'aspecte organitzatiu intern dels tribunals d'instància i del Tribunal Central d'Instància.

Cada tribunal d'instància ha d'estar integrat per la Presidència del tribunal d'instància i els jutges, les jutgesses, els magistrats i les magistrades que desenvolupin la seva activitat jurisdiccional en aquests. També hi ha d'haver una Presidència de secció quan en aquesta hi hagi vuit o més places judicials, sempre que en el tribunal d'instància hi hagi dues o més seccions i el nombre total de places judicials del tribunal sigui igual o superior a dotze.

La Llei regula, en l'article 166, el nomenament del jutge, la jutgessa, el magistrat o la magistrada que ha d'ostentar la presidència del tribunal d'instància i estableix el període d'exercici del càrrec, la seva renovació i el possible alliberament del treball que els correspongui fer en l'ordre jurisdiccional respectiu.

També regula el nomenament dels qui hagin d'ostentar les presidències de secció i preveu l'elecció del jutge, jutgessa, magistrat o magistrada que ostenti la presidència del Tribunal Central d'Instància i dels qui exerceixin la presidència de les seves seccions.

L'article 168 detalla les funcions que corresponen a la Presidència del tribunal d'instància i a la Presidència de secció, entre les quals destaquen les de coordinació i organitzatives dirigides a garantir la bona marxa del tribunal i les de promoure la unificació de pràctiques i criteris.

Els articles 169 i 170 regulen, respectivament, la Junta de jutges i jutgesses del tribunal d'instància i la Junta de jutges i jutgesses de secció i els detalls relatius a la seva constitució i àmbit d'actuació.

Com a complement d'això, l'apartat 4 de l'article 264 preveu la possibilitat que la Junta de jutges i jutgesses de secció del tribunal d'instància es reuneixi per a l'examen i valoració de criteris quan els jutges, les jutgesses, els magistrats i les magistrades que la integren sostinguin en les seves resolucions diversitat de criteris interpretatius en l'aplicació de la llei en assumptes substancialment iguals.

En l'article 167 s'introdueix com a novetat la publicitat de les normes predeterminades per les quals es regeixi el repartiment d'assumptes entre els jutges, les jutgesses, els magistrats i les magistrades dels tribunals d'instància. A més, aquest article preveu la facultat de la Presidència del tribunal d'instància de proposar el nomenament dels jutges, les jutgesses, els magistrats i les magistrades a què es refereix l'apartat 6 de l'article 84 quan concorrin les circumstàncies que detalla.

Els articles 210, 211 i 212 adapten a la nova organització judicial el règim de les substitucions voluntàries entre jutges, jutgesses, magistrats i magistrades, el règim legal subsidiari, la pròrroga de jurisdicció i la provisió de places.

Es modifiquen els articles 229 i 234 per adaptar la seva redacció a la reforma operada en matèria d'Administració judicial electrònica a través de la iniciativa normativa d'eficiència digital en matèria d'identificació d'intervinents en actuacions processals mitjançant videoconferència i en matèria d'accés a la informació que consta en procediments judicials, i també es modifica l'article 248 per donar-li una redacció harmonitzada amb la regulació que preveu la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, pel que fa a la forma de les resolucions judicials.

Finalment, es modifiquen els articles 236 nonies i 595 i s'introdueixen els articles 610 ter i 620 bis, per tal d'establir una nova regulació relativa a l'organització interna del Consell General del Poder Judicial com a autoritat de control pel que fa al tractament de dades personals amb finalitats jurisdiccionals.

Juntament amb la creació dels tribunals d'instància, l'objecte principal d'aquest títol és la creació i constitució de les oficines de justícia als municipis. Per això s'inclou en la Llei orgànica 6/1985, del poder judicial, un nou capítol IV del títol I del llibre V, sota la rúbrica «De les oficines de justícia als municipis», integrat per tres articles.

L'article 439 ter defineix les oficines de justícia als municipis com aquelles unitats no integrades en l'oficina judicial del partit judicial que es constitueixen en l'àmbit de l'organització de l'Administració de justícia per a la prestació de serveis a la ciutadania dels municipis respectius. A més, regula els aspectes relatius a la seva dotació i la gestió de les seves instal·lacions, mitjans instrumentals i altres mitjans necessaris per al desenvolupament de les seves funcions.

L'article 439 quater enumera els serveis que s'han de prestar des d'aquestes oficines de justícia en els municipis, amb una amplitud molt superior als desenvolupats actualment pels jutjats de pau.

Així, a més d'assumir, com fins ara, la pràctica dels actes de comunicació processal que s'hagin d'entendre amb els qui resideixin en el municipi, aquestes oficines han de prestar, entre d'altres, serveis de col·laboració amb el Registre Civil i amb les unitats de mitjans adequats de solució de controvèrsies i de gestió de sol·licituds de la ciutadania relacionades amb l'Administració de justícia.

Finalment, l'article 439 quinquies disposa que els llocs de treball d'aquestes oficines s'han de cobrir per personal dels cossos de funcionaris i funcionàries al servei de l'Administració de justícia, amb la possibilitat que també s'inclogui personal d'altres administracions públiques, en consideració als diferents serveis que s'han de prestar des d'aquestes i d'acord amb el que es disposi en les corresponents relacions de llocs de treball.

Com a novetat, s'introdueix que, per garantir la coordinació i cooperació entre administracions amb competències assumides en matèria de justícia, aquestes han d'impulsar la cooperació per garantir la millora contínua en l'Administració de justícia amb la fixació d'estàndards de qualitat homogenis en tot l'Estat.

A aquest efecte, es preveu que mitjançant convenis de col·laboració o altres instruments de col·laboració i cooperació interadministrativa dels que estableix la legislació vigent, es puguin articular estructures per a la definició, execució i seguiment de projectes comuns i compartits entre les diferents administracions amb competències en matèria de justícia. Amb el mateix objectiu s'han d'establir cursos que permetin la participació dels consells professionals que desenvolupen les seves funcions, principalment, en relació amb l'Administració de justícia.

Com a complement d'aquestes modificacions que afecten l'organització dels òrgans judicials i la planta judicial, la Llei redefineix l'oficina judicial i, a l'article 436, estableix que la seva activitat s'ha de desenvolupar a través dels serveis comuns, que comprenen els serveis comuns de tramitació i, si escau, els altres serveis comuns que es determinin.

Aquest article 436 conté una regulació general dels serveis comuns, del seu àmbit d'actuació, de les bases de l'organització interna d'aquests serveis comuns i de les funcions de coordinació que han d'assumir les persones que exerceixin la direcció del servei comú de tramitació i dels altres serveis comuns que pugui haver-hi a l'oficina judicial.

Tots els serveis comuns es configuren com a integrants d'una estructura instrumental al servei de la funció jurisdiccional, de manera que tots aquests, cadascun en el seu àmbit d'actuació, assisteixen jutges i jutgesses en l'exercici de les funcions que els són pròpies, duent a terme les actuacions necessàries per a l'exacte i eficaç compliment de totes les resolucions que dictin.

Els serveis comuns els dirigeix un lletrat o una lletrada de l'Administració de justícia a qui la Llei atribueix la direcció tècnica processal i la coordinació dels lletrats i les lletrades que la integren.

Per tal de flexibilitzar la seva funcionalitat i adaptació a cada òrgan judicial, els serveis comuns es poden subdividir en àrees i equips per facilitar l'exercici de la funció jurisdiccional.

El servei comú de tramitació es configura com un servei comú necessari de l'oficina judicial, que pot concórrer o no amb altres serveis comuns. Quan concorri amb altres serveis comuns, es reserva, en tot cas, a aquest servei comú l'ordenació de procediments declaratius i, en aquest àmbit, l'assistència a jutges i jutgesses, i es poden derivar als altres serveis comuns altres funcions, en els termes que preveuen els articles 436 i 438.

Juntament amb aquests serveis comuns de tramitació que han de donar suport als òrgans judicials, es manté la regulació dels serveis comuns processals, que també es poden subdividir en àrees, per bé que en aquests serveis no han de fer funcions d'ordenació del procediment.

En l'article 438, dins les funcions assignades als serveis comuns diferents del de la tramitació, s'han afegit les relatives a la prestació d'auxili judicial en el marc de la cooperació jurídica internacional, de suport i d'ordenació de processos d'execució.

La nova redacció de l'article 439 permet atribuir a les «unitats administratives» funcions per a prestació de serveis de mitjans adequats de solució de controvèrsies, alhora que preveu la possible integració en aquestes, en els termes que es preveuen, dels lletrats de l'Administració de justícia.

Amb la vocació d'estendre un model d'oficina judicial adaptada a la nova organització judicial i a tots els tribunals, en l'article 521 s'inclouen com a centres de destí el servei comú de tramitació del Tribunal Suprem, els de l'Audiència Nacional i del Tribunal Central d'Instància, de cadascun dels tribunals superiors de justícia i el conjunt de serveis comuns de tramitació que, sense estar compresos en els anteriors, radiquin en un mateix municipi.

A més, s'inclou com a especificació de les relacions de llocs de treball de l'oficina judicial la identificació dels llocs l'activitat dels quals sigui compatible en diferents unitats d'aquesta, i d'aquells l'activitat dels quals sigui compatible amb la de les oficines del Registre Civil o les oficines de justícia en els municipis.

En els articles 476, 477 i 478 es redefineixen algunes de les funcions encomanades al personal de l'Administració de justícia per acomodar-les a la prestació de serveis en les oficines de justícia en els municipis.

Els articles 464 i 466 modifiquen la intervenció del Consell del Secretariat en el procés d'elecció de secretaris i secretàries de govern i secretaris i secretàries coordinadors o coordinadores, i donen a aquell òrgan consultiu més participació en aquests processos, en emetre un informe previ en el primer cas i ser oït en el segon, sobre la idoneïtat de totes les candidatures.

També s'inclou, en l'article 464, una regulació més flexible de la substitució conjuntural dels qui ocupen els càrrecs de secretari i de secretària de govern.

IV

El títol II de la Llei conté un gran bloc de reformes en la línia de les modificacions ja introduïdes pel Reial decret llei 5/2023, de 28 de juny, i el Reial decret llei 6/2023, de 19 de desembre. En primer lloc, en el capítol I, s'introdueixen en el nostre ordenament jurídic, al costat de la mateixa jurisdicció, altres mitjans adequats de solució de controvèrsies en via no jurisdiccional, com a mesura imprescindible per a la consolidació d'un servei públic de justícia sostenible.

Deixant clara la indiscutible importància constitucional de l'exercici de la potestat jurisdiccional pels jutges i tribunals, amb la introducció d'aquests mecanismes, ja consolidats en el dret comparat, es compleix la màxima de la II·lustració i del procés codificador: que abans d'entrar en el temple de la justícia, s'ha de passar pel temple de la concòrdia. En efecte, es tracta de potenciar la negociació entre les parts, directament o davant un tercer neutral, partint de la base que aquests mitjans redueixen el conflicte social, eviten la sobrecàrrega dels tribunals i poden ser igualment adequats per a la solució de la immensa majoria de les controvèrsies en matèria civil i mercantil.

El servei públic de justícia ha de ser capaç d'oferir a la ciutadania la via més adequada per gestionar el seu problema. En uns casos ha de ser la via exclusivament judicial, però en molts d'altres ha de ser la via consensual la que ofereixi la millor opció. L'elecció del mitjà més adequat de solució de controvèrsies aporta qualitat a la justícia i reporta satisfacció als ciutadans i ciutadanes. En aquest context cobren importància les raons de les parts per construir solucions dialogades en espais compartits.

Així mateix, es reconeixen mitjans prou contrastats en l'àmbit internacional com el dret col·laboratiu que facilita la negociació estructurada de les parts assistides per les seves respectives advocades i advocats i que permet, d'una forma natural i orgànica, integrar en l'equip, si es considera oportú, terceres persones expertes neutrals. Els principis fonamentals del procés col·laboratiu són: la bona fe, la negociació sobre interessos, la transparència, la confidencialitat, el treball en equip —entre les parts, les seves advocades i advocats i les terceres persones expertes neutrals que puguin participar-hi, si escau— i la renúncia a tribunals per part dels i les professionals de l'advocacia que hagin intervingut en el procés, en cas de no aconseguir una solució, total o parcial, de la controvèrsia.

Amb els mètodes alternatius o adequats de solució de controvèrsies s'incrementa el protagonisme de les professions jurídiques, especialment pel paper negociador de l'advocacia que es garanteix en tot cas, però també dels procuradors i procuradores dels tribunals, les persones professionals de la mediació, els graduats i graduades socials, els notaris i notàries i els registradors i registradores de la propietat, a més de molts altres professionals.

Especialment, es pren en consideració que el codi deontològic de l'advocacia espanyola estableix com a prioritària, i característica de l'actuació professional, la funció de la concòrdia, juntament amb l'obligació de procurar l'avinença entre les parts. El mateix Estatut general de l'advocacia espanyola, aprovat pel Reial decret 135/2021, de 2 de març, defineix el contingut d'aquesta professió com l'activitat d'assessorament, consell i defensa de drets i interessos públics i privats, mitjançant l'aplicació de la ciència i la tècnica jurídiques, en ordre a dos objectius que plasma en peu d'igualtat: la concòrdia i l'efectivitat dels drets i les llibertats fonamentals.

Per aquestes raons resulta oportú, davant l'exponencial increment de la litigiositat, fomentar aquesta manera de procedir habitual de l'advocacia tenint en compte que aquesta activitat negociadora sigui degudament remunerada, fins i tot en els casos en què s'intervinguí per designació en el torn d'ofici, i amb la introducció d'un catàleg de mecanismes de negociació assistida, obert a qualsevol altre mètode eficaç, que sigui

subsidiari de l'activitat negociadora directa que ja es practica tradicionalment en l'advocacia.

És clar, com s'ha indicat, que la potestat jurisdiccional correspon exclusivament als jutjats i tribunals, però la justícia no és únicament l'«administració de la justícia contenciosa». És tot un sistema que s'emmarca dins el moviment d'allò que la filosofia del dret denomina la justícia deliberativa, que no és monopoli dels cossos judicials ni de l'advocacia, sinó que pertany a tota la societat civil. Els col·legis professionals compleixen d'aquesta manera una funció de servei a la ciutadania: alberguen al si de les seves institucions mecanismes de solució de controvèrsies, promouen i faciliten el diàleg social i, alhora, enforteixen l'important paper que desenvolupen en una societat democràtica avançada.

S'ha de recuperar la capacitat negociadora de les parts, amb la introducció de mecanismes que trenquin la dinàmica de la confrontació i la crispació que envaeix, en els nostres temps, les relacions socials. Per fer-ho, cal introduir mesures eficaces que no es degradin ni transformin en mers requisits burocràtics. A aquest efecte s'ha de potenciar la mediació en totes les seves formes i introduir altres mecanismes d'experiència acreditada en el dret comparat. Dit això, no s'ha d'oblidar que Espanya ha desenvolupat, durant els últims vint anys, importants iniciatives a favor de la mediació gràcies a l'impuls de les comunitats autònomes, que s'han dotat de lleis de mediació, han constituït centres i unitats per a la seva implementació efectiva i han desplegat polítiques de foment.

La Llei 5/2012, de 6 de juliol, de mediació en afers civils i mercantils, que va incorporar a l'ordenament espanyol la Directiva 2008/52/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 21 de maig de 2008, sobre determinats aspectes de la mediació en afers civils i mercantils, així com el Reial decret 980/2013, de 13 de desembre, pel qual es despleguen determinats aspectes d'aquesta Llei, van néixer amb la vocació decidida d'establir al nostre país la mediació com a instrument d'autocomposició eficaç de controvèrsies sorgides entre subjectes de dret privat en l'àmbit de les seves relacions de dret disponible.

Des de l'entrada en vigor de la Llei, el 27 de juliol de 2012, no s'ha aconseguit desenvolupar la potencialitat augurada des de la seva gestació. En aquest sentit, cal destacar les apreciacions de l'informe de 26 d'agost de 2016 de la Comissió al Parlament Europeu, al Consell i al Comitè Econòmic i Social Europeu sobre l'aplicació de la Directiva 2008/52/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 21 de maig de 2008, ja que constitueix un document de valor indubtable per sistematitzar l'estudi dels qüestionaris emesos per operadors jurídics de tots els estats membres i que evidencia, en termes generals, determinades dificultats en relació amb el funcionament dels sistemes nacionals de mediació a la pràctica, particularment relacionades amb la manca d'una «cultura» de la mediació als estats membres.

Resulta també d'especial interès l'anàlisi efectuada per la Comissió Europea de les mesures utilitzades en altres estats membres per al foment de la mediació, de la qual resulta com les legislacions nacionals basculen entre l'aplicació de mecanismes d'incentivació i estímul fiscal a les parts que recorren a la mediació, i mecanismes sancionadors per a supòsits de rebuig injustificat a aquesta. La Comissió conclou amb la recomanació als estats membres d'intensificar els seus esforços per fomentar i encoratjar el recurs a la mediació, petició que va fer seva el Parlament Europeu en la seva Resolució de 12 de setembre de 2017, sobre l'aplicació de la Directiva 2008/52/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 21 de maig de 2008.

Així, el títol II conté un capítol dedicat a la regulació dels mitjans adequats de solució de controvèrsies en via no jurisdiccional, que comença amb unes disposicions generals relatives al seu concepte i caracterització i a l'àmbit d'aplicació d'aquests, constituït pels afers civils i mercantils, inclosos els conflictes transfronterers, quedant excloses, pel que fa a l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei, les matèries concursal i laboral, en la normativa reguladora de les quals ja es preveuen instruments en què es materialitzen solucions pactades acomodades a la naturalesa i peculiaritats d'aquelles matèries; el procés penal, en què no regeix el principi dispositiu, sense perjudici del dret de les víctimes a accedir a

serveis de justícia restaurativa amb la finalitat d'obtenir una adequada reparació material i moral dels perjudicis derivats del delictes quan es compleixin els requisits establerts legalment; i els assumptes de qualsevol naturalesa en què una de les parts sigui una entitat pertanyent al sector públic, i això en espera de la futura regulació d'aquests mateixos mitjans adequats de solució de controvèrsies en l'àmbit administratiu i en l'ordre jurisdiccional contenciós administratiu, cosa que requereix un instrument legislatiu propi i diferenciat. En efecte, l'interès general que subjau en la intervenció de totes les entitats del sector públic, així com el caràcter públic del finançament que suporta el seu funcionament, la submissió a l'estricta principi de legalitat per exigència de l'article 103 de la Constitució i l'autotutela declarativa i executiva dels actes administratius determina la impossibilitat que els mitjans adequats de solució de controvèrsies rebin un tractament legislatiu assimilable al que conté aquesta Llei per als afers civils i mercantils.

No obstant això, no poden ser sotmesos a mitjans adequats de solució de controvèrsies, encara que sigui per derivació judicial, els conflictes que afectin drets i obligacions que no estiguin a disposició de les parts en virtut de la legislació aplicable ni els que versin sobre alguna de les matèries excloses de la mediació de conformitat amb el que disposa l'article 89 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, sense perjudici de la possible aplicació dels mitjans adequats de solució de controvèrsies als efectes i mesures que preveuen els articles 102 i 103 del Codi civil, amb la corresponent homologació judicial de l'acord assolit.

L'article 5 especifica que no s'exigeix activitat negociadora prèvia com a requisit de procedibilitat quan es pretengui iniciar un procediment per a la tutela judicial civil de drets fonamentals; l'adopció de les mesures que preveu l'article 158 del Codi civil; en els processos sobre adopció de mesures judicials de suport a les persones amb discapacitat; en els processos sobre filiació, paternitat i maternitat; quan es pretengui la tutela sumària de la tinença o possessió o la resolució igualment sumària de demolicions o enderrocs d'obra en estat de ruïna o que amenacin de causar danys; ni en determinats procediments de protecció de menors. Finalment, tampoc no és necessari acudir a un mitjà adequat de solució de controvèrsies per a la iniciació d'expedients de jurisdicció voluntària, la sol·licitud de mesures cautelars o la interposició d'una demanda executiva, així com per presentar la sol·licitud d'inici de determinats procediments regulats per reglaments europeus.

Es regula també l'assistència lletrada a les parts quan acudeixin a un d'aquests mitjans, incloent-hi les disposicions necessàries per garantir el principi d'igualtat d'armes, els efectes de l'obertura del procés de negociació i de la seva possible terminació sense acord, les actuacions negociadores desenvolupades per mitjans telemàtics, els honoraris dels professionals intervinents, el principi essencial de confidencialitat comuna a tots els mitjans adequats de solució de controvèrsies, juntament amb les normes de tractament i protecció de dades de caràcter personal de les persones físiques i la manera d'acreditar l'intent de negociació per tal de complir amb el requisit correlatiu de procedibilitat en l'ordre jurisdiccional civil. No obstant això, en el cas d'activitats negociades tipificades en lleis sectorials són aplicables els requisits procedimentals establerts en aquestes.

De la mateixa manera, es contenen les disposicions necessàries sobre la formalització de l'acord entre les parts i la seva possible elevació a escriptura pública o homologació judicial, segons els casos, així com les normes pertinents sobre la validesa i l'eficàcia de l'acord.

Independentment de la conciliació davant el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia que preveuen i regulen els articles 139 i successius de la Llei 15/2015, de 2 de juliol, de la jurisdicció voluntària, les lleis d'enjudiciament preveuen l'activitat conciliadora dels tribunals en diversos moments del procediment, bé sigui a l'inici de les compareixences i vistes, o en l'audiència prèvia al judici tractant-se del judici ordinari en l'ordre civil. Aquesta activitat la pot dur a terme el mateix jutge o jutgessa, o el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia, segons les diferents disposicions de les lleis rituals, i amb aquesta finalitat es modifica l'article 19 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, per regular la possible derivació dels assumptes a mediació, o a qualsevol altre mitjà

adequat de solució de controvèrsies, pel lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia quan es donin les circumstàncies allà establertes. Els efectes de l'eventual acord, un cop homologat, tenen la mateixa eficàcia que la sentència ferma.

Coneixent aquesta realitat, aquesta Llei enumera i regula entre els diferents mètodes de negociació prèvia a la via jurisdiccional la conciliació privada, i destaca els requisits precisos per intervenir com a conciliador i les funcions de la persona conciliadora.

També l'oferta vinculant confidencial i l'opinió d'expert independent, amb les característiques, efectes i principis rectors de cadascun d'aquests dos mitjans adequats de solució de controvèrsies.

Paral·lelament a aquests nous mecanismes, es potencia la mediació com a mitjà adequat de solució de controvèrsies en què dues o més parts intenten voluntàriament, a través d'un procediment estructurat, assolir per si mateixes un acord amb la intervenció de la persona mediadora, significant que la mediació continua regulada en la Llei 5/2012, de 6 de juliol, en la qual es fan les modificacions puntuals necessàries.

Per a la implantació dels mitjans adequats de solució de controvèrsies, es modifica la Llei 1/1996, de 10 de gener, d'assistència jurídica gratuïta, per permetre que quedin coberts, òbviament quan es reuneixin els requisits exigits legalment, els honoraris de les persones professionals de l'advocacia que hagin assistit les parts quan acudir a aquests mitjans adequats de solució de controvèrsies sigui pressuposat processal per a l'admissió de la demanda, resulti de la derivació judicial acordada pels jutges o tribunals o sigui sol·licitada per les parts en qualsevol moment del procediment judicial.

Es produeixen també les modificacions necessàries en la Llei 1/2000, de 7 de gener, per poder incloure en la taxació de costes la intervenció de professionals de què s'hagi valgut el consumidor o usuari, encara que la seva intervenció no resulti preceptiva, i perquè en la imposició i taxació de costes del plet els tribunals puguin valorar la col·laboració de les parts en la utilització dels mitjans adequats de solució de controvèrsies i el possible abús del servei públic de justícia; a aquest efecte també es regula la possible sol·licitud d'exoneració o moderació de les costes després de la seva imposició i una vegada que el deure de confidencialitat ha complert tota l'etapa necessària fins a la fermesa de la sentència i ja es pot acreditar la formulació d'una proposta a la part contrària en qualsevol dels mitjans adequats de solució de controvèrsies a què hagin acudit, que aquesta no hagi estat acceptada per la part requerida i que la resolució judicial que hagi posat fi al procediment sigui substancialment coincident amb el contingut d'aquesta proposta.

Sorgeix així la noció de l'abús del servei públic de justícia, actitud incompatible absolutament amb la seva sostenibilitat. L'abús del servei públic de justícia s'erigeix com a excepció al principi general del principi de venciment objectiu en costes, i informador dels criteris per a la seva imposició, en sancionar aquelles parts que hagin refusat injustificadament acudir a un mitjà adequat de solució de controvèrsies, quan aquest sigui preceptiu. De la mateixa manera, l'abús del servei públic de justícia s'uneix a la conculcació de les regles de la bona fe processal com a concepte creditor de la imposició motivada de les sancions que preveu l'esmentada Llei 1/2000, de 7 de gener.

Aquest abús es pot exemplificar, per tant, en la utilització irresponsable del dret fonamental d'accés als tribunals recurrent injustificadament a la jurisdicció quan hagués estat factible i evident una solució consensuada de la controvèrsia, com són els litigis de clàusules abusives ja resolts en via judicial amb caràcter ferm i amb idèntic supòsit de fet i fonament jurídic, o en els casos en què les pretensions manquin notòriament de qualsevol justificació impactant en la sostenibilitat del sistema, del qual es vol fer partícip a la ciutadania.

Així, per bé que aquest nou concepte pot presentar elements concomitants amb altres d'existents com a temeritat, l'abús del dret o la mala fe processal, els complementa, oferint una dimensió de la justícia com a servei públic en exigir una valoració, per part dels tribunals, de la conducta de les parts prèvia al procediment, en la consecució d'una solució negociada.

Tot això, sense perjudici que és indubtablement la jurisprudència la que ha d'anar delimitant els contorns d'aquest nou concepte, i els seus aspectes diferencials respecte als ja indicats, com ja ho ha fet durant molts anys en l'anàlisi de la temeritat o la mala fe processal.

Igualment, es modifica l'article 264 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, que estableix que la demanda ha d'anar acompanyada del document que acrediti que s'ha intentat l'activitat negociadora prèvia a la via judicial quan la llei exigeixi aquest intent com a requisit de procedibilitat, que és en els litigis que se substancien davant l'ordre jurisdiccional civil amb les exclusions esmentades abans; i amb la mateixa finalitat, l'article 399, en el seu apartat 3, sobre el contingut de la demanda, i l'apartat 2 de l'article 403 sobre la seva inadmissió si manqués el requisit de procedibilitat.

Així mateix, s'introdueix un nou apartat 5 en l'article 439 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, en què s'estableix com a requisit de procedibilitat en les accions de reclamació de devolució de les quantitats indegudament satisfetes pel consumidor en aplicació de determinades clàusules terra o de qualsevol altres clàusules que es considerin abusives contingudes en contractes de préstec o crèdit garantits amb hipoteca immobiliària, una reclamació extrajudicial prèvia davant les persones físiques o jurídiques que facin l'activitat de concessió de préstecs o crèdits de manera professional. La regulació d'aquesta reclamació extrajudicial prèvia es troba al nou article 439 bis.

De la mateixa manera, en els litigis en matèria de consum s'entén també complert el requisit de procedibilitat amb la resolució de les reclamacions presentades pels usuaris dels serveis financers davant el Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions en els termes que estableix l'article 30 de la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de mesures de reforma del sistema financer, o per haver acudit a algun dels procediments a què es refereix la Llei 7/2017, de 2 de novembre, per la qual s'incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 2013/11/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 21 de maig de 2013, relativa a la resolució alternativa de litigis en matèria de consum, o els que puguin haver estat establerts en normativa sectorial en desplegament d'aquesta.

Es regula expressament la derivació judicial a mitjans adequats de solució de controvèrsies en qualsevol procediment i en qualsevol moment d'aquest, sigui primera instància, apel·lació o execució, amb la introducció d'un nou apartat 5 a l'article 19 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, sense perjudici de la regulació específica prevista per als casos en què la derivació s'efectuï en la fase d'audiència prèvia en el judici ordinari i de vista en el judici verbal. Es modifiquen també els articles 727 i 730 sobre les mesures cautelars en el cas d'intent de mitjans adequats de solució de controvèrsies, arbitratges i litigis estrangers.

La Llei 5/2012, de 6 de juliol, es modifica en diferents aspectes: entre d'altres, els efectes de la mediació sobre els terminis de prescripció i caducitat, la seva connexió amb el requisit de procedibilitat que estableix la Llei 1/2000, de 7 de gener, els requisits que s'han de complir a aquest efecte, l'harmonització del requisit de confidencialitat amb la regulació que conté aquesta Llei per als altres mitjans adequats de solució de controvèrsies en via no jurisdiccional, l'assistència lletrada, la sessió inicial, la sessió constitutiva i la derivació judicial.

La implantació i foment dels mitjans adequats de solució de controvèrsies exigeix, també, la modificació de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni. D'aquesta manera, es revisa l'exempció prevista en aquest impost per a les indemnitzacions a conseqüència de responsabilitat civil per danys personals en la quantia legal o judicialment reconeguda, amb la finalitat que pugui resultar aplicable quan, sense que es fixi la seva quantia ni legalment ni judicialment, la indemnització sigui satisfeta per l'entitat asseguradora del causant dels danys físics o psíquics en compliment d'un acord de mediació o de qualsevol altre mitjà adequat de solució de controvèrsies legalment previst.

Lligada al concepte d'abús del servei públic de justícia, la Llei regula de manera detallada la imposició d'interessos de demora als empresaris en general i a les entitats financeres en particular, en els procediments en què s'exerceixin accions promogudes per consumidors i usuaris quan els empresaris no contribueixen a una solució consensuada de la controvèrsia quan aquesta hauria estat factible i evident, com passa en els litigis de clàusules abusives ja resolts en via judicial amb caràcter ferm i amb idèntic supòsit de fet i fonament jurídic, en què s'obliga el consumidor o usuari a interposar demanda, o en els casos en què les pretensions manquin notòriament de qualsevol justificació, impactant en la sostenibilitat del sistema. Per fer-ho, s'estableix un sistema anàleg al que preveu la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança, pel que fa a la indemnització per mora de l'assegurador, amb imposició d'ofici d'interessos de demora superiors a l'interès legal del diner.

Igualment, es revisa el règim fiscal establert per a les anualitats per aliments percebuts dels pares per tal d'eliminar qualsevol dubte sobre l'aplicació d'aquest a les anualitats fixades en els convenis reguladors a què es refereix l'article 90 del Codi civil formalitzats davant el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia o en escriptura pública davant de notari, alhora que es recorda que aquest conveni pot ser el resultat de qualsevol mitjà adequat de solució de controvèrsies legalment previst.

Finalment, per raons de seguretat jurídica, es modifica l'exempció prevista per a les indemnitzacions per acomiadament o cessament dels treballadors i treballadores per eliminar qualsevol dubte interpretatiu i confirmar legalment de manera expressa que no deriven d'un pacte, conveni o contracte, les indemnitzacions acordades davant el servei administratiu com a pas previ a l'inici de la via judicial social.

En consonància amb les competències que s'atorguen als registradors i registradores dins el sistema de mitjans adequats de solució de controvèrsies en via no jurisdiccional, es modifica l'article 103 bis de la Llei hipotecària perquè la certificació de la conciliació registral estigui dotada d'eficàcia executiva en els termes de l'article 517 de la Llei d'enjudiciament civil i es modifica aquest últim precepte per incloure expressament entre els títols que comporten execució els acords assolits per les parts també en qualsevol altre dels mitjans adequats de solució de controvèrsies diferents dels laudes arbitral i els acords de mediació que igualment hagin estat elevats a escriptura pública, i també per acomodar les mencions a les escriptures públiques i pòlisses de contractes mercantils a la nova regulació de la Llei del notariat.

V

Les reformes processals tendents a agilitzar més la tramitació dels procediments judicials es recullen en el capítol II del títol II de la Llei.

Començant per la Llei d'enjudiciament criminal, es modifica només en qüestions puntuals que permetin ordenar els procediments existents per fomentar-ne l'agilitació, fins que s'elabori i entri en vigor una nova Llei d'enjudiciament criminal que dissenyi un procediment penal del segle XXI.

En primer lloc, es modifica l'article 266 de la Llei d'enjudiciament criminal per establir limitacions a la possibilitat de denunciar per via telemàtica. No es poden denunciar per aquest mitjà els fets que s'hagin comès amb violència i intimidació, encara que tinguin autor conegut, que hi hagi testimonis, que el denunciador sigui menor d'edat, que el delictes sigui flagrant, ni aquells fets de naturalesa violenta o sexual.

Així mateix, l'article 655 es modifica per introduir determinades millores en el règim de la conformitat, i s'exclouen límits penològics al seu àmbit d'aplicació. S'estableix l'obligació de subministrar informació per escrit de l'acord assolit, la qual cosa es trasllada igualment a l'article 785.

Es modifica també l'article 771 per millorar la regulació de la informació de drets i oferiment d'accions a càrrec de la policia judicial, i l'article 776 amb la finalitat d'evitar reiteració de tràmits i les citacions i els desplaçaments consegüents de les persones ofeses i perjudicades pel delictes només als efectes de fer-los l'ofertament d'accions, així

com la possibilitat d'efectuar-ho pel mitjà més ràpid possible, inclosos els mitjans de l'article 162 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, quan es tracti de persones obligades a la seva utilització o que hagin optat per aquests. Aquesta nova regulació no suposa, i així s'estableix expressament, cap minva dels drets que assisteixen les víctimes, atès que l'article 109 de la Llei d'enjudiciament criminal remet a una informació de drets completa, és a dir, als que tenen reconeguts en l'Estatut de la víctima del delictes. D'altra banda, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de notificar a la persona ofesa i perjudicada pel delictes l'òrgan judicial i el número de procediment corresponent, en aquells casos en què la policia judicial, prèviament, els hagi informat dels drets que els assisteixen.

Es modifica, també, el que disposen els articles 785, 786, 787 i 802. L'article 785 regula l'audiència preliminar a la qual s'han de citar únicament el Ministeri Fiscal i les parts, així com els acusats o acusades. Aquesta audiència té per finalitat no només l'admissió de proves, sinó també una possible conformitat, així com la depuració de les qüestions que puguin suposar la suspensió de la celebració del judici oral i un nou assenyalament o la possible nul·litat de proves per vulneració de drets fonamentals, sense necessitat d'esperar a la seva resolució en sentència després de la celebració del judici oral. Es preveu, igualment, la celebració d'aquesta audiència preliminar encara que no hi assisteixi, injustificadament, la persona acusada degudament esmentada o les altres parts, per tal de substanciar totes les qüestions que es puguin resoldre en absència.

L'article 786 de la Llei d'enjudiciament criminal s'adequa a la regulació d'audiència preliminar, que ja no s'ha de fer a l'inici del judici oral sinó abans.

Així mateix, per facilitar la conformitat tant en el procediment abreujat l'enjudiciament del qual correspon a l'Audiència Provincial com en el procediment ordinari, se suprimeix el límit penològic de sis anys, sense necessitat de celebrar el judici oral, per la qual cosa es modifica el que disposen els articles 655, 688 i 787.

En l'article 787 ter es millora la regulació per acollir l'audiència prèvia de la víctima o persona perjudicada, encara que no es personin, per tal de ponderar correctament els efectes i l'abast de la conformitat i, en tot cas, quan la gravetat o transcendència del fet o la intensitat o la quantia siguin especialment significatius, així com en tots els supòsits en què víctimes o persones perjudicades es trobin en situació d'especial vulnerabilitat. I també sobre els ajornaments de les responsabilitats pecuniàries i els requeriments i liquidacions de condemna de les penes imposades en la sentència.

S'introdueix un article 988 bis amb la finalitat d'ordenar la fase d'execució penal. Una de les principals dificultats d'aquesta fase processal radica en l'absència gairebé total de previsió legal sobre això. Amb aquest precepte no es pretén una regulació completa de l'execució penal, però sí evitar la dispersió de tràmits i resolucions, centrant-los en un sol moment inicial, de manera que, des d'aquest primer moment, l'execució quedi canalitzada en espera del compliment de les penes i altres pronunciaments de la sentència.

Finalment, s'estableix la tramitació preferent dels processos penals en què estigui involucrada com a víctima una persona menor d'edat. Així, s'atorga més protecció als menors i s'evita la victimització secundària derivada de la litispendència del procés.

En l'àmbit del procés contenciós administratiu, també s'aborda la modificació de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, amb l'objecte, en línia amb el general d'aquesta Llei, i de les reformes ja introduïdes, d'introduir les mesures d'agilitació processal necessàries per oferir a jutjats i tribunals d'aquesta ordre els instruments processals òptims per facilitar i fer més àgil tant la tramitació dels plets com la seva resolució, sense minva de les garanties del justiciable.

Amb aquesta finalitat, es modifica la regulació del procediment abreujat sense vista que va introduir la Llei 37/2011, de 10 d'octubre, de mesures d'agilitació processal. Els riscos de demora que s'anunciaven en la seva exposició de motius, i que es van pretendre evitar amb aquella reforma, es continuen produint actualment, ja que no són excepcionals els casos en què, malgrat renunciar a la vista en el recurs, aquesta se

celebra per la sola sol·licitud de la part demandada i a l'únic efecte de formular la seva resposta a la demanda en l'acte de la vista, la qual cosa dilata molts mesos la resolució del plet atesa la gran sobrecàrrega que pateixen les agendes d'assenyalaments dels jutjats. D'aquí la conveniència d'exigir que la sol·licitud de vista per la part demandada quedi sustentada sobre arguments que permetin a l'òrgan jurisdiccional apreciar la conveniència de la celebració d'aquest tràmit. No es tracta que l'òrgan jurisdiccional anticipi en la interlocutòria la decisió sobre la rebuda del plet a prova, ni tampoc sobre la pertinència de les diligències probatòries indicades en la sol·licitud, sinó únicament que, valorant el que s'ha argumentat, pugui prendre coneixement sobre la necessitat processal del tràmit de vista.

Ja pel que fa a la fase de resolució, en l'àmbit del procediment abreujat s'introdueix la possibilitat que el jutge o la jutgessa pugui, si així ho estima procedent ateses les circumstàncies concretes del cas que se sotmet al seu enjudiciament, dictar sentència oral. Aquesta facultat que s'ofereix a l'òrgan jurisdiccional té coherència amb l'essència d'aquest procediment, que, cal recordar-ho, se sustenta en el principi d'oralitat, i comporta, sens dubte, una agilitació de la decisió en els casos en què s'opti per la seva utilització. Però aquest efecte no s'ha d'entendre com una minva de la qualitat de la justícia que s'imparteixi a través d'aquesta classe de sentències, ja que, a banda que la possibilitat de resoldre oralment un recurs no és una novetat en l'àmbit del procediment contenciós administratiu i que ja està prevista en el procediment per a la garantia de la unitat de mercat, la remissió expressa que es fa al text de l'article 210 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, la reforma de la qual també s'emprèn en aquesta Llei, garanteix que aquestes sentències orals hagin d'expressar no només les pretensions de les parts, les proves proposades i practicades i, si escau, els fets provats, sinó també les raons i els fonaments legals de la decisió que s'hagi de dictar. Amb això, es preserva que, a través d'aquestes, s'imparteixi una correcta administració de justícia i es garanteix el compliment de l'exigència constitucional de motivació de les resolucions judicials consagrada a l'article 120 del text constitucional i, en darrera instància, la possibilitat de control de la resolució pels tribunals superiors, en els casos en què sigui susceptible de recurs.

Pel que fa a l'ordre jurisdiccional civil, aquesta Llei modifica diversos aspectes de la Llei 1/2000, de 7 de gener, per tal d'adaptar la seva regulació a les necessitats actuals, amb la finalitat d'agilitzar algun dels seus tràmits, reforçar les garanties dels seus processos i adaptar-la tant a les necessitats de la societat actual com a les de la mateixa Administració de justícia.

En primer lloc, i en relació amb el judici verbal, s'introdueix la possibilitat que el jutge o la jutgessa, a la vista de les peticions en matèria de prova de les parts, pugui decidir que la celebració de l'acte de la vista no pertoca, encara que les parts l'hagin sol·licitat. La regulació actual obliga que aquest acte es convoqui quan qualsevol de les parts el sol·liciti, aspecte que ha determinat la celebració de multitud de vistes innecessàries per a la resolució del plet, malgrat que per a això n'hi ha prou amb la prova documental presentada amb l'escrit de demanda i contestació. D'aquesta manera, és el jutge o la jutgessa qui, amb base en la valoració que faci de les actuacions, determina si és necessària o no la celebració d'aquest acte per dictar sentència, cosa que evita un retard injustificat en la resolució dels plets.

Una altra de les novetats que s'articula en aquesta Llei és la possibilitat que, en l'àmbit del judici verbal, els jutges puguin dictar sentències orals. Es tracta d'una mesura que cerca agilitzar i facilitar la resolució de plets, i es regula com una eina que pugui utilitzar el jutge o la jutgessa en consideració de les circumstàncies concretes del procés.

Aquestes sentències orals han de quedar enregistrades en el suport audiovisual de l'acte, i s'han de documentar posteriorment.

També es clarifica l'efecte de cosa jutjada en els judicis de desnonament per manca de pagament o expiració del termini quan s'acumula l'acció de reclamació de rendes o quantitats anàlogues, i s'estableix que els pronunciaments de la sentència en relació

amb aquestes accions acumulades produeixen aquest efecte, posant fi a la disparitat de criteris interpretatius en la matèria.

En matèria de costes processals són diverses les modificacions que es fan, sense perjudici de les que ja s'han exposat en descriure la regulació dels mitjans adequats de solució de controvèrsies.

Així, se suprimeix la condemna en costes en l'incident d'impugnació de la taxació de costes per excessives, excepte en els casos d'abús del servei públic de justícia. Moltes vegades, els jutjats o audiències provincials no segueixen els criteris del col·legi professional corresponent. Per això, atesa la casuística a l'hora d'interpretar els criteris d'honoraris i la complexitat d'alguns assumptes, sembla lògic que, tractant-se d'una qüestió no reglada, no s'imposin costes llevat que s'aprecii l'abús esmentat abans. D'aquesta manera s'evita la pràctica de multitud de taxacions de costes pels incidents d'impugnació de les costes principals.

També s'introdueix una nova regulació de les costes en l'incident d'acumulació de processos: s'elimina el criteri de venciment objectiu per a la seva imposició i es dona entrada a un criteri ponderatiu de la bona o mala fe processal, afavorint així la sol·licitud d'eventuals acumulacions amb la intenció d'una millor garantia del principi d'economia processal.

En matèria d'execució, aquesta Llei introdueix determinades modificacions en la regulació del procés actual. També s'introdueix la possibilitat de suspensió de l'execució per acudir a mediació o un altre dels mitjans adequats de solució de controvèrsies, la qual cosa evita que es produeixin multitud de tràmits i promou el compliment voluntari de l'acordat fruit de l'acord.

Pel que fa a la subhasta judicial electrònica, la norma efectua una reforma que afecta diferents aspectes d'aquesta i que perfecciona i agilitza un sistema que, des de la seva introducció per la Llei 19/2015, de 13 de juliol, de mesures de reforma administrativa en l'àmbit de l'Administració de justícia i del Registre Civil, ha estat funcionant d'una forma molt positiva.

Per donar més agilitat als tràmits posteriors a la subhasta, necessaris per a l'aprovació de la rematada, adjudicació i entrega dels béns, s'estableix que l'inici del còmput dels terminis per al pagament de la resta del preu i trasllat per a millora de postura, quan no cobreixi els percentatges mínims, es produeixi automàticament des de la data de tancament de la subhasta. Això és possible perquè el Portal de Subhastes del «Butlletí Oficial de l'Estat» publica sempre el preu ofert pel millor postor, fet que permet conèixer el resultat a qualsevol persona que tingui interès en la subhasta.

En tot cas, s'exigeix que, en acordar-se la subhasta, el demandat quedi degudament informat i que se li adverteixi que l'inici de la subhasta i el seu resultat no se li han de notificar personalment, sinó que ho ha de facilitar el Portal, i que té la possibilitat de registrar-s'hi com a usuari i utilitzar el seu sistema d'alertes. També s'ha recollit l'obligació de fer un intent de notificació personal del decret convocant subhasta a la persona demandada no presentada, amb l'objecte de reforçar les seves garanties i els seus drets en el procés, principalment tenint en compte la gran transcendència que té l'acte de subhasta des del punt de vista patrimonial. Així mateix, s'imposa a l'executant l'obligació d'informar l'òrgan judicial del pagament de la taxa exigida per a la publicació de l'anunci de subhasta, ja que d'aquest pagament depèn l'inici de la subhasta.

Amb aquest mateix propòsit d'agilitzar l'adjudicació en les subhastes d'immobles, s'escurça a vint dies el termini per pagar la resta del preu ofert. L'anterior termini de quaranta dies alienta en excés el tràmit i la devolució de dipòsits als postors que van reservar postura. Als mateixos efectes, se suprimeix la necessitat de practicar la liquidació del crèdit de l'executant quan el preu que ha ofert no sigui superior al principal reclamat.

Per facilitar la competència dins la subhasta i la millora del preu final, s'ha establert que, si l'executant té interès a adquirir el bé, s'hi ha d'incorporar com un licitador més, amb submissió a les mateixes regles. Això suposa que pot fer licitacions, encara que no hi intervinguin altres postors, i que no pot millorar el preu un cop finalitzada la subhasta.

En la mateixa línia, es preveuen les conseqüències econòmiques que té per a l'executant no pagar la diferència entre el seu crèdit i el preu que hagi ofert per adquirir el bé subhastat, i es fa d'una manera anàloga al regulat per a la resta de postors quan són aquests els que no paguen el preu ofert en la subhasta. S'ha de descomptar del seu crèdit la mateixa quantitat que haurien hagut de dipositar els altres postors, i s'ha de celebrar una nova subhasta, si és necessària.

Es continua reconeixent a la persona demandada el seu dret a millorar el preu ofert pel millor postor, com a última possibilitat d'evitar que els seus béns siguin adjudicats a un tercer. Se li permet presentar a qualsevol persona que millori el preu ofert en la subhasta quan no superi els percentatges mínims necessaris per aprovar immediatament la rematada.

Pel que fa als immobles, s'ha efectuat una reducció del percentatge mínim de millora exigida a la persona demandada, fins ara establert en el 70 per 100 del valor de subhasta, que queda fixat en el 60 per 100, ja que es considera més adequat a les circumstàncies actuals. A més, si el preu ofert en la subhasta, encara que sigui inferior a aquest percentatge, cobreix la quantitat reclamada per tots els conceptes, la millora podria ser per un sol cèntim. Això obliga els postors a elevar l'import de les seves licitacions i oferir quantitats més ajustades al valor real dels béns. Cal tenir en compte que, quan es publica el preu final, augmenta la probabilitat que el deutor pugui valer-se d'altres persones que s'ofereixin a millorar el preu de la subhasta. La reforma també estableix la forma i els requisits amb què cal efectuar la millora, fins avui no previstos.

S'ha considerat necessari unificar els efectes derivats de la subhasta amb postors i de la subhasta deserta. Això significa que els béns no s'adjudiquen de manera diferent depenent de si la subhasta ha tingut postors o ha resultat deserta. Una altra conseqüència de la nova regulació és que, si no hi ha hagut licitacions en la subhasta, l'executant no pot sol·licitar després l'adjudicació dels béns, i es procedeix, a instància de l'executat, a l'aixecament de l'embargament.

Un supòsit d'especial transcendència és el referit a la subhasta de l'habitatge habitual del deutor. Amb la nova regulació, no s'ha d'adjudicar per sota del 70 per 100 del seu valor de subhasta, llevat que es faci per la quantitat que se li degui a l'executant per tots els conceptes, cas en què no es pot aprovar la rematada de l'habitatge per menys del 60 per 100 d'aquest valor.

En relació amb l'import mínim pel qual es pot aprovar la rematada o l'adjudicació del bé, es manté en els mobles la necessitat que cobreixi el 30 per 100 del valor de subhasta i la possibilitat que sigui per un import inferior sempre que se satisfaci totalment el dret de l'executant. En relació amb els immobles, s'ha establert un mínim del 50 per 100 del seu valor, amb la particularitat que, si la quantitat deguda per tots els conceptes fos inferior, s'aprovaria sempre que cobreixi el 40 per 100 del valor de subhasta. Si la quantitat deguda fos inferior a aquest percentatge, l'aprovació de la rematada o adjudicació exigiria, en tot cas, la decisió favorable del lletrat o lletrada de l'Administració de justícia, prèvia audiència de les parts. D'aquesta manera, s'evita que per deutes d'escassa quantia s'hagin d'adjudicar obligatòriament immobles d'un valor molt superior, com ha passat fins ara.

S'ha considerat convenient elevar fins al 20 per cent del valor de subhasta el dipòsit que s'ha de constituir per participar-hi, amb un mínim de mil euros, per tal de penalitzar adequadament l'incompliment del compromís de pagament del preu ofert. No obstant això, es permet al lletrat o lletrada de l'Administració de justícia, tenint en compte les circumstàncies concurrents, modificar aquests imports. També s'imposa al postor la necessitat d'indicar en el mateix moment de participar en la subhasta, si ho fa en nom propi o d'una o diverses persones representades, i se sanciona la falta d'acreditació de la representació amb la pèrdua del dipòsit efectuat.

En relació amb la cessió de rematada, el dret es continua reconeixent a l'executant i creditors posteriors pel fet de participar en la subhasta, sense que hagin de fer manifestació expressa sobre això. Se substitueix la compareixença de cessió de

rematada per un escrit signat per cedent i cessionari, i s'estableix el termini concret en què es pot verificar.

La reforma suprimeix la possibilitat de fer la proposta de pagament ajornat per no adaptar-se al sistema de subhastes electròniques, basat en licitacions incondicionades i per imports concrets, a la qual cosa s'afegeix la complexitat de la seva tramitació i el fet, que, a la pràctica, aquestes propostes no han beneficiat en res les mateixes parts de l'execució, i pot servir de cobertura a conductes fraudulentas i entorpidores de la mateixa subhasta.

També es concreta la important obligació que té el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia de tornar, de seguida que sigui possible, els dipòsits als postors que han reservat la seva postura. El sistema de subhastes amb reserva de postura que preveu la Llei només pot funcionar adequadament si els postors participants fan aquesta reserva. Com que la reserva implica la retenció del dipòsit del postor fins al pagament del preu, qualsevol demora en la seva devolució desanima a fer noves reserves. Pot haver-hi molts postors interessats a adquirir el bé, però que no reservin postura. La seva licitació no es té en compte davant la falta de pagament del primer postor, i es pot adjudicar el bé a un altre per sota del preu que van oferir. Això s'ha d'evitar si es pretén obtenir el millor preu en la subhasta.

En aquesta línia, i pel que fa a la fallida de la subhasta, després de l'impagament del primer postor amb reserva, s'agilitza la devolució de dipòsits, ja que només té efecte la reserva del següent postor. Després de l'impagament del primer postor, es poden tornar immediatament els dipòsits de la resta de postors que ha reservat la seva licitació. Això és possible perquè si el segon postor tampoc no pagués el preu ofert, ja no es tindrien en compte les següents postures i s'hauria de procedir immediatament a la celebració d'una nova subhasta. Si es produís aquest segon impagament, ja s'hauria aplicat als fins de l'execució l'import dels dipòsits d'aquests dos postors, que ascendiria al 40 per 100 del valor de subhasta, cosa que constitueix una important eina dissuasiva per als qui vulguin manipular el preu final. Amb la regulació actual, aquest tràmit es pot prolongar mentre hi hagi successius impagaments i altres postors amb reserva, els preus dels quals serien, al seu torn, molt més baixos. Per això, es considera millor per als fins de l'execució donar la possibilitat als postors de tornar a licitar per preus més alts en una nova subhasta.

En definitiva, amb aquestes modificacions, la subhasta passa a convertir-se verdaderament en l'element nuclear del procés de realització del bé objecte del constrenyiment, dins el qual la part executant i les altres persones interessades han de fer totes les seves ofertes. Per fer-ho, disposen del Portal de Subhastes de l'Agència Estatal Butlletí Oficial de l'Estat, capaç de garantir la màxima seguretat i confidencialitat, indispensables per aconseguir el millor resultat possible. Amb això es protegeix també altres creditors igualment interessats en l'èxit de la subhasta, entre els quals hi ha les administracions públiques, les possibilitats de recobriment dels crèdits de les quals depenen gairebé exclusivament de l'existència d'un possible sobrant.

Com a responsable de la subhasta, es reconeixen plenes facultats al lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia per disposar de tota la informació que li permeti comprovar la regularitat de la subhasta. En aquest sentit, el Tribunal Constitucional, en la seva sentència 34/2020, de 24 de febrer, crea doctrina pel que fa a les possibles vulneracions del dret a la tutela judicial efectiva sense indefensió que es poden produir per l'incompliment de les garanties de la subhasta electrònica. Reconeix la centralitat que té aquesta via de realització forçosa de béns mobles i immobles en els procediments executius i el rigor amb què s'han d'observar els requisits legals i de publicitat respecte a totes les dades i circumstàncies que siguin rellevants per al millor resultat de la subhasta, l'incompliment dels quals és susceptible de deixar en situació d'indefensió la part demandada. Aprofundint en aquesta doctrina, correspon al lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ser el garant d'aquest dret. Per això, en cas que comprovi que no s'han complert les condicions que garanteixen que la subhasta se celebri amb la màxima publicitat, seguretat, confidencialitat i disponibilitat, o si considera que no s'han

respectat els drets dels postors, hauria de donar compte al tribunal perquè, si escau, la deixi sense efecte.

En relació amb l'ordre jurisdiccional social, s'emprèn una reforma de la Llei 36/2011, de 10 d'octubre, reguladora de la jurisdicció social en el mateix sentit i amb la mateixa finalitat que en la resta d'ordres jurisdiccionals, a saber, dotar de més agilitat la tramitació dels procediments, sense minva de les garanties exigibles.

Per tal de cohonestar el dispostat per a les quatre ordres jurisdiccionals, s'incentiva l'impuls de l'oralitat de les sentències, amb la finalitat d'agilitzar no només el seu dictat, sinó també la notificació i la declaració de fermesa d'aquestes, excepte quan les parts compareguin per elles mateixes.

També es pretén dotar la jurisdicció social de la màxima agilitació possible pel que fa als actes de conciliació davant el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia, impulsant la seva tasca i possibilitant una agenda doble i compatible de treball, que es pot establir a instància de qualsevol de les parts, si estimen raonadament que hi ha la possibilitat d'arribar a un acord conciliatori, o d'ofici pel lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia si entén que, per la naturalesa i les circumstàncies del litigi o per la solució donada judicialment en casos anàlegs, pot ser factible que les parts assolixin un acord, descarregant així de treball l'òrgan judicial. Es pretén que l'acte de conciliació se celebri a partir dels deu dies des de l'admissió de la demanda i amb una antelació mínima de trenta dies a la celebració de l'acte de la vista, per tal de poder donar una resposta ajustada al que la realitat social exigeix.

S'amplia, a més, el termini de cinc a deu dies d'antelació a la data del judici, per sol·licitar diligències de preparació de la prova a practicar en aquest acte, donant amb això marge suficient als jutjats per fer les notificacions i rebre la prova que s'hagi sol·licitat, especialment en cas que es tracti de prova documental.

Finalment, en la mateixa línia de consolidació dels drets i garanties de la ciutadania en l'accés a la justícia a fi que el funcionament d'aquesta com a servei públic es produeixi en condicions d'eficiència operativa, esdevé necessari aprofundir en l'ordre social en la reforma del recurs de cassació per a la unificació de doctrina. Com passa en l'ordre civil, aquest recurs de cassació tampoc no constitueix una tercera instància amb plenitud de cognició, de manera que li resulta aplicable la mateixa jurisprudència del Tribunal Constitucional —residenciant al Tribunal Suprem la configuració d'aquesta admissibilitat, amb les excepcions de l'article 123 CE— i del Tribunal Europeu de Drets Humans i de la pròpia Sala Primera insistint en l'especial rigor dels requisits d'admissió del recurs de cassació.

Es perfila l'existència d'interès cassacional objectiu, entenent que existeix si concorren circumstàncies que aconsellin un nou pronunciament de la Sala, quan la qüestió té una transcendència o projecció significativa, o si el debat suscitat presenta rellevància per a la formació de la jurisprudència.

Amb aquesta reforma s'unifica l'abast i la finalitat del recurs de cassació en totes les sales del Tribunal Suprem, i es completa el tractament com a criteri d'admissió o inadmissió que ja regeix a les sales Segona i Tercera, i que en l'última reforma legal es va estendre a la Sala Primera, paral·lel a la denominada especial transcendència constitucional existent al si de la LO 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional.

L'agilitació dels procediments, la sostenibilitat dels recursos existents i la potenciació d'acords a través de la tasca del lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia que possibiliten l'anticipació de la conciliació constitueixen, en definitiva, els principals eixos de la reforma.

VI

La part final s'estructura en vuit disposicions addicionals, quinze disposicions transitòries, una disposició derogatòria i trenta-vuit disposicions finals.

S'ha optat per mantenir les denominacions dels òrgans unipersonals en lleis processals i en altres normes que puguin contenir-les, per bé que la disposició addicional

primera estableix una clàusula general perquè, una vegada que els tribunals d'instància s'hagin constituït, les mencions genèriques que encara es fan en la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, als jutjats i tribunals s'entenguin referides a aquests últims o bé als jutges, les jutgesses, els magistrats i les magistrades que hi serveixen. La mateixa disposició addicional primera preveu també que les mencions als òrgans unipersonals continguts en les diferents lleis del nostre ordenament jurídic s'entenguin efectuades a les diferents seccions dels tribunals d'instància.

La disposició addicional segona es refereix al cost de la intervenció del tercer neutral en la utilització dels mitjans adequats de solució de controvèrsies.

La disposició addicional tercera avança l'organització dels serveis de mitjans adequats de solució de controvèrsies que constitueixen en l'àmbit de les seves respectives competències el Ministeri de Justícia i les comunitats autònomes.

La disposició addicional cinquena regula l'assistència dels instituts de medicina legal i ciències forenses a les seccions de família, infància i capacitat i a les seccions de violència contra la infància i l'adolescència.

La nova disposició addicional vint-i-quatrena de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, preveu que, un cop constituïdes les oficines de justícia en els municipis, les mencions contingudes en l'ordenament jurídic als jutjats de pau s'entenen efectuades als jutges i jutgesses de pau quan els atribueixin competències jurisdiccionals o d'una altra naturalesa. Altrament, s'entenen referides a les oficines de justícia en els municipis.

Per part seva, la disposició transitòria primera regula la constitució dels tribunals d'instància i el règim transitori derivat d'aquesta. Aquesta constitució s'estableix en diverses fases que afecten els diversos òrgans unipersonals i, atès que aquesta es prolonga en el temps, es determina la vigència del règim d'organització anterior a l'entrada en vigor d'aquesta Llei en els jutjats unipersonals fins a l'establiment dels tribunals d'instància i la seva transformació en les seccions que els integren.

La disposició transitòria segona regula la constitució del Tribunal Central d'Instància i el règim transitori derivat d'aquesta constitució.

La disposició transitòria tercera preveu que els jutges degans i les jutgesses deganes passin a ostentar la presidència dels tribunals d'instància, així com que el jutge degà o la jutgessa degana dels jutjats centrals passi a exercir la presidència del Tribunal Central d'Instància un cop s'hagin constituït aquests tribunals en el seu respectiu àmbit.

La disposició transitòria cinquena regula la implantació de l'oficina judicial, determina la data màxima en què ha d'estar implantada l'oficina judicial en els tribunals d'instància i estableix el règim supletori en cas que, arribada aquella data, els treballs de desplegament i implantació de l'oficina judicial no hagin finalitzat. Per a aquest supòsit, es preveu la transformació de les plantilles de jutjats en relacions de llocs de treball de l'oficina judicial, integrant-se en serveis comuns de tramitació que han d'assumir funcions d'ordenació del procés i d'execució. Així mateix, es preveu el règim aplicable en cas que ja hi hagi relacions de llocs de treball aprovades.

La disposició transitòria sisena regula la implantació de les oficines de justícia en els municipis.

La disposició transitòria vuitena determina el règim transitori relatiu als secretaris i les secretàries de la Junta Electoral de Zona i la Junta Electoral Provincial.

La disposició transitòria novena ordena que les previsions d'aquesta Llei siguin aplicables exclusivament als procediments incoats amb posterioritat a la seva entrada en vigor, per bé que permet que en els procediments judicials ja en curs a aquesta entrada en vigor, les parts de comú acord puguin sotmetre's a qualssevol mitjans adequats de solució de controvèrsies i, a més, siguin aplicables les modificacions de les quatre lleis de procediment pel que fa al dictat de sentències orals.

La disposició derogatòria deixa sense efecte el Reial decret Llei 1/2017, de 20 de gener, de mesures urgents de protecció de consumidors en matèria de clàusules terra, quan entri en vigor el títol II d'aquesta Llei, que regula els mitjans alternatius de solució de controvèrsies i altres reformes processals.

Les disposicions finals contenen modificacions en diversos textos legislatius.

La disposició final tercera modifica en el que és necessari la Llei hipotecària, aprovada per Decret de 8 de febrer de 1946, per reconèixer eficàcia executiva a la certificació expedida pel registrador després de la celebració de l'acte de conciliació.

La disposició final sisena modifica la Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, del règim electoral general, i determina els lletrats i les lletrades de l'Administració de justícia que han de ser secretaris o secretàries de la Junta Electoral Provincial i de la Junta Electoral de Zona.

La disposició final vuitena, dividida en divuit apartats, afronta la reforma de la Llei 38/1988, de 28 de desembre, de demarcació i de planta judicial, per adaptar-la a la nova organització judicial, i deixa sense contingut aquells articles que ja no són aplicables per haver-se esgotat la situació que regulen.

Les disposicions finals desena, catorzena i vintena contenen les modificacions que acompanyen necessàriament la implantació del sistema de mitjans adequats de solució de controvèrsies i que es produeixen en la Llei 1/1996, de 10 de gener, d'assistència jurídica gratuïta; en la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni; i en la Llei 5/2012, de 6 de juliol, de mediació en afers civils i mercantils.

La disposició final dotzena conté una modificació de la Llei 52/1997, de 27 de novembre, d'assistència jurídica a l'Estat i institucions públiques, per regular l'actuació de l'Advocacia General de l'Estat en la signatura d'acords amistosos davant el Tribunal Europeu de Drets Humans.

En efecte, moltes de les demandes que es plantegen davant el Tribunal Europeu de Drets Humans són sobre qüestions en què ja hi ha jurisprudència consolidada, per la qual cosa el Tribunal ha demanat als Estats que ajustin els seus ordenaments interns a la jurisprudència europea en matèria de drets humans, per facilitar mitjançant acords amistosos i declaracions unilaterals el tractament de casos de previsible condemna.

D'acord amb l'article 39 del Conveni Europeu de Drets Humans, en qualsevol fase del procediment el Tribunal pot posar-se a disposició de les parts interessades per aconseguir un acord amistós sobre l'assumpte inspirant-se per fer-ho en el respecte als drets humans tal com els reconeixen el Conveni i els seus protocols. En cas d'assolir-se un acord amistós, el Tribunal ha d'arxivar l'assumpte mitjançant una decisió que es limiti a una breu exposició dels fets i de la solució adoptada. Aquesta decisió s'ha de transmetre al Comitè de Ministres, que ha de supervisar l'execució dels termes de l'acord amistós tal com es recullen en la decisió.

Com una de les mesures addicionals, el Tribunal Europeu de Drets Humans ha iniciat des de mitjan 2019 un procediment que consisteix a enviar, juntament amb l'admissió i comunicació de les demandes, una proposta d'acord amistós entre les parts, consistent en una indemnització per part de l'Estat demandat, sense reconeixement exprés de vulneració del Conveni. Aquesta proposta no és vinculant ni per a l'Estat ni per al demandant, que poden rebutjar-los, seguint el procediment. Encara que la possibilitat d'arribar a un acord amistós ja existia des de l'inici, el Tribunal l'ha potenciada enormement des de 2019, anomenant-ho procediment «precontencions» i fent motu proprio una valoració econòmica de l'acord. Si les parts accepten l'acord amistós, la demanda queda arxivada quan l'Estat pagui la quantia acordada, i així s'evita una sentència previsiblement condemnatòria i es facilita substancialment l'execució, atès que l'Estat només ha d'acreditar que ha pagat la quantitat, sense que procedeixi la verificació de l'adopció de mesures individuals o generals.

La Llei 52/1997, de 27 de novembre, no diferencia expressament la disposició de l'acció processal en l'àmbit de les jurisdiccions internes o internacionals, i regula exclusivament la figura de l'aplanament processal davant els jutges nacionals. La inexistència en el nostre Dret d'un acord similar al proposat pel Tribunal Europeu de Drets Humans i l'existència de pronunciaments judicials interns, dictats en molts casos per les màximes instàncies, i de tota una actuació prèvia de les administracions

públiques, de l'Advocacia de l'Estat, el Ministeri Fiscal, o dels lletrats o les lletrades de les diferents administracions públiques, exigeix delimitar acuradament quan procedeix l'adopció de l'acord.

És per això que la signatura d'un acord amistós ha de disposar d'una proposta jurídica raonada per part de l'agent davant el tribunal, justificativa de l'existència d'una alta probabilitat que, a la vista de la doctrina prèvia del Tribunal Europeu de Drets Humans, el Regne d'Espanya pugui ser condemnat. Així mateix, cal disposar, en tot cas, del criteri favorable de l'òrgan competent origen de l'actuació presumptament vulneradora del dret, i amb aquesta finalitat es modifica l'article 7 de la Llei 52/1997, de 27 novembre, d'assistència jurídica a l'Estat i institucions públiques.

La disposició final catorzena revisa diversos aspectes de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni. En primer lloc, s'estén l'exempció que preveu el primer paràgraf de la lletra d) de l'article 7 d'aquesta Llei a altres indemnitzacions com a conseqüència de responsabilitat civil per danys físics o psíquics, la quantia de les quals no s'hagi fixat legalment ni judicialment, però l'abonament de les quals sigui conseqüència d'un acord de mediació o de qualsevol altre mitjà adequat de solució de controvèrsies legalment previst.

A més, atesa la ruptura del principi d'igualtat que suposa l'establiment de qualsevol exempció en l'impost, amb la finalitat de garantir que la indemnització correspon a situacions reals, i evitar situacions indesitjades de planificació o frau fiscal, s'exigeix que la indemnització sigui satisfeta per l'entitat asseguradora del causant del dany, que per a l'obtenció de l'acord hagi intervingut un tercer neutral i que aquest últim s'hagi elevat a escriptura pública, alhora que s'estableix una quantia màxima exempta que pren com a referència la que es fixaria conforme al sistema per a la valoració dels danys i perjudicis causats a les persones en accidents de circulació, incorporat com a annex en el text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre.

En segon lloc, es modifica la lletra e) de l'article 7 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, amb la finalitat d'evitar qualsevol dubte interpretatiu i incrementar la seguretat jurídica, assenyalant legalment de manera expressa que no deriven d'un pacte, conveni o contracte, les indemnitzacions acordades davant el servei administratiu com a pas previ a l'inici de la via judicial social. Cal recordar que aquesta precisió coincideix amb la interpretació que tant l'Administració tributària com els tribunals de justícia han estat mantenint sobre això, per la qual cosa la mateixa respon a una finalitat merament aclaridora.

Finalment, es fa una nova redacció de la lletra k) de l'article 7 de la Llei de l'impost amb la finalitat d'eliminar qualsevol dubte sobre l'aplicació d'aquest a les anualitats fixades en els convenis reguladors a què es refereix l'article 90 del Codi civil formalitzats davant el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia o en escriptura pública davant de notari, alhora que es recorda que aquest conveni pot ser el resultat de qualsevol mitjà adequat de solució de controvèrsies legalment previst. La modificació d'aquesta lletra k) exigeix modificar la referència que contenen a les anualitats per aliments els articles 64 i 75 de la Llei de l'impost.

La disposició final vintena promou la modificació de la Llei 5/2012, de 6 de juliol, de mediació en afers civils i mercantils.

La disposició final vint-i-quatrena modifica la Llei 15/2015, de 2 de juliol, de la jurisdicció voluntària, concentrant la competència judicial territorial per a l'acceptació i aprovació de l'herència quan sigui cridat a aquesta un menor o persona amb discapacitat. La mesura agilitza la resolució i evita la dicotomia normativa actualment existent sobre competència territorial per al coneixement d'aquest tipus d'expedients.

En línia amb les disposicions anteriors, la disposició final vint-i-sisena introdueix modificacions en el text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat per Reial decret legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre.

La disposició final trentena conté les previsions sobre el futur estatut de la tercera persona neutral intervinent en aquests mitjans i la regulació reglamentària de l'elaboració d'estadística de la utilització dels mitjans adequats de solució de controvèrsies.

Finalment, les disposicions finals trenta-sisena i trenta-setena es refereixen al títol competencial i al rang normatiu.

Finalment, la disposició final trenta-vuitena s'ocupa de l'entrada en vigor de la norma.

VII

En l'elaboració d'aquesta Llei s'han observat els principis de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència i eficiència, exigits per l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. En efecte, en primer lloc, es tracta d'una norma necessària, ja que constitueix l'instrument idoni i l'únic possible per assolir l'objectiu d'aconseguir una reforma de l'organització judicial i de l'oficina que li serveix de suport amb l'objectiu que el seu funcionament com a servei públic es produeixi en condicions d'eficiència organitzativa. A més, és l'instrument apropiat per donar una resposta àgil, eficaç i amb les màximes garanties jurídiques per assolir el doble objectiu que conformen les reformes processals previstes en aquesta Llei.

El primer dels objectius esmentats és el de dotar el servei públic de justícia de mesures dirigides a emprendre de forma decidida la introducció i potenciació en el nostre ordenament jurídic de mitjans adequats de solució de controvèrsies alternatives a la jurisdicció (els ADR plenament vigents des de fa temps en dret comparat).

En segon lloc, s'afronta la reforma de la legislació que ha de permetre l'agilitació dels processos judicials i la millora de la seva eficàcia amb les màximes garanties en els quatre ordres jurisdiccionals, que han de permetre als jutjats i tribunals atendre en temps raonable la tutela judicial que exigeix la ciutadania.

També la transposició de la Directiva (UE) 2020/1828 del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de novembre de 2020, s'inspira en el principi de necessitat i eficàcia, en complir l'obligació de transposició amb fidelitat al text d'aquella, i amb la normativa ja existent sobre aquest àmbit, introduint també millores per aconseguir un procediment judicial àgil i efectiu per a la defensa dels interessos col·lectius dels consumidors i usuaris.

En relació amb el principi de seguretat jurídica, s'introdueix un sistema coherent, de manera que les novetats que s'implanten per aconseguir una organització judicial i administrativa més eficient permeten la consolidació d'un sistema de justícia més accessible, pròxim, sostenible i àgil i tenen el seu reflex en totes les normes orgàniques afectades i en aquelles altres que les despleguen, generant així un marc normatiu integrat i clar, que permet la consolidació d'un sistema de justícia més accessible, pròxim, sostenible i àgil. Així mateix, es crea un marc normatiu adequat, integrat i concret per a la protecció dels consumidors i usuaris, en particular amb la introducció d'un procediment especial en la Llei d'enjudiciament civil que permeti contribuir a la millor protecció dels interessos col·lectius dels consumidors i usuaris.

Pel que fa al principi de proporcionalitat, s'introdueix la regulació imprescindible per a la consecució dels objectius perseguits d'eficiència organitzativa i processal del servei públic de justícia. Igualment, es tracta de la regulació imprescindible per atendre la necessitat a cobrir, atès que la nova regulació emprèn una millora de la regulació existent que no exigia estrictament la Directiva, però que s'ha considerat necessària per donar màxima efectivitat a les seves previsions.

Es compleix també el principi de transparència. Aquesta norma ha estat sotmesa als corresponents tràmits de participació pública, és a dir, el de consulta pública prèvia i el d'audiència i informació pública.

Pel que fa al principi d'eficiència, la iniciativa normativa no imposa càrregues administratives innecessàries o accessòries i racionalitza, en la seva aplicació, la gestió dels recursos públics.

TÍTOL I

Mesures en matèria d'eficiència organitzativa del servei públic de justícia per a la implantació dels tribunals d'instància i les oficines de justícia en els municipis

Article 1. *Modificació de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial.*

La Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, queda modificada en els termes següents:

U. Es modifica l'article 2, que queda redactat de la manera següent:

«Article 2.

1. L'exercici de la potestat jurisdiccional, jutjant i fent executar el que s'ha jutjat, correspon exclusivament als jutges, a les jutgesses i als tribunals determinats a les lleis i els tractats internacionals.

2. Els jutges, les jutgesses i els tribunals no han d'exercir altres funcions que les assenyalades a l'apartat anterior, i les altres que expressament els atribueixi llei en garantia de qualsevol dret.»

Dos. Es modifica l'apartat 1 de l'article 3, que queda redactat de la manera següent:

«1. La jurisdicció és única i l'exerceixen els jutges, les jutgesses i els tribunals que preveu aquesta Llei orgànica, sense perjudici de les potestats jurisdiccionals que reconeix la Constitució a altres òrgans.»

Tres. Es modifica l'apartat 3 de l'article 7, que queda redactat de la manera següent:

«3. Els jutges i les jutgesses han de protegir els drets i els interessos legítims, tant individuals com col·lectius, sense que en cap cas es pugui produir indefensió. Per a la defensa d'aquests últims es reconeix la legitimació de les corporacions, associacions, organitzacions sindicals i grups que resultin afectats o que estiguin legalment habilitats per a la seva defensa i promoció.»

Quatre. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 9, que queden redactats de la manera següent:

«1. Els jutges i les jutgesses, així com els tribunals han d'exercir la seva jurisdicció exclusivament en els casos en què els sigui atribuïda per aquesta Llei o per una altra.

2. Els jutges i les jutgesses, així com els tribunals de l'ordre civil coneixen, a més de les matèries que els són pròpies, de totes les que no siguin atribuïdes a cap altre ordre jurisdiccional.

En aquesta ordre civil, correspon a la jurisdicció militar la prevenció dels judicis de testamentaria i d'abintestat dels membres de les Forces Armades que, en situació de conflicte armat, morin en campanya o navegació; s'ha de limitar a la pràctica de l'assistència imprescindible per disposar el sepeli del difunt i la formació de l'inventari i assegurement provisorio dels seus béns, i se n'ha de donar compte sempre a l'autoritat judicial civil competent.»

Cinc. Es modifiquen els apartats 2 i 3 de l'article 11, que queden redactats de la manera següent:

«2. Els jutges i les jutgesses, així com els tribunals han de rebutjar fonamentadament les peticions, incidents i excepcions que es formulin amb abús de dret manifest o que comportin frau de llei o processal.

3. Els jutges i les jutgesses, així com els tribunals, de conformitat amb el principi de tutela efectiva que consagra l'article 24 de la Constitució, han de resoldre sempre sobre les pretensions que se'ls formulin, i només poden desestimar-les per motius formals quan el defecte sigui insolucionable o no se solucionari pel procediment establert a les lleis.»

Sis. Es modifica la rúbrica del llibre I:

«LLIBRE I

De l'extensió i els límits de la jurisdicció i de la planta i organització dels tribunals»

Set. Es modifica l'article 25, que queda redactat de la manera següent:

«Article 25.

En l'ordre social, els jutges i les jutgesses, així com els tribunals espanyols són competents:

1r. En matèria de drets i obligacions derivats d'un contracte de treball, quan els serveis s'han prestat a Espanya o el contracte s'ha subscrit en el territori espanyol; quan el demandat té el seu domicili en el territori espanyol o una agència, sucursal, delegació o qualsevol altra representació a Espanya; quan el treballador o la treballadora i l'empresari o l'empresària tenen nacionalitat espanyola, sigui quin sigui el lloc de prestació dels serveis o de subscripció del contracte; i, a més, en el cas de contracte d'embarcament, si el contracte va ser precedit d'una oferta rebuda a Espanya per un treballador espanyol.

2n. En matèria de control de legalitat dels convenis col·lectius de treball subscrits a Espanya i de pretensions derivades de conflictes col·lectius de treball promoguts en el territori espanyol.

3r. En matèria de pretensions de Seguretat Social davant d'entitats espanyoles o que tinguin domicili, agència, delegació o qualsevol altra representació a Espanya.»

Vuit. Es modifica la rúbrica del capítol I del títol II del llibre I:

«CAPÍTOL I

Dels tribunals»

Nou. Es modifica l'article 26, que queda redactat de la manera següent:

«Article 26.

L'exercici de la potestat jurisdiccional s'atribueix als tribunals següents:

- a) Jutges i jutgesses de pau.
- b) Tribunals d'instància.
- c) Audiències provincials.
- d) Tribunals superiors de justícia.
- e) Tribunal Central d'Instància.
- f) Audiència Nacional.
- g) Tribunal Suprem».

Deu. Es modifica l'article 27, que queda redactat de la manera següent:

«Article 27.

1. Quan les sales dels tribunals es divideixin en seccions i n'hi ha dues o més, s'han de designar per numeració ordinal.
2. Les places judicials que integren els tribunals d'instància i el Tribunal Central d'Instància s'han de designar per numeració cardinal dins la mateixa secció.»

Onze. Es modifica l'article 29, que queda redactat de la manera següent:

«Article 29.

1. La planta dels tribunals s'estableix per llei. Ha de ser revisada amb base en l'evolució de les càrregues de treball, població i altres paràmetres que es considerin rellevants, almenys, cada cinc anys, amb l'informe previ del Consell General del Poder Judicial, per adaptar-la a les noves necessitats.
2. La revisió de la planta dels tribunals pot ser instada per les comunitats autònomes amb competència en matèria de justícia per adaptar-la a les necessitats del seu àmbit territorial.»

Dotze. Es modifica l'article 36, que queda redactat de la manera següent:

«Article 36.

La creació de les seccions de les audiències i tribunals i de places judicials, sempre que no suposi una alteració de la demarcació judicial, correspon al Govern, oïts preceptivament la comunitat autònoma afectada i el Consell General del Poder Judicial.»

Tretze. Es modifiquen els numerals 1r, 5è i 6è de l'article 65, que queden redactats de la manera següent:

«1r. De l'enjudiciament, llevat que correspongui en primera instància a la secció penal del Tribunal Central d'Instància, de les causes pels delictes següents:

- a) Delictes contra el titular de la Corona, el consort, el successor o successora, alts organismes de la Nació i forma de govern.
- b) Falsificació de moneda i fabricació de targetes de crèdit i dèbit falses i xecs de viatger falsos o qualsevol altre instrument de pagament diferent de l'efectiu, sempre que siguin comesos per organitzacions o grups criminals.
- c) Defraudacions i maquinacions per alterar el preu de les coses que produeixin o puguin produir greu repercussió en la seguretat del tràfic mercantil, en l'economia nacional o perjudici patrimonial en una generalitat de persones en el territori de més d'una audiència.
- d) Tràfic de drogues o estupefaents, frauds alimentaris i de substàncies farmacèutiques o medicinals, sempre que siguin comesos per bandes o grups organitzats i produeixin efectes en llocs que pertanyin a diferents audiències.
- e) Delictes comesos fora del territori nacional, quan de conformitat amb les lleis o els tractats correspongui el seu enjudiciament als tribunals espanyols.
- f) Delictes atribuïts a la Fiscalia Europea en els articles 22 i 25 del Reglament (UE) núm. 2017/1939 del Consell, de 12 d'octubre de 2017, quan aquella hagi decidit exercir-ne la competència.
- g) Delictes de contraban de material de defensa, d'altres materials i de productes i tecnologia de doble ús.

En tot cas, la Sala Penal de l'Audiència Nacional estén la seva competència al coneixement dels delictes connexos amb tots els esmentats anteriorment».

«5è. Dels recursos que estableix la llei contra les sentències i altres resolucions de la secció penal, de la secció d'instrucció, incloses les seves funcions com a jutges de garanties en els delictes de què conegui la Fiscalia Europea, i de la secció de menors, del Tribunal Central d'Instància.

6è. Dels recursos contra les resolucions dictades per la secció de vigilància penitenciària del Tribunal Central d'Instància de conformitat amb el que preveu la disposició addicional cinquena».

Catorze. Es modifiquen les lletres a), c) i e) de l'article 66, que queden redactades de la manera següent:

«a) En única instància, dels recursos contenciosos administratius contra disposicions i actes dels ministres, secretaris i secretàries de l'Estat que la Llei no atribueixi a la secció contenciosa administrativa del Tribunal Central d'Instància.»

«c) Dels recursos devolutius que la llei estableixi contra les resolucions de la secció contenciosa administrativa del Tribunal Central d'Instància.»

«e) De les qüestions de competència que es puguin plantejar entre els magistrats i magistrades de la secció contenciosa administrativa del Tribunal Central d'Instància i d'aquells altres recursos que excepcionalment li atribueixi la Llei.»

Quinze. Es modifica l'apartat 5 de l'article 73, que queda redactat de la manera següent:

«5. Li correspon, igualment, la decisió de les qüestions de competència entre seccions de menors de tribunals d'instància radicats en diferents províncies de la comunitat autònoma.»

Setze. Es modifica l'article 74, que queda redactat de la manera següent:

«Article 74.

1. Les sales contencioses administratives dels tribunals superiors de justícia coneixen, en única instància, dels recursos que es dedueixen en relació amb:

a) Els actes de les entitats locals i de les administracions de les comunitats autònomes, el coneixement dels quals no estigui atribuït a les seccions contencioses administratives dels tribunals d'instància.

b) Les disposicions generals emanades de les comunitats autònomes i de les entitats locals.

c) Els actes i les disposicions dels òrgans de govern de les assemblees legislatives de les comunitats autònomes i de les institucions autonòmiques anàlogues al Tribunal de Comptes i al Defensor del Poble, en matèria de personal, administració i gestió patrimonial.

d) Els actes i les resolucions dictats pels tribunals economicoadministratius regionals i locals que posin fi a la via economicoadministrativa.

e) Les resolucions dictades en alçada pel Tribunal Economicoadministratiu Central en matèria de tributs cedits.

f) Els actes i les disposicions de les juntes electorals provincials i de les comunitats autònomes, així com els recursos contenciosos electorals contra acords de les juntes electorals sobre proclamació d'electes i elecció i proclamació de presidents i presidentes de corporacions locals, en els termes de la legislació electoral.

g) Els convenis entre administracions públiques les competències de les quals s'exerceixin en l'àmbit territorial de la comunitat autònoma corresponent.

h) La prohibició o la proposta de modificació de reunions que preveu la Llei orgànica 9/1983, de 15 de juliol, reguladora del dret de reunió.

i) Els actes i les resolucions dictats per òrgans de l'Administració General de l'Estat la competència dels quals s'estengui a tot el territori nacional i el nivell orgànic dels quals sigui inferior al de ministre, ministra, secretari o secretària d'Estat, en matèries de personal, propietats especials i expropiació forçosa, a excepció del que disposa l'article 82.2.3r.

j) Qualsevol altres actuacions administratives no atribuïdes expressament a la competència d'altres òrgans d'aquest ordre jurisdiccional.

k) De la sol·licitud d'autorització per a la declaració prevista en la disposició addicional cinquena de la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals, quan aquesta sol·licitud la formuli l'autoritat de protecció de dades de la comunitat autònoma respectiva.

2. Coneixen, en segona instància, de les apel·lacions promogudes contra sentències i interlocutòries dictades en les seccions contencioses administratives dels tribunals d'instància i dels recursos de queixa corresponents.

3. També els correspon, d'acord amb el que estableix aquesta Llei, el coneixement dels recursos de revisió contra les sentències fermes dictades en les seccions contencioses administratives dels tribunals d'instància.

4. Coneixen de les qüestions de competència entre les seccions contencioses administratives dels tribunals d'instància amb seu a la comunitat autònoma.

5. Correspon a les sales contencioses administratives dels tribunals superiors de justícia autoritzar, mitjançant una interlocutòria, el requeriment d'informació per part d'autoritats autonòmiques de protecció de dades als operadors que prestin serveis de comunicacions electròniques disponibles al públic i dels prestadors de serveis de la societat de la informació, quan això sigui necessari d'acord amb la legislació específica.»

Disset. Es modifica l'article 75, que queda redactat de la manera següent:

«Article 75.

La Sala Social del Tribunal Superior de Justícia coneix:

1r. En única instància, dels processos que estableixi la llei sobre controvèrsies que afectin interessos dels treballadors i treballadores i empresaris i empresàries en àmbit superior al d'una secció social del tribunal d'instància i no superior al de la comunitat autònoma.

2n. Dels recursos que estableixi la llei contra les resolucions dictades per les seccions socials dels tribunals d'instància de la comunitat autònoma, així com dels recursos de suplicació i els altres que preveu la llei contra les resolucions de les seccions mercantils dels tribunals d'instància de la comunitat autònoma en matèria laboral, i les que resolguin els incidents concursals que versin sobre la mateixa matèria.

3r. De les qüestions de competència que se suscitin entre les seccions socials dels tribunals d'instància de la comunitat autònoma.»

Divuit. Es modifica l'article 82, que queda redactat de la manera següent:

«Article 82.

1. Les audiències provincials coneixen, en l'ordre penal:

1r. De les causes per delictes, a excepció dels que la Llei atribueix al coneixement de les seccions penals dels tribunals d'instància o d'altres tribunals que preveu aquesta Llei.

2n. Dels recursos que estableixi la Llei contra les resolucions dictades per les seccions d'instrucció i penals dels tribunals d'instància de la província.

Per al coneixement dels recursos contra resolucions de les seccions d'instrucció dels tribunals d'instància en judicis per delictes lleus, l'Audiència s'ha de constituir amb un sol magistrat o magistrada, mitjançant un torn de repartiment.

3r. Dels recursos que estableixi la Llei contra les resolucions en matèria penal dictades per les seccions de violència sobre la dona i per les seccions de violència contra la infància i l'adolescència. Per tal de facilitar el coneixement d'aquests recursos, i tenint en compte el nombre d'assumptes existents, una o diverses de les seves seccions s'han d'especialitzar de conformitat amb el que preveu l'article 80.3 d'aquesta Llei orgànica. Aquesta especialització s'estén a aquells supòsits en què correspongui a l'Audiència Provincial l'enjudiciament en primera instància d'assumptes instruits per les seccions de violència sobre la dona, per les seccions de violència contra la infància i l'adolescència i per les seccions d'instrucció dels tribunals d'instància de la província, en procediments en què les víctimes siguin nens, nenes o adolescents o víctimes de violència sobre la dona.

4t. Les audiències provincials també coneixen dels recursos contra les resolucions de les seccions de menors dels tribunals d'instància amb seu en la província i de les qüestions de competència entre aquests.

5è. Dels recursos que estableixi la Llei contra les resolucions de les seccions de vigilància penitenciària dels tribunals d'instància, quan la competència no correspongui a la Sala Penal de l'Audiència Nacional.

6è. Dels procediments de decomís autònom pels delictes per al coneixement dels quals siguin competents.

2. Les audiències provincials coneixen, en l'ordre civil:

1r. Dels recursos que estableixi la Llei contra les resolucions dictades en primera instància per les seccions civils dels tribunals d'instància de la província.

Per al coneixement dels recursos contra resolucions de les seccions civils dels tribunals d'instància que se segueixin pels tràmits del judici verbal per raó de la quantia, l'Audiència s'ha de constituir amb un sol magistrat o magistrada, mitjançant un torn de repartiment.

2n. Dels recursos que estableixi la Llei contra les resolucions dictades en primera instància per les seccions de família, infància i capacitat i en matèria civil, per les seccions de violència sobre la dona i les seccions de violència contra la infància i l'adolescència dels tribunals d'instància de la província. Per tal de facilitar el coneixement d'aquests recursos, i tenint en compte el nombre d'assumptes existents, una o diverses de les seves seccions es poden especialitzar de conformitat amb el que preveu l'article 82 bis i 80.3 d'aquesta Llei orgànica.

3r. Dels recursos que estableixi la Llei contra les resolucions dictades en primera instància per les seccions mercantils dels tribunals d'instància, llevat de les que es dictin en incidents concursals en matèria laboral. Així mateix, coneixen dels recursos contra les resolucions que exhaureixin la via administrativa dictades en matèria de propietat industrial per l'Oficina Espanyola de Patents i Marques.

3. Així mateix, la secció o seccions de l'Audiència Provincial d'Alacant especialitzades en matèria mercantil coneixen, a més, en segona instància i de manera exclusiva, de tots els recursos als quals es refereixen l'article 133 del Reglament (UE) núm. 2017/1001 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2017, sobre la marca de la Unió Europea, i el Reglament (CE) núm. 6/2002 del Consell, de 12 de desembre de 2001, sobre els dibuixos i models comunitaris. En l'exercici d'aquesta competència han d'estendre la seva jurisdicció

a tot el territori nacional, i únicament a aquests efectes es denominen tribunals de marca de la Unió Europea.

4. Correspon igualment a les audiències provincials el coneixement:

1r. De les qüestions de competència en matèria civil i penal que se suscitin entre els jutges, les jutgesses, els magistrats i les magistrades d'un mateix o diferent tribunal d'instància de la província.

2n. De les recusacions dels seus magistrats i magistrades, quan la competència no estigui atribuïda a la sala especial existent a aquests efectes en els tribunals superiors de justícia.»

Dinou. Es modifica l'article 82 bis, que queda redactat de la manera següent:

«Article 82 bis.

1. El Consell General del Poder Judicial, oïda la Sala de Govern del Tribunal Superior de Justícia, pot acordar que una o diverses seccions de la mateixa audiència provincial assumeixin el coneixement dels recursos que s'interposin contra les resolucions dictades pels jutges, les jutgesses, els magistrats i les magistrades de les seccions civils dels tribunals d'instància de la província sobre determinades matèries.

2. El Consell General del Poder Judicial, oïda la Sala de Govern del Tribunal Superior de Justícia, pot acordar que una o diverses seccions de la mateixa audiència provincial assumeixin el coneixement dels recursos que s'interposin contra les resolucions dictades en primera instància pels jutges, les jutgesses, els magistrats i les magistrades de les seccions de violència sobre la dona, de les seccions de violència contra la infància i l'adolescència i de les seccions de família, infància i capacitat de la província.

3. El Consell General del Poder Judicial, oïda la Sala de Govern del Tribunal Superior de Justícia, pot acordar que una o diverses seccions de la mateixa audiència provincial assumeixin el coneixement dels recursos que s'interposin contra les resolucions dictades en primera instància pels jutges, les jutgesses, els magistrats i les magistrades de les seccions mercantils i dels recursos contra les resolucions que exhaureixin la via administrativa, dictades en matèria de propietat industrial per l'Oficina Espanyola de Patents i Marques. L'acord d'especialització s'ha d'adoptar necessàriament quan el nombre de places de magistrats i magistrades de les seccions mercantils existents en la província és superior a cinc i pot tenir caràcter exclouent del coneixement d'altres recursos atribuïts a la competència de les seccions de la mateixa Audiència Provincial.

Si les seccions especialitzades són més d'una, el Consell General del Poder Judicial ha de distribuir el coneixement dels recursos entre aquestes, en consideració a les matèries atribuïdes a la competència de les seccions mercantils dels tribunals d'instància.

4. Els acords a què es refereix aquest article s'han de publicar al "Butlletí Oficial de l'Estat" i tenen efectes des de l'inici de l'any següent a aquell en què s'adoptin, llevat que, per raons d'urgència, s'estableixi raonadament un altre moment anterior.»

Vint. Es modifica la rúbrica del capítol V del títol IV del llibre I:

«CAPÍTOL V

Dels tribunals d'instància i del Tribunal Central d'Instància»

Vint-i-un. Es modifica l'article 84, que queda redactat de la manera següent:

«Article 84.

1. Hi ha d'haver un tribunal d'instància en cada partit judicial, amb seu en la seva capital, de la qual pren el nom.

2. Els tribunals d'instància han d'estar integrats per una secció única, de civil i d'instrucció. En els supòsits que determina la Llei 38/1988, de 28 de desembre, de demarcació i de planta judicial, el tribunal d'instància s'ha d'integrar per una secció civil i una altra secció d'instrucció.

A més de les anteriors, els tribunals d'instància poden estar integrats per alguna o diverses de les seccions següents:

- a) De família, infància i capacitat.
- b) Mercantil.
- c) De violència sobre la dona.
- d) De violència contra la infància i l'adolescència.
- e) Penal.
- f) De menors.
- g) De vigilància penitenciària.
- h) Contenciosa administrativa.
- i) Social.

3. Cada tribunal d'instància ha de tenir una Presidència. Les seccions del tribunal d'instància han de tenir una Presidència de secció quan concorrin les circumstàncies següents:

- a) Que en el tribunal d'instància hi hagi dues o més seccions.
- b) Que en la secció de què es tracti hi hagi vuit o més places judicials.
- c) Que el nombre total de places judicials del tribunal d'instància sigui igual o superior a dotze.

4. L'exercici de la funció jurisdiccional correspon als jutges, les jutgesses, els magistrats i les magistrades destinats o destinades en les diferents seccions que integrin els tribunals d'instància. La seva adscripció a les seccions esmentades és funcional. De conformitat amb criteris de racionalització del treball, els jutges, les jutgesses, els magistrats i les magistrades destinats o destinades en una secció del tribunal d'instància poden conèixer dels assumptes de nou ingrés d'altres seccions que l'integrin, sempre que es tracti d'assumptes del mateix ordre jurisdiccional. Aquesta assignació s'ha de fer mitjançant un acord del Consell General del Poder Judicial, a proposta de la presidència del tribunal i oïda la Junta de jutges i jutgesses de l'ordre jurisdiccional a què es refereixi. Si l'assignació s'acorda per cobrir absències provocades per la concessió de comissions de servei o llicències de llarga durada, pot afectar els assumptes de nou ingrés o aquells de què estigui coneixent el jutge, la jutgessa, el magistrat o la magistrada que es trobi en alguna d'aquestes situacions. Aquests acords s'han de publicar al "Butlletí Oficial de l'Estat".

5. Es pot establir que algunes de les seccions que integrin els tribunals d'instància estenguin la seva jurisdicció a un o diversos partits judicials de la mateixa província, o de diverses províncies limítrofes dins l'àmbit d'un mateix Tribunal Superior de Justícia.

6. En el tribunal d'instància es poden nomenar dos dels seus jutges, jutgesses, magistrats o magistrades, de conformitat amb un torn anual preestablert i públic, perquè, juntament amb aquell o aquella a qui li hagi estat alternat l'assumpte inicialment, s'encarreguin de la instrucció d'un determinat procés penal o coneguin en primera instància d'un procediment de qualsevol ordre jurisdiccional quan, en consideració al volum, l'especial complexitat o el nombre d'intervinents d'un procediment, aquest nomenament afavoreixi l'exercici de la funció jurisdiccional. En aquests casos, per a l'adopció de totes les resolucions que es

dictin en el curs del procés, ha d'actuar com a ponent aquell o aquella a qui li hagi estat alternat l'assumpte inicialment. Aquests jutges, jutgesses, magistrats o magistrades han de conèixer d'aquest procediment fins a la seva completa terminació, sense perjudici que se'ls puguin continuar repartint altres assumptes.»

Vint-i-dos. Es modifica l'article 85, que queda redactat de la manera següent:

«Article 85.

Amb caràcter general, en els tribunals d'instància, les seccions civils o les civils i d'instrucció que constitueixin una secció única estenen la seva jurisdicció a un partit judicial.

Aquestes seccions coneixen, en l'ordre civil:

1r. En primera instància, dels judicis que no estiguin atribuïts per aquesta Llei a altres òrgans judicials.

2n. Dels actes de jurisdicció voluntària en els termes que prevegin les lleis.

3r. Dels recursos que estableixi la llei contra les resolucions dels jutges i les jutgesses de pau del partit.

4t. De les qüestions de competència en matèria civil entre els jutges i les jutgesses de pau del partit.

5è. De les sol·licituds de reconeixement i execució de sentències i altres resolucions judicials estrangeres i de l'execució de laudes o resolucions arbitrals estrangers, tret que, de conformitat amb l'acordat en els tractats i altres normes internacionals, en correspongui el coneixement a una altra secció o tribunal.»

Vint-i-tres. S'introdueix un nou article 86, que queda redactat de la manera següent:

«Article 86.

1. Quan s'estimi convenient, en funció de la càrrega de treball, s'ha de crear en el tribunal d'instància una secció de família, infància i capacitat, que estengui la seva jurisdicció a tot el partit judicial.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, el Govern pot establir per reial decret, a proposta del Consell General del Poder Judicial i, si escau, amb l'informe favorable de la comunitat autònoma amb competències en matèria de justícia, seccions de família, infància i capacitat que estenguin la seva jurisdicció a dos o més partits dins la mateixa província.

3. El Consell General del Poder Judicial, amb l'informe previ de les sales de govern, pot acordar que, en els tribunals d'instància on no hi hagi una secció de família, infància i capacitat i això sigui convenient per raó de la càrrega de treball existent, el coneixement dels assumptes referits en aquest article correspongui a un dels jutges, jutgesses, magistrats o magistrades de la secció civil, o civil i d'instrucció que constitueixi una secció única, situació en la qual es determina que aquest jutge, jutgessa, magistrat o magistrada ha de conèixer de tots aquests assumptes dins el partit judicial, sigui de manera exclusiva o coneixent també d'altres matèries.

4. En els partits judicials en què hi hagi un tribunal d'instància amb secció única integrada per una sola plaça judicial, el jutge o jutgessa que l'ocupi és qui assumeix el coneixement dels assumptes de família si no s'ha creat una secció de família, infància i capacitat.

5. Les seccions de família, infància i capacitat coneixen de totes les qüestions que se suscitin en matèria de família en els termes que preveuen les lleis. En tot cas, la jurisdicció d'aquestes seccions és exclusiva i exclouent en les matèries següents:

- a) Les relatives al matrimoni i al seu règim econòmic matrimonial i les que tinguin per objecte l'adopció o modificació de mesures de transcendència familiar i altres accions derivades de la crisi matrimonial o de la unió de fet.
- b) Les que versin exclusivament sobre guarda i custòdia de fills o filles menors o sobre aliments reclamats per un progenitor contra l'altre en nom dels fills o filles menors.
- c) Les relatives a modificació de mesures adoptades en els processos que versin sobre les matèries previstes en les lletres anteriors.
- d) Les que versin sobre maternitat, paternitat, filiació i adopció.
- e) Les relatives als aliments entre parents.
- f) Les relatives a les relacions paternofilials.
- g) Les que versin sobre adopció de mesures judicials de suport a persones amb discapacitat, incloent-hi els internaments no voluntaris per raó de trastorn psíquic.
- h) Les relatives a la protecció del menor, incloses les que siguin objecte dels procediments regulats als articles 778 bis i 778 ter i els capítols IV bis i V del títol I del llibre IV de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil.
- i) L'oposició a les resolucions i actes de la Direcció General de Seguretat Jurídica i Fe Pública en matèria de Registre Civil que es tramiten pel procediment de l'article 781 bis de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil.
- j) Els expedients de jurisdicció voluntària en matèria de persones i família, a excepció dels regulats en els capítols IX i X del títol I de la Llei 15/2015, de 2 de juliol, de la jurisdicció voluntària.
- k) Les que versin sobre el reconeixement d'eficàcia civil de resolucions o decisions eclesiàstiques en matèria matrimonial.
- l) El reconeixement i l'execució de sentències i resolucions judicials estrangeres civils sobre menors, família i mesures de suport.
- m) Els processos per a l'efectivitat dels drets que reconeix l'article 160 del Codi civil.
- n) Qualsevol altres matèries civils relatives a la família o la protecció de la infància o les persones amb discapacitat.»

Vint-i-quatre. Se suprimeixen els articles 86 bis i 86 ter, 86 quater i 86 quinquies.

Vint-i-cinc. Es fa una nova redacció de l'article 87, que queda redactat de la manera següent:

«Article 87.

1. Amb caràcter general, en el tribunal d'instància amb seu a la capital de cada província, hi ha d'haver una secció mercantil amb jurisdicció a tota la província i seu a la seva capital.
2. A les províncies on, per raó de la càrrega de treball, no es constitueixi una secció mercantil, el coneixement dels assumptes a què fa referència aquest article correspon a un dels jutges o a una de les jutgesses de la secció civil, o civil i d'instrucció que constitueixi una secció única en el tribunal d'instància de la capital de província.
3. Per excepció al que estableixen els apartats anteriors, quan una província tingui una població inferior als 500.000 habitants, el Govern per real decret, a proposta del Consell General del Poder Judicial, amb l'informe favorable previ de la comunitat autònoma amb competències en matèria de justícia o a proposta d'aquesta comunitat, oït el Consell General del Poder Judicial, pot estendre a aquesta província la jurisdicció de la secció mercantil d'una altra província limítrofa pertanyent a la mateixa comunitat autònoma.
4. Quan un partit judicial tingui més de 250.000 habitants i, tot i pertànyer a la mateixa província, no sigui limítrof amb el de la seva capital, el Govern, a proposta

del Consell General del Poder Judicial i amb l'informe favorable previ de la comunitat autònoma amb competències en matèria de justícia o a proposta de la comunitat autònoma amb competències en matèria de justícia i oït el Consell General del Poder Judicial, pot crear una secció mercantil en el tribunal d'instància d'aquell partit judicial amb jurisdicció en aquest i en els altres partits judicials limítrofs que es consideri oportú.

5. A les capitals de província on hi hagi més d'un jutge, jutgessa, magistrat o magistrada en la secció mercantil i menys de cinc, les sol·licituds de declaració de concurs de creditors de persona natural s'han de repartir a un de sol. Si el nombre de jutges, jutgesses, magistrats i magistrades d'aquesta secció és més de cinc, aquestes sol·licituds s'han de repartir a dos o més determinats igualment, amb l'exclusió dels altres.

6. Les seccions mercantils coneixen de les matèries següents:

a) De totes les qüestions que siguin de la competència de l'ordre jurisdiccional civil en matèria de propietat intel·lectual i industrial; competència deslleial i publicitat; societats mercantils, societats cooperatives, agrupacions d'interès econòmic; transport terrestre, nacional o internacional; dret marítim i dret aeri.

Per excepció al que estableix el paràgraf anterior, les seccions mercantils no són competents per conèixer de les pretensions basades exclusivament en el Reglament (CE) núm. 261/2004 del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de febrer de 2004, pel qual s'estableixen normes comunes sobre compensació i assistència als passatgers aeris en cas de denegació d'embarcament i de cancel·lació o gran retard dels vols, i es deroga el Reglament (CEE) núm. 295/91; en el Reglament (UE) núm. 2021/782 del Parlament Europeu i del Consell, de 29 d'abril de 2021, sobre els drets i les obligacions dels viatgers de ferrocarril; el Reglament (UE) núm. 181/2011 del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de febrer de 2011, sobre els drets dels viatgers d'autobús i autocar i pel qual es modifica el Reglament (CE) núm. 2006/2004; i el Reglament (UE) núm. 1177/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre de 2010, sobre els drets dels passatgers que viatgen per mar i per vies navegables i pel qual es modifica el Reglament (CE) núm. 2006/2004.

b) De les accions relatives a l'aplicació dels articles 101 i 102 del Tractat de funcionament de la Unió Europea i dels articles 1 i 2 de la Llei 15/2007, de 3 de juliol, de defensa de la competència, així com de les pretensions de rescabament del perjudici ocasionat per la infracció del dret de la competència.

c) Dels recursos directes contra les qualificacions negatives dels registradors i les registradores mercantils o, si escau, contra les resolucions expresses o presumptes de la Direcció General de Seguretat Jurídica i Fe Pública relatives a aquestes qualificacions.

7. Les seccions mercantils coneixen, a més, de totes les qüestions que siguin de la competència de l'ordre jurisdiccional civil en matèria de concurs de creditors o creditors, sigui quina sigui la condició civil o mercantil de la persona deutora, dels plans de reestructuració i del procediment especial per a microempreses, en els termes que estableix el text refós de la Llei concursal, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2020, de 5 de maig. En relació amb la jurisdicció del jutge o de la jutgessa del concurs:

a) En tot cas, és exclusiva i exclouent en les matèries següents:

1a. Les accions civils amb transcendència patrimonial que es dirigeixin contra la persona concursada, a excepció de les que s'exerceixin en els processos civils sobre capacitat, filiació, matrimoni i menors.

2a. Les execucions relatives a crèdits concursals o contra la massa sobre els béns i drets de la persona concursada integrats o que s'integrin en la massa

activa, sigui quin sigui el tribunal o l'autoritat administrativa que l'hagi ordenat, sense altres excepcions que les que preveu la legislació concursal.

3a. La determinació del caràcter necessari d'un bé o dret per a la continuïtat de l'activitat professional o empresarial de la persona deutora.

4a. La declaració de l'existència de successió d'empresa a efectes laborals i de seguretat social en els casos de transmissió d'unitat o d'unitats productives i la determinació dels límits d'aquesta declaració de conformitat amb el que disposa la legislació laboral i de seguretat social.

5a. Les mesures cautelars que afectin o puguin afectar els béns i drets de la persona concursada integrats o que s'integrin en la massa activa, sigui quin sigui el tribunal o l'autoritat administrativa que l'hagi acordat, excepte les que s'adoptin en els processos civils sobre provisió de mesures de suport i altres relatius a persones amb discapacitat, filiació, matrimoni i menors.

6a. Les altres matèries que estableix la legislació concursal.

b) Quan el deutor o la deutora sigui una persona natural, la jurisdicció del jutge o de la jutgessa del concurs també és exclusiva i exclouent en les matèries següents:

1a. Les que en el procediment concursal ha d'adoptar en relació amb l'assistència jurídica gratuïta.

2a. La dissolució i liquidació de la societat o comunitat conjugal de la persona concursada.

c) Quan el deutor sigui una persona jurídica, la jurisdicció del jutge o de la jutgessa del concurs és exclusiva i exclouent en les matèries següents:

1a. Les accions de reclamació de deutes socials que s'exerceixin contra els socis de la societat concursada que siguin responsables subsidiàriament del pagament d'aquests deutes, sigui quina sigui la data en què s'hagin contret, i les accions per exigir als socis de la societat concursada el desemborsament de les aportacions socials diferides o el compliment de les prestacions accessòries.

2a. Les accions de responsabilitat civil contra els administradors, administradores, liquidadors o liquidadores, de dret o de fet; contra la persona natural designada per a l'exercici permanent de les funcions pròpies del càrrec d'administrador persona jurídica; i contra les persones, sigui quina sigui la seva denominació, que tinguin atribuïdes facultats de la direcció més alta de la societat quan no hi hagi delegació permanent de facultats del Consell d'Administració en un o diversos consellers delegats o en una comissió executiva, pels danys i perjudicis causats, abans o després de la declaració judicial de concurs, a la persona jurídica concursada. En tot cas, queda exclosa d'aquesta jurisdicció la revisió de les accions de responsabilitat que exerceixin les administracions públiques en l'exercici de la seva autotutela.

3a. Les accions de responsabilitat contra els auditors i auditores pels danys i perjudicis causats, abans o després de la declaració judicial de concurs, a la persona jurídica concursada.

d) La jurisdicció del jutge o la jutgessa del concurs és exclusiva i exclouent per conèixer de les accions socials que tinguin com a objecte la modificació substancial de les condicions de treball, el trasllat, l'acomiadament, la suspensió de contractes i la reducció de jornada per causes econòmiques, tècniques, organitzatives o de producció que, de conformitat amb la legislació laboral i amb el que estableix la legislació concursal, tinguin caràcter col·lectiu, així com de les que versin sobre la suspensió o l'extinció de contractes d'alta direcció.

La suspensió de contractes i la reducció de jornada tenen caràcter col·lectiu quan afectin el nombre de treballadors que estableix la legislació laboral per a la modificació substancial de les condicions de treball amb aquest caràcter.

e) La jurisdicció del jutge o la jutgessa del concurs s'estén a totes les qüestions prejudicials civils, sense més excepcions que les que estableix la legislació concursal, les administratives i les socials directament relacionades amb el concurs o la resolució de les quals sigui necessària per a la tramitació adequada del procediment concursal. La decisió sobre aquestes qüestions no té efecte fora del concurs de creditors en què es produeixi.

8. Les seccions mercantils són competents per al reconeixement i l'execució de sentències i altres resolucions judicials estrangeres quan aquestes versin sobre qualsevol de les matèries a què es refereix aquest article, llevat que, segons els tractats i altres normes internacionals, el coneixement d'aquesta matèria correspongui a un altre òrgan judicial.

9. Les seccions mercantils tenen competència exclusiva per conèixer en primera instància, d'acord amb l'atribució de competència objectiva, territorial i funcional que estableix la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, dels recursos contra les resolucions dictades per la Secció Primera de la Comissió de Propietat Intel·lectual per resoldre les qüestions litigioses sobre l'acord que preveu l'article 129 bis.3 del text refós de la Llei de propietat intel·lectual, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1996, de 12 d'abril. Aquests jutjats poden, en tot cas, pronunciar-se sobre el fons de la controvèrsia, així com suspendre cautelarment l'execució de la resolució dictada per la Secció Primera mentre es resol el procediment en seu judicial.

10. A més de la competència per conèixer amb jurisdicció a tota la província de les matèries a què es refereix aquest article, la secció mercantil del tribunal d'instància d'Alacant té competència exclusiva per conèixer en primera instància amb jurisdicció en tot el territori nacional d'aquelles accions que s'exerceixin a l'empara del que estableix el Reglament (UE) núm. 2017/1001 del Parlament i del Consell, de 14 de juny de 2017, sobre la marca de la Unió Europea, i del Reglament (CE) núm. 6/2002, del Consell, de 12 de desembre de 2001, sobre els dibuixos i models comunitaris.

Únicament als efectes de la competència específica a què es refereix el paràgraf anterior, aquesta secció es denomina Tribunal de Marca de la Unió Europea i també té competència exclusiva per conèixer d'aquelles demandes civils en què s'exerceixin accions acumulades relatives a marques de la Unió i a marques nacionals o internacionals idèntiques o similars; i d'aquelles en què hi hagi qualsevol altra connexió entre les accions exercides, si almenys una d'aquestes està basada en un registre o una sol·licitud de marca de la Unió».

Vint-i-sis. Se suprimeixen els articles 87 bis, 87 ter i 87 quater.

Vint-i-set. Es fa una nova redacció de l'article 88, que queda redactat de la manera següent:

«Article 88.

1. Amb caràcter general, en els tribunals d'instància, les seccions d'instrucció o les seccions úniques estenen la seva jurisdicció a un partit judicial.

Aquestes seccions coneixen, en l'ordre penal:

a) De la instrucció de les causes per delictes l'enjudiciament de les quals correspongui a les audiències provincials i a les seccions penals dels tribunals d'instància, llevat de la instrucció d'aquelles causes que siguin competència de les seccions de violència sobre la dona o de la secció de violència contra la infància i l'adolescència.

b) Els correspon així mateix dictar sentència de conformitat amb l'acusació en els casos que estableix la llei i en els processos per acceptació de decret.

c) Del coneixement i decisió dels judicis per delictes lleus, llevat dels que siguin competència dels jutges i jutgesses de pau o de les seccions de violència sobre la dona o de la secció de violència contra la infància i l'adolescència.

d) Dels procediments d'habeas corpus.

e) Dels recursos que estableixi la llei contra les resolucions dictades pels jutges i les jutgesses de pau del partit i de les qüestions de competència entre aquests.

f) De l'adopció de l'ordre de protecció a les víctimes de violència sobre la dona, infància i adolescència quan estigui desenvolupant funcions de guàrdia, sempre que no pugui ser adoptada pel jutge, la jutgessa, el magistrat o la magistrada de la secció de violència sobre la dona o de la secció corresponent que assumeixi el coneixement d'aquests assumptes.

g) De l'emissió i l'execució dels instruments de reconeixement mutu de resolucions penals a la Unió Europea que els atribueixi la llei.

h) Dels procediments de decomís autònom pels delictes per al coneixement dels quals siguin competents.

2. Així mateix, les seccions d'instrucció i les seccions úniques coneixen de l'autorització de l'internament d'estrangers en els centres d'internament, així com del control de la seva estada en aquests i en les sales d'inadmissió de fronteres. També coneixen de les peticions i queixes que plantegin els interns que afectin els seus drets fonamentals.

3. Els procediments de revisió de mesures per modificació de circumstàncies, els pot tramitar el jutge o la jutgessa inicialment competent.

4. Excepcionalment, el Consell General del Poder Judicial, amb l'informe de la Fiscalia General de l'Estat, pot acordar l'agrupació de les seccions d'instrucció i de les seccions úniques de diversos partits judicials limítrofs, dins una mateixa província, sempre que, per raó de l'increment de les activitats delictives d'organitzacions criminals vinculades al tràfic de drogues o persones, es produeixi un augment destacat del volum d'assumptes penals d'aquesta naturalesa en determinades zones o períodes.

La modificació singular en aquests casos es limita al període de temps en què es produeixi la conjuntura que la motiva i a la instrucció dels processos penals relacionats amb els tipus delictius que justifiquen l'establiment d'aquesta agrupació.

Per acordar aquesta agrupació cal disposar de la proposta o l'informe tant de la Sala de Govern del Tribunal Superior de Justícia corresponent com de les juntes de jutges i jutgesses de les poblacions afectades.

El Consell General del Poder Judicial, abans d'adoptar una decisió sobre la proposta de què es tracti, ha de recollir el parer del Ministeri de Justícia i el de la comunitat autònoma amb competències en matèria de justícia. En tot cas, l'efectivitat d'aquesta decisió no ha d'implicar l'augment de dotacions pressupostàries.

5. L'agrupació de seccions a què es refereix l'apartat anterior ha d'estar presidida pel president o la presidenta del tribunal d'instància del partit judicial amb més habitants, el qual, juntament amb els presidents o presidentes de secció que la integrin, o, si no, amb els presidents o presidentes dels tribunals d'instància afectats, ha d'elaborar les normes per al repartiment d'assumptes concrets matèria de l'agrupació, que posteriorment ha d'aprovar la Sala de Govern del Tribunal Superior de Justícia respectiu. Aquestes normes de repartiment no poden afectar els procediments que ja estiguin en tràmit en cadascuna de les seccions.

6. El repartiment d'assumptes entre les diferents seccions, el fa el lletrat o la lletrada directors del servei comú general del tribunal d'instància amb més habitants d'entre els que componen l'agrupació. El president o la presidenta del tribunal d'instància d'aquest partit judicial amb més habitants ha de resoldre, amb caràcter governatiu, les qüestions que es plantegin i corregir les irregularitats que

es puguin produir, així com adoptar les mesures necessàries i promoure, si escau, l'exigència de les responsabilitats que siguin procedents.»

Vint-i-vuit. Es fa una nova redacció a l'article 89, que queda redactat de la manera següent:

«Article 89.

1. El Consell General del Poder Judicial, amb l'informe previ de les sales de govern, pot acordar que, als tribunals d'instància on no hi hagi una secció de violència sobre la dona i això sigui convenient per raó de la càrrega de treball existent, el coneixement dels assumptes referits en aquest article correspongui a un dels jutges o jutgesses de la secció d'instrucció, o de civil i d'instrucció que constitueixi una secció única, situació en la qual es determina que aquest jutge o jutgessa ha de conèixer de tots aquests assumptes dins el partit judicial, sigui de manera exclusiva o coneixent també d'altres matèries.

2. Quan s'estimi convenient, en funció de la càrrega de treball, es pot crear en el tribunal d'instància una secció de violència sobre la dona, que estengui la seva jurisdicció a tot el partit judicial.

3. No obstant el que disposa l'apartat anterior, el Govern pot establir per reial decret, a proposta del Consell General del Poder Judicial i, si escau, amb l'informe de la comunitat autònoma amb competències en matèria de justícia, seccions de violència sobre la dona que estenguin la seva jurisdicció a dos o més partits dins la mateixa província.

4. En els partits judicials en què hi hagi un tribunal d'instància amb secció única integrada per una sola plaça judicial, el jutge o la jutgessa que l'ocupi és qui assumeixi el coneixement dels assumptes a què es refereix aquest article, quan cap secció de violència sobre la dona estengui la seva jurisdicció a aquest partit judicial.

5. Les seccions de violència sobre la dona coneixen, en l'ordre penal, de conformitat, en tot cas, amb els procediments i recursos que preveu la Llei d'enjudiciament criminal, dels supòsits següents:

a) De la instrucció dels processos per exigir responsabilitat penal pels delictes recollits en els títols del Codi penal relatiu a homicidi, avortament, lesions, lesions al fetus, delictes contra la llibertat, delictes contra la integritat moral, contra la llibertat i indemnitat sexual, contra la intimitat i el dret a la pròpia imatge, contra l'honor o qualsevol altre delicte comès amb violència o intimidació, sempre que s'hagin comès contra qui sigui o hagi estat la seva esposa, o dona que estigui o hagi estat lligada a l'autor per una relació d'afectivitat anàloga, fins i tot sense convivència, així com dels comesos sobre els descendents, propis o de l'esposa o convivent, o sobre els menors o persones amb discapacitat que visquin amb ell o que estiguin subjectes a la potestat, tutela, curatela, acolliment o guarda de fet de l'esposa o convivent, quan també s'hagi produït un acte de violència de gènere.

b) De la instrucció dels processos per exigir responsabilitat penal per qualsevol delicte contra les relacions familiars, quan la víctima sigui alguna de les persones assenyalades a la lletra anterior.

c) De l'adopció de les ordres corresponents de protecció a les víctimes, sense perjudici de les competències atribuïdes al jutge o la jutgessa de guàrdia.

d) Del coneixement i decisió dels delictes lleus que els atribueixi la llei quan la víctima sigui alguna de les persones assenyalades com a tals en la lletra a).

e) Dictar sentència de conformitat amb l'acusació en els casos que estableix la llei.

f) De l'emissió i l'execució dels instruments de reconeixement mutu de resolucions penals a la Unió Europea que els atribueixi la llei.

g) De la instrucció dels processos per exigir responsabilitat penal pel delictes de trencament previst i penat en l'article 468 del Codi penal, quan la persona ofesa pel delictes la condemna, mesura cautelar o mesura de seguretat del qual s'hagi trencat sigui o hagi estat la seva esposa, o dona que estigui o hagi estat lligada a l'autor per una relació d'afectivitat anàloga, fins i tot sense convivència, així com els descendents, propis o de l'esposa o convivent, o els menors o persones amb discapacitat amb mesures de suport que visquin amb ell o que estiguin subjectes a la potestat, tutela, curatela, acolliment o guarda de fet de l'esposa o convivent, així com quan la persona ofesa ho sigui per algun dels delictes assenyalats a la lletra h) d'aquest apartat.

h) De la instrucció dels processos per exigir responsabilitat penal pels delictes contra la llibertat sexual que preveu el títol VIII del llibre II del Codi penal, pels delictes de mutilació genital femenina, matrimoni forçat, assetjament amb connotació sexual i el tràfic amb finalitats d'explotació sexual quan la persona ofesa pel delictes sigui dona.

6. Les seccions de violència sobre la dona poden conèixer en l'ordre civil, en tot cas de conformitat amb els procediments i recursos que preveu la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, dels assumptes següents:

a) Els relatius al matrimoni i al seu règim econòmic matrimonial i els que tinguin per objecte l'adopció o modificació de mesures de transcendència familiar i altres accions derivades de la crisi matrimonial o de la unió de fet.

b) Els que versin exclusivament sobre guarda i custòdia de fills i filles menors o sobre aliments reclamats per un progenitor contra l'altre en nom dels fills i filles menors.

c) Els relatius a modificació de mesures adoptades en els processos que versin sobre les matèries previstes en les lletres anteriors.

d) Els que versin sobre maternitat, paternitat, filiació i adopció.

e) Els relatius a les relacions paternofiliales.

f) Els relatius a la protecció del menor, inclosos en els capítols IV bis i V del títol I del llibre IV de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil.

g) Els expedients de jurisdicció voluntària en matèria de persones i família, a excepció dels regulats en els capítols IX i X del títol II de la Llei 15/2015, de 2 de juliol, de jurisdicció voluntària.

h) Els que versin sobre els procediments de liquidació del règim econòmic matrimonial instats pels hereus de la dona víctima de violència de gènere, així com els que s'instin davant d'aquests hereus.

i) Els que versin sobre el reconeixement d'eficàcia civil de resolucions o decisions eclesiàstiques en matèria matrimonial.

j) El reconeixement i l'execució de sentències i resolucions judicials estrangeres civils sobre menors i família.

k) Els processos per a l'efectivitat dels drets que reconeix l'article 160 del Codi civil.

7. Les seccions de violència sobre la dona tenen de manera exclusiva i excloent competència en l'ordre civil quan concorrin simultàniament els requisits següents:

a) Que es tracti d'un procés civil que tingui per objecte alguna de les matèries indicades en l'apartat 6 d'aquest article.

b) Que alguna de les parts del procés civil sigui víctima d'actes de violència de gènere, en els termes a què fa referència l'apartat 5.a), o d'actes de violència sexual, en els termes a què fa referència l'apartat 5.h) d'aquest article.

c) Que alguna de les parts del procés civil sigui imputat com a autor, inductor o cooperador necessari en la realització d'actes de violència de gènere o de violència sexual.

d) Que s'hagin iniciat davant la secció de violència sobre la dona d'un tribunal d'instància actuacions penals per delictes o delictes lleus a conseqüència d'un acte de violència de gènere o d'un acte de violència sexual, o s'hagi adoptat una ordre de protecció a una víctima de violència de gènere.

8. Quan el jutge o la jutgessa consideri que els actes posats en coneixement seu, de forma notòria, no constitueixen expressió de violència de gènere o de violència sexual, pot inadmetre la pretensió, i remetre-la a l'òrgan judicial competent.

9. En tots aquests casos està vedada la utilització dels mitjans adequats de solució de controvèrsies.

10. El Consell General del Poder Judicial ha d'estudiar, en l'àmbit de les seves competències, la necessitat o carència de dependències que impedeixin la confrontació de la víctima i l'agressor durant el procés, així com impulsar-ne, si escau, la creació, en col·laboració amb el Ministeri de Justícia i les comunitats autònomes competents. S'ha de procurar que aquestes mateixes dependències s'utilitzin en els casos d'agressions sexuals i de tràfic de persones amb finalitats d'exploració sexual. En tot cas, aquestes dependències han de ser accessibles plenament, condició de compliment obligat dels entorns, productes i serveis a fi que siguin comprensibles, utilitzables i practicables per totes les dones i menors víctimes sense excepció.

11. El Consell General del Poder Judicial ha d'encomanar a l'Observatori contra la Violència Domèstica i de Gènere l'avaluació de les dades provinents de les seccions de violència sobre la dona, així com dels assumptes relacionats amb aquesta matèria en òrgans judicials no específics.

Anualment s'ha d'elaborar un informe sobre les dades relatives a la violència de gènere i violència sexual, que s'ha de publicar i remetre a la Comissió de seguiment i avaluació dels acords del Pacte d'Estat en matèria de violència de gènere del Congrés dels Diputats, així com a la Comissió de seguiment i avaluació de les estratègies acordades pel Senat dins el Pacte d'Estat contra la violència de gènere.

La informació esmentada en el paràgraf anterior s'ha d'incorporar a la memòria anual del Consell General del Poder Judicial.

La informació estadística obtinguda en aplicació d'aquest apartat s'ha de poder desagregar amb un indicador de discapacitat de les víctimes.

Igualment, ha de permetre establir un registre estadístic de les menors víctimes de violència de gènere, que permeti també la desagregació amb indicador de discapacitat.»

Vint-i-nou. Es modifica l'article 89 bis, que queda redactat de la manera següent:

«Article 89 bis.

1. El Consell General del Poder Judicial, amb l'informe previ de les sales de govern, pot acordar que, als tribunals d'instància on no hi hagi una secció de violència contra la infància i l'adolescència i això sigui convenient per raó de la càrrega de treball existent, el coneixement dels assumptes referits en aquest article correspongui a un dels jutges o jutgesses de la secció d'instrucció, o de civil i d'instrucció que constitueixi una secció única, situació en la qual es determina que un sol d'aquests jutges o jutgesses conegui de tots aquests assumptes dins el partit judicial, sigui de manera exclusiva o coneixent també d'altres matèries.

2. Quan s'estimi convenient, en funció de la càrrega de treball, es pot crear en el tribunal d'instància una secció de violència contra la infància i l'adolescència, que estengui la seva jurisdicció a tot el partit judicial.

3. No obstant això, excepcionalment, el Govern pot establir per reial decret, a proposta del Consell General del Poder Judicial i, si escau, amb l'informe de la comunitat autònoma amb competències en matèria de justícia, les seccions de violència contra la infància i l'adolescència que estenguin la seva jurisdicció a dos o més partits dins la mateixa província.

4. En els partits judicials en què hi hagi un tribunal d'instància amb secció única integrada per un sol jutge, ha de ser aquest qui assumeixi el coneixement dels assumptes a què es refereix aquest article, quan cap secció de violència contra la infància i adolescència estengui la seva jurisdicció a aquest partit judicial.

5. Les seccions de violència contra la infància i l'adolescència coneixen, en l'ordre penal, de conformitat en tot cas amb els procediments i recursos que preveu la Llei d'enjudiciament criminal, de la instrucció dels processos per exigir responsabilitat penal pels delictes que recullen els títols del Codi penal relatius a:

a) Homicidi, avortament, lesions o lesions al fetus, comesos contra nens, nenes i adolescents.

b) Delictes contra la llibertat, delicte de tortures i contra la integritat moral, delictes contra la intimitat, el dret a la pròpia imatge i la inviolabilitat del domicili, delictes contra la llibertat i indemnitat sexual, delictes contra l'honor, delictes contra les relacions familiars, o qualsevol altre delicte comès amb violència o intimidació, quan la víctima sigui nen, nena o adolescent.

c) Delicte de tràfic d'éssers humans de l'article 177 bis del Codi penal quan almenys una de les víctimes sigui nen, nena o adolescent.

d) Delicte de trencament previst i penat en l'article 468 del Codi penal quan la persona ofesa pel delicte la condemna, mesura cautelar o mesura de seguretat del qual s'hagi trencat sigui nen, nena o adolescent.

Les seccions de violència contra la infància i l'adolescència són igualment competents per a:

a) L'adopció de les mesures cautelars legalment previstes que assegurin la protecció de les víctimes menors d'edat, sense perjudici de les competències atribuïdes al jutge de guàrdia.

b) El coneixement i la decisió dels delictes lleus que els atribueixi la llei quan la víctima sigui nen, nena o adolescent.

c) Dictar sentència de conformitat amb l'acusació en els casos que estableix la llei.

d) L'emissió i l'execució dels instruments de reconeixement mutu de resolucions penals a la Unió Europea que els atribueixi la llei.

6. El Consell General del Poder Judicial ha d'estudiar, en l'àmbit de les seves competències, la necessitat o carència de dependències que impedeixin la confrontació de la víctima i l'agressor durant el procés, així com impulsar-ne, si escau, la creació, en col·laboració amb el Ministeri de Justícia i les comunitats autònomes competents. En tot cas, aquestes dependències han de ser accessibles plenament, condició de compliment obligat dels entorns, productes i serveis a fi que siguin comprensibles, utilitzables i practicables per totes les víctimes sense excepció.

7. En cas que els fets objecte d'instrucció per la secció de violència contra la infància i adolescència també puguin ser coneguts per la secció de violència sobre la dona, la competència li correspon en tot cas a l'última.»

Trenta. Es fa una nova redacció de l'article 90, que queda redactat de la manera següent:

«Article 90.

1. Amb caràcter general, en el tribunal d'instància, amb seu a la capital de cada província i amb jurisdicció en tota aquesta, hi ha d'haver una secció penal.

2. També es poden establir seccions penals en tribunals d'instància que tinguin la seu en poblacions diferents de la capital de província, l'àmbit territorial de jurisdicció de les quals s'ha de delimitar en cada cas.

3. Les seccions penals han d'enjudiciar les causes per delicte que la llei determini.

Per tal de facilitar el coneixement dels assumptes instruïts per les seccions de violència sobre la dona i les seccions de violència contra la infància i l'adolescència, i tenint en compte el nombre d'assumptes existents, s'hi han d'especialitzar una o diverses places judicials de la secció penal, de conformitat amb el que preveu l'article 96 d'aquesta llei.

4. Correspon també a les seccions penals l'execució de les sentències dictades en causes per delicte greu o menys greu per les seccions d'instrucció, seccions de violència sobre la dona i seccions de violència contra la infància i l'adolescència; el reconeixement i execució de les resolucions que imposen sancions pecuniàries transmeses per les autoritats competents d'altres estats membres de la Unió Europea, quan aquestes s'hagin de complir en el territori espanyol, i els procediments de decomís autònom pels delictes per al coneixement dels quals siguin competents.

5. Correspon a les seccions penals l'emissió i l'execució dels instruments de reconeixement mutu de resolucions penals a la Unió Europea que els atribueixi la llei.»

Trenta-u. Es fa una nova redacció de l'article 91, que queda redactat de la manera següent:

«Article 91.

1. Amb caràcter general, en el tribunal d'instància amb seu a la capital de cada província, i amb jurisdicció en tota aquesta, hi ha d'haver una secció de menors. No obstant això, quan el volum de treball ho aconselli, es poden establir seccions de menors la jurisdicció de les quals s'estengui o bé a un partit determinat o agrupació de partits, o bé a dues o més províncies de la mateixa comunitat autònoma. Prenen el nom de la població on radiqui la seva seu.

2. Correspon a les seccions de menors dels tribunals d'instància l'exercici de les funcions que estableixin les lleis envers els menors que hagin incorregut en conductes tipificades per la llei com a delicte o delicte lleu i aquelles altres que, en relació amb els menors d'edat, els atribueixin les lleis, així com de l'emissió i l'execució dels instruments de reconeixement mutu de resolucions penals a la Unió Europea que els atribueixi la llei.»

Trenta-dos. Es fa una nova redacció de l'article 92, que queda redactat de la manera següent:

«Article 92.

1. Amb caràcter general, en el tribunal d'instància amb seu a la capital de cada província, dins l'ordre jurisdiccional penal, hi ha d'haver una secció de vigilància penitenciària, que ha de tenir les funcions jurisdiccionals que preveu la llei en matèria d'execució de penes privatives de llibertat i mesures de seguretat, emissió i execució dels instruments de reconeixement mutu de resolucions penals

a la Unió Europea que els atribueixi la llei, control jurisdiccional de la potestat disciplinària de les autoritats penitenciàries, empara dels drets i beneficis dels interns en els establiments penitenciaris i altres que assenyali la llei.

2. Es poden establir seccions de vigilància penitenciària en tribunals d'instància que tinguin la seu en poblacions diferents de la capital de província, l'àmbit territorial de jurisdicció de les quals s'ha de delimitar en cada cas. El Govern estableix la seu d'aquestes seccions, prèvia audiència de la comunitat autònoma afectada i del Consell General del Poder Judicial.

3. El nombre de tribunals d'instància amb seccions de vigilància penitenciària, el seu àmbit territorial i el nombre de magistrats i magistrades integrants de cadascuna d'aquestes, es determina en la Llei de demarcació i planta judicial, tenint en compte principalment els establiments penitenciaris existents i la classe d'aquests.

4. Es pot establir que la secció de vigilància penitenciària estengui la seva jurisdicció a dues o més províncies de la mateixa comunitat autònoma, o un o més partits dins la mateixa província.

5. El jutge, jutgessa, magistrat o magistrada destinat o destinada en una secció de vigilància penitenciària pot compatibilitzar les funcions pròpies d'aquesta secció amb les d'altres seccions de l'ordre jurisdiccional penal del mateix tribunal d'instància.»

Trenta-tres. Es fa una nova redacció de l'article 93, que queda redactat de la manera següent:

«Article 93.

1. Amb caràcter general, en el tribunal d'instància amb seu a la capital de cada província, i amb jurisdicció en tota aquesta, hi ha d'haver una secció contenciosa administrativa.

2. Si el volum d'assumptes ho requereix, es poden establir seccions contencioses administratives als tribunals d'instància que tinguin la seu en poblacions diferents de la capital de província, l'àmbit territorial de jurisdicció de les quals s'ha de delimitar en cada cas.

3. També es poden crear excepcionalment seccions contencioses administratives que estenguin la seva jurisdicció a més d'una província dins la mateixa comunitat autònoma.

4. Les seccions contencioses administratives coneixen, en primera o única instància, dels recursos contenciosos administratius contra actes que la llei els atribueixi expressament.

5. També els correspon autoritzar, mitjançant interlocutòria, l'entrada als domicilis i a la resta d'edificis o llocs l'accés als quals requereixi el consentiment del titular, quan això sigui procedent per a l'execució forçosa d'actes de l'Administració, llevat que es tracti de l'execució de mesures de protecció de menors acordades per l'entitat pública competent en la matèria.

6. També és competència d'aquestes seccions autoritzar l'entrada en domicilis i altres llocs constitucionalment protegits, acordada per l'Administració tributària en el marc d'una actuació o procediment d'aplicació dels tributs, fins i tot amb caràcter previ al seu inici formal, quan aquest accés requereixi el consentiment del seu titular i aquest s'hi oposi o hi hagi risc d'oposició».

Trenta-quatre. Es fa una nova redacció de l'article 94, que queda redactat de la manera següent:

«Article 94.

1. Amb caràcter general, en el tribunal d'instància amb seu a la capital de cada província i amb jurisdicció en tota aquesta hi ha d'haver una secció social.

2. Es poden establir seccions socials en tribunals d'instància que tinguin la seu en poblacions diferents de la capital de província, l'àmbit territorial de jurisdicció de les quals s'ha de delimitar en cada cas.

Així mateix, les seccions socials poden estendre excepcionalment la seva jurisdicció a dues o més províncies dins la mateixa comunitat autònoma.

3. Les seccions socials coneixen, en primera o única instància, dels processos sobre matèries pròpies d'aquest ordre jurisdiccional que no estiguin atribuïts a altres òrgans d'aquest».

Trenta-cinc. Es fa una nova redacció de l'article 95, que queda redactat de la manera següent:

«Article 95.

A la vila de Madrid, i amb jurisdicció a tot el territori nacional, hi ha d'haver un Tribunal Central d'Instància, amb les seccions següents:

a) Secció d'instrucció, que instrueix les causes l'enjudiciament de les quals correspongui a la Sala Penal de l'Audiència Nacional o, si escau, a la secció penal del mateix Tribunal Central d'Instància i tramita els expedients d'execució de les ordres europees de detenció i entrega, els procediments d'extradició passiva, els relatius a l'emissió i l'execució d'altres instruments de reconeixement mutu de resolucions penals a la Unió Europea que els atribueixi la llei, així com les sol·licituds d'informació entre els serveis de seguretat dels estats membres de la Unió Europea quan requereixin autorització judicial, en els termes que preveu la llei.

A la secció d'instrucció, els jutges i jutgesses de garanties han de conèixer de les peticions de la Fiscalia Europea relatives a l'adopció de mesures cautelars personals, l'autorització dels actes que suposin limitació dels drets fonamentals l'adopció dels quals estigui reservada a l'autoritat judicial i altres supòsits que expressament determini la llei.

Igualment, han de conèixer de les impugnacions que estableixi la llei contra els decrets dels fiscals europeus delegats.

b) Secció penal, que coneix, en els casos en què així ho estableixin les lleis processals, de les causes pels delictes a què es refereix l'article 65 i dels altres assumptes que assenyalin les lleis. Correspon també a la secció penal l'execució de les sentències dictades en causes per delictes greus o menys greus per la secció d'instrucció del mateix Tribunal Central d'Instància, i els procediments de decomís autònom pels delictes per al coneixement dels quals siguin competents.

c) Secció de menors, que coneix de les causes que li atribueixi la legislació reguladora de la responsabilitat penal dels menors, així com de l'emissió i l'execució dels instruments de reconeixement mutu de resolucions penals a la Unió Europea que li atribueixi la llei.

d) Secció de vigilància penitenciària, que té les funcions jurisdiccionals que preveu la Llei orgànica 1/1979, de 26 de setembre, general penitenciària, descrites a l'apartat 1 de l'article 92 d'aquesta llei, la competència per a l'emissió i execució dels instruments de reconeixement mutu de resolucions penals a la Unió Europea que li atribueixi la llei i altres funcions que assenyalen la llei en relació amb els delictes competència de l'Audiència Nacional. En tot cas, la competència d'aquesta secció és preferent i exclouent quan el penat compleixi també altres condemnes que no hagin estat imposades per l'Audiència Nacional.

e) Secció contenciosa administrativa, que coneix, en primera o única instància, dels recursos contenciosos administratius contra disposicions i actes emanats d'autoritats, organismes, òrgans i entitats públiques amb competència en tot el territori nacional, en els termes que estableixi la llei.

Correspon també a la secció contenciosa administrativa autoritzar, mitjançant interlocutòria, la cessió de les dades que permetin la identificació a què es refereix l'article 8.2 de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic, l'execució material de les resolucions adoptades per l'òrgan competent perquè s'interrompi la prestació de serveis de la societat de la informació o perquè es retirin continguts que vulneren la propietat intel·lectual, en aplicació de l'esmentada Llei 34/2002, d'11 de juliol, així com la limitació d'accés dels destinataris al servei intermediari que preveu l'article 51.2 b) del Reglament (UE) núm. 2022/2065 del Parlament Europeu i del Consell, de 19 d'octubre de 2022, relatiu a un mercat únic de serveis digitals i pel qual es modifica la Directiva 2000/31/CE. La secció contenciosa administrativa també coneix del procediment que preveu l'article 12 bis de la Llei orgànica 6/2002, de 27 de juny, de partits polítics.

Correspon a la secció contenciosa administrativa autoritzar, mitjançant interlocutòria, el requeriment d'informació per part de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades i altres autoritats administratives independents d'àmbit estatal als operadors que prestin serveis de comunicacions electròniques disponibles al públic i dels prestadors de serveis de la societat de la informació, quan això sigui necessari d'acord amb la legislació específica».

Trenta-sis. Es fa una nova redacció de l'article 96, que queda redactat de la manera següent:

«Article 96.

1. El Consell General del Poder Judicial pot acordar, amb l'informe previ de les sales de govern i de les administracions amb competències en matèria de justícia, que en aquelles circumscripcions on hi hagi més d'una plaça judicial de la mateixa secció, una o diverses de les persones destinades en aquestes assumeixin amb caràcter exclusiu el coneixement de determinades classes d'assumptes o de les execucions pròpies de l'ordre jurisdiccional de què es tracti, sense perjudici de les tasques de suport que puguin prestar els serveis comuns que es constitueixin a aquest efecte.

2. El Consell General del Poder Judicial, oïda la Sala de Govern del Tribunal Superior de Justícia i amb l'informe favorable de les administracions amb competències en matèria de justícia en cada territori, pot acordar que a les províncies on hi hagi més de cinc places judicials en les seccions mercantils dels tribunals d'instància existents, un o diversos dels jutges, jutgesses, magistrats o magistrades destinats en aquests assumeixin amb caràcter exclusiu el coneixement de determinades classes d'assumptes d'entre els que siguin competència d'aquestes seccions.

3. El Consell General del Poder Judicial, amb l'informe favorable del Ministeri de Justícia i, si escau, de la comunitat autònoma amb competències en matèria de justícia, oïda la Sala de Govern del Tribunal Superior de Justícia, pot acordar l'especialització d'una o diverses places judicials de tribunals d'instància de la mateixa província i del mateix ordre jurisdiccional, tant si estan en el mateix partit judicial com si no i, si no ho estan, amb la delimitació prèvia de l'àmbit de competència territorial, i que les persones destinades en aquestes assumeixin per un temps determinat el coneixement de determinades matèries o classes d'assumptes i, si escau, de les execucions que en dimanin, sense perjudici de les tasques de suport que puguin prestar els serveis comuns constituïts o que es constitueixin a aquest efecte.

En aquests casos, els jutges, les jutgesses, els magistrats i les magistrades que ocupin la plaça o places objecte de l'acord d'especialització assumeixen la competència per conèixer de tots els assumptes assignats, encara que el seu coneixement inicial estigui atribuït a seccions radicades en un partit judicial

diferent. No es pot adoptar aquest acord per atribuir als jutges, les jutgesses, els magistrats i les magistrades així especialitzats assumptes que per disposició legal estiguin atribuïts a altres de diferent classe. Tampoc no poden ser objecte d'especialització per aquesta via les places judicials de les seccions d'instrucció, sense perjudici de qualssevol altres mesures d'exempció de repartiment o de reforç que calgui adoptar per necessitats del servei.

4. Els acords del Consell General del Poder Judicial a què es refereixen els apartats anteriors s'han de publicar al "Butlletí Oficial de l'Estat" i tenen efectes des de l'inici de l'any següent a aquell en què s'adoptin, llevat que raonadament s'estableixi un altre moment anterior per raons d'urgència.

5. Els jutges, les jutgesses, els magistrats i les magistrades afectats han de continuar coneixent de tots els processos que estiguin pendents davant d'aquests fins a la seva conclusió.»

Trenta-set. Es deixen sense contingut els articles 97 i 98.

Trenta-vuit. Es modifica la rúbrica del capítol VI del títol IV del llibre I, que queda redactada de la manera següent:

«CAPÍTOL VI

Dels jutges i les jutgesses de pau»

Trenta-nou. Es modifica l'article 99, que queda redactat de la manera següent:

«Article 99.

En cada municipi on no hi hagi tribunal d'instància, i amb jurisdicció al terme corresponent, hi ha d'haver un jutge o una jutgessa de pau.»

Quaranta. Es modifica l'apartat 2 de l'article 100, que queda redactat de la manera següent:

«2. En l'ordre penal, coneixen en primera instància dels processos per delictes lleus que els atribueixi la llei. Poden intervenir, igualment, en actuacions penals de prevenció, o per delegació, i en aquelles altres que assenyalin les lleis.»

Quaranta-u. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 106, que queden redactats de la manera següent:

«1. Les sales de govern del Tribunal Suprem i de l'Audiència Nacional exerceixen les seves atribucions en aquests tribunals. La de l'Audiència Nacional les exerceix, a més, sobre el Tribunal Central d'Instància.

2. Les sales de govern dels tribunals superiors de justícia exerceixen les seves competències en el mateix Tribunal respecte als òrgans judicials radicats en la comunitat autònoma respectiva. La Sala de Govern del Tribunal Superior de Justícia d'Andalusia exerceix aquestes mateixes competències en relació amb els òrgans judicials radicats a les ciutats de Ceuta i Melilla.»

Quaranta-dos. Es modifica l'article 149, que queda redactat de la manera següent:

«Article 149.

1. Les sales de govern del Tribunal Suprem i de l'Audiència Nacional han d'estar constituïdes pel president o la presidenta d'aquests òrgans, que les presideix, pels presidents o les presidentes de les sales que hi hagi en aquests i per un nombre de magistrats o magistrades igual al d'aquests o aquestes.

2. Les sales de govern dels tribunals superiors de justícia han d'estar constituïdes pel president o la presidenta d'aquests, que les presideixen, pels

presidents o les presidentes de les sales que hi hagi en aquests, pels presidents o les presidentes de les audiències provincials de la comunitat autònoma, i per un nombre igual de jutges, jutgesses, magistrats o magistrades, escollits per tots els membres de la carrera judicial destinats en aquesta. Almenys un dels components de la Sala ha de ser de la categoria de jutge o jutgessa, llevat que no hi hagi candidats o candidates d'aquesta categoria.

A més d'aquests o aquestes s'hi han d'integrar també, amb la consideració de membres electes amb caràcter general, les persones que ostentin la presidència de tribunals d'instància que, de conformitat amb el que estableix l'article 166.2, hagin estat alliberades totalment del treball que els correspon fer en l'ordre jurisdiccional respectiu.

3. Les sales de govern dels tribunals superiors de justícia, quan el nombre de membres superi els deu, s'han de constituir en ple o en comissió.

La Comissió ha d'estar integrada per sis membres, tres de nats i tres d'electes. La designació dels seus components correspon al Ple, i si es produeixen vacants, la dels seus substituïts. Això no obstant, ha de formar part d'aquesta la persona que ostenti la presidència del tribunal d'instància alliberada totalment de tasques jurisdiccionals, o una d'aquestes, si n'hi ha diverses. La Comissió s'ha de renovar anualment en la mateixa proporció i la presideix qui exerceixi la presidència del Tribunal Superior de Justícia.

4. El secretari o la secretària de govern del Tribunal Suprem, de l'Audiència Nacional i dels tribunals superiors de justícia respectivament exerceix les funcions de secretari o secretària de la Sala de Govern, sense perjudici de totes les que aquesta Llei li atribueixi expressament».

Quaranta-tres. Es modifica l'apartat 2 de l'article 152, que queda redactat de la manera següent:

«2. És, a més, competència de les sales de govern dels tribunals superiors de justícia, en ple o en comissió:

1r. Aprovar les normes de repartiment d'assumptes entre les sales del Tribunal i entre les seccions de les audiències provincials del mateix ordre jurisdiccional, i les de jutges, jutgesses, magistrats i magistrades de la mateixa secció dels tribunals d'instància, amb seu en la comunitat autònoma corresponent.

Excepcionalment, de manera motivada i quan les necessitats del servei així ho exigeixin, la Sala de Govern pot ordenar que s'alliberi del repartiment d'assumptes, totalment o parcialment, per temps limitat, una secció o un jutge o jutgessa determinats. En el cas dels tribunals d'instància, l'alliberament es refereix exclusivament a jutges o jutgesses i magistrats o magistrades determinats.

2n. Exercir les facultats dels números cinquè al catorzè de l'apartat anterior, però referides també als òrgans jurisdiccionals amb seu en la comunitat autònoma corresponent als jutges, jutgesses, magistrats i magistrades que hi estiguin destinats.

3r. Expedir els nomenaments dels jutges i les jutgesses de pau.

4t. Prendre coneixement dels plans anuals de substitució elaborats per les juntes de jutges i jutgesses, aprovar-los provisionalment en els termes i, si escau, amb les correccions que siguin procedents i remetre'ls al Consell General del Poder Judicial per a la seva aprovació definitiva. A més, han de vetllar pel seu compliment».

Quaranta-quatre. Es modifica l'apartat 2 de l'article 159, que queda redactat de la manera següent:

«2. No obstant això, als acords sobre normes de repartiment entre seccions i entre els jutges, les jutgesses, els magistrats i les magistrades d'una mateixa secció se'ls ha de donar publicitat suficient».

Quaranta-cinc. Es modifica la rúbrica del capítol II del títol III del llibre II:

«CAPÍTOL II

Dels presidents i les presidentes del Tribunal Suprem, dels tribunals superiors de justícia i de les audiències»

Quaranta-sis. Es modifica la rúbrica del capítol III del títol III del llibre II:

«CAPÍTOL III

Dels presidents i les presidentes de les sales i dels jutges, jutgesses, magistrats i magistrades»

Quaranta-set. Es modifica l'article 165, que queda redactat de la manera següent:

«Article 165.

1. Els presidents i les presidentes de les sales de Justícia tenen, en els seus òrgans jurisdiccionals respectius, la direcció i inspecció de tots els assumptes i han d'adoptar, en el seu àmbit competencial, les resolucions que aconselli la bona marxa de l'Administració de justícia. Tenen les mateixes facultats els jutges, jutgesses, magistrats i magistrades integrats en els tribunals d'instància pel que fa als assumptes que els corresponguin per repartiment, sense perjudici de les que corresponguin a la presidència del Tribunal.

En tot cas, els presidents i les presidentes de sala, jutges, jutgesses, magistrats i magistrades han de donar compte als presidents o a les presidentes dels tribunals i audiències respectius de les anomalies o faltes que observin i han d'exercir les funcions disciplinàries que els reconeguin les lleis processals sobre els professionals que es relacionin amb el tribunal.

2. Pel que fa al personal al servei de l'Administració de justícia, cal atènyer-se al que preveu el seu règim disciplinari respectiu».

Quaranta-vuit. Es modifica la rúbrica del capítol IV del títol III del llibre II:

«CAPÍTOL IV

De la presidència dels tribunals d'instància i de les seves seccions, de la presidència del Tribunal Central d'Instància i de les seves seccions, i de les juntes de jutges i jutgesses»

Quaranta-nou. Es modifica l'article 166, que queda redactat de la manera següent:

«Article 166.

1. Les persones que ostentin la presidència dels tribunals d'instància són nomenats pel Consell General del Poder Judicial per un període de quatre anys, de conformitat amb la proposta motivada de la Sala de Govern del Tribunal Superior de Justícia corresponent, i són renovades transcorregut aquest període o quan l'escollit cessi per qualsevol causa.

La Sala de Govern ha de proposar el nomenament de la persona que es determini de conformitat amb les regles següents:

Les persones que integrin el tribunal d'instància n'han de triar un o una d'elles per a la seva proposta per majoria de tres cinquens. Si no s'obté aquesta majoria en la primera votació, la majoria simple és suficient en la segona; els empats es resolen a favor de qui ocupi el millor lloc en l'escalafó. En cas que no hi hagi

candidat o candidata, s'ha de proposar al jutge, jutgessa, magistrat o magistrada que ocupi el millor lloc en l'escalafó.

2. Excepcionalment, i quan les circumstàncies ho justifiquin, el Consell General del Poder Judicial, oïdes la Junta de jutges i jutgesses i la Sala de Govern, pot alliberar a qui ostenti la presidència totalment o parcialment del treball que li correspongui fer en el seu ordre jurisdiccional.

3. Quan concorrin les circumstàncies que preveu l'article 84.3, el nomenament de qui hagi d'ostentar la presidència de secció l'ha de fer la Presidència del tribunal d'instància i ha de recaure en la persona determinada de conformitat amb les regles que preveu l'apartat 1 d'aquest article.

4. Els magistrats i les magistrades del Tribunal Central d'Instància han de triar per majoria de tres cinquens a qui, d'entre ells i elles, hagi d'exercir la presidència. Si no s'obté aquesta majoria en la primera votació, la majoria simple és suficient en la segona; els empats es resolen a favor de qui ocupi millor lloc en l'escalafó. En cas que no hi hagi candidat o candidata, s'ha de proposar a qui ocupi el millor lloc en l'escalafó. El càrrec s'ha de renovar cada quatre anys o quan la persona escollida cessi per qualsevol altra causa.

5. La mateixa regla descrita a l'apartat 3 regeix en relació amb la presidència de les seccions existents en el Tribunal Central d'Instància.»

Cinquanta. Es modifica l'article 167, que queda redactat de la manera següent:

«Article 167.

1. En els tribunals d'instància, els assumptes es distribueixen entre els jutges i les jutgesses, per raó de les places en què s'integrin de conformitat amb les normes de repartiment predeterminades i públiques. Les normes de repartiment les aprova la Sala de Govern del Tribunal Superior de Justícia, a proposta de la Junta de jutges i jutgesses de la secció respectiva del tribunal d'instància. En el cas del Tribunal Central d'Instància, les normes de repartiment les aprova la Sala de Govern de l'Audiència Nacional, a proposta de la Junta de jutges i jutgesses de la secció respectiva.

2. A sol·licitud de l'interessat, la Junta de jutges i jutgesses de la secció respectiva pot proposar que s'alliberi, totalment o parcialment, un jutge, jutgessa, magistrat o magistrada del repartiment d'assumptes, per temps limitat, quan la bona administració de justícia ho faci necessari. La Presidència del tribunal d'instància ha de traslladar l'acord a la Sala de Govern perquè aquesta, si ho considera pertinent, procedeixi a la seva aprovació i publicació. En el cas del Tribunal Central d'Instància, la proposta d'alliberament l'ha de fer la Junta de jutges i jutgesses de la secció respectiva. Les modificacions que s'adoptin en les normes de repartiment no poden afectar els procediments en tràmit.

3. La Sala de Govern pot acordar les modificacions necessàries en les normes de repartiment de jutges, jutgesses, magistrats i magistrades de les seccions mercantil, penal, de menors, de vigilància penitenciària, contenciosa administrativa o social dels tribunals d'instància, per equilibrar la distribució d'assumptes que per matèria correspon a cadascun d'aquests segons la seva classe, encara que algun tingui atribuït, per disposició legal o per acord del Ple del mateix Consell General del Poder Judicial, el despatx d'assumptes de la seva competència a una circumscripció d'àmbit inferior a la província.

4. La Presidència del tribunal d'instància, valorades les circumstàncies concurrents, pot proposar el nomenament dels jutges, les jutgesses, els magistrats i les magistrades a què es refereix l'apartat 6 de l'article 84. L'acord s'ha de traslladar a la Sala de Govern perquè aquesta, si ho estima pertinent, el remeti al Consell General del Poder Judicial per a la seva aprovació.

5. El repartiment l'ha de fer el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia sota la supervisió de la Presidència del tribunal d'instància, i correspon a aquesta

resoldre amb caràcter governatiu intern les qüestions que es plantegin i corregir les irregularitats que es puguin produir, així com adoptar les mesures necessàries i promoure, si escau, l'exigència de les responsabilitats que siguin procedents. En el cas del Tribunal Central d'Instància, aquestes funcions corresponen a la seva Presidència.»

Cinquanta-u. Es modifica l'article 168, que queda redactat de la manera següent:

«Article 168.

1. Les persones que exerceixin les presidències dels tribunals d'instància han de vetllar per la bona utilització dels locals judicials i dels mitjans materials quan es refereixi o afecti la funció jurisdiccional; han de procurar que el servei de guàrdia es presti continuadament; han d'adoptar les mesures urgents necessàries en els assumptes no repartits si, en cas de no fer-ho, es pugui vulnerar algun dret o produir-se algun perjudici greu i irreparable; han d'oïr les queixes que els facin les persones interessades en causes o plets, i adoptar les prevencions necessàries, així com exercir les altres funcions que els atribueixi la llei.

2. En tot cas, correspon a les persones que exerceixin les presidències dels tribunals d'instància:

a) Coordinar el funcionament del Tribunal i adoptar les resolucions pertinents que, des del punt de vista organitzatiu i en el seu àmbit competencial, siguin necessàries per a la bona marxa d'aquest.

b) Resoldre en única instància els recursos governatius que s'hagin d'interposar contra les decisions dels lletrats i les lletrades de l'Administració de justícia en matèria de repartiment.

c) Informar la Sala de Govern de qualsevol possible anomalia en el funcionament dels serveis comuns processals del seu territori.

d) Resoldre tots els recursos els atribueixin les lleis processals.

e) Promoure la unificació de criteris i pràctiques entre els diferents jutges, jutgesses, magistrats o magistrades del tribunal d'instància.

f) Assumir les funcions pròpies de la presidència de secció en aquelles seccions que tinguin un nombre de jutges, jutgesses, magistrats o magistrades inferior a vuit.

g) Vetllar per la correcta execució de les substitucions i dels plans anuals de substitució en els termes que preveu aquesta Llei, resoldre amb caràcter governatiu intern les qüestions que es plantegin i corregir les irregularitats que es puguin produir, tot adoptant les mesures necessàries i promovent, si escau, l'exigència de les responsabilitats que siguin procedents.

3. Correspon a les persones que exerceixin les presidències de secció dels tribunals d'instància:

a) Coordinar, sota la direcció de la Presidència del tribunal d'instància, el funcionament de la seva secció i adoptar les resolucions precises per a la bona marxa d'aquesta.

b) Substituir qui ostenti la presidència del tribunal d'instància en els supòsits de vacant, absència, malaltia o per una altra causa justificada. Quan hi hagi diverses presidències de secció, aquesta substitució correspon a qui ocupi el millor lloc en l'escalafó.

c) Exercir les funcions que li delegui la Presidència del tribunal d'instància en relació amb la seva secció.

d) Convocar la Junta de secció a què es refereix l'article 170.

e) Donar compte a la Presidència del tribunal d'instància de la convocatòria de les juntes de secció i dels acords que s'hi adoptin.

4. Les funcions descrites en els apartats anteriors, quan siguin aplicables, corresponen a la Presidència del Tribunal Central d'Instància o, si escau, a les de la secció del Tribunal Central d'Instància que correspongui, dins l'àmbit de la seva competència respectiva».

Cinquanta-dos. Es modifica l'article 169, que queda redactat de la manera següent:

«Article 169.

1. La Presidència del tribunal d'instància ostenta davant els poders públics la representació del tribunal i presideix la Junta de jutges i jutgesses del tribunal d'instància per tractar assumptes d'interès comú relatius a l'activitat jurisdiccional. Aquesta Junta la convoca la Presidència del tribunal d'instància sempre que ho estimi necessari o quan ho sol·liciti la quarta part dels jutges, jutgesses, magistrats i magistrades que formin part d'aquest tribunal.

2. Les mateixes funcions són exercides per la Presidència del Tribunal Central d'Instància dins l'àmbit de la seva competència. La convocatòria de la Junta de jutges i jutgesses del Tribunal Central d'Instància es regeix per les normes que preveu l'apartat anterior.

3. També es poden reunir els jutges, jutgesses, magistrats i magistrades d'una mateixa província o comunitat autònoma, presidits pel més antic o la més antiga en el destí, per tractar els problemes que els siguin comuns.

4. La Junta es considera vàlidament constituïda per prendre acords quan hi assisteixin la meitat més un dels seus membres, i els acords s'adopten per majoria simple.

5. La Junta ha de triar com a secretari o secretària un o una de les seves membres, que és l'encarregat o l'encarregada de redactar les actes dels acords de les juntes, així com de conservar-les i d'expedir les certificacions d'aquestes.

6. Correspon a la Junta de jutges i jutgesses del tribunal d'instància elaborar els plans anuals de substitució entre jutges i jutgesses titulars a què es refereix l'article 211 per a la seva tramesa a la Sala de Govern.

7. Les normes que preveu aquest article s'apliquen a la Junta de jutges i jutgesses del Tribunal Central d'Instància, quan resulti compatible amb el seu règim jurídic».

Cinquanta-tres. Es modifica l'article 170, que queda redactat de la manera següent:

«Article 170.

1. Es poden reunir en junta de secció del tribunal d'instància els jutges, jutgesses, magistrats i magistrades que pertanyin a la mateixa secció d'un tribunal d'instància.

Aquesta Junta, presidida per qui exerceixi la presidència de la secció respectiva, es reuneix per proposar les normes de repartiment entre els jutges, jutgesses, magistrats i magistrades, unificar criteris i pràctiques, i per tractar assumptes comuns o sobre els quals estimin convenient elevar exposició a la Sala de Govern corresponent o al Consell General del Poder Judicial per conducte del president del Tribunal Superior de Justícia o aquell els sol·liciti informe.

2. La Presidència de secció del tribunal d'instància pot convocar la junta que preveu l'apartat anterior sempre que ho estimi necessari, o quan ho sol·liciti, almenys, la quarta part dels seus membres de dret i, en tot cas, un cop l'any, sense perjudici del que disposa l'apartat 4 de l'article 264.

Quan la secció no tingui Presidència, les funcions que preveu aquest article les exerceix la Presidència del tribunal d'instància. Aquesta, a més, pot convocar en Junta els jutges, jutgesses, magistrats i magistrades pertanyents a diferents seccions d'un mateix ordre jurisdiccional en la forma i en els mateixos supòsits que els que preveuen els apartats anteriors.

3. Els requisits per a la vàlida constitució d'aquesta Junta, el seu règim d'organització i funcionament, així com per a l'adopció d'acords, són els mateixos que preveuen els apartats 4 i 5 de l'article anterior».

Cinquanta-quatre. Es modifica l'apartat 3 de l'article 172, que queda redactat de la manera següent:

«3. El president de l'Audiència Nacional té les facultats dels apartats anteriors, respecte a les sales d'aquesta i al Tribunal Central d'Instància».

Cinquanta-cinc. Es modifica l'article 210, que queda redactat de la manera següent:

«Article 210.

1. Les substitucions de jutges, jutgesses, magistrats i magistrades en els tribunals d'instància es regeixen per les regles i ordre de prelatió següents:

a) Pel seu ordre, les persones que participin voluntàriament en els plans anuals de substitució. En tot cas, els o les sol·licitants d'integrar aquesta relació han de justificar, en el moment de la sol·licitud, l'estat de l'agenda d'assenyalaments, la litispèndia d'assumptes i el nombre i raó de les resolucions pendents de dictar que els corresponen.

b) Si hi ha compatibilitat en els assenyalaments, s'ha de cridar el substitut o substituta ordinari o natural del substituït o de la substituïda corresponent, segons el que proposi la Junta de jutges i jutgesses i aprovi la Sala de Govern respectiva.

c) A continuació, s'ha de cridar, per l'ordre següent: els jutges i jutgesses d'adscripció territorial als quals es refereix l'article 347 bis que es trobin disponibles, començant pel més antic en l'escalafó; els jutges i jutgesses en expectativa de destinació que regula l'article 308.2 per la mateixa prelatió; i els jutges i jutgesses que estiguin fent pràctiques de conformitat amb l'article 307.2 per l'ordre que hagi establert l'Escola Judicial a l'efecte.

d) En quart lloc, cal atènyer-se al règim de substitucions que preveu l'article següent respecte a la resta de membres de la carrera judicial del mateix partit judicial.

e) En tot cas i sense subjecció a l'ordre referit en els apartats anteriors d'aquest número, es pot prorrogar la jurisdicció d'un jutge, jutgessa, magistrat o magistrada a una secció o tribunal d'instància diferent de conformitat amb el que preveu aquesta Llei.

f) En últim terme i esgotades les possibilitats anteriors, s'ha de procedir a la crida d'un substitut no professional de conformitat amb el que preveu l'article 213 d'aquesta Llei.

2. Els plans anuals de substitució a què es refereix l'apartat anterior consisteixen en l'elaboració de calendaris en els quals s'han de fixar torns rotatoris de substitució i s'han de coordinar els assenyalaments i les funcions de guàrdia, de manera que quedi assegurada la disponibilitat dels jutges, jutgesses, magistrats i magistrades titulars que voluntàriament hi participin per cobrir de manera immediata les absències que es puguin produir. La previsió de les substitucions s'ha de fer, en tot cas, de conformitat amb les preferències que estableix l'article següent.

3. Els plans anuals de substitució s'han d'elaborar a proposta de les juntes de jutges i jutgesses corresponents i s'han de remetre a la Sala de Govern respectiva per a la seva aprovació provisional, que s'ha de dur a terme, si escau, amb l'audiència prèvia de la Fiscalia corresponent a fi de coordinar en la mesura que sigui possible els assenyalaments que afectin procediments en els quals les lleis prevegin la seva intervenció. Un cop verificada aquesta aprovació provisional,

s'han d'elevar al Consell General del Poder Judicial per a l'aprovació definitiva en els termes que corresponguin.

4. Les presidències dels tribunals d'instància, d'audiències provincials, tribunals superiors de justícia i Audiència Nacional han de vetllar, en l'àmbit de les seves competències respectives, per l'execució exacta del règim de substitucions que preveu aquest precepte i, especialment, dels plans anuals de substitució.

5. El Consell General del Poder Judicial, d'ofici o a instància de qualsevol dels anteriors, ha de procedir a adoptar les mesures corresponents en cas d'incompliment del règim de substitucions que preveu aquest precepte. També ha d'adoptar les mesures que siguin necessàries per corregir qualsevol disfunció que es pugui esdevenir en l'execució dels plans anuals de substitució.

6. Les mateixes regles que preveu aquest article per a les substitucions de jutges, jutgesses, magistrats i magistrades en els tribunals d'instància s'estenen, també, quan els sigui aplicable, a les substitucions entre jutges, jutgesses, magistrats i magistrades del Tribunal Central d'Instància, i correspon a la seva Presidència la vigilància en l'observança del règim de substitució i plans anuals de substitució.»

Cinquanta-sis. Es modifica l'article 211, que queda redactat de la manera següent:

«Article 211.

Als efectes del que preveuen els apartats 1.b) i 1.d) de l'article anterior, s'han d'observar les regles següents:

1a. Els jutges, jutgesses, magistrats i magistrades integrats en seccions del mateix ordre jurisdiccional se substitueixen entre si en la forma que acordi la Sala de Govern del Tribunal Superior de Justícia, a proposta de la Junta de jutges i jutgesses del tribunal d'instància.

2a. Quan en una població no hi hagi un altre jutge o jutgessa de la mateixa classe, la substitució correspon a un jutge o jutgessa de classe diferent.

3a. També substitueixen els de diferent ordre jurisdiccional, fins i tot quan hi hagi diversos jutges i jutgesses o magistrats i magistrades pertanyents al mateix, quan s'esgotin les possibilitats de substitució entre ells.

4a. Correspon als jutges i jutgesses o magistrats i magistrades destinats en la secció civil i d'instrucció que constitueixi una secció única la substitució dels jutges i jutgesses o magistrats i magistrades dels altres ordres jurisdiccionals i de la secció de menors, quan no hi hagi possibilitat que la substitució s'efectuï entre els del mateix ordre.

5a. La substitució dels jutges i jutgesses o magistrats i magistrades destinats en una secció penal correspon, quan no hi hagi una secció única civil i d'instrucció, als de la secció civil. En els altres casos, els jutges i jutgesses o els magistrats i magistrades destinats en una secció penal i, igualment, els de la secció única són substituïts pels destinats en les seccions mercantil, de família, infància i capacitat, de menors, contenciosa administrativa i social, segons l'ordre que estableixi la Sala de Govern del Tribunal Superior de Justícia.

6a. Els jutges i jutgesses o els magistrats i magistrades amb competència en matèria de violència sobre la dona, així com els qui la tinguin en matèria de violència contra la infància i l'adolescència són substituïts pels destinats en la secció d'instrucció o en la secció única, segons l'ordre que estableixi la Sala de Govern del Tribunal Superior de Justícia respectiu».

Cinquanta-set. Es modifica l'apartat 1 de l'article 212, que queda redactat de la manera següent:

«1. Quan sigui aconsellable per despatxar millor els assumptes, atesa l'escassa càrrega de treball d'un jutge, jutgessa, magistrat o magistrada del mateix

ordre del que hagi de ser substituït o substituïda, el president o la presidenta del Tribunal Superior de Justícia ha de prorrogar, prèvia audiència, la jurisdicció d'aquest o aquesta, el o la qual ha d'ocupar els dos càrrecs amb dret a la retribució corresponent dins les previsions pressupostàries en els termes que s'estableixin reglamentàriament.

En tot cas, qualsevol jutge, jutgessa, magistrat o magistrada del mateix ordre del que hagi de ser substituït pot sol·licitar al president o la presidenta del Tribunal Superior de Justícia que se li prorrogui la jurisdicció per tal d'ocupar els dos càrrecs, amb el mateix dret a la retribució que preveu el paràgraf anterior».

Cinquanta-vuit. Es modifica l'apartat 1 de l'article 216 bis, que queda redactat de la manera següent:

«1. Quan el retard excepcional o l'acumulació d'assumptes en un determinat tribunal no es puguin corregir mitjançant el reforçament de la plantilla de l'oficina judicial o l'exempció temporal de repartiment que preveu l'article 167.2, el Consell General del Poder Judicial pot acordar mesures excepcionals de suport judicial consistents en l'adscripció de jutges i magistrats titulars d'altres òrgans judicials mitjançant l'atorgament de comissions de servei».

Cinquanta-nou. Es modifica l'apartat 1 de l'article 224, que queda redactat de la manera següent:

«1. Instrueixen els incidents de recusació:

1r. Quan el recusat o la recusada sigui la persona que ostenta la presidència o un magistrat o magistrada del Tribunal Suprem, de l'Audiència Nacional o d'un Tribunal Superior de Justícia, un magistrat o magistrada de la sala a la qual pertanyi la persona recusada, designat o designada en virtut d'un torn establert per ordre d'antiguitat.

2n. Quan el recusat o la recusada sigui un president o una presidenta d'Audiència Provincial, un magistrat o una magistrada de la Sala Civil i Penal del Tribunal Superior de Justícia corresponent designat en virtut d'un torn establert per ordre d'antiguitat.

3r. Quan el recusat o la recusada sigui un magistrat o una magistrada d'una audiència, un magistrat o una magistrada d'aquesta mateixa audiència, designat o designada en virtut d'un torn establert per ordre d'antiguitat, sempre que no pertanyi a la mateixa secció que la persona recusada.

4t. Quan es recusï tots els magistrats i magistrades d'una sala de justícia, un magistrat o magistrada del que integrin el tribunal corresponent designat o designada en virtut d'un torn establert per ordre d'antiguitat, sempre que no estigui afectat o afectada per la recusació.

5è. Quan el recusat o la recusada sigui un jutge, jutgessa, magistrat o magistrada destinat o destinada a un tribunal d'instància o al Tribunal Central d'Instància, un jutge, jutgessa, magistrat o magistrada de l'òrgan col·legiat que conegui dels seus recursos, designat o designada en virtut d'un torn establert per ordre d'antiguitat.

6è. Quan el recusat sigui un jutge o jutgessa de pau, el jutge d'instància del partit corresponent o, si n'hi ha diversos, el designat en virtut d'un torn establert per ordre d'antiguitat.

L'antiguitat es regeix per l'ordre d'escalafó en la carrera judicial».

Seixanta. Es modifiquen els numerals 8è i 9è de l'article 227, que queden redactats de la manera següent:

«8è. Quan el recusat o la recusada sigui un jutge, jutgessa, magistrat o magistrada d'un tribunal d'instància o del Tribunal Central d'Instància, la secció de

l'Audiència Provincial o sala del Tribunal Superior de Justícia o de l'Audiència Nacional respectiva que conegui dels recursos contra les seves resolucions, i, si són diverses, s'estableix un torn començant per la secció o sala de número més baix.

9è. Quan el recusat sigui un jutge o una jutgessa de pau, resol el mateix jutge instructor de l'incident de recusació.»

Seixanta-u. Es modifica l'apartat 3 de l'article 229, que queda redactat de la manera següent:

«3. Aquestes actuacions es poden fer a través de videoconferència o un altre sistema similar que permeti la comunicació bidireccional i simultània de la imatge i el so i la interacció visual, auditiva i verbal entre dues persones o grups de persones geogràficament distants, i que assegurï, en tot cas, la possibilitat de contradicció de les parts i la salvaguarda del dret de defensa, de conformitat amb el que disposin les lleis processals i la llei que reguli l'ús de les tecnologies a l'Administració de justícia. En aquests casos, la identitat de les persones que intervinguin a través de la videoconferència es pot acreditar pels mitjans d'identificació i signatura electrònica que determini la llei que reguli l'ús de les tecnologies a l'Administració de justícia, respectant el que estableixen les lleis processals.»

Seixanta-dos. Es modifica l'apartat 2 de l'article 234, que queda redactat de la manera següent:

«2. Les parts i qualsevol persona que acrediti un interès legítim i directe tenen dret a accedir a la informació existent en els procediments judicials i a consultar, en la forma disposada en les lleis processals i, si escau, en la llei que reguli l'ús de les tecnologies a l'Administració de justícia, els escrits i documents que constin en les actuacions, no declarats secrets ni reservats. També tenen dret que se'ls expedixin els testimonis i certificats en els casos i a través de la via que estableixen les lleis processals.»

Seixanta-tres. Es modifica l'article 236 nonies, que queda redactat de la manera següent:

«Article 236 nonies.

Les competències que corresponen al Consell General del Poder Judicial com a autoritat de protecció de dades pel que fa al tractament d'aquestes amb finalitats jurisdiccionals pels tribunals les ha d'exercir la Comissió de Supervisió i Control de Protecció de Dades que preveu l'article 610 ter. En l'exercici de les seves funcions, la Comissió té el suport i l'assistència de la Direcció de Supervisió i Control de Protecció de Dades, d'acord amb el que preveu l'article 620 bis.»

Seixanta-quatre. Es modifica l'article 248, que queda redactat de la manera següent:

«Article 248.

1. En totes les resolucions judicials s'ha d'indicar el tribunal que les dicta, amb expressió dels jutges, jutgesses, magistrats o magistrades que l'integren i, si escau, indicació del nom del o de la ponent quan el tribunal sigui col·legiat.

2. La fórmula de les provisions es limita a la determinació del que s'hagi manat i del jutge, jutgessa o tribunal que les disposi, sense altre fonament ni addicions que la data en què s'acordin. No obstant això, poden ser motivades succintament quan la llei ho disposi així o quan qui les hagi de dictar ho estimi convenient.

3. Les interlocutòries han de ser sempre motivades i han de contenir en paràgrafs separats i numerats els antecedents de fet i els fonaments de dret en què es basi la subsegüent part dispositiva o decisió.

4. Les sentències s'han de formular expressant, després d'un encapçalament, en paràgrafs separats i numerats, els antecedents de fet, fets provats, si escau, els fonaments de dret i, finalment, la decisió.

5. Totes les resolucions judicials han de ser signades pel jutge, jutgessa, magistrat o magistrada que les dictin. En el cas de providències dictades per sales de justícia, n'hi ha prou amb la signatura del o de la ponent.

6. Qualsevol resolució ha d'incloure, a més de la menció del lloc i data en què s'adopti, si aquesta és ferma o si admet algun recurs en contra, amb expressió, en aquest últim cas, del recurs que sigui procedent, de l'òrgan davant del qual s'ha d'interposar i del termini per recórrer i, quan escaigui, de la necessitat de constitució de dipòsit per a la presentació de recursos. En notificar la resolució a les parts, s'ha d'indicar si és ferma o no i, si escau, les indicacions sobre els recursos que siguin procedents.»

Seixanta-cinc. S'afegeix un nou apartat 4 a l'article 264, amb la redacció següent:

«4. La Junta de jutges i jutgesses de secció d'un tribunal d'instància es pot reunir per a l'examen i valoració de criteris quan els jutges, les jutgesses, els magistrats i les magistrades que la integren sostinguin, en les seves resolucions, diversitat de criteris interpretatius en l'aplicació de la llei en assumptes substancialment iguals.

En tot cas, queda fora de perill la independència dels jutges, jutgesses, magistrats i magistrades per a l'enjudiciament i la resolució dels diferents processos de què coneguin».

Seixanta-sis. Es modifica l'article 298, que queda redactat de la manera següent:

«Article 298.

1. Les funcions jurisdiccionals en els òrgans judicials de qualsevol ordre que regula aquesta Llei les exerceixen únicament jutges, jutgesses, magistrats i magistrades professionals, que formen la carrera judicial.

2. També exerceixen funcions jurisdiccionals sense pertànyer a la carrera judicial, amb subjecció al règim que estableix aquesta Llei i amb inamovibilitat temporal, els magistrats i les magistrades suplents, els que ocupen places com a jutges substituïts i jutgesses substituïdes, així com els jutges de pau i els seus substituïts».

Seixanta-set. Es modifica l'article 321, que queda redactat de la manera següent:

«Article 321.

1. Els jutges i les jutgesses han de prestar el jurament o promesa, quan escaigui, davant la Sala de Govern del tribunal o audiència a què pertany l'òrgan judicial per al qual hagin estat nomenats o nomenades i, també, en audiència pública.

2. La possessió ha de ser en l'òrgan judicial on siguin destinats o destinades, en audiència pública i amb assistència del personal d'aquest. Ha de donar la possessió el jutge o la jutgessa que estigui exercint la jurisdicció».

Seixanta-vuit. Es modifica l'article 328, que queda redactat de la manera següent:

«Article 328.

La llei que fixi la planta ha de determinar els criteris per classificar les places dels tribunals d'instància i establir la categoria dels qui les han de servir».

Seixanta-nou. Es modifica l'article 329, que queda redactat de la manera següent:

«Article 329.

1. Els concursos per a la provisió de les places en les seccions civil, d'instrucció o civil i d'instrucció dels tribunals d'instància es resolen a favor dels qui, ostentant la categoria necessària, tinguin millor lloc en l'escalafó.

2. Els concursos per a la provisió de les places en seccions contencioses administratives o socials dels tribunals d'instància es resolen a favor dels qui, ostentant la categoria de magistrat o magistrada especialista en els ordres jurisdiccionals respectius o havent pertangut a l'extingit cos de magistrats de treball, per als socials, tinguin millor lloc en el seu escalafó. Si no, s'han de cobrir amb magistrats o magistrades que hagin prestat almenys tres anys de servei, dins els cinc anteriors a la data de la convocatòria, en l'ordre contenciós administratiu o social, respectivament. A falta d'aquests o aquestes, s'han de cobrir per l'ordre d'antiguitat que estableix l'apartat 1. Els que obtinguin plaça han de participar abans de prendre possessió en la seva nova destinació en les activitats específiques de formació que el Consell General del Poder Judicial estableixi reglamentàriament per als supòsits de canvi d'ordre jurisdiccional. En cas que les vacants s'hagin de cobrir per ascens, el Consell General del Poder Judicial estableix igualment activitats específiques i obligatòries de formació que han de fer abans de la presa de possessió d'aquestes destinacions els jutges o jutgesses a qui correspongui ascendir.

3. Els concursos per a la provisió de les places en les seccions de menors dels tribunals d'instància es resolen a favor dels qui ostentin la categoria de magistrat o magistrada i acreditin la corresponent especialització en matèria de menors en l'Escola Judicial, i tinguin millor lloc en el seu escalafó. Si no, s'han de cobrir per magistrats o magistrades que hagin prestat almenys tres anys de servei, dins els cinc anteriors a la data de la convocatòria, en la jurisdicció de menors. A falta d'aquests, s'han de cobrir per l'ordre d'antiguitat que estableix l'apartat 1.

Els qui obtinguin plaça, així com els qui l'obtinguin quan les vacants s'hagin de cobrir per ascens, han de participar abans de prendre possessió de la seva nova destinació en les activitats d'especialització en matèria de menors i en matèria de violència de gènere que estableixi el Consell General del Poder Judicial.

4. Els concursos per a la provisió de les places en les seccions mercantils dels tribunals d'instància es resolen a favor dels qui acreditin l'especialització en els assumptes propis d'aquesta matèria jurisdiccional, obtinguda mitjançant la superació de les proves d'especialització que reglamentàriament determini el Consell General del Poder Judicial, i tinguin millor lloc en el seu escalafó. Si no, s'han de cobrir amb els magistrats o les magistrades que acreditin haver romàs més anys en l'ordre jurisdiccional civil. A falta d'aquests, per l'ordre d'antiguitat que estableix l'apartat 1.

Els qui obtinguin plaça han de participar abans de prendre possessió en la seva nova destinació en les activitats específiques de formació que el Consell General del Poder Judicial estableixi reglamentàriament.

En cas que les vacants s'hagin de cobrir per ascens, el Consell General del Poder Judicial estableix igualment activitats específiques i obligatòries de formació que han de fer abans de la presa de possessió d'aquestes destinacions els jutges o jutgesses a qui correspongui ascendir.

5. Els concursos per a la provisió de places del Tribunal Central d'Instància en les seccions d'instrucció, penal, de menors i de vigilància penitenciària es decideixen favor dels qui hagin prestat serveis en l'ordre jurisdiccional penal durant vuit anys dins els dotze anys immediatament anteriors a la data de la convocatòria; en defecte d'aquest criteri, a favor de qui ostenti millor lloc en l'escalafó.

Els concursos per a la provisió de places en la secció contenciosa administrativa del Tribunal Central d'Instància es resolen a favor dels qui ostentin l'especialitat en aquest ordre jurisdiccional; si no, dels qui hagin prestat serveis en aquest ordre durant vuit anys dins els dotze anys immediatament anteriors a la data de la convocatòria; i en defecte d'aquests criteris, de qui ostenti millor lloc en l'escalafó. En aquest últim cas, els qui obtinguin plaça han de participar abans de prendre possessió en la seva nova destinació en les activitats específiques de formació que el Consell General del Poder Judicial estableixi reglamentàriament per als supòsits de canvi d'ordre jurisdiccional.

6. Els membres de la carrera judicial que, destinats a seccions contencioses administratives, socials, mercantils, de violència sobre la dona o civils amb competències en matèries mercantils dels tribunals d'instància, adquireixin condició d'especialista en els seus ordres respectius, poden continuar en la seva destinació.

7. Els concursos per a la provisió de places en les seccions de violència sobre la dona i penals especialitzades en violència sobre la dona dels tribunals d'instància es resolen a favor dels qui acreditin l'especialització en els assumptes propis d'aquesta matèria jurisdiccional, obtinguda mitjançant la superació de les proves selectives que reglamentàriament determini el Consell General del Poder Judicial, i tinguin millor lloc en el seu escalafó.

Si no, s'han de cobrir amb els magistrats o les magistrades que acreditin haver romàs més anys ocupant plaça en l'ordre jurisdiccional penal. A falta d'aquests o aquestes, s'han de cobrir per l'ordre d'antiguitat que estableix l'apartat 1. Els qui obtinguin plaça d'aquestes dues últimes formes han de participar abans de prendre possessió en la seva nova destinació en les activitats específiques de formació que el Consell General del Poder Judicial estableixi reglamentàriament.

En cas que les vacants s'hagin de cobrir per ascens, el Consell General del Poder Judicial estableix igualment activitats específiques i obligatòries de formació que han de fer abans de la presa de possessió d'aquestes destinacions els jutges o jutgesses a qui correspongui ascendir.

8. Els concursos per a la provisió de les places en les seccions de família, infància i capacitat i de les seccions de violència contra la infància i l'adolescència dels tribunals d'instància es resolen a favor dels qui acreditin la corresponent formació especialitzada en aquesta matèria en l'Escola Judicial, i tinguin millor lloc en el seu escalafó. Únicament a aquests efectes, se'ls ha d'assignar el lloc de l'escalafó que els hauria correspost si s'afegissin tres anys d'antiguitat. Si no, les places de les seccions de família, infància i capacitat s'han de cobrir per jutges o jutgesses que hagin prestat almenys tres anys de servei, dins els cinc anteriors a la data de la convocatòria, en òrgans judicials amb competències en matèria de família, infància i capacitat i les places judicials de les seccions de violència contra la infància i l'adolescència s'han de cobrir amb jutges o jutgesses que hagin prestat almenys tres anys de servei, dins els cinc anteriors a la data de la convocatòria, en òrgans judicials amb competències en matèria de violència contra la infància i l'adolescència. A falta d'aquests, s'han de cobrir per l'ordre d'antiguitat que estableix l'apartat 1.

Els qui obtinguin plaça, així com els qui l'obtinguin quan les vacants s'hagin de cobrir per ascens, si no han seguit i superat prèviament el curs de formació especialitzada, han de participar abans de prendre possessió de la seva nova destinació en les activitats de formació, en cada cas, en matèria de família, infància i capacitat o bé en matèria de violència contra la infància i l'adolescència i,

en tot cas, en matèria de violència de gènere que estableixi el Consell General del Poder Judicial.

9. Cap jutge o jutgessa, magistrat o magistrada de cadascuna de les seccions d'un tribunal d'instància o del Tribunal Central d'Instància no pot sol·licitar en concurs o en qualsevol altra forma de provisió una plaça judicial que pertanyi a la mateixa secció en què ja estigui destinat o destinada, amb l'excepció de les que preveu l'article 96.2».

Setanta. Es modifiquen les lletres c), d) i e) de l'apartat 5 de l'article 330, i s'afegeixen les lletres f) i g), que queden redactades de la manera següent:

«c) Si hi ha una o diverses seccions de les audiències provincials que coneguin en segona instància dels recursos interposats contra tota mena de resolucions dictades per les seccions mercantils dels tribunals d'instància, una de les places s'ha de reservar a un magistrat o magistrada que acrediti l'especialització en els assumptes propis d'aquesta matèria jurisdiccional, obtinguda mitjançant la superació de les proves selectives que reglamentàriament determini el Consell General del Poder Judicial, i tingui millor lloc en el seu escalafó. Si la secció consta de cinc o més magistrats o magistrades, el nombre de places cobertes per aquest sistema és de dues, i es manté la mateixa proporció en els increments successius. No obstant això, si un membre de la sala o secció adquireix la condició d'especialista en aquest ordre, pot continuar en la seva destinació fins que se li adjudiqui la primera vacant d'especialista que es produeixi. En els concursos per a la provisió de la resta de places tenen preferència els magistrats o magistrades que acreditin haver romàs més temps en l'ordre jurisdiccional civil. A falta d'aquests o aquestes, els magistrats o les magistrades que acreditin haver romàs més temps en òrgans jurisdiccionals mixtos.

d) A la secció o seccions a les quals, en virtut de l'article 80.3, se'ls atribueixi exclusivament el coneixement en segona instància dels recursos interposats contra tota mena de resolucions dictades per les seccions mercantils dels tribunals d'instància, tenen preferència en el concurs per a la provisió de les seves places els magistrats o magistrades que acreditin l'especialització en els assumptes propis d'aquesta matèria jurisdiccional, obtinguda mitjançant la superació de les proves selectives que reglamentàriament determini el Consell General del Poder Judicial, i tinguin millor lloc en el seu escalafó. Si no, s'han de cobrir amb els magistrats o les magistrades que acreditin haver romàs més temps en l'ordre jurisdiccional civil. A falta d'aquests, amb els magistrats o les magistrades que acreditin haver romàs més temps en òrgans jurisdiccionals mixtos.

e) Els concursos per a la provisió de places de magistrats o magistrades de les seccions de les audiències provincials especialitzades en matèria de violència sobre la dona, en virtut del que disposen els articles 80.3, 82.1.3r i 82 bis.2, es resolen a favor dels qui acreditin l'especialització en els assumptes propis d'aquesta matèria jurisdiccional, obtinguda mitjançant la superació de les proves selectives que reglamentàriament determini el Consell General del Poder Judicial, i tinguin millor lloc en el seu escalafó. Si no és possible, dels magistrats o les magistrades que acreditin haver estat més temps a l'ordre jurisdiccional penal. A falta d'aquests, dels magistrats o magistrades que acreditin haver romàs més temps en òrgans mixtos.

f) Els concursos per a la provisió de places de magistrats o magistrades de les seccions de les audiències provincials especialitzades en matèria de família, infància, i capacitat, en virtut del que disposen els articles 80.3, 82.2.2n i 82 bis.2, es resolen a favor dels qui acreditin la formació especialitzada en aquesta matèria a l'Escola Judicial, i tinguin millor lloc en el seu escalafó. Únicament a aquests efectes, se'ls ha d'assignar el lloc de l'escalafó que els hauria correspost si s'afegissin tres anys d'antiguitat.

Si no, de jutges o jutgesses que hagin prestat almenys tres anys de servei, dins els cinc anteriors a la data de la convocatòria, en òrgans judicials amb competències en matèria de família, infància i capacitat.

Si no, dels magistrats o magistrades que acreditin haver romàs més temps en l'ordre jurisdiccional civil.

A falta d'aquests, dels magistrats o magistrades que acreditin haver romàs més temps en òrgans mixtos.

g) Els concursos per a la provisió de places de magistrats o magistrades de les seccions de les audiències provincials especialitzades en matèria de violència contra la infància i l'adolescència, en virtut del que disposen els articles 80.3, 82.1.3r i 82 bis.2, es resolen a favor dels qui acreditin la formació especialitzada en aquesta matèria a l'Escola Judicial, i tinguin millor lloc en el seu escalafó. Únicament a aquests efectes, se'ls ha d'assignar el lloc de l'escalafó que els hauria correspost si s'afegissin tres anys d'antiguitat.

Si no, de jutges o jutgesses que hagin prestat almenys tres anys de servei, dins els cinc anteriors a la data de la convocatòria, en òrgans judicials amb competències en matèria de violència contra la infància i l'adolescència.

Si no és possible, dels magistrats o les magistrades que acreditin haver estat més temps a l'ordre jurisdiccional penal.

A falta d'aquests, dels magistrats o magistrades que acreditin haver romàs més temps en òrgans mixtos».

Setanta-u. Es modifica l'article 334, que queda redactat de la manera següent:

«Article 334.

Les places que quedin vacants per manca de sol·licitants s'han de proveir pels qui siguin promoguts o ascendeixin a la categoria necessària, conforme al torn que correspongui.

Les vacants que, d'acord amb el que preveu el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 311, no siguin cobertes pels jutges i jutgesses ascendits a la categoria de magistrat o magistrada s'han d'oferir mitjançant concurs ordinari de trasllat als membres de la carrera amb categoria de jutge o jutgessa; si no es cobreixen, s'han d'oferir als jutges o jutgesses sortits de l'Escola Judicial, i únicament es poden sol·licitar com a primera destinació les places vacants en els tribunals d'instància.»

Setanta-dos. Es modifica l'apartat 1 de l'article 350, que queda redactat de la manera següent:

«1. El Consell General del Poder Judicial pot conferir comissió de servei als jutges i magistrats, que no pot excedir un any, prorrogable per un altre:

a) per prestar serveis en un altre jutjat o tribunal, amb rellevament de funcions o sense;

b) per participar en missions de cooperació jurídica internacional, quan no sigui procedent la declaració de serveis especials».

Setanta-tres. Es modifica la lletra d) de l'article 351, que queda redactada de la manera següent:

«d) Quan siguin nomenats o adscrits com a lletrats al servei del Tribunal de Justícia de la Unió Europea, del Tribunal Constitucional, del Consell General del Poder Judicial o del Tribunal Suprem, o magistrats del Gabinet Tècnic del Tribunal Suprem, o al servei del Ministeri de Justícia, del Defensor del Poble o òrgan equivalent de les comunitats autònomes.»

Setanta-quatre. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 355 bis, que queden redactats de la manera següent:

«1. Les destinacions dels titulars de les quals es trobin en situació de serveis especials, excedència amb reserva de plaça o en comissions de servei per temps superior a sis mesos es poden cobrir pels mecanismes ordinaris de substitució, mitjançant comissions de servei amb rellevament de funcions o sense o a través dels mecanismes ordinaris de provisió, fins i tot amb les promocions pertinents, per al temps que els titulars romanguin en la situació esmentada.

2. Si la vacant es cobreix mitjançant els mecanismes ordinaris de provisió, els qui ocupin les destinacions esmentades queden adscrits, quan el seu titular es reintegri a la plaça, al tribunal col·legiat en què s'hagi produït la reserva, o, si es tracta d'un tribunal d'instància, queden a disposició del president del Tribunal Superior de Justícia corresponent i sense minva de les retribucions que estaven percebent. Mentre romanguin en aquesta situació han de prestar els seus serveis en els llocs que determinin les sales de govern respectives, i meriten les indemnitzacions corresponents per raó del servei quan aquests es prestin en un lloc diferent del de la seva residència, que ha de romandre en el de la plaça reservada que hagi ocupat.

Mentre ocupin la plaça reservada, una vegada transcorregut un any des que hi accedeixin, o en qualsevol moment quan estiguin en situació d'adscripció, poden accedir en propietat a qualsevol destinacions pels mecanismes ordinaris de provisió i promoció. Han d'ocupar definitivament la plaça reservada en què prestin serveis quan vagui per qualsevol causa. Quan quedin en situació d'adscrits, se'ls ha de destinar a la primera vacant que es produeixi en el tribunal col·legiat de què es tracti o en la secció del tribunal d'instància del mateix ordre jurisdiccional del lloc de la plaça reservada, a menys que es tracti de les places de president o legalment reservades a magistrats o magistrades procedents de proves selectives, si no compleixen aquesta condició.»

Setanta-cinc. Es modifica l'article 393, que queda redactat de la manera següent:

«Article 393.

Els jutges, jutgesses, magistrats i magistrades no poden exercir el seu càrrec:

1. Als tribunals on exerceixen habitualment, com a advocat, advocada, procurador o procuradora, el seu cònjuge o un parent dins del segon grau de consanguinitat o afinitat. Aquesta incompatibilitat no és aplicable en les poblacions on les seccions civils i d'instrucció dels tribunals d'instància que constitueixen seccions úniques tinguin deu o més places judicials o on hi hagi sales amb tres seccions o més.

2. En una audiència provincial o tribunal d'instància que compregui dins la seva circumscripció territorial una població en la qual, pel fet que ell o ella mateixa, el seu cònjuge o parents de segon grau de consanguinitat tinguin interessos econòmics, tinguin un arrelament que pugui obstaculitzar-los l'exercici imparcial de la funció jurisdiccional. S'exceptuen les poblacions superiors a cent mil habitants on hi hagi la seu de l'òrgan jurisdiccional.

3. En una audiència o en la plaça concreta de la secció del tribunal d'instància on hagin exercit l'advocacia o el càrrec de procurador o procuradora durant els dos anys anteriors al seu nomenament».

Setanta-sis. Es modifica l'article 404, que queda redactat de la manera següent:

«Article 404.

Juntament amb les altres partides corresponents a retribucions de jutges, jutgesses, magistrats i magistrades, els pressupostos generals de l'Estat han de contenir una consignació anual per a la dotació dels jutges i jutgesses de pau, altres atencions de personal judicial a què donin lloc els preceptes d'aquesta Llei i altres exigències de l'Administració de justícia.»

Setanta-set. Es modifica la rúbrica del llibre V, que queda redactada de la manera següent:

«LLIBRE V

De la coordinació entre administracions, l'oficina judicial i els lletrats i lletrades de l'Administració de justícia»

Setanta-vuit. Es modifica la rúbrica del títol I del llibre V, que queda redactada de la manera següent:

«TÍTOL I

Règim de coordinació, organització i funcionament de l'administració al servei de jutges i jutgesses i tribunals»

Setanta-nou. S'introdueix un nou capítol I del títol I del llibre V, integrat pels articles 434 bis i 434 ter, en els termes següents:

«CAPÍTOL I

De la coordinació i cooperació entre administracions

Article 434 bis.

Les administracions amb competències en matèria de justícia han d'impulsar la cooperació per garantir la millora contínua en l'Administració de justícia i fixar estàndards de qualitat homogenis en tot l'Estat.

A aquest efecte, i mitjançant convenis o altres instruments de col·laboració i cooperació interadministrativa dels establerts en la legislació vigent, es poden articular estructures per a la definició, l'execució i el seguiment de projectes compartits entre les diferents administracions.

Amb el mateix objectiu s'han d'establir cursos que permetin la participació dels consells professionals que desenvolupen les seves funcions, principalment, en relació amb l'Administració de justícia.

S'estableix també com a objectiu prioritari de la cooperació establir els mitjans materials que permetin que el conjunt del procediment, les comunicacions i actes d'impuls processal es puguin desenvolupar íntegrament en totes les llengües oficials de l'Estat, garantint així el respecte dels drets lingüístics dels ciutadans.

Article 434 ter.

1. Es crea la Comissió per a la qualitat del servei públic de justícia, que s'ha d'encarregar d'elaborar amb caràcter anual un informe sobre la qualitat del servei públic basat en dades. Aquest informe, entre altres qüestions, ha de valorar l'eficiència, l'accessibilitat universal i la satisfacció de l'usuari o usuària del sistema de justícia, ha de proposar a les administracions competents les millores

normatives o de funcionament i d'accés a la justícia per a totes les persones, en condicions d'igualtat i no-discriminació, que estimi pertinents, i ha de fixar objectius anuals i estàndards comuns i homogenis que contribueixin a la millora de la qualitat del servei públic de justícia. La Comissió ha de desenvolupar el seu treball en els àmbits autonòmic i estatal. També pot desenvolupar el seu treball en l'àmbit provincial a instància de qualsevol dels membres de la Comissió estatal o autonòmica sempre que ho consideri d'utilitat en raó als temes a tractar. En aquest cas, ha d'estar integrada per un membre de cadascuna de les institucions presents en la Comissió autonòmica i ha de ser convocada i presidida pel president de l'audiència provincial.

2. Aquest òrgan, per contribuir a la cogovernança de l'Administració de justícia, s'estructura en comissions autonòmiques i en la Comissió estatal per a la qualitat del servei públic de justícia; pot funcionar en un àmbit provincial en el supòsit que preveu l'apartat anterior.

3. La Comissió estatal ha d'estar integrada per una persona que representi cadascun dels organismes i institucions següents:

- Ministeri de Justícia.
- Consell General del Poder Judicial.
- Cadascuna de les comunitats autònomes amb competències assumides en matèria de justícia.
 - Fiscalia General de l'Estat.
 - Secretaria General de l'Administració de Justícia.
 - Consell General de l'Advocacia Espanyola.
 - Consell General de Procuradors dels Tribunals d'Espanya.
 - Consell General de Graduats Socials.
 - Secretaria General del Comitè tècnic estatal de l'Administració judicial electrònica.
 - Organitzacions sindicals més representatives del personal al servei de l'Administració de justícia, escollida per decisió majoritària entre aquestes.

La Comissió està presidida pel representant del Consell General del Poder Judicial i pel representant del Ministeri de Justícia, per períodes anuals de conformitat amb un torn rotatori.

Correspon a la Presidència convocar les reunions i dirigir les sessions.

4. Les comissions autonòmiques estan integrades per la Presidència del Tribunal Superior o persona en qui delegui, que la presideix, el conseller o consellera de Justícia de la comunitat autònoma, en el cas de comunitats autònomes amb competències assumides en matèria d'Administració de justícia o persona en qui delegui, o si no és així, per un representant del Ministeri de Justícia, el o la fiscal en cap superior o persona en qui delegui, el secretari o secretària de govern, un representant dels col·legis de l'advocacia del territori i un representant de les organitzacions sindicals més representatives del personal al servei de l'Administració de justícia de la comunitat autònoma escollida per decisió majoritària entre aquestes.

5. Les comissions autonòmiques s'han de reunir almenys una vegada al trimestre per analitzar el funcionament dels òrgans judicials del seu àmbit territorial i han d'elaborar un informe sobre això, incloent-hi les enquestes de satisfacció de les persones usuàries del servei públic, que s'ha d'eleva a la Comissió estatal.

6. A les sessions hi poden acudir els tècnics que es considerin necessaris en funció de l'ordre del dia prefixat.»

Vuitanta. S'introdueix un nou apartat 5 en l'article 435, amb la redacció següent:

«5. En els municipis en què no sigui procedent la constitució d'una oficina de justícia en el municipi perquè són seu d'un tribunal d'instància, l'oficina judicial pot

prestar els serveis administratius relacionats amb l'Administració de justícia que preveu l'article 439 quater.»

Vuitanta-u. Es modifica la numeració de la rúbrica del capítol I del títol I del llibre V, que passa a ser el capítol II.

Vuitanta-dos. Es modifica l'article 436, que queda redactat de la manera següent:

«Article 436.

1. L'activitat de l'oficina judicial, definida per l'aplicació de les lleis processals, es fa a través dels serveis comuns, que comprenen els serveis comuns de tramitació i, si escau, aquells altres serveis comuns que es determini, on s'integren els llocs de treball vinculats funcionalment per raó de les seves comeses.

2. El disseny de l'oficina judicial és flexible. La seva dimensió i organització les determina l'Administració Pública competent, en funció de l'activitat que s'hi desenvolupi.

3. L'oficina judicial pot prestar el seu suport a òrgans d'àmbit nacional, de comunitat autònoma, provincial o de partit judicial, i el seu àmbit competencial s'estén al dels òrgans als quals presta suport. El seu àmbit competencial també pot ser comarcal, de tal manera que pugui servir de suport a més d'un tribunal d'instància.

4. Els serveis comuns de l'oficina judicial poden desenvolupar les seves funcions al servei d'òrgans d'una mateixa jurisdicció, de diverses jurisdiccions o a òrgans especialitzats, sense que, en cap cas, l'àmbit de l'oficina judicial pugui modificar el nombre i composició dels òrgans judicials que constitueixen la planta judicial ni la circumscripció territorial d'aquests establerta per la llei.

5. Els serveis comuns es poden estructurar en àrees, les quals s'han de dotar amb els corresponents llocs de treball i, si el servei ho requereix, en equips.

Dins el mateix partit judicial, es poden dotar llocs de treball dels serveis comuns processals en localitats diferents de la localitat on es trobi l'oficina judicial. L'activitat d'aquests llocs pot ser compatible amb les tasques derivades de la prestació de serveis de l'oficina de Justícia en el municipi.

6. La direcció de cada servei comú correspon a un lletrat o una lletrada de l'Administració de justícia, de qui depenen funcionalment la resta dels lletrats i lletrades de l'Administració de justícia i el personal destinat en els llocs de treball en què aquest s'ordeni i que, en tot cas, ha de ser suficient i adequat a les seves funcions.

Quan així estigui previst en la relació de llocs de treball corresponent, la direcció d'un servei comú es pot compatibilitzar amb altres funcions reservades a lletrats o lletrades de l'Administració de justícia de la mateixa oficina judicial.

La persona que dirigeixi un servei comú ha de coordinar les lletrades i els lletrats de l'Administració de justícia que l'integrin en l'exercici de les funcions de direcció tècnica processal i altres previstes en la llei que aquestes desenvolupen en relació amb el personal destinat en el servei comú. Així mateix, el director o la directora que dirigeixi un servei comú ha de fer complir, en l'àmbit organitzatiu i funcional que li és propi, les ordres i circulars que rebí dels seus superiors jeràrquics. En l'àmbit jurisdiccional, han de respondre de l'estricta compliment de totes les actuacions o decisions que adoptin jutges, jutgesses o tribunals en l'exercici de les seves competències.

7. Les prefectures d'àrees i equips corresponen als funcionaris i funcionàries del cos de lletrats de l'Administració de justícia i dels cossos generals, tal com s'estableixi a les relacions de llocs de treball.

8. Els serveis comuns han d'assistir els jutges i jutgesses per a l'exercici de les funcions que els són pròpies, i dur a terme les actuacions necessàries per a l'exacte i eficaç compliment de totes les resolucions que es dictin. Els jutges i les

jutgesses poden requerir en qualsevol moment a l'oficina judicial tota la informació que considerin necessària sobre els procediments el coneixement dels quals tinguin atribuït».

Vuitanta-tres. Es modifica l'article 437, que queda redactat de la manera següent:

«Article 437.

1. Als efectes d'aquesta Llei orgànica s'entén per servei comú de tramitació la unitat de l'oficina judicial que fa totes les funcions requerides per a l'ordenació del procediment.

2. Per al compliment de les funcions que preveu l'apartat anterior, el Tribunal Suprem, l'Audiència Nacional, cada tribunal superior de justícia, cada audiència provincial i cada tribunal d'instància, així com el Tribunal Central d'Instància, són assistits per un servei comú de tramitació de l'oficina judicial corresponent.

3. El Ministeri de Justícia i les comunitats autònomes en els seus respectius territoris són competents per al disseny i l'organització dels serveis comuns de tramitació, en els quals poden crear àrees, quan aquestes assisteixin òrgans de diferents seccions o ordres jurisdiccionals.

No obstant això, quan en un tribunal d'instància el nombre de places judicials d'una mateixa secció sigui igual o superior a dotze, hi ha d'haver almenys una àrea per a l'ordenació dels procediments que coneguin, que es pot estendre també als que corresponguin a altres seccions del mateix ordre jurisdiccional.

4. Quan, de conformitat amb l'article 521.3 E), així es determini a les relacions de llocs de treball corresponents, es poden compatibilitzar l'activitat dels llocs de direcció del servei comú de tramitació d'una audiència provincial i de direcció del servei comú de tramitació del tribunal d'instància amb seu a la mateixa localitat.

5. La persona que ocupi la direcció del servei comú de tramitació assumeix les facultats de coordinació amb la Presidència del tribunal, així com amb la direcció de la resta de serveis comuns per al funcionament eficaç de l'oficina judicial».

Vuitanta-quatre. Es modifica l'article 438, que queda redactat de la manera següent:

«Article 438.

Sense perjudici del que preveu l'article anterior, el Ministeri de Justícia i les comunitats autònomes en els seus respectius territoris són competents per al disseny, la creació i l'organització d'altres serveis comuns que facin les funcions de registre i repartiment, de suport, actes de comunicació, auxili judicial nacional i internacional, d'ordenació de processos d'execució i jurisdicció voluntària. Les sales de govern, les juntes de jutges i jutgesses i els secretaris de govern dels tribunals superiors de justícia poden sol·licitar al Ministeri i a les comunitats autònomes la creació de serveis comuns, d'acord amb les necessitats específiques.

Així mateix, poden crear serveis comuns processals que assumeixin altres funcions diferents de les esmentades en aquest número; en aquest cas és necessari l'informe favorable del Consell General del Poder Judicial.»

Vuitanta-cinc. Es modifica la numeració de la rúbrica del capítol II del títol I del llibre V, que passa a ser el capítol III.

Vuitanta-sis. Es modifica l'article 439, que queda redactat de la manera següent:

«Article 439.

1. Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per unitat administrativa la que, sense estar integrada en l'oficina judicial, es constitueix en l'àmbit de l'organització de l'Administració de justícia per a la prestació de serveis que es considerin necessaris o convenients per al funcionament del servei públic de justícia. Aquests serveis no inclouen la realització de funcions de caràcter processal que corresponguin al personal funcionari dels cossos de l'Administració de justícia.

2. El Ministeri de Justícia i les comunitats autònomes en els seus respectius àmbits, poden establir aquestes unitats administratives per, entre altres funcions, donar suport a la direcció, ordenació i gestió dels recursos humans sobre els quals es tenen competències en matèria de justícia, així com sobre els mitjans informàtics, noves tecnologies i altres mitjans materials.

3. Les unitats administratives també es poden crear per a la prestació de serveis de mitjans adequats de solució de controvèrsies. En aquest cas, les unitats administratives poden tenir llocs de treball per a lletrats i lletrades de l'Administració de justícia.

4. Els llocs de treball d'aquestes unitats administratives, la determinació dels quals correspon al Ministeri de Justícia i a les comunitats autònomes amb competències assumides, en els seus àmbits respectius, es poden cobrir amb personal dels cossos de funcionaris al servei de l'Administració de justícia, de l'Administració de l'Estat i de les comunitats autònomes que reuneixin els requisits i les condicions que estableix la relació de llocs de treball respectiva.

5. Correspon a cada administració en el seu propi àmbit territorial, el disseny, la creació i l'organització de les unitats administratives necessàries, la determinació de la seva forma d'integració en l'Administració pública de què es tracti, el seu àmbit d'actuació, dependència jeràrquica, establiment dels llocs de treball, així com la dotació dels crèdits necessaris per a seu posada en marxa i el seu funcionament.

6. Aquestes unitats administratives tenen la consideració de centre de destinació quan així s'estableixi en la seva norma de creació».

Vuitanta-set. Es modifica l'article 439 bis, que queda redactat de la manera següent:

«Article 439 bis.

1. Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per oficina del Registre Civil la unitat que, sense estar integrada en l'oficina judicial, es constitueix en l'àmbit de l'organització de l'Administració de justícia per encarregar-se de la gestió d'aquest servei públic d'acord amb el que estableixen la Llei i el Reglament del Registre Civil, i es vincula funcionalment per a l'acompliment d'aquesta comesa al Ministeri de Justícia a través de la Direcció General de Seguretat Jurídica i Fe Pública.

Els llocs de treball d'aquestes oficines del Registre Civil, la determinació dels quals correspon al Ministeri de Justícia i a les comunitats autònomes amb competències assumides, en els seus àmbits respectius, s'han de cobrir amb personal de l'Administració de justícia, que compleixi els requisits i les condicions que estableix la relació de llocs de treball respectiva.

2. El personal funcionari al servei de l'Administració de justícia destinat a llocs de treball l'activitat dels quals es declari compatible de conformitat amb l'article 521.3 E) ha de fer les tasques pròpies de l'oficina del Registre Civil i de l'oficina judicial de conformitat amb el que preveuen els protocols d'actuació.

Les oficines de justícia en els municipis han de prestar la col·laboració que, en matèria de registre civil, determini la Llei del Registre Civil i el seu Reglament de desplegament.»

Vuitanta-vuit. S'introdueix un nou capítol IV en el títol I del llibre V amb la rúbrica «De les oficines de justícia en els municipis», integrat pels articles 439 ter, 439 quater i 439 quinques, amb la redacció següent:

«CAPÍTOL IV

De les oficines de justícia en els municipis

Article 439 ter.

1. Les oficines de justícia en els municipis són les unitats que, sense estar integrades en l'estructura de l'oficina judicial, es constitueixen en l'àmbit de l'organització de l'Administració de justícia per a la prestació de serveis a la ciutadania dels municipis respectius.

2. A cada municipi on no tingui la seu un tribunal d'instància hi ha d'haver una oficina de justícia, que ha de prestar serveis a la localitat on estigui ubicada. En aquesta, el jutge o jutgessa de pau ha de disposar de recursos i espais suficients i adequadament senyalitzats.

3. Les instal·lacions i els mitjans instrumentals d'aquestes oficines són a càrrec de l'Ajuntament respectiu, excepte quan sigui convenient la seva gestió total o parcial per part del Ministeri de Justícia o la comunitat autònoma amb competències assumides en matèria de justícia. Els sistemes i equips informàtics de les oficines els ha de facilitar el Ministeri de Justícia o la comunitat autònoma respectiva en cas que tingui assumides les competències en matèria de justícia.

4. Els pressupostos generals de l'Estat han d'establir un crèdit per subvencionar els Ajuntaments per l'atenció dels conceptes que regula l'apartat anterior i, si escau, del personal dependent d'aquest que presti servei en aquestes oficines de justícia. La subvenció es modula en funció del nombre d'habitants de dret del municipi. A les comunitats autònomes on s'hagi efectuat el traspàs de funcions de l'Administració de l'Estat en matèria de provisió de mitjans materials i econòmics per al funcionament de l'Administració de justícia, aquesta subvenció l'ha de dotar i lliurar la comunitat autònoma corresponent als ajuntaments del seu respectiu territori.

Article 439 quater.

1. A les oficines de justícia en els municipis es presten els serveis següents:

a) L'assistència al jutge o la jutgessa de pau del municipi en l'exercici de les funcions que tingui atribuïdes legalment.

b) La pràctica dels actes de comunicació processal amb les persones que resideixin en el municipi o municipis per als quals prestin els seus serveis, sempre que aquests no s'hagin pogut practicar per mitjans electrònics.

c) Els que, en la seva qualitat d'oficines col·laboradores del Registre Civil, s'estableixin en la llei o per via reglamentària.

2. Quan el desenvolupament de les eines informàtiques i els mitjans materials i instrumentals ho permetin, també s'han de prestar els següents:

a) La pràctica d'actuacions processals amb residents o persones que desenvolupin la seva professió o treball en el municipi, que s'hagin de dur a terme mitjançant videoconferència o altres sistemes de telepresència, inclosa la intervenció en actes de conciliació i derivats d'expedients de jurisdicció voluntària.

b) La recepció de les sol·licituds de reconeixement del dret a l'assistència jurídica gratuïta i la seva tramesa als col·legis de l'advocacia encarregats de la seva tramitació, així com les altres actuacions que puguin servir de suport a la gestió d'aquestes sol·licituds i la seva comunicació als interessats.

c) Les sol·licituds o gestió de peticions de la ciutadania, adreçades a les gerències territorials del Ministeri de Justícia o òrgans equivalents en les comunitats que tenen assumides competències en matèria de justícia.

d) La col·laboració amb les unitats de mitjans adequats de solució de controvèrsies existents en el seu àmbit territorial, en coordinació amb l'Administració prestacional competent.

e) La col·laboració amb les administracions públiques competents perquè, quan el desenvolupament de les eines informàtiques ho permeti, es faciliti a jutges, jutgesses, magistrats i magistrades, fiscals, lletrats i lletrades de l'Administració de justícia i al personal al servei de l'Administració de justícia que no estigui integrat en les relacions de llocs de treball d'aquestes oficines, l'acompliment ocasional de la seva activitat laboral en aquestes instal·lacions, en comunicació telemàtica amb els seus llocs respectius.

f) Els altres serveis que figurin en convenis de col·laboració entre diferents administracions públiques.

Article 439 quinquies.

1. Les oficines de justícia de municipis de més de 7.000 habitants i les altres en què la càrrega de treball ho justifiqui han d'estar servides per funcionaris dels cossos al servei de l'Administració de justícia, i la seva determinació correspon al Ministeri de Justícia i a les comunitats autònomes amb competències assumides, en els seus àmbits respectius. En les relacions de llocs de treball respectives es poden incloure determinats llocs a cobrir amb personal d'altres administracions públiques, sempre que reuneixin els requisits i les condicions establertes en aquelles.

En tot cas, la Secretaria d'aquestes oficines de justícia ha de ser desenvolupada per personal del cos de gestió processal i administrativa, tal com es determini a la relació de llocs de treball corresponent.

2. El personal funcionari al servei de l'Administració de justícia destinat a llocs de treball l'activitat dels quals sigui declarada compatible de conformitat amb l'article 521.3 E) ha de fer les tasques pròpies de l'oficina de justícia en el municipi així com les de l'oficina judicial corresponent. En el cas d'aquestes últimes, ho ha de fer sota la dependència funcional del director o directora del servei per al qual desenvolupi activitat compatible.

3. El Ministeri de Justícia o les comunitats autònomes amb competències en matèria de justícia, en els seus àmbits respectius, poden establir agrupacions d'oficines de justícia de municipis limítrofs d'un mateix partit judicial per a la prestació a la ciutadania dels serveis a què es refereix l'article anterior. En aquests casos s'ha de determinar el municipi capçalera de l'agrupació.

L'oficina de justícia del municipi capçalera d'agrupació ha d'estar dotada amb personal de l'Administració de justícia, el qual ha de prestar els seus serveis en totes les oficines de justícia de municipis integrats en aquesta agrupació, de conformitat amb el règim d'atenció que determini, en cada cas, el Ministeri de Justícia o les comunitats autònomes amb competències en matèria de justícia.

Per a l'atenció a les oficines de justícia dels municipis integrades en les agrupacions esmentades que no estiguin dotades amb personal de l'Administració de justícia, els Ajuntaments han de nomenar personal funcionari, laboral o, en defecte d'ambdós, persona idònia per auxiliar el personal dels cossos al servei de l'Administració de justícia en la prestació dels serveis en aquest municipi. Els requisits d'idoneïtat que ha de reunir la persona que no tingui la condició de funcionari públic han d'estar establerts a la mateixa norma en què es constitueixin aquestes agrupacions. En tot cas, la designació ha de recaure en persones majors d'edat que no estiguin incurses en causes que impedeixin l'exercici d'un càrrec públic. L'auxili que presti aquest personal no inclou les actuacions l'execució de les quals estigui reservada al personal de l'Administració de justícia.»

Vuitanta-nou. S'introdueix el capítol V en el títol I del llibre V amb la rúbrica «De l'oficina fiscal», que inclou l'article 439 sexies amb la redacció següent:

«Article 439 sexies.

1. L'oficina fiscal és l'organització de caràcter instrumental que serveix de suport a l'activitat del Ministeri Fiscal.

2. L'estructura bàsica de l'oficina fiscal, que es pot dividir en àrees i equips, és homogènia a tot el territori de l'Estat i està basada en els principis de jerarquia, divisió de funcions i coordinació.

3. L'oficina fiscal funciona amb criteris d'agilitat, eficàcia, eficiència, racionalització del treball, responsabilitat per la gestió, coordinació i cooperació entre administracions, de manera que els ciutadans obtinguin un servei pròxim i de qualitat, d'acord amb els principis que recull la Carta de drets dels ciutadans davant la justícia.

4. Els llocs de treball de l'oficina fiscal només poden ser coberts per personal dels cossos de funcionaris al servei de l'Administració de justícia, i s'ordenen d'acord amb el que estableixen les relacions de llocs de treball.

El personal que presta els seus serveis a les oficines fiscals, sense perjudici de la seva dependència funcional, depèn orgànicament del Ministeri de Justícia o de les comunitats autònomes amb competències assumides en els seus àmbits respectius.»

Noranta. Es modifica l'apartat 2 de l'article 442, que queda redactat de la manera següent:

«2. S'ha de convocar un nombre de places equivalent al cinquanta per cent de les que s'ofereixin al torn lliure per a la seva provisió, amb l'autorització prèvia del Ministeri per a la Transformació Digital i de la Funció Pública, per promoció interna mitjançant el sistema de concurs oposició pels funcionaris de carrera del Cos de gestió processal i administrativa que hagin prestat, almenys, dos anys de serveis efectius en aquest. A aquests efectes s'han de computar els serveis prestats en el Cos d'oficials de l'Administració de justícia del qual, si escau, procedeixin.

Les altres vacants, augmentades per les que no es cobreixen per promoció interna, si n'hi ha, es cobreixen en torn lliure mitjançant oposició o, si escau, concurs oposició, sempre amb subjecció a les previsions pressupostàries vigents en matèria d'oferta d'ocupació pública.

Si no hi ha oferta d'ocupació pública, el Ministeri de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts, amb caràcter extraordinari i amb l'autorització prèvia del Ministeri per a la Transformació Digital i de la Funció Pública, pot convocar un procés de promoció interna específic quan les circumstàncies a l'Administració de justícia ho aconsellin. El nombre de places convocades per aquest sistema no pot ser superior al quinze per cent de les places vacants. En aquest cas, les places que no es cobreixen no es poden oferir perquè ho siguin per torn lliure».

Noranta-u. Es modifiquen els apartats 3, 4, 5 i 6 de l'article 464, que queden redactats de la manera següent:

«3. És nomenat i remogut lliurement pel Ministeri de Justícia, amb l'informe previ del Consell del Secretariat sobre la idoneïtat dels candidats o candidates sol·licitants.

Aquest nomenament s'ha de fer a proposta de l'òrgan competent de les comunitats autònomes quan aquestes tinguin competències assumides en matèria d'Administració de justícia i amb l'informe de la Sala de Govern del tribunal respectiu. Per al de les ciutats de Ceuta i Melilla, l'informe ha de ser emès per la Sala de Govern del Tribunal Superior de Justícia d'Andalusia.

No es pot ocupar més de deu anys el mateix lloc de secretari o secretària de Govern.

Les comunitats autònomes amb competències per proposar el nomenament d'un secretari o una secretària de govern també poden proposar-ne el cessament.

4. En cas d'absència, malaltia, suspensió o vacant del secretari o secretària de govern del Tribunal Suprem o de l'Audiència Nacional, així com de les ciutats de Ceuta i Melilla, assumeix les seves funcions el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia que designi el titular de la Secretaria General de l'Administració de justícia. En aquests mateixos supòsits i respecte al secretari o secretària de govern dels tribunals superiors de justícia, assumeix les seves funcions el secretari coordinador de la província on el tribunal respectiu tingui la seva seu o, si no, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia que designi el titular de la Secretaria General de l'Administració de justícia.

5. Als lletrats o lletrades de l'Administració de justícia que siguin nomenats secretaris o secretàries de govern se'ls ha de reservar, durant el temps que ocupin aquest càrrec, la plaça que hagin estat ocupant amb anterioritat a aquest nomenament. Durant el seu mandat, aquesta plaça pot ser coberta en règim de comissió de serveis.

6. Les administracions públiques competents, en els seus territoris respectius, han de dotar els secretaris o secretàries de govern dels mitjans materials i recursos humans necessaris per a l'exercici de les funcions que tenen atribuïdes.»

Noranta-dos. Es modifica l'article 466, que queda redactat de la manera següent:

«1. A cada província hi ha un secretari coordinador o una secretària coordinadora, nomenat o nomenada pel Ministeri de Justícia pel procediment de lliure designació, a proposta del secretari o secretària de govern, d'acord amb les comunitats autònomes amb competències assumides, escollit o escollida entre membres integrants del Cos de lletrats de l'Administració de justícia que faci almenys deu anys que estan en el cos, i com a mínim hagin estat cinc anys en llocs de segona categoria.

Abans del nomenament s'ha d'oïr el Consell del Secretariat sobre la idoneïtat dels candidats sol·licitants.

A més, a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears hi ha un secretari coordinador o una secretària coordinadora a les illes de Menorca i Eivissa, i a la Comunitat Autònoma de Canàries, un altre o una altra a les illes de Lanzarote i de La Palma.

A les comunitats autònomes uniprovincials, les funcions del secretari coordinador o la secretària coordinadora són assumides pel secretari o secretària de govern, excepte en les que, per raó del servei, sigui aconsellable la seva existència.

No es pot ocupar més de deu anys el mateix lloc de secretari coordinador o secretària coordinadora.

2. Els requisits i el procediment per al seu nomenament es determinen en el Reglament orgànic del cos de lletrats de l'Administració de justícia, si bé que en tot cas ha de tenir almenys cinc anys d'antiguitat en la segona categoria.

3. En casos d'absència, malaltia, suspensió o vacant, és substituït pel lletrat de l'Administració de justícia que designi el secretari de govern que reuneixi els requisits exigits per al seu nomenament.

4. Als lletrats o lletrades de l'Administració de justícia que siguin nomenats secretaris o secretàries coordinadores se'ls ha de reservar, durant el temps que ocupin aquest càrrec, la plaça que hagin estat ocupant amb anterioritat a aquest nomenament. Durant el seu mandat, aquesta plaça pot ser coberta en règim de comissió de serveis».

Noranta-tres. Es modifiquen les lletres g), h) i i) de l'apartat 1 de l'article 476, que queden redactades de la manera següent:

«g) Ocupar, d'acord amb el que s'estableix a les relacions de llocs de treball, les prefectures en què s'estructuren els serveis comuns processals, en les quals, sense perjudici de fer les funcions assignades al lloc concret, han de gestionar la distribució de les tasques del personal i respondre del seu desenvolupament.

h) Col·laborar amb els òrgans competents en matèria de gestió administrativa, i exercir funcions relatives a la gestió del personal i mitjans materials, de la unitat de l'oficina judicial o oficina de justícia en el municipi en què es prestin els serveis, sempre que aquestes funcions estiguin establertes expressament en la descripció que la relació de llocs de treball efectuï del lloc de treball.

i) Exercir la secretaria de les oficines de justícia en els municipis, així com els altres llocs de treball adscrits al cos de gestió processal i administrativa, tot això de conformitat amb el que es determini a les relacions de llocs de treball corresponents, així com exercir llocs de les unitats administratives, quan les relacions de llocs de treball de les unitats esmentades així ho estableixin, sempre que es reuneixin els requisits de coneixement i preparació exigits per al seu exercici.»

Noranta-quatre. Es modifica la lletra h) de l'article 477, que queda redactada de la manera següent:

«h) La realització de totes les funcions que s'estableixin legalment o reglamentàriament i de qualssevol altres funcions de naturalesa anàloga a les anteriors que, inherents al lloc de treball que s'exerceixi, siguin encomanades pels superiors jeràrquics, orgànics o funcionals, en l'exercici de les seves competències. Entre aquestes funcions hi ha el suport a la gestió administrativa, i de gestió del personal i mitjans materials, de la unitat de l'oficina judicial o oficina de justícia en el municipi en què es prestin els serveis, sempre que aquestes funcions estiguin establertes expressament en la descripció que la relació de llocs de treball efectuï del lloc de treball.»

Noranta-cinc. Es modifica la lletra i) de l'article 478, que queda redactada de la manera següent:

«i) La realització de totes les funcions que s'estableixin legalment o reglamentàriament i de qualssevol altres funcions de naturalesa anàloga a totes les anteriors que, inherents al lloc de treball que s'exerceixi, siguin encomanades pels superiors jeràrquics, orgànics o funcionals, en l'exercici de les seves competències. Entre aquestes funcions hi ha l'auxili a la gestió administrativa, i de gestió del personal i mitjans materials, de la unitat de l'oficina judicial o oficina de justícia en el municipi en què es prestin els serveis, sempre que aquestes funcions estiguin establertes expressament en la descripció que la relació de llocs de treball efectuï del lloc de treball.»

Noranta-sis. Es modifica l'apartat 2 de l'article 490, que queda redactat de la manera següent:

«2. A més de les places que s'inclouguin per a la incorporació de nou personal de conformitat amb el que preveu l'article 482, el Ministeri de Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts, amb l'autorització prèvia del Ministeri per a la Transformació Digital i de la Funció Pública, ha de convocar anualment processos de promoció interna per a la cobertura d'un nombre de places equivalent al cinquanta per cent de les que, per a cada cos, siguin objecte de l'oferta d'ocupació pública.

Independentment de l'assenyalat al paràgraf anterior, el Ministeri de Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts, amb caràcter extraordinari i amb l'autorització prèvia del Ministeri per a la Transformació Digital i de la Funció Pública, pot convocar processos de promoció interna específics quan les circumstàncies a l'Administració de justícia ho aconsellin.

En ambdós casos, les places convocades pel torn de promoció interna que no es cobreixin no poden, en cap cas, incrementar les convocades per torn lliure ni incorporar-se a l'oferta d'ocupació pública».

Noranta-set. Es modifica l'article 492, que queda redactat de la manera següent:

«1. La jubilació dels funcionaris pot ser:

- a) Voluntària, a sol·licitud del funcionari.
- b) Forçosa, en complir l'edat legalment establerta.
- c) Per incapacitat permanent per al servei.

2. La jubilació voluntària és procedent, a sol·licitud de l'interessat, sempre que el funcionari compleixi els requisits i les condicions que estableix el règim de Seguretat Social que li sigui aplicable.

3. La jubilació forçosa es declara d'ofici quan el funcionari compleix els 65 anys. No obstant això, els funcionaris poden prolongar voluntàriament la seva permanència en el servei actiu, com a màxim fins que compleixin 70 anys. L'Administració pública competent ha de resoldre de manera motivada l'acceptació o denegació de la prolongació.

4. Independentment de l'edat legal de jubilació forçosa que estableix l'apartat 3, l'edat de la jubilació forçosa del personal funcionari inclòs en el règim general o especial de la Seguretat Social és, en tot cas, la que preveuen les normes reguladores d'aquest règim per a l'accés a la pensió de jubilació en la seva modalitat contributiva sense coeficient reductor per raó de l'edat, fins a assolir l'edat màxima de 70 anys.

5. També és procedent la jubilació del funcionari quan aquest pateixi incapacitat permanent per a l'exercici de les funcions pròpies del seu cos. La instrucció de l'expedient d'incapacitat oportú és preceptiva».

Noranta-vuit. Es modifica la lletra a) de l'apartat 2 de l'article 499, que queda redactada de la manera següent:

«a) L'incident governatiu l'instrueix el lletrat o lletrada de l'Administració de justícia de qui depengui funcionalment, i el decideix la persona que sigui competent per dictar la resolució que posi terme al plet o causa en la instància respectiva».

Noranta-nou. Es modifica l'apartat 1 de l'article 503, que queda redactat de la manera següent:

«1. Per causes justificades, les persones funcionàries tenen dret als mateixos permisos i amb la mateixa extensió que els que estableix la normativa vigent aplicable als funcionaris de l'Administració de l'Estat, a excepció del permís per assumptes particulars, que té una durada de nou dies».

Cent. Es modifica l'apartat 1 de l'article 520, que queda redactat de la manera següent:

«1. Els funcionaris o funcionàries dels cossos a què es refereix aquest llibre han d'exercir els llocs de treball de les unitats en què s'estructurin les oficines judicials, les oficines de justícia en els municipis, les secretaries de govern, les oficines de Registre Civil, les oficines fiscals i, si escau, els corresponents a les

unitats administratives a què es refereix l'article 439; els del Gabinet Tècnic del Tribunal Suprem, els dels instituts de medicina legal i ciències forenses, i els de l'Institut de Toxicologia i els seus departaments.»

Cent u. Es modifica l'article 521, que queda redactat de la manera següent:

«Article 521.

1. L'ordenació del personal funcionari dels cossos a què es refereixen els llibres V i VI i la seva integració en les diferents unitats o oficines s'ha de fer a través de les relacions de llocs de treball que s'aprovin i que, en tot cas, són públiques.

2. Les relacions de llocs de treball han de contenir la dotació de tots els llocs de treball de les diferents unitats o oficines, inclosos els que hagin d'exercir els lletrats i lletrades de l'Administració de justícia, i han d'indicar la seva denominació, ubicació, els requisits exigits per al seu exercici, el complement general de lloc i el complement específic.

3. Les relacions de llocs de treball han de contenir necessàriament les especificacions següents:

A) Centre gestor. Centre de destinació.

A l'efecte de l'ordenació dels llocs de treball i de la seva ocupació pel personal funcionari, tenen la consideració de centres gestors els òrgans competents del Ministeri de Justícia o l'òrgan competent de les comunitats autònomes per a la gestió del personal, als quals correspon la formulació de la relació de llocs de treball en els seus àmbits territorials respectius.

S'entén per centre de destinació:

a) En l'àmbit de l'oficina judicial:

- El servei comú de tramitació del Tribunal Suprem.
- Els serveis comuns de tramitació de l'Audiència Nacional i del Tribunal Central d'Instància.
- El servei comú de tramitació de cada tribunal superior de justícia.
- El conjunt dels serveis comuns de tramitació que, sense estar compresos entre els anteriors, radiquin en un mateix municipi.
- Cadascun dels serveis comuns processals que es constitueixin.

b) L'Oficina Central del Registre Civil.

c) Cadascuna de les oficines generals de Registre Civil, sense perjudici del règim de compatibilitat de determinats llocs amb l'activitat de l'oficina judicial del mateix partit judicial quan així es determini.

d) Cadascuna de les oficines de justícia en els municipis, sense perjudici del règim de compatibilitat dels seus llocs amb l'activitat de l'oficina judicial del mateix partit judicial que es determinin en les relacions de llocs de treball de les oficines de justícia en els municipis. En el cas de les agrupacions d'oficines de justícia en els municipis, el centre de destinació és l'agrupació.

e) En l'àmbit de l'oficina fiscal, cadascuna de les fiscalies o seccions territorials.

f) En les unitats administratives, els centres que la seva norma de creació estableixi com a tals.

g) En els instituts de medicina legal i ciències forenses, els que la seva norma de creació estableixi com a tals.

h) A l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, els que la seva norma de creació estableixi com a tals.

i) La Mutualitat General Judicial.

- j) El Gabinet Tècnic del Tribunal Suprem.
- k) Cadascuna de les secretaries de govern.

B) Tipus de lloc.

A aquests efectes, els llocs es classifiquen en genèrics i singularitzats.

Són llocs genèrics els que no es diferencien dins l'estructura orgànica i que impliquen l'execució de tasques o funcions pròpies d'un cos, i per tant no tenen un contingut funcional individualitzat.

Són llocs singularitzats els diferenciats dins l'estructura orgànica i que impliquen l'execució de tasques o funcions assignades de manera individualitzada. A aquests efectes, a les comunitats autònomes que tinguin llengua pròpia, el coneixement d'aquesta només constitueix element determinant de la naturalesa singularitzada del lloc, quan la seva exigència derivi de les funcions concretes assignades a aquest en les relacions de llocs de treball.

C) Sistema de provisió.

A l'efecte de les relacions de llocs de treball, es concreta la seva forma de provisió definitiva pel procediment de concurs o de lliure designació.

D) Cos o cossos a què s'adscriuen els llocs.

Els llocs de treball s'adscriuen com a norma general a un sol cos. No obstant això, en poder existir llocs de treball en què la titulació no es consideri requisit essencial i la qualificació requerida es pugui determinar per factors aliens a la pertinença a un cos determinat, és possible l'adscripció d'un lloc de treball a dos cossos.

Els llocs de treball de les relacions de llocs de treball de les oficines judicials s'adscriuen amb caràcter exclusiu als cossos al servei de l'Administració de justícia per raó dels seus coneixements especialitzats.

E) Activitats compatibles.

En les relacions de llocs de treball de l'oficina judicial s'han d'identificar els llocs l'activitat dels quals sigui compatible en diferents unitats d'aquesta. En les relacions de llocs de treball de les oficines de justícia en els municipis s'han d'identificar els llocs l'activitat dels quals sigui compatible amb la de l'oficina judicial.

En les relacions de llocs de treball de les oficines de Registre Civil s'han d'identificar els llocs l'activitat dels quals sigui compatible amb la de l'oficina judicial.

4. A més dels requisits assenyalats anteriorment, les relacions de llocs de treball poden contenir:

1a. Titulació acadèmica específica, a més de la genèrica corresponent al grup a què s'hagi adscrit el lloc, quan la seva necessitat es dedueixi objectivament de l'índole de les funcions a exercir.

2a. Formació específica, quan de la naturalesa de les funcions del lloc es dedueixi la seva exigència i pugui ser acreditada documentalment.

3r. Coneixement oral i escrit de la llengua oficial pròpia a les comunitats autònomes que la tinguin reconeguda com a tal.

4t. Coneixements informàtics quan siguin necessaris per a l'acompliment del lloc.

5è. Les altres condicions que es considerin rellevants en el contingut del lloc o el seu acompliment.»

Cent dos. Es modifica l'article 522, que queda redactat de la manera següent:

«Article 522.

1. El Ministeri de Justícia ha d'elaborar i aprovar, amb negociació prèvia amb les organitzacions sindicals més representatives, les relacions de llocs de treball en què s'ordenin els llocs de treball de les oficines i unitats que preveu l'article 520.1, corresponents al seu àmbit d'actuació respectiu. L'aprovació de les relacions de llocs de treball s'ha de fer mitjançant resolució de la persona titular del centre directiu que tingui atribuïda aquesta competència.

Així mateix, el Ministeri de Justícia, amb negociació prèvia amb les organitzacions sindicals més representatives, és competent per a l'ordenació dels llocs de treball assignats al cos de lletrats de l'Administració de justícia en tot el territori de l'Estat, que s'han de determinar amb anterioritat a l'aprovació definitiva de cada relació de llocs de treball.

2. Les comunitats autònomes amb competències assumides, amb negociació prèvia amb les organitzacions sindicals, han d'elaborar i aprovar, mitjançant resolució de la persona titular del centre directiu que tingui atribuïda aquesta competència, les relacions de llocs de treball en què s'ordenin els llocs de treball de les oficines i unitats que preveu l'article 520.1, corresponents al seu àmbit d'actuació respectiu. Abans d'aprovar-les, les han de comunicar al Ministeri de Justícia».

Cent tres. Es modifica l'article 523, que queda redactat de la manera següent:

«Article 523.

1. Les comunitats autònomes i el Ministeri de Justícia poden, en els seus àmbits respectius, modificar les relacions de llocs de treball, amb negociació prèvia amb les organitzacions sindicals més representatives. Un cop aprovada aquesta modificació es pot:

1r. Redistribuir els llocs de treball no singularitzats dins de cada unitat o oficina.

2n. Redistribuir els llocs de treball d'unitats o serveis suprimits, com a conseqüència de la modificació de les estructures orgàniques.

3r. Reordenar els llocs de treball entre diferents unitats o oficines.

4t. Amortitzar llocs de treball.

2. En tot cas, les modificacions de les relacions de llocs de treball que es produeixin han de tenir en compte els principis que conté aquesta Llei per a la redistribució i reordenació d'efectius i, en concret, les regles següents:

1r. Les administracions competents han d'elaborar un projecte motivat, que s'ha de negociar amb les organitzacions sindicals més representatives.

2n. S'ha de respectar la denominació, les retribucions i altres característiques dels llocs afectats i, en cap cas, no han de suposar un canvi de municipi per al personal.

3r. Per a la seva efectivitat, si la modificació de la relació de llocs de treball correspon a una comunitat autònoma amb competències assumides en matèria de justícia, és preceptiva la comunicació prèvia al Ministeri de Justícia.»

Cent quatre. Es modifica l'apartat 2 de l'article 543, que queda redactat de la manera següent:

«2. Dins les limitacions que disposin les lleis, els procuradors poden fer els actes de comunicació a les parts del procés, així com els actes de cooperació, auxili i col·laboració amb l'Administració de justícia. Per delegació del jutge,

judgessa o tribunal, també poden fer les actuacions materials pròpies del procés d'execució en els termes establerts legalment que, en tot cas, exclouen les execucions hipotecàries d'habitatge habitual, així com les derivades de processos en matèria de família, les de desnonament per impagament de rendes o quantitats degudes en habitatges habituals i els llançaments d'ocupants de finca amb posterioritat a la seva subhasta si aquesta és habitatge habitual».

Cent cinc. Es modifica l'apartat 2 de l'article 595, que queda redactat de la manera següent:

«2. Al Consell General del Poder Judicial hi ha les comissions següents: Permanent, de Qualificació, Disciplinària, d'Afers Econòmics, d'Igualtat i de Supervisió i Control de Protecció de Dades».

Cent sis. S'introdueix un nou capítol VIII en el títol IV del llibre VIII que inclou un nou article 610 ter, amb la redacció següent:

«CAPÍTOL VIII

La Comissió de Supervisió i Control de Protecció de Dades

Article 610 ter.

1. El Ple del Consell General del Poder Judicial ha de triar d'entre els seus vocals els integrants de la Comissió de Supervisió i Control de Protecció de Dades per un mandat de cinc anys i ha de designar, d'entre aquests, el seu president o presidenta.

2. La Comissió de Supervisió i Control de Protecció de Dades està integrada per tres vocals, dos dels quals del torn judicial i un del torn de juristes de reconeguda competència.

3. La Comissió de Supervisió i Control de Protecció de Dades ha d'actuar amb l'assistència de tots els seus components.

4. Correspon a la Comissió de Supervisió i Control de Protecció de Dades l'exercici de les funcions que preveu l'article 236 octies en relació amb els tractaments de dades personals amb finalitats jurisdiccionals efectuats per tribunals. Els seus acords exhaureixen la via administrativa i contra aquests es pot interposar recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem. El coneixement d'aquests recursos correspon a la secció que preveu l'article 638.2.

5. Els vocals integrants de la comissió estan subjectes al deure de secret professional, tant durant el seu mandat com després d'aquest, en relació amb les informacions confidencials de què hagin tingut coneixement en el compliment de les seves funcions.»

Cent set. S'inclou una nova secció 7a en el capítol II del títol V del llibre VIII que inclou un nou article 620 bis, amb la redacció següent:

«Secció 7a. La Direcció de Supervisió i Control de Protecció de Dades

Article 620 bis.

1. La Direcció de Supervisió i Control de Protecció de Dades és l'òrgan tècnic del Consell General del Poder Judicial encarregat del suport i l'assistència a la Comissió de Supervisió i Control de Protecció de Dades en l'exercici de les seves funcions.

2. La persona titular de la Direcció de Supervisió i Control de Protecció de Dades és nomenada pel Ple del Consell General del Poder Judicial entre juristes

de reconeguda competència amb almenys quinze anys d'exercici professional i amb coneixements i experiència acreditats en matèria de protecció de dades.

3. La persona titular de la Direcció de Supervisió i Control de Protecció de Dades, que exerceix les seves funcions únicament subjecta a les orientacions, indicacions i instruccions de la Comissió de Supervisió i Control de Protecció de Dades, està sotmesa al mateix règim jurídic en matèria de situacions administratives, incompatibilitats, durada del mandat i retribucions que l'aplicable als lletrats del Consell General del Poder Judicial. La persona titular d'aquesta Direcció i la resta del personal adscrit a aquesta estan subjectes al deure de secret professional, tant durant el seu mandat com després d'aquest, en relació amb les informacions confidencials de què hagin tingut coneixement en el compliment de les seves funcions o en l'exercici de les seves atribucions. Aquest deure de secret professional s'aplica en particular a la informació que facilitin les persones físiques a la Direcció de Supervisió i Control de Protecció de Dades en matèria d'infraccions de la normativa de protecció de dades.

4. El Consell General del Poder Judicial ha de vetllar perquè la Direcció de Supervisió i Control de Protecció de Dades disposi, en tot cas, de tots els mitjans personals i materials necessaris per a l'adequat exercici de les seves funcions.

5. Reglamentàriament es despleguen la composició, l'organització i el funcionament de la Direcció de Supervisió i Control de Protecció de Dades».

Cent vuit. Es modifica l'apartat 6 de la disposició addicional cinquena, que queda redactat de la manera següent:

«6. Quan qui hagi dictat la resolució recorreguda sigui la secció de vigilància penitenciària del Tribunal Central d'Instància, tant en matèria d'execució de penes com de règim penitenciari i altres matèries, la competència per conèixer del recurs d'apel·lació i queixa, sempre que no s'hagi dictat resolent un recurs d'apel·lació contra resolució administrativa, correspon a la Sala Penal de l'Audiència Nacional.»

Cent nou. Es modifiquen els apartats 4, 7 i 9 de la disposició addicional quinzena, que queden redactats de la manera següent:

«4. Així mateix, per a la interposició de recursos contra resolucions dictades pel jutge o tribunal que no posin fi al procés ni impedeixin la seva continuació en qualsevol instància és necessària la consignació com a dipòsit de 25 euros. El mateix import ha de consignar qui interposi recurs de reposició o revisió contra les resolucions dictades pel lletrat o lletrada de l'Administració de justícia. No obstant això, no és necessària la constitució de dipòsit per a la interposició de recurs de revisió contra un decret que resolgui un recurs de reposició. S'exclou de la consignació de dipòsit la formulació del recurs de reposició que la llei exigeixi amb caràcter previ al recurs de queixa.»

«7. No s'admet a tràmit cap recurs el dipòsit del qual no estigui constituït. Si el recurrent ha incorregut en defecte, omissió o error en la constitució del dipòsit, s'ha de concedir a la part el termini de dos dies per a l'esmena del defecte, amb aportació si escau de documentació acreditativa. Si no s'efectua, s'ha de dictar interlocutòria que posi fi al tràmit del recurs o que inadmeti la demanda, i queda ferma la resolució impugnada. En cas de tractar-se d'un recurs de reposició contra una resolució del lletrat o lletrada de l'Administració de justícia, s'ha de dictar decret posant fi al tràmit del recurs contra el qual es pot interposar recurs de revisió.»

«9. Quan l'òrgan jurisdiccional inadmeti el recurs o la demanda, o confirmi la resolució recorreguda, el recurrent o demandant perd el dipòsit, al qual es dona la destinació prevista en aquesta disposició. En cas que el recurs de reposició contra

una resolució del lletrat o lletrada de l'Administració de justícia sigui desestimat, el recurrent perd el dipòsit quan la resolució objecte de recurs sigui ferma.»

Cent deu. Es modifica la disposició addicional dissetena, que queda redactada de la manera següent:

«Dissetena. *Presentació dels plans anuals de substitució i de les llistes de l'article 200.*

Els presidents i presidentes dels òrgans col·legiats corresponents, en el marc de les seves respectives competències i, si escau, a través de les presidències dels tribunals d'instància, han de vetllar perquè els plans anuals de substitució i les llistes a què es refereix l'article 200 d'aquesta Llei arribin al Consell General del Poder Judicial almenys dos mesos abans de l'u de gener de cada any.

En tot cas, el Consell General del Poder Judicial pot adequar els plans anuals aprovats, quan sigui necessari com a conseqüència d'un concurs de trasllat o qualsevol altra circumstància.»

Cent onze. Es modifica la disposició addicional dinovena, que queda redactada de la manera següent:

«Dinovena. *Plans de substitució corresponents de partits judicials.*

Si es considera oportú, a iniciativa de les presidències dels tribunals d'instància, juntes de jutges i jutgesses dels partits afectats, president o presidenta de l'audiència provincial, president o presidenta del Tribunal Superior de Justícia o del mateix Consell General del Poder Judicial, es poden aprovar plans de substitució que incloguin diversos partits judicials, i la presidència del tribunal d'instància del partit judicial amb més habitants assumeix les tasques pròpies que li encomana aquesta Llei».

Cent dotze. S'introdueix una nova disposició addicional vint-i-tresena, amb la redacció següent:

«Disposició vint-i-tresena. *Mitjà de transport per a trasllat entre partits judicials.*

En el cas que preveuen els articles 86.2, 89.3 i 89 bis.3, l'administració competent en matèria de justícia, en funció del partit judicial des del qual es faci la citació, ha de posar a disposició de les persones que siguin citades davant la secció competent un mitjà de transport adequat per al trasllat des d'un altre partit judicial diferent del de la seu d'aquesta secció. En els casos que preveuen els articles 87.2, 91.1, 93.2 i 94.2, l'administració competent en matèria de justícia, en funció del partit judicial des del qual es faci la citació, ha de posar a disposició de les persones que siguin citades davant la secció competent un mitjà de transport adequat per al trasllat des d'una altra província diferent de la de la seu d'aquesta secció.»

Cent tretze. S'afegeix una disposició addicional vint-i-quatrena nova, amb la redacció següent:

«Disposició addicional vint-i-quatrena. *Mencions als jutjats de pau.*

Una vegada constituïdes les oficines de justícia en els municipis, totes les referències normatives als jutjats de pau s'entenen fetes als jutges i les jutgesses de pau quan es refereixin a les competències que aquests tinguin en matèria jurisdiccional o qualsevol altra que els sigui atribuïda per la legislació. Les referències fetes als jutjats de pau, en tots els altres casos, s'entenen efectuades a les oficines de justícia en els municipis.»

Cent catorze. S'afegeix una disposició addicional vint-i-cinquena nova, que té la redacció següent:

«Disposició addicional vint-i-cinquena.

Sense perjudici del que disposa l'article 152.2.3r d'aquesta Llei orgànica, el nomenament dels jutges i jutgesses de pau s'ha de fer de conformitat amb el que preveuen els respectius estatuts d'autonomia en aquelles comunitats autònomes a les quals s'atribueixin competències en matèria de justícia de pau o de proximitat.»

Cent quinze. Es modifica la disposició final primera, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició final primera.

Tenen rang de llei ordinària el capítol IV i el capítol V del títol I del llibre V i el títol V del llibre VIII.»

TÍTOL II

Mesures en matèria d'eficiència processal del servei públic de justícia

CAPÍTOL I

Mitjans adequats de solució de controvèrsies en via no jurisdiccional

Secció 1a. Disposicions generals.

Article 2. Concepte i caracterització dels mitjans adequats de solució de controvèrsies en via no jurisdiccional.

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per mitjà adequat de solució de controvèrsies qualsevol tipus d'activitat negociadora, reconeguda en aquesta o altres lleis, estatals o autonòmiques, a la qual les parts d'un conflicte acudeixen de bona fe per tal de trobar una solució extrajudicial a aquest, sigui per si mateixes o amb la intervenció d'una tercera persona neutral.

Article 3. Àmbit d'aplicació dels mitjans adequats de solució de controvèrsies.

1. Les disposicions d'aquest títol són aplicables als afers civils i mercantils, inclosos els conflictes transfronterers. A aquests efectes, tenen la consideració de conflictes transfronterers els definits a l'article 3 de la Llei 5/2012, de 6 de juliol, de mediació en afers civils i mercantils.

En defecte de submissió expressa o tàcita al que disposa aquest títol, la seva regulació és aplicable quan, almenys, una de les parts tingui el seu domicili a Espanya i l'activitat negociadora es faci en el territori espanyol.

2. Queden exclosos, en tot cas, del que disposa aquest títol les matèries laboral, penal i concursal, així com els assumptes de qualsevol naturalesa, independentment de l'ordre jurisdiccional davant el qual s'hagin de ventilar, en què una de les parts sigui una entitat pertanyent al sector públic.

Article 4. Principi d'autonomia privada en el desenvolupament dels mitjans adequats de solució de controvèrsies.

1. Les parts són lliures per convenir o transigir, a través d'aquests mitjans, sobre els seus drets i interessos, sempre que el que s'acordi no sigui contrari a la llei, a la bona fe ni a l'ordre públic. Les parts poden assolir acords totals o parcials. En el cas d'acords

parcials, les parts poden presentar demanda per exercitar les seves pretensions respecte als aspectes de la controvèrsia en què es mantingui la discrepància.

No obstant això, no poden ser sotmesos a mitjans adequats de solució de controvèrsies, encara que sigui per derivació judicial, els conflictes que versin sobre matèries que no estiguin a disposició de les parts en virtut de la legislació aplicable, però sí que és possible la seva aplicació en relació amb els efectes i mesures que preveuen els articles 102 i 103 del Codi civil, sense perjudici de l'homologació judicial de l'acord assolit.

2. Aquests mitjans de solució de controvèrsies no es poden aplicar en cap cas als conflictes de caràcter civil que versin sobre alguna de les matèries excloses de la mediació, de conformitat amb el que disposa l'apartat 9 de l'article 89 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial.

Article 5. *Requisit de procedibilitat.*

1. En l'ordre jurisdiccional civil, amb caràcter general, perquè sigui admissible la demanda es considera requisit de procedibilitat acudir prèviament a algun mitjà adequat de solució de controvèrsies dels que preveu l'article 2. Per entendre complert aquest requisit, hi ha d'haver una identitat entre l'objecte de la negociació i l'objecte del litigi, encara que les pretensions que es puguin exercitar, si escau, en via judicial sobre aquest objecte puguin variar.

Es considera complert aquest requisit si s'acudeix prèviament a la mediació, a la conciliació o a l'opinió neutral d'una persona experta independent, si es formula una oferta vinculant confidencial o si s'utilitza qualsevol altre tipus d'activitat negociadora, reconeguda en aquesta o altres lleis, estatals o autonòmiques, però que compleixi el que preveuen les seccions 1a i 2a d'aquest capítol, o en una llei sectorial. Singularment, es considera complert el requisit quan l'activitat negociadora es desenvolupi directament per les parts, o entre els seus advocats o advocades sota les seves directrius i amb la seva conformitat, així com en els supòsits en què les parts hagin recorregut a un procés de dret col·laboratiu.

2. S'exigeix activitat negociadora prèvia a la via jurisdiccional com a requisit de procedibilitat en tots els processos declaratius del llibre II i en els processos especials del llibre IV de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, a excepció dels que tinguin per objecte les matèries següents:

- a) la tutela judicial civil de drets fonamentals;
- b) l'adopció de les mesures que preveu l'article 158 del Codi civil;
- c) l'adopció de mesures judicials de suport a les persones amb discapacitat;
- d) la filiació, paternitat i maternitat;
- e) la tutela sumària de la tinença o de la possessió d'una cosa o un dret pel qual n'hagi estat desposseït o pertorbat en el seu gaudi;
- f) la pretensió que el tribunal resolgui, amb caràcter sumari, la demolició o enderroc d'obra, edifici, arbre, columna o qualsevol altre objecte anàleg en estat de ruïna i que amenaci de causar danys a qui demandi;
- g) l'ingrés de menors amb problemes de conducta en centres de protecció específics, l'entrada en domicilis i altres llocs per a l'execució forçosa de mesures de protecció de menors o la restitució o retorn de menors en els supòsits de sostracció internacional;
- h) el judici canviari.

3. No és necessari acudir a un mitjà adequat de solució de controvèrsies per a la interposició d'una demanda executiva, la sol·licitud de mesures cautelars prèvies a la demanda, la sol·licitud de diligències preliminars ni per a la iniciació d'expedients de jurisdicció voluntària, a excepció dels expedients d'intervenció judicial en els casos de desacord conjugal i en l'administració de béns de guanys, així com dels d'intervenció judicial en cas de desacord en l'exercici de la pàtria potestat. Tampoc no és necessari

acudir a un mitjà adequat de solució de controvèrsies per presentar la petició de requeriment europeu de pagament de conformitat amb el Reglament (CE) núm. 1896/2006 del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, pel qual s'estableix un procés monitori europeu, o sol·licitar l'inici d'un procés europeu d'escassa quantia, de conformitat amb el Reglament (CE) núm. 861/2007 del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de juliol de 2007, pel qual s'estableix un procés europeu d'escassa quantia.

4. La iniciativa d'acudir als mitjans adequats de solució de controvèrsies pot procedir d'una de les parts, d'ambdues de comú acord o bé d'una decisió judicial o del lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia de derivació de les parts a aquest tipus de mitjans.

En cas que totes les parts plantegin acudir a un mitjà adequat de solució de controvèrsies i no hi hagi acord sobre quin, s'ha d'utilitzar el que s'hagi proposat abans temporalment.

Article 6. *Assistència lletrada.*

1. Les parts poden acudir a qualsevol dels mitjans adequats de solució de controvèrsies assistides d'advocat.

2. Únicament és preceptiva l'assistència lletrada a les parts quan s'utilitzi com a mitjà adequat de solució de controvèrsies la formulació d'una oferta vinculant, llevat de quan la quantia de l'assumpte controvertit no superi els dos mil euros o bé quan una llei sectorial no exigeixi la intervenció de lletrat o lletrada per a la realització o acceptació de l'oferta.

3. En els casos en què no sigui preceptiva l'assistència lletrada, però alguna de les parts pretengui servir-se'n, ho ha de fer constar així en el requeriment o en el termini de tres dies des de la data de recepció de la proposta per la part requerida. En ambdós casos, cal comunicar aquesta circumstància a l'altra part perquè pugui decidir valer-se també d'assistència lletrada en el termini dels tres dies següents a la recepció de la notificació.

Article 7. *Efectes de l'obertura del procés de negociació i de la seva terminació sense acord.*

1. La sol·licitud d'una de les parts adreçada a l'altra per iniciar un procediment de negociació a través d'un mitjà adequat de solució de controvèrsies, en la qual es defineixi adequadament l'objecte de la negociació, interromp la prescripció o suspèn la caducitat d'accions des de la data en què consti l'intent de comunicació d'aquesta sol·licitud a l'altra part en el domicili personal o lloc de treball que li consti a la persona sol·licitant, o bé a través del mitjà de comunicació electrònic utilitzat per les parts en les seves relacions prèvies.

La interrupció o la suspensió es prolonga fins a la data de la signatura de l'acord o de la terminació del procés de negociació sense acord.

El còmput dels terminis es reinicia o reprèn respectivament en cas que no es mantingui la primera reunió dirigida a assolir un acord o no s'obtingui resposta per escrit en el termini de trenta dies naturals a comptar de la data de recepció de la sol·licitud de negociació per la part a la qual s'adreça, o des de la data de l'intent de comunicació, si aquesta recepció no es produeix.

En cas que alguna proposta concreta d'acord no tingui resposta per la contrapart en el termini de trenta dies naturals des de la data de recepció, es reinicia o reprèn respectivament el còmput de terminis.

2. Sense perjudici del que estableix l'apartat anterior, en cas que intervingui una tercera persona neutral, s'han de seguir les regles següents:

a) en cas que intervingui una persona mediadora, cal atènyer-se al que disposa l'article 4 de la Llei 5/2012, de 6 de juliol, de mediació en afers civils i mercantils.

b) en cas que intervingui una persona conciliadora, la sol·licitud d'inici de la conciliació interromp la prescripció o suspèn la caducitat d'accions des de la data en què consti la recepció d'aquesta sol·licitud per la persona conciliadora; el còmput dels terminis es reinicia o reprèn, respectivament, si en el termini de quinze dies naturals des de la data de la recepció de la sol·licitud per la persona conciliadora aquesta no ha intentat la comunicació amb l'altra part, o si en el termini de quinze dies naturals des de la recepció de la proposta per la part a la qual s'adreça la sol·licitud de conciliació, o des de la data d'intent de la comunicació en cas que aquesta recepció no es produeixi, no es manté la primera reunió dirigida a assolir un acord o no s'obté resposta per escrit.

En cas que s'obri la conciliació, la interrupció o la suspensió es prolonga fins a la data de la signatura de l'acord o quan es produeixi la terminació de la conciliació.

c) en cas que intervingui una persona experta independent, s'interromp la prescripció o se suspèn la caducitat d'accions des de la data de la designació de comú acord de la persona experta, i es reinicia o reprèn respectivament el còmput dels terminis a partir de la data d'acceptació de l'acord final per totes les parts o d'emissió de la certificació que preveu l'article 18.5.

d) en cas que intervingui un lletrat o lletrada de l'Administració de justícia, cal atènyer-se al que disposa la Llei 15/2015, de 2 de juliol, de la jurisdicció voluntària, pel que fa a la suspensió de la caducitat i la interrupció de la prescripció, que s'ha d'aplicar supletòriament en els casos d'intervenció com a conciliador d'un notari o notària, registrador o registradora.

3. En cas que la sol·licitud inicial de negociació no tingui resposta o bé que el procés negociador finalitzi sense acord, les parts han de formular la demanda dins el termini d'un any a comptar, respectivament, de la data de recepció de la sol·licitud de negociació per la part a la qual s'hagi adreçat o, si escau, des de la data de terminació del procés de negociació sense acord, perquè es pugui entendre complert el requisit de procedibilitat.

Si durant la tramitació del procés negociador s'han acordat mesures cautelars, les parts han de presentar la demanda davant el mateix tribunal que va conèixer d'aquestes durant els vint dies següents des de la terminació del procés negociador sense acord o des de la data en què s'hagi d'entendre finalitzat el procés de negociació sense acord de conformitat amb aquesta Llei.

Si les mesures cautelars s'han acordat abans de l'inici del procés negociador, el termini de vint dies per presentar la demanda se suspèn i reprèn, respectivament, en els termes que preveu l'apartat 1.

4. Si s'inicia un procés judicial amb el mateix objecte que el de l'activitat negociadora prèvia intentada sense acord, els tribunals han de tenir en consideració la col·laboració de les parts respecte a la solució consensuada i l'eventual abús del servei públic de justícia quan es pronunciïn sobre les costes o en la seva taxació, així com per a la imposició de multes o sancions previstes, tot això en els termes que estableix la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil.

Article 8. *Actuacions efectuades per mitjans telemàtics.*

1. Les parts poden acordar que totes o alguna de les actuacions de negociació en el marc d'un mitjà adequat de solució de controvèrsies es duguin a terme per mitjans telemàtics, per videoconferència o un altre mitjà anàleg de transmissió de la veu o la imatge, sempre que quedi garantida la identitat dels intervinents i el respecte a les normes que preveu aquest títol i, si escau, a la normativa de desplegament específicament establerta per a la mediació.

2. Quan l'objecte de controvèrsia sigui una reclamació de quantitat que no excedeixi els sis-cents euros, s'ha d'efectuar preferentment per mitjans telemàtics, llevat que la seva utilització no sigui possible per alguna de les parts.

Article 9. *Confidencialitat i protecció de dades.*

1. El procés de negociació i la documentació utilitzada en aquest són confidencials, excepte la informació relativa a si les parts van acudir o no a l'intent de negociació prèvia i amb l'objecte de la controvèrsia.

L'obligació de confidencialitat s'estén a les parts, als advocats o advocades intervinents i, si escau, a la tercera persona neutral que intervingui, que queden subjectes al deure i dret de secret professional, de manera que no poden revelar la informació que hagin pogut obtenir derivada del procés de negociació.

2. En particular, les parts, els advocats o advocades i la tercera persona neutral no poden declarar o aportar documentació derivada del procés de negociació o relacionada amb aquest ni ser obligats a fer-ho en un procediment judicial o en un arbitratge, excepte:

a) Quan totes les parts, de manera expressa i per escrit, s'hagin dispensat recíprocament o a l'advocat o advocada o a la tercera persona neutral del deure de confidencialitat.

b) Quan s'estigui tramitant la impugnació de la taxació de costes i sol·licitud d'exoneració o moderació d'aquestes d'acord amb el que preveu l'article 245 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil i a aquests únics fins, sense que es pugui utilitzar per a d'altres de diferents ni en processos posteriors.

c) Quan, mitjançant resolució judicial motivada, ho sol·licitin els jutges i jutgesses de l'ordre jurisdiccional penal.

d) Quan sigui necessari per raons d'ordre públic, en particular quan així ho requereixi la protecció de l'interès superior del menor o la prevenció de danys a la integritat física o psicològica d'una persona.

En conseqüència, i llevat d'aquestes excepcions, si alguna de les parts pretén aportar la informació confidencial com a prova en el procés, els tribunals no l'han d'acceptar per aplicació del que disposa l'article 283.3 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil.

3. En cas que es reveli informació o s'aporti documentació en infracció del que disposa aquest article, l'autoritat judicial l'ha d'inadmetre i disposar que no s'incorpori a l'expedient, sense perjudici, a més, de la responsabilitat que aquesta infracció generi en els termes que preveu l'ordenament jurídic.

4. Els tractaments de dades de caràcter personal de les persones físiques s'han de fer amb estricta subjecció al que disposa el Reglament (UE) núm. 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE (Reglament general de protecció de dades), i la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals.

Article 10. *Acreditació de l'intent de negociació i terminació del procés sense acord.*

1. A l'efecte d'acreditar que s'ha intentat una activitat negociadora prèvia i complir el requisit de procedibilitat, aquesta activitat negociadora o el seu intent s'ha de recollir documentalment.

2. Si no hi ha intervingut una tercera persona neutral, l'acreditació es compleix mitjançant qualsevol document signat per ambdues parts en el qual es deixi constància de la identitat d'aquestes i, si escau, de les persones professionals o expertes que hagin participat assessorant-les, la data, l'objecte de la controvèrsia, la data de la reunió o reunions mantingudes, si escau, i la declaració responsable que les dues parts han intervingut de bona fe en el procés. Si no, es pot acreditar l'intent de negociació mitjançant qualsevol document que provi que l'altra part ha rebut la sol·licitud o invitació

per negociar o, si escau, la proposta, en quina data, i que ha pogut accedir al seu contingut íntegre.

3. En cas que hi hagi intervingut una tercera persona neutral gestionant l'activitat negociadora, aquesta ha d'expedir, a petició de qualsevol de les parts, un document en el qual ha de fer constar:

- a) La identitat del tercer, la seva qualificació, col·legi professional, institució a què pertany o registre en què estigui inscrit.
- b) La identitat de les parts.
- c) L'objecte de la controvèrsia.
- d) La data de la reunió o reunions mantingudes.
- e) La declaració solemne que les dues parts han intervingut de bona fe en el procés, perquè assorteixi efectes davant l'autoritat judicial corresponent.

En cas que alguna de les parts no hagi comparegut o hagi refusat la invitació a participar en l'activitat negociadora, s'ha de consignar aquesta circumstància i, si escau, la forma en què s'ha efectuat la citació efectiva, la justificació que s'ha efectuat i la data de recepció d'aquesta.

4. S'entén que s'ha produït la terminació del procés sense acord:

- a) Si transcorren trenta dies naturals a comptar de la data de recepció de la sol·licitud inicial de negociació per l'altra part i no es manté la primera reunió o contacte dirigit a assolir un acord o no s'obté resposta per escrit.
- b) Si, una vegada iniciada l'activitat negociadora, transcorren trenta dies des que una de les parts fa una proposta concreta d'acord amb l'altra, sense que s'assoleixi acord ni s'obtingui resposta per escrit. El termini de trenta dies comença a comptar de la data de recepció de la proposta concreta d'acord.
- c) Si transcorren tres mesos des de la data de celebració de la primera reunió sense que s'hagi assolit un acord. No obstant això, les parts tenen dret a continuar de comú acord amb l'activitat negociadora més enllà d'aquest termini.
- d) Si qualsevol de les parts s'adreça per escrit a l'altra per donar per acabades les negociacions, i queda constància de l'intent de comunicació que aquesta és la seva voluntat.

Article 11. *Honoraris dels professionals que hi intervinguin.*

1. Quan les parts acudeixin al procés negociador assistides pels seus advocats o advocades, han d'abonar els honoraris respectius, llevat que es tingui dret al benefici de justícia gratuïta.

2. S'ha d'assegurar l'existència de mecanismes públics per a la solució de conflictes d'accés gratuït per a les parts. Si les parts decideixen optar per altres mecanismes en cas que intervingui una tercera persona neutral, els seus honoraris professionals han de ser objecte d'acord previ amb les parts intervinents. Si la part convidada a participar en el procés negociador no accepta la intervenció de la tercera persona neutral proposada unilateralment per l'altra part, aquesta ha d'abonar íntegrament, si n'hi ha, els honoraris meritats fins aquell moment per la tercera persona neutral.

Secció 2a. Dels efectes de l'activitat negociadora

Article 12. *Formalització de l'acord.*

1. En el document que reculli l'acord s'hi ha de fer constar la identitat i el domicili de les parts i, si escau, la identitat de les seves advocades i advocats i de la tercera persona neutral que hagi intervingut, el lloc i la data en què se subscriu, les obligacions que cada part assumeix i que s'ha seguit un procediment de negociació ajustat a les previsions d'aquesta Llei.

2. L'acord ha de ser signat per les parts i, si escau, pels seus representants, i cadascuna d'aquestes té dret a obtenir-ne una còpia. Si intervé una tercera persona neutral, aquesta ha de lliurar un exemplar a cadascuna de les parts i s'ha de reservar un altre exemplar per a la seva conservació.

3. Les parts es poden compel·lir recíprocament a elevar l'acord assolit a escriptura pública.

Si la part requerida no atén la sol·licitud d'elevació de l'acord assolit a escriptura pública, es pot atorgar unilateralment per la part sol·licitant; la sol·licitud s'ha de fer per mitjà del notari autoritzant de l'instrument públic i deixar-hi constància.

No és necessària la presència del tercer neutral en l'acte d'atorgament de l'escriptura.

4. Les despeses d'atorgament d'escriptures s'han d'abonar d'acord amb el que hagin acordat les parts. En defecte d'acord, les ha de pagar la part que sol·liciti l'elevació a escriptura pública, sense perjudici de la repercussió com a costes que, si escau, es pugui produir en el procés d'execució de conformitat amb el que estableix la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, amb la consideració de drets aranzelaris.

5. Per dur a terme l'elevació a escriptura pública de l'acord, el notari ha de verificar el compliment dels requisits exigits en aquesta Llei i que el seu contingut no és contrari a dret.

6. Quan l'acord s'hagi d'executar en un altre Estat, a més de l'elevació a escriptura pública, és necessari complir els requisits que, si escau, puguin exigir els convenis internacionals en què Espanya sigui part i les normes de la Unió Europea.

7. Quan així ho exigeixi la llei o quan l'acord s'hagi assolit en un procés de negociació a què s'hagi derivat pel tribunal en el si del procés judicial, les parts poden sol·licitar-ne l'homologació al tribunal.

Article 13. *Validesa i eficàcia de l'acord.*

1. L'acord pot versar sobre una part o sobre la totalitat de les matèries sotmeses a negociació. L'acord assolit és vinculant per a les parts, que no poden presentar demanda amb el mateix objecte. Només es pot exercitar l'acció de nul·litat contra el que hagi convingut aquest acord per les causes que invaliden els contractes, sense perjudici de l'oposició que es pugui plantejar, si escau, en el procés d'execució.

2. Perquè tingui valor de títol executiu, l'acord ha de ser elevat a escriptura pública, o ser homologat judicialment, quan escaigui, en els termes que preveu l'article anterior, o bé constar en la certificació a què es refereix l'article 103 bis de la Llei hipotecària si és conseqüència d'una conciliació registral.

Secció 3a. De les diferents modalitats de negociació prèvia a la via jurisdiccional

Article 14. *Mitjans adequats de solució de controvèrsies en via no jurisdiccional amb regulació especial.*

1. A l'efecte de complir el requisit de procedibilitat per a la iniciació de la via jurisdiccional, i sense perjudici del que disposa l'article 5.1, les parts poden acudir a qualsevol de les modalitats de negociació prèvia regulades en aquest capítol, a la mediació regulada en la Llei 5/2012, de 6 de juliol, o a qualsevol altre mitjà adequat de solució de controvèrsies previst en altres normes. En particular, les parts poden complir aquest requisit mitjançant la negociació directa o, si escau, a través dels seus advocats o advocades, així com a través d'un procés de dret col·laboratiu.

2. La mediació es regeix pel que disposa la Llei 5/2012, de 6 de juliol, de mediació en afers civils i mercantils, i, si escau, per la legislació autonòmica que resulti aplicable. No obstant això, a l'efecte del que disposa aquesta Llei, la mediació és un dels mitjans adequats de solució de controvèrsies amb què es pot complir el requisit de procedibilitat a què es refereix l'article 5.1.

3. La conciliació davant de notari es regeix pel que disposa el capítol VII del títol VII de la Llei del notariat, de 28 de maig de 1862, sense perjudici del que estableix l'article 5.1.

4. La conciliació davant el registrador es regeix pel que disposa el títol IV bis de la Llei hipotecària, sense perjudici del que estableix l'article 5.1.

5. La conciliació davant el lletrat o lletrada de l'Administració de justícia es regeix pel que estableix el títol IX de la Llei 15/2015, de 2 de juliol, de la jurisdicció voluntària.

6. La conciliació davant el jutge o la jutgessa de pau es regeix pel que estableix l'article 47 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil i pel títol IX de la Llei 15/2015, de 2 de juliol, de la jurisdicció voluntària.

Article 15. *Conciliació privada.*

1. Qualsevol persona física o jurídica que es proposi exercitar les accions legals que li corresponen en defensa d'un dret, pot requerir una persona amb coneixements tècnics o jurídics relacionats amb la matèria de què es tracti perquè gestioni una activitat negociadora tendent a assolir un acord conciliatori amb la part a la qual es pretengui demandar.

2. Per intervenir com a persona conciliadora, cal:

a) Estar inscrita com a exercent en un dels col·legis professionals de l'advocacia, procura, graduats socials, economistes, notariat o en el de registradors de la propietat, així com, si escau, en qualsevol altre col·legi que estigui reconegut legalment; o bé estar inscrita com a persona medidora en els registres corresponents o pertànyer a institucions de mediació degudament homologades.

b) Ser imparcial i guardar els deures de confidencialitat i secret professional.

c) En cas que es tracti d'una societat professional, ha de complir els requisits que estableix la Llei 2/2007, de 15 de març, de societats professionals, i estar inscrita en el Registre de societats professionals del col·legi professional que correspongui al seu domicili, i la persona que actuï com a conciliadora ha de complir els requisits exigits en aquest precepte.

3. L'encàrrec professional al conciliador el poden fer les dues parts de comú acord o només una d'elles. En l'encàrrec s'ha d'expressar succintament, però amb la necessària claredat, el contingut de la discrepància objecte de conciliació, així com la identitat i les circumstàncies de l'altra o les altres parts. S'ha de procedir de la mateixa manera quan siguin les dues parts, de comú acord, les que sol·licitin la intervenció de la persona que hagin convingut per a la realització d'aquesta activitat. A l'efecte de comunicació entre el conciliador i les parts, s'ha d'indicar específicament el telèfon, el correu electrònic a l'efecte de citacions, així com, si escau, el mitjà de què es disposa per a la realització de les trobades virtuals mitjançant videoconferència.

4. La persona conciliadora ha d'acceptar de forma expressament documentada la responsabilitat de la gestió lleial, objectiva, neutral i imparcial de l'encàrrec rebut. Està subjecta a les responsabilitats que corresponguin per l'exercici inadequat de la seva funció.

Article 16. *Funcions de la persona conciliadora.*

Les funcions de la persona conciliadora són, essencialment:

a) Fer una sessió inicial per informar les parts de les possibles causes que puguin afectar la seva imparcialitat, de la seva professió, formació i experiència; així com de les característiques de la conciliació, el seu cost, l'organització del procediment i les conseqüències jurídiques de l'acord que es pugui assolir.

b) Gestionar per si mateixa, o per les persones que l'auxiliïn i li donin suport administratiu, la recepció de la sol·licitud, la invitació a l'altra part, la citació per a les reunions presencials o virtuals que siguin necessàries.

- c) Documentar una acta d'inici de la conciliació, signada per totes les parts, on es delimiti l'objecte de la controvèrsia, els honoraris i si les parts compareixen per si mateixes o assistides de lletrat, lletrada o representant legal.
- d) Presidir les reunions de les parts i dirigir tots els tràmits del procés de conciliació, bé sigui personalment o per mitjà d'instruments telemàtics.
- e) Donar la paraula de manera ordenada i equitativa a cadascuna de les parts, amb la possibilitat de fer les sessions conjuntes o individuals que estimi pertinents.
- f) Posar de manifest a les parts les dimensions extrajurídiques de la controvèrsia i els avantatges que es poden obtenir si s'assoleix un acord raonable.
- g) Formular directament a les parts possibles solucions i convidar-les a formular possibles propostes de solució que construeixin un acord comú eficaç.
- h) En cas que hi hagi acord total o parcial de les parts en el desenvolupament del procés de conciliació, requerir les advocades i els advocats de les parts, si estan participant en el procés, perquè supervisin l'acord.
- i) Elaborar una acta final on es reculli la proposta sobre la qual hi ha acord total o parcial i signar en la seva qualitat de persona conciliadora aquest acord juntament amb les parts i els seus advocats i advocades o representants legals si estan participant en el procés.
- j) En cas de desacord, emetre una certificació acreditativa que la conciliació s'ha intentat sense efecte.
- k) Si la part requerida ha refusat participar en el procés conciliador, fer-ho constar en el certificat que emeti.

Article 17. *Oferta vinculant confidencial.*

1. Qualsevol persona que, amb ànim de donar solució a una controvèrsia, formuli una oferta vinculant confidencial a l'altra part, queda obligada a complir l'obligació que assumeix, una vegada que la part a la qual va dirigida l'accepti expressament. Aquesta acceptació té caràcter irrevocable.
2. La forma de tramesa tant de l'oferta com de l'acceptació ha de permetre deixar constància de la identitat de l'oferent, de la seva recepció efectiva per l'altra part i de la data en què es produeix aquesta recepció, així com del seu contingut.
3. L'oferta vinculant té caràcter confidencial en tot cas, i li és aplicable el que disposa l'article 9.
4. En cas que l'oferta vinculant sigui rebutjada, o no sigui acceptada expressament per l'altra part en el termini d'un mes o en qualsevol altre termini superior establert per la part requeridora, l'oferta vinculant decau i la part requeridora pot exercitar l'acció que li correspongui davant el tribunal competent, entenent que s'ha complert el requisit de procedibilitat. En aquest cas n'hi ha prou d'acreditar la tramesa de l'oferta a l'altra part per manifestació expressa en l'escrit de demanda o en la resposta a aquesta, si escau, en el document processal de la qual s'ha d'incloure el justificant que s'ha enviat i que aquesta ha estat rebuda per la part requerida, sense que es pugui fer esment del seu contingut.

Article 18. *Opinió de persona experta independent.*

1. Amb l'objecte de resoldre una controvèrsia, les parts poden designar de comú acord una persona experta independent perquè emeti una opinió no vinculant respecte a la matèria objecte de conflicte. Les parts estan obligades a lliurar a la persona experta tota la informació i les proves de què disposin sobre l'objecte controvertit.
2. El dictamen pot versar sobre qüestions jurídiques o sobre qualsevol altre aspecte tècnic relacionat amb la capacitat professional de l'expert. Aquest dictamen, s'emeti abans d'iniciar-se un procés judicial o durant la tramitació d'aquest, té caràcter confidencial amb els efectes que preveu l'article 9.
3. Un cop emès el dictamen o l'opinió no vinculant de l'expert, les parts disposen d'un termini de deu dies hàbils des de la seva comunicació per fer recomanacions,

observacions o propostes de millora per tal d'acceptar l'opinió escrita proposada per l'expert.

4. En cas que les conclusions del dictamen siguin acceptades per totes les parts, l'acord s'ha de consignar en els termes que preveu l'article 12 i té els efectes que preveu l'article 13.

5. En cas que alguna de les parts o cap de les parts no hagi acceptat el dictamen, l'expert designat ha d'estendre a cadascuna de les parts una certificació que s'ha intentat arribar a un acord per aquesta via a l'efecte de tenir complert el requisit de procedibilitat.

6. La persona experta ha d'acreditar que està en possessió dels títols oficials que garanteixin els coneixements tècnics sobre la matèria objecte del seu informe. La seva actuació ha de ser diligent i seguir els estàndards propis de l'actuació professional que hagi estat encomanada.

En emetre el seu informe, qualsevol expert ha de manifestar, sota jurament o promesa de dir veritat, que ha actuat i, si escau, ha d'actuar amb la màxima objectivitat possible, prenent en consideració tant el que pugui afavorir com el que sigui susceptible de causar perjudici a qualsevol de les parts.

Article 19. *Procés de dret col·laboratiu.*

1. Les parts poden acudir a un procés de dret col·laboratiu, pel qual, acompanyades i assessorades cadascuna d'elles per una o un professional de l'advocacia exercent i amb col·legiació en un col·legi de l'advocacia, acreditat en dret col·laboratiu, i amb la intervenció, si escau, de terceres persones neutrals expertes en les diferents matèries sobre les quals versí la controvèrsia o facilitadores de la comunicació, cerquin la solució consensuada, total o parcial, a la seva controvèrsia.

2. Els principis fonamentals del procés col·laboratiu són: la bona fe, la negociació sobre interessos, la transparència, la confidencialitat, el treball en equip entre les parts, les seves advocades i advocats i les terceres persones expertes neutrals que puguin, si escau, participar, així com la renúncia a tribunals per part dels i les professionals de l'advocacia que hagin intervingut en el procés, en cas que no s'aconsegueixi una solució, total o parcial, de la controvèrsia.

3. Després d'un procés col·laboratiu, els professionals de l'advocacia que hi hagin intervingut han de redactar una acta final per la qual es faci constar les parts, professionals intervinents, sessions dutes a terme, així com els acords adoptats i les qüestions sobre les quals no hagi estat possible assolir un acord entre les parts.

CAPÍTOL II

Modificació de lleis processals

Article 20. *Modificació de la Llei d'enjudiciament criminal, aprovada mitjançant el Reial decret de 14 de setembre de 1882.*

La Llei d'enjudiciament criminal, aprovada mitjançant el Reial decret de 14 de setembre de 1882, queda modificada de la manera següent:

U. Es modifica l'article 14, que queda redactat de la manera següent:

«Article 14.

Fora dels casos que expressament i limitadament atribueixen la Constitució i les lleis a jutges i tribunals determinats, són competents:

1. Per al coneixement i la decisió dels judicis per delictes lleus, la secció d'instrucció dels tribunals d'instància, llevat que correspongui a les seccions amb competència en matèria de violència sobre la dona o de violència contra la infància i l'adolescència de conformitat amb els números 5 i 6 d'aquest article.

2. Per a la instrucció de les causes, la secció d'instrucció del tribunal d'instància del partit en què s'hagi comès el delicte, o les seccions del tribunal d'instància amb competència en matèria de violència sobre la dona o de violència contra la infància i l'adolescència, o el jutge central d'instrucció respecte dels delictes que la llei determini.

3. Per al coneixement i la decisió de les causes per delictes als quals la llei assenyali pena privativa de llibertat de durada no superior a cinc anys o pena de multa sigui quina sigui la quantia, o qualssevol altres de diferent naturalesa, bé siguin úniques, conjuntes o alternatives, sempre que la durada d'aquestes no excedeixi els deu anys, així com per delictes lleus, siguin incidentals o no, imputables als autors d'aquests delictes o a altres persones, quan la comissió del delicte lleu o la seva prova estiguin relacionades amb aquells, la secció penal del tribunal d'instància de la circumscripció on es va cometre el delicte, o les seccions amb competència per a l'enjudiciament en matèria de violència sobre la dona o de violència contra la infància i l'adolescència, si escau, o el jutge central penal en l'àmbit que li és propi, sense perjudici de la competència de la secció d'instrucció del tribunal d'instància amb competència en matèria de guàrdia del lloc de comissió del delicte per dictar sentència de conformitat, o de les seccions amb competència en la instrucció en matèria de violència sobre la dona o de violència contra la infància i l'adolescència competents, si escau, en els termes que estableix l'article 801, així com de les seccions d'instrucció dels tribunals d'instància competents per dictar sentència.

No obstant això, en els delictes compresos en el títol VIII del llibre II del Codi penal, només a l'efecte de determinar la competència per a l'enjudiciament, s'han de tenir en compte únicament les penes de presó o de multa, i correspon a la secció penal del tribunal d'instància de la circumscripció on es va cometre el delicte, o a les seccions dels tribunals d'instància amb competència en matèria de violència sobre la dona o de violència contra la infància i l'adolescència corresponent a la circumscripció de les seccions d'instrucció dels tribunals d'instància amb competència en aquests delictes, si escau, el coneixement i la decisió dels delictes per als quals la llei assenyali pena privativa de llibertat de durada no superior a cinc anys o pena de multa sigui quina sigui la quantia.

4. Per al coneixement i la decisió de les causes en els altres casos, l'audiència provincial de la circumscripció on s'hagi comès el delicte, o l'audiència provincial corresponent a la circumscripció del jutjat de violència sobre la dona si escau, o la Sala Penal de l'Audiència Nacional.

No obstant això, en els supòsits de competència de l'audiència provincial, si el delicte és dels atribuïts al tribunal de jurat, el coneixement i la decisió correspon a aquest.

5. Les seccions dels tribunals d'instància amb competència en matèria de violència sobre la dona coneixen:

a) De la instrucció dels processos per exigir responsabilitat penal pels delictes recollits en els títols del Codi penal relatius a homicidi, avortament, lesions, lesions al fetus, delictes contra la llibertat, delictes contra la integritat moral, contra la llibertat i indemnitat sexual, contra la intimitat i el dret a la pròpia imatge, contra l'honor o qualsevol altre delicte comès amb violència o intimidació, sempre que s'hagin comès contra qui sigui o hagi estat la seva esposa, o dona que estigui o hagi estat lligada a l'autor per una relació d'afectivitat anàloga, fins i tot sense convivència, així com dels comesos sobre els descendents, propis o de l'esposa o convivent, o sobre els menors o persones amb discapacitat que convisquin amb ell o que estiguin subjectes a la potestat, tutela, curatela, acolliment o guarda de fet de l'esposa o convivent, quan també s'hagi produït un acte de violència de gènere.

b) De la instrucció dels processos per exigir responsabilitat penal per qualsevol delictes contra les relacions familiars, quan la víctima sigui alguna de les persones assenyalades a la lletra anterior.

c) De l'adopció de les ordres corresponents de protecció a les víctimes, sense perjudici de les competències atribuïdes al jutge o la jutgessa de guàrdia.

d) Del coneixement i la decisió dels delictes lleus que els atribueixi la llei, quan la víctima sigui alguna de les persones assenyalades com a tals a la lletra a).

e) Dictar sentència de conformitat amb l'acusació en els casos que estableix la llei.

f) De l'emissió i l'execució dels instruments de reconeixement mutu de resolucions penals a la Unió Europea que els atribueixi la llei.

g) De la instrucció dels processos per exigir responsabilitat penal pel delictes de trencament previst i penat en l'article 468 del Codi penal quan la persona ofesa pel delictes la condemna, mesura cautelar o mesura de seguretat del qual s'hagi trencat sigui o hagi estat la seva esposa, o dona que estigui o hagi estat lligada a l'autor per una relació d'afectivitat anàloga, fins i tot sense convivència, així com els descendents, propis o de l'esposa o convivent, o sobre els menors o persones amb discapacitat amb mesures de suport que visquin amb ell o que estiguin subjectes a la potestat, tutela, curatela, acolliment o guarda de fet de l'esposa o convivent, així com quan la persona ofesa ho sigui per algun dels delictes assenyalats a la lletra h) d'aquest apartat.

h) De la instrucció dels processos per exigir responsabilitat penal pels delictes contra la llibertat sexual que preveu el títol VIII del llibre II del Codi penal, pels delictes de mutilació genital femenina, matrimoni forçat, assetjament amb connotació sexual i el tràfic amb finalitats d'exploració sexual, quan la persona ofesa pel delictes sigui dona.

6. Les seccions de violència contra la infància i l'adolescència coneixen, en l'ordre penal, de conformitat en tot cas amb els procediments i recursos que preveu la Llei d'enjudiciament criminal, de la instrucció dels processos per exigir responsabilitat penal pels delictes recollits en els títols del Codi penal relatius a:

a) Homicidi, avortament, lesions, lesions al fetus, comesos contra nens, nenes, adolescents.

b) Delictes contra la llibertat, delictes de tortures i contra la integritat moral, delictes contra la intimitat, el dret a la pròpia imatge i la inviolabilitat del domicili, delictes contra la llibertat, delictes contra l'honor, delictes contra les relacions familiars, o qualsevol altre delictes comès amb violència o intimidació, quan la víctima sigui nen, nena o adolescent.

c) Delictes de tràfic d'éssers humans de l'article 177 bis del Codi penal quan almenys una de les víctimes sigui nen, nena o adolescent.

d) De la instrucció dels processos per exigir responsabilitat penal pel delictes de trencament previst i penat en l'article 468 del Codi penal quan la persona ofesa pel delictes la condemna, mesura cautelar o mesura de seguretat del qual s'hagi trencat sigui nen, nena o adolescent.

Les seccions de violència contra la infància i l'adolescència són igualment competents per a:

a) L'adopció de les mesures cautelars legalment previstes que assegurin la protecció de les víctimes menors d'edat, sense perjudici de les competències atribuïdes al jutge de guàrdia.

b) El coneixement i la decisió dels delictes lleus que els atribueixi la llei quan la víctima sigui nen, nena o adolescent.

c) Dictar sentència de conformitat amb l'acusació en els casos que estableix la llei.

d) L'emissió i l'execució dels instruments de reconeixement mutu de resolucions penals a la Unió Europea que els atribueixi la llei.

7. En cas que els fets objecte d'instrucció per la secció de violència contra la infància i l'adolescència també puguin ser coneguts per la secció de violència sobre la dona, la competència li correspon en tot cas a la segona».

Dos. Es modifica l'article 266, que queda redactat de la manera següent:

«Article 266.

La denúncia que es faci per escrit ha d'estar signada pel denunciant de manera autògrafa o manuscrita, si és presencial, i si no ho pot fer, per una altra persona a petició seva; o, si s'interposa per via telemàtica, amb signatura electrònica de conformitat amb el que estableixen l'article 10 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques i el Reglament (UE) núm. 910/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 de juliol de 2014, relatiu a la identificació electrònica i els serveis de confiança per a les transaccions electròniques en el mercat interior i pel qual es deroga la Directiva 1999/93/CE. En el cas de les persones jurídiques, s'ha de signar amb certificat electrònic qualificat amb atribut de representant o els mitjans previstos en la regulació de signatura digital que permetin identificar la persona jurídica, així com la persona física que formula la denúncia.

No es poden denunciar per via telemàtica els fets que s'hagin produït amb violència o intimidació, encara que tinguin autor conegut, que hi hagi testimonis, que el denunciant sigui menor d'edat, que s'hagi comès delictes flagrants, ni els fets de naturalesa violenta o sexual».

Tres. Es modifica l'article 512, que queda redactat de la manera següent:

«Article 512.

Si el presumpte reu no es troba en el seu domicili i se n'ignora el parador, el jutge o jutgessa ha d'acordar que se'l busqui per requisitòries que s'han d'enviar al Sistema de registres administratius de suport a l'Administració de justícia (SIRAJ) i s'han de publicar en el Tauler Edictal Judicial Únic, i s'han de donar les ordres oportunes a les forces i cossos de seguretat de l'Estat i als cossos de la policia autonòmica de les comunitats autònomes amb competències en matèria de seguretat pública; i, en tot cas, el Sistema de registres administratius de suport a l'Administració de justícia ha de compartir la informació perquè es publiqui al Tauler Edictal Judicial Únic, de manera que es garanteixi la interoperabilitat entre ambdues plataformes».

Quatre. Es modifica l'article 655, que queda redactat de la manera següent:

«Article 655.

1. Quan la representació del processat evacui el trasllat de qualificació, pot manifestar la seva conformitat absoluta amb la que més greument hagi qualificat, si n'hi ha més d'una, i amb la pena que se li demani; a més, l'assistència lletrada, ha d'expressar si, no obstant això, conceptua necessària la continuació del judici.

El lletrat o la lletrada ha de facilitar per escrit a la persona a qui defensa la informació sobre l'acord assolit.

Si el lletrat o la lletrada del processat no conceptua necessària la continuació del judici i el tribunal, a partir de la descripció dels fets acceptada per totes les parts, entén que la qualificació acceptada és correcta i que la pena és procedent segons aquesta qualificació, ha de dictar sentència de conformitat. Aquesta

conformitat també pot ser prestada amb el nou escrit de qualificació que conjuntament signin les parts acusadores i la part acusada juntament amb el seu lletrat o lletrada, que no es pot referir a un fet diferent, ni contenir qualificació més greu que la de l'escrit d'acusació anterior. El tribunal ha d'oir, en tot cas, l'acusat sobre si la seva conformitat ha estat prestada lliurement i amb coneixement de les seves conseqüències. En cas que el tribunal consideri incorrecta la qualificació formulada o entengui que la pena sol·licitada no és procedent legalment, ha de requerir la part que va presentar l'escrit d'acusació més greu perquè manifesti si s'hi ratifica o no. Només quan la part requerida modifiqui el seu escrit d'acusació en termes tals que la qualificació sigui correcta i la pena sol·licitada sigui procedent i l'acusat presti novament la seva conformitat, el jutge, jutgessa o tribunal pot dictar sentència de conformitat. Altrament, ha d'ordenar la celebració del judici. També ha de continuar el judici si són diversos els processats i no tots manifesten la mateixa conformitat.

2. El Ministeri Fiscal ha d'oir prèviament la víctima o el perjudicat, encara que no estiguin personats en la causa, sempre que hagi estat possible i s'estimi necessari per ponderar correctament els efectes i l'abast d'aquesta conformitat i, en tot cas, quan la gravetat o transcendència del fet o la intensitat o la quantia siguin especialment significatius, així com en tots els supòsits en què víctimes o perjudicats es trobin en situació d'especial vulnerabilitat.

3. Una vegada que la defensa de l'acusat manifesti la seva conformitat, el president o presidenta del tribunal ha d'informar la persona acusada de les seves conseqüències i, a continuació, l'ha de requerir a fi que manifesti si presta la seva conformitat. Quan el tribunal tingui dubtes sobre si la persona acusada ha prestat lliurement la seva conformitat, ha d'acordar la celebració del judici.

4. Quan el processat o processats dissenteixin únicament pel que fa a la responsabilitat civil, el judici s'ha de limitar a la prova i discussió dels punts relatius a aquesta responsabilitat.

5. No vinculen el tribunal les conformitats sobre l'adopció de mesures protectores en els casos de limitació de la responsabilitat penal. Amb la ratificació prèvia del processat, ha de dictar sense més tràmits la sentència que sigui procedent segons la qualificació mútuament acceptada, i no pot imposar una pena superior a la sol·licitada.

6. La sentència de conformitat s'ha de dictar oralment i documentar en l'acta amb expressió de la decisió i una succinta motivació, sense perjudici de la seva ulterior redacció. Si el fiscal i les parts, un cop coneguda la decisió, expressen la seva decisió de no recórrer, el jutge, en el mateix acte, ha de declarar oralment la fermesa de la sentència i pronunciar-se, amb audiència prèvia de les parts, sobre la suspensió de la pena imposada o la seva substitució, quan escaigui. El tribunal també ha de resoldre sobre els ajornaments de les responsabilitats pecuniàries i s'han de fer, de seguida que sigui possible, els requeriments i les liquidacions de condemna de les penes imposades en la sentència.

7. Les sentències de conformitat únicament es poden recórrer quan no hagin respectat els requisits o termes de la conformitat, sense que la persona acusada pugui impugnar per raons de fons la seva conformitat lliurement prestada.

8. Quan l'acusat sigui una persona jurídica, la conformitat l'ha de prestar el seu representant especialment designat, sempre que disposi de poder especial. Aquesta conformitat, que està subjecta als requisits enunciats en els apartats anteriors, es pot fer independentment de la posició que adoptin les altres persones acusades i el seu contingut no vincula en el judici que se celebri en relació amb aquests.

Si aquesta no és la procedent segons aquesta qualificació, sinó una altra de superior, el tribunal ha d'acordar la continuació del judici.

També ha de continuar el judici si són diversos els processats i no tots manifesten la mateixa conformitat.

Quan el processat o processats dissenteixin únicament pel que fa a la responsabilitat civil, el judici s'ha de limitar a la prova i discussió dels punts relatius a aquesta responsabilitat.»

Cinc. Es modifica l'article 688, que queda redactat de la manera següent:

«Article 688.

El dia assenyalat per iniciar les sessions, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de vetllar perquè les peces de convicció que s'hagin recollit es trobin en el local del tribunal, i el president, en el moment oportú, ha de declarar oberta la sessió.

El president ha de preguntar a cadascun dels acusats si es confessa reu del delicte que se li hagi imputat en l'escrit de qualificació i responsable civilment de la restitució de la cosa o del pagament de la quantitat fixada en aquest escrit per raó de danys i perjudicis.»

Sis. Es modifica l'article 701, que queda redactat de la manera següent:

«Article 701.

Quan el judici hagi de continuar, per manca de conformitat dels acusats amb l'acusació, s'ha de procedir de la manera següent: S'ha de donar compte del fet que hagi motivat la formació del sumari i del dia en què es va començar a instruir, i s'ha d'expressar a més si el processat és a la presó o en llibertat provisional, amb fiança o sense. S'han de llegir els escrits de qualificació i les llistes de pèrits i testimonis que s'hagin presentat oportunament, i s'ha de fer una relació de les proves proposades i admeses. Tot seguit s'ha de passar a la pràctica de les diligències de prova i a l'examen dels testimonis, començant per la que hagi ofert el Ministeri Fiscal, continuant amb la proposada pels altres actors, i finalment amb la dels processats.

Les proves de cada part s'han de practicar segons l'ordre amb què s'hagin proposat en l'escrit corresponent. Els testimonis també han de ser examinats per l'ordre amb què figurin els seus noms a les llistes. No obstant això, si a proposta de la seva defensa l'acusat sol·licita declarar en últim lloc, el president així ho ha d'acordar expressament. Sense perjudici del que preveu el paràgraf anterior, el president pot alterar l'ordre a instància de part i fins i tot d'ofici quan ho consideri convenient per aclarir millor els fets o per esbrinar d'una manera més segura la veritat, sense revocar el dret de l'acusat a testificar en últim lloc».

Set. S'introdueix un paràgraf segon en la diligència 1a de l'article 771, amb la redacció següent, i l'actual paràgraf segon passa a ser el tercer:

«Ha d'informar també la persona ofesa o perjudicada que pot optar per relacionar-se amb l'Administració de justícia pels mitjans de l'article 162 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, i ha de recollir i consignar succintament la seva resposta.»

Vuit. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 776, que queden redactats de la manera següent:

«1. El lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia han d'informar l'ofès i el perjudicat dels seus drets, en els termes que preveuen els articles 109 i 110, quan prèviament no ho hagi fet la policia judicial. En particular, s'ha d'instruir de les mesures d'assistència a les víctimes que preveu la legislació vigent i dels drets esmentats a la regla 1a de l'article 771.

Quan la policia judicial hagi efectuat aquesta informació, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia han de notificar a l'ofès o al perjudicat el número del

procediment a què hagi donat lloc i el jutjat que el tramita i les possibles vies de contacte amb aquest, sense que sigui necessària la seva compareixença en el jutjat d'instrucció per fer un nou oferiment d'accions, sense perjudici del dret de la víctima a la informació actualitzada de l'estat en què es troba el procés, en els termes que preveu la Llei 4/2015, de 27 d'abril, de l'Estatut de la víctima del delictes.

2. La impossibilitat de practicar aquesta informació per part de la policia judicial o el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia en compareixença no impedeix la continuació del procediment, sense perjudici que es faci pel mitjà més ràpid possible, inclosos els mitjans de l'article 162 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, quan es tracti de persones obligades a la seva utilització o que hagin optat per aquests».

Nou. Es modifica la rúbrica del capítol V del títol II del llibre IV, que queda redactada de la manera següent:

«De l'audiència preliminar, del judici oral i de la sentència.»

Deu. Es modifica l'article 785, que queda redactat de la manera següent:

«Article 785.

1. Així que les actuacions es trobin a disposició de l'òrgan competent per a l'enjudiciament, el jutge, jutgessa o tribunal ha de convocar el fiscal i les parts a una audiència preliminar en la qual poden exposar el que estimin oportú sobre la possibilitat de conformitat de l'acusat o acusats, la competència de l'òrgan judicial, la vulneració d'algun dret fonamental, l'existència d'articles de previ pronunciament, causes de la suspensió de judici oral, nul·litat d'actuacions, així com sobre el contingut, la finalitat o la nul·litat de les proves proposades.

Igualment, poden proposar la incorporació d'informes, certificacions i altres documents. També poden proposar la pràctica de proves de les quals les parts no hagin tingut coneixement en el moment de formular els seus escrits d'acusació o defensa.

2. La celebració de l'audiència preliminar requereix l'assistència de l'acusat i de l'advocat defensor.

La celebració de l'audiència preliminar no s'ha de suspendre per la inassistència injustificada de la persona acusada que hagi estat degudament citada ni tampoc per la incompareixença injustificada de les altres parts citades en forma, i s'ha de celebrar a l'efecte de substanciar les qüestions que es puguin resoldre en absència. En la citació s'ha d'informar l'acusat i les parts que la seva incompareixença injustificada no suspèn l'audiència preliminar.

3. El jutge, jutgessa o tribunal ha d'examinar les proves proposades i ha de resoldre admetent les que consideri pertinents i rebutjant les altres, ha de prevenir el necessari per a la pràctica de la prova anticipada i ha de resoldre sobre la resta de qüestions plantejades de forma oral, llevat que, per la complexitat de les qüestions plantejades, hagi de ser per escrit; en aquest cas, la interlocutòria ha de ser dictada en el termini de deu dies.

Contra la resolució adoptada no s'hi pot interposar cap recurs, sense perjudici de la protesta pertinent i que la qüestió pugui ser reproduïda, si escau, en el recurs davant la sentència, llevat que aquesta resolució posi fi al procediment; en aquest cas és susceptible de recurs d'apel·lació, en el termini i amb les formalitats que preveuen els articles 790 i següents.

4. En la mateixa compareixença, les parts poden demanar al jutge, jutgessa o tribunal que dicti sentència de conformitat amb l'escrit d'acusació que contingui la pena de major gravetat, o amb el que es presenti en aquest acte, que no es pot referir a un fet diferent ni contenir qualificació més greu que la de l'escrit

d'acusació anterior. El jutge, jutgessa o tribunal ha de dictar sentència de conformitat amb la pena manifestada per la defensa i l'acusat, si concorren els requisits que estableixen els apartats següents.

El Ministeri Fiscal ha d'oïr prèviament la víctima o el perjudicat, encara que no estiguin personats en la causa, sempre que hagi estat possible i s'estimi necessari per ponderar correctament els efectes i l'abast d'aquesta conformitat i, en tot cas, quan la gravetat o transcendència del fet o la intensitat o la quantia siguin especialment significatius, així com en tots els supòsits en què víctimes o perjudicats es trobin en situació d'especial vulnerabilitat.

5. Si, a partir de la descripció dels fets acceptada per totes les parts, el jutge, jutgessa o tribunal entén que la qualificació acceptada és correcta i que la pena és procedent segons aquesta qualificació, ha de dictar sentència de conformitat. El jutge, jutgessa o tribunal ha d'haver oït, en tot cas, l'acusat sobre si la seva conformitat ha estat prestada lliurement i amb coneixement de les seves conseqüències.

6. En cas que el jutge, jutgessa o tribunal consideri incorrecta la qualificació formulada o entengui que la pena sol·licitada no és procedent legalment, ha de requerir la part que va presentar l'escrit d'acusació més greu perquè manifesti si s'hi ratifica o no. Només quan la part requerida modifiqui el seu escrit d'acusació en termes tals que la qualificació sigui correcta i la pena sol·licitada sigui procedent i l'acusat presti novament la seva conformitat, el jutge, jutgessa o tribunal pot dictar sentència de conformitat. Altrament, ha d'ordenar la celebració del judici.

7. Una vegada que la defensa de l'acusat manifesti la seva conformitat, el jutge, jutgessa, president o presidenta del tribunal ha d'informar la persona acusada de les seves conseqüències i, a continuació, l'ha de requerir a fi que manifesti si presta la seva conformitat. Quan el jutge, jutgessa o tribunal tingui dubtes sobre si la persona acusada ha prestat lliurement la seva conformitat, ha d'acordar la celebració del judici.

També pot acordar la continuació del judici quan, malgrat la conformitat de la persona acusada, el seu defensor o defensora ho consideri necessari i el jutge, jutgessa o tribunal estimi fonamentada la seva petició.

El lletrat o la lletrada ha de facilitar per escrit a la persona a qui defensa la informació sobre l'acord assolit.

8. No vinculen el jutge, jutgessa o tribunal les conformitats sobre l'adopció de mesures protectores en els casos de limitació de la responsabilitat penal.

9. La sentència de conformitat s'ha de dictar oralment i s'ha de documentar de conformitat amb el que preveu l'apartat 2 de l'article 789, sense perjudici de la seva ulterior redacció. Si el fiscal i les parts, un cop coneguda la decisió, expressen la seva decisió de no recórrer, el jutge, en el mateix acte, ha de declarar oralment la fermesa de la sentència i pronunciar-se, amb audiència prèvia de les parts, sobre la suspensió de la pena imposada o la seva substitució, quan escaigui. El jutge, jutgessa o tribunal també ha de resoldre sobre els ajornaments de les responsabilitats pecuniàries i s'han de fer, així que sigui possible, els requeriments i les liquidacions de condemna de les penes imposades en la sentència.

10. Les sentències de conformitat únicament es poden recórrer quan no hagin respectat els requisits o termes de la conformitat, sense que la persona acusada pugui impugnar per raons de fons la seva conformitat lliurement prestada.

11. Quan l'acusat sigui una persona jurídica, la conformitat l'ha de prestar el seu representant especialment designat, sempre que disposi de poder especial. Aquesta conformitat, que està subjecta als requisits enunciats en els apartats anteriors, es pot fer independentment de la posició que adoptin les altres persones acusades, i el seu contingut no vincula en el judici que se celebri en relació amb aquestes.

12. La compareixença s'ha de registrar de la manera que preveu l'article 743».

Onze. Es modifica l'article 786, que queda redactat de la manera següent:

«Article 786.

1. Si no hi ha conformitat de les parts, així que el jutge, la jutgessa o el tribunal hagi resolt de forma oral de conformitat amb l'apartat 3 de l'article anterior, sempre que l'assenyalament es pugui fer en el mateix acte, s'ha d'establir el dia i l'hora en què han de començar les sessions del judici oral, amb subjecció al que disposa l'article 182 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil. Les parts, els seus lletrats o lletrades i el Ministeri Fiscal han de manifestar la coincidència amb altres assenyalaments o altres motius que puguin impedir la celebració de judici en la data assenyalada.

En els altres casos, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de fixar el dia i l'hora de conformitat amb els criteris generals i les instruccions concretes i específiques a què es refereix aquest precepte de la Llei 1/2000, de 7 de gener.

En cas que el jutge, la jutgessa o el tribunal no hagi resolt oralment, l'assenyalament l'ha d'efectuar el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia immediatament després que sigui dictada la interlocutòria a què es refereix l'apartat 3 de l'article anterior.

2. Els criteris generals i les instruccions concretes i específiques que fixin els presidents o presidentes de sala o secció, i els jutges i jutgesses penals, de conformitat amb els quals s'ha de fer l'assenyalament, també han de tenir en compte:

1r. La presó de l'acusat.

2n. L'assegurament de la seva presència a disposició judicial.

3r. Les altres mesures cautelars personals adoptades.

4t. La prioritat d'altres causes.

5è. La complexitat de la prova proposada o qualsevol circumstància modificativa, segons el que hagin pogut determinar una vegada estudiat l'assumpte o el plet de què es tracti.

3. Quan la víctima ho hagi sol·licitat, encara que no sigui part en el procés ni hi hagi d'intervenir, el lletrat o lletrada de l'Administració de justícia l'ha d'informar, per escrit i sense retards innecessaris, de la data, l'hora i el lloc del judici, així com del contingut de l'acusació dirigida contra la persona infractora».

Dotze. Es modifica l'article 787, que queda redactat de la manera següent:

«Article 787.

1. La celebració del judici oral requereix preceptivament l'assistència de la persona acusada i de l'advocat o advogada defensor. No obstant això, si hi ha diverses persones acusades i alguna d'elles deixa de comparèixer sense cap motiu legítim, apreciat pel jutge, la jutgessa o el tribunal, aquest pot acordar, oïdes les parts, la continuació del judici per a la resta.

L'absència injustificada de la persona acusada que hagi estat citada personalment, o en el domicili o en la persona a què es refereix l'article 775, no és causa de suspensió del judici oral si el jutge, la jutgessa o el tribunal, a sol·licitud del Ministeri Fiscal o de la part acusadora, i oïda la defensa, estima que hi ha prou elements per a l'enjudiciament, quan concorrin els requisits següents:

a) Que la pena més greu sol·licitada no excedeixi els dos anys de privació de llibertat, que no excedeixi els sis anys si es tracta de pena de diferent naturalesa o que es tracti de pena de multa, sigui quina sigui la quantia o durada.

b) Que, en tot cas, tractant-se de penes privatives de llibertat, la suma total de les penes sol·licitades no excedeixi els cinc anys.

L'absència injustificada del tercer responsable civil citat degudament no és per si mateixa causa de suspensió del judici.

Les acusacions particular o popular poden ser representades en l'acte de judici per procurador dels tribunals, excepte en el cas que sigui procedent practicar la declaració d'aquests.

2. El judici oral ha de començar amb la lectura dels escrits d'acusació i de defensa.

3. A l'inici de les sessions del judici, únicament es pot sol·licitar la incorporació d'informes, certificacions i altres documents. També es pot proposar la pràctica de proves de les quals les parts no hagin tingut coneixement en el moment de celebrar la compareixença que preveu l'article 785».

Tretze. Es renumera l'article 786 bis, que passa a ser l'article 787 bis sense alterar-ne el contingut.

Catorze. S'introdueix un nou article 787 ter amb la redacció següent:

«Article 787 ter.

1. Abans que s'iniciï la pràctica de la prova, la defensa, amb la conformitat de l'acusat present, pot demanar al jutge, jutgessa o tribunal que dicti sentència de conformitat amb l'escrit d'acusació que contingui la pena de major gravetat, o amb el que es presenti en aquest acte, que no es pot referir a un fet diferent, ni contenir qualificació més greu que la de l'escrit d'acusació anterior. El jutge, la jutgessa o el tribunal ha de dictar sentència de conformitat amb la manifestada per la defensa i l'acusat, si concorren els requisits establerts en els apartats següents.

El Ministeri Fiscal ha d'oïr prèviament la víctima o el perjudicat, encara que no estiguin personats en la causa, sempre que hagi estat possible i s'estimi necessari per ponderar correctament els efectes i l'abast d'aquesta conformitat i, en tot cas, quan la gravetat o transcendència del fet o la quantia siguin especialment significatius, així com en tots els supòsits en què víctimes o perjudicats es trobin en situació d'especial vulnerabilitat.

2. Si, a partir de la descripció dels fets acceptada per totes les parts, el jutge, la jutgessa o el tribunal entén que la qualificació acceptada és correcta i que la pena és procedent segons aquesta qualificació, ha de dictar sentència de conformitat. El jutge, la jutgessa o el tribunal ha d'haver oït, en tot cas, l'acusat sobre si la seva conformitat ha estat prestada lliurement i amb coneixement de les seves conseqüències.

3. En cas que el jutge, la jutgessa o el tribunal consideri incorrecta la qualificació formulada o entengui que la pena sol·licitada no és procedent legalment, ha de requerir la part que va presentar l'escrit d'acusació més greu perquè manifesti si s'hi ratifica o no. Només quan la part requerida modifiqui el seu escrit d'acusació en termes tals que la qualificació sigui correcta i la pena sol·licitada sigui procedent i l'acusat presti novament la seva conformitat, el jutge, la jutgessa o el tribunal pot dictar sentència de conformitat. Altrament, ha d'ordenar la continuació del judici.

4. Així que la defensa manifesti la seva conformitat, el jutge, la jutgessa o el tribunal ha d'informar l'acusat de les seves conseqüències i, a continuació, l'ha de requerir a fi que manifesti si presta la seva conformitat. Quan el jutge, la jutgessa o el tribunal tingui dubtes sobre si l'acusat ha prestat lliurement la seva conformitat, ha d'acordar la continuació del judici.

També pot acordar la continuació del judici quan, malgrat la conformitat de la persona acusada, el seu defensor o defensora ho consideri necessari i el jutge, la jutgessa o el tribunal estimi fonamentada la seva petició.

El lletrat o la lletrada ha de facilitar per escrit a la persona a qui defensa la informació sobre l'acord assolit.

5. No vinculen el jutge, jutgessa o tribunal les conformitats sobre l'adopció de mesures protectores en els casos de limitació de la responsabilitat penal.

6. La sentència de conformitat s'ha de dictar oralment i s'ha de documentar de conformitat amb el que preveu l'apartat 2 de l'article 789, sense perjudici de la seva ulterior redacció. Si el o la fiscal i les parts, un cop coneguda la decisió, expressen la seva decisió de no recórrer, el jutge, en el mateix acte, ha de declarar oralment la fermesa de la sentència i pronunciar-se, amb audiència prèvia de les parts, sobre la suspensió de la pena imposada, quan escaigui. El jutge, la jutgessa o el tribunal també ha de resoldre sobre els ajornaments de les responsabilitats pecuniàries i s'han de fer, així que sigui possible, els requeriments i les liquidacions de condemna de les penes imposades en la sentència.

7. Les sentències de conformitat únicament es poden recórrer quan no hagin respectat els requisits o termes de la conformitat, sense que la persona acusada pugui impugnar per raons de fons la seva conformitat lliurement prestada.

8. Quan la persona acusada sigui una persona jurídica, la conformitat l'ha de prestar el seu representant especialment designat, sempre que disposi de poder especial. Aquesta conformitat, que està subjecta als requisits enunciats en els apartats anteriors, es pot fer independentment de la posició que adoptin les altres persones acusades, i el seu contingut no vincula en el judici que se celebri en relació amb aquestes».

Quinze. S'afegeixen dues noves lletres i) i j) a la circumstància 2a de l'apartat 1 de l'article 795, que queden redactades de la manera següent:

- «i) Delictes de violació de domicili de l'article 202 del Codi penal.
- j) Delictes d'usurpació de l'article 245 del Codi penal».

Setze. Es modifica l'article 802, que queda redactat de la manera següent:

«Article 802.

1. El judici oral s'ha de desenvolupar en els termes previstos per a l'enjudiciament del procediment abreujat, tret en allò que fa referència a l'audiència preliminar prèvia de l'article 785.

2. En cas que, per un motiu just valorat pel jutge o la jutgessa, no es pugui celebrar el judici oral el dia assenyalat, o que no es pugui concloure en un sol acte, ha d'assenyalar data per a la celebració o continuació el dia més immediat possible i, en tot cas, dins dels quinze següents, tenint en compte les necessitats de l'agenda programada d'assenyalaments i les altres circumstàncies que conté l'article 182 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, i l'article 786 d'aquesta Llei, cosa que s'ha de fer saber a les persones interessades.

3. La sentència s'ha de dictar dins dels tres dies següents a la terminació de la vista, en els termes que preveu l'article 789.»

Disset. S'introdueix un nou article 988 bis, amb la redacció següent:

«Article 988 bis.

1. El jutge o tribunal ha de traslladar la interlocutòria d'incoació de l'executòria a la representació de cadascun dels condemnats perquè, en el termini de deu dies, es pronunciïn en un mateix escrit sobre les circumstàncies següents:

a) Quan s'hagin imposat penes privatives de llibertat susceptibles de ser suspeses de conformitat amb el Codi penal i la sentència no s'hagi pronunciat sobre la seva suspensió, sobre la modalitat o modalitats de suspensió de l'execució de les penes privatives de llibertat que sol·liciti.

b) En cas que s'hagin imposat responsabilitats pecuniàries, sobre la forma de compliment i, en particular, si en sol·licita l'ajornament i en quins termes, així com el termini màxim per al seu compliment.

c) Qualsevol altra sol·licitud relativa a l'execució dels pronunciaments de la sentència, inclosa la substitució de la pena en els casos en què sigui procedent.

2. Un cop presentat l'escrit, que ha d'anar acompanyat dels informes o la documentació en què es fonamentin les peticions, el jutge o tribunal ha de fer, si escau, les comprovacions necessàries sobre la concurrència dels requisits de la suspensió i de la resta de peticions efectuades, i després d'això ha de traslladar la sol·licitud i el que s'hagi practicat al Ministeri Fiscal, a les parts acusadores personades i víctimes, directament afectades per la decisió, perquè, en el termini de deu dies, formulin al·legacions. Una vegada transcorregut el termini, al cap de cinc dies el jutge, la jutgessa o el tribunal han de resoldre mitjançant interlocutòria sobre totes les peticions.

3. La tramitació descrita als apartats anteriors pot ser substituïda, a criteri del jutge, la jutgessa o el tribunal, per una vista que s'ha de celebrar en el termini de deu dies i a la qual s'ha de citar l'acusat i la seva defensa, el Ministeri Fiscal, les parts acusadores i víctimes, directament afectades per la decisió.

Un cop celebrada la vista, el jutge, la jutgessa o el tribunal ha de resoldre en l'acte o, si no és possible, durant els tres dies següents, sobre totes les qüestions plantejades.

4. El lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de citar el condemnat a una compareixença en la qual li ha de requerir compliment de les penes, decomís i responsabilitats civils que li hagin estat imposades i l'ha d'informar de les responsabilitats en què pot incórrer en el supòsit d'incompliment.

Així mateix, ha de practicar les liquidacions de condemna, que han de comprendre, en tot cas, els particulars següents:

- a) la data d'inici del compliment,
- b) el temps abonable per haver estat privat de llibertat provisionalment en la causa o per l'aplicació de qualsevol altra mesura cautelar,
- c) el temps de durada de la condemna, i
- d) el temps de compliment.

A aquests efectes, el còmput s'ha de fer per anys, mesos i dies, d'acord amb les regles següents: els mesos complets són de trenta dies i els anys complets són de tres-cents seixanta-cinc dies.

Aquestes liquidacions, que s'han de notificar personalment al condemnat, s'han de traslladar al Ministeri Fiscal i a les parts, que les poden impugnar en el termini de dos dies. Un cop transcorregut el termini sense que hi hagi impugnació, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia l'ha d'aprovar mitjançant decret.

Si són impugnades per alguna de les parts, s'ha de traslladar a la resta per a al·legacions per un termini de dos dies. Una vegada transcorregut aquest termini, hagin presentat o no escrit les altres parts, el jutge, la jutgessa o el tribunal ha de resoldre mitjançant interlocutòria, que ha de ser dictada en el termini de dos dies. Una vegada aquesta sigui ferma, si corregeix la liquidació de condemna, s'ha de notificar personalment el condemnat».

Divuit. Es modifica l'article 989, que queda redactat de la manera següent:

«Article 989.

1. Els pronunciaments sobre responsabilitat civil són susceptibles d'execució provisional d'acord amb el que disposa la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil.

2. En tot el que no estigui regulat en el Codi penal o en una altra norma penal, substantiva o processal, per a l'execució de la responsabilitat civil derivada del delictes són aplicables les disposicions sobre execució de la Llei 1/2000, de 7 de gener. El lletrat de l'Administració de justícia pot encomanar a l'Agència Estatal d'Administració Tributària o, si escau, als organismes tributaris de les hisendes forals, les actuacions d'investigació patrimonial necessàries per posar de manifest les rendes i el patrimoni present i els que vagi adquirint el condemnat fins que no s'hagi satisfet la responsabilitat civil determinada en sentència.

Quan aquestes entitats al·leguin raons legals o de respecte als drets fonamentals per no fer l'entrega o atendre la col·laboració que els hagi requerit el lletrat de l'Administració de justícia, aquest n'ha de donar compte al jutge o tribunal per resoldre el que escaigui».

Dinou. S'introdueix una nova disposició addicional vuitena, que té la redacció següent:

«Disposició addicional vuitena. *Processos amb víctimes menors d'edat.*

Els processos penals en què estigui involucrada com a víctima una persona menor d'edat, són de tramitació preferent».

Vint. S'introdueix una nova disposició addicional novena, que té la redacció següent:

«Disposició addicional novena. *Justícia restaurativa.*

1. La justícia restaurativa està subjecta als principis de voluntarietat, gratuïtat, oficialitat i confidencialitat.

2. Les parts que se sotmetin a un procediment de justícia restaurativa, abans de prestar el seu consentiment, han de ser informades dels seus drets, de la naturalesa d'aquest i de les conseqüències possibles de la decisió de sotmetre-s'hi.

3. La justícia restaurativa és voluntària. Cap part no pot ser obligada a sotmetre's a un procediment de justícia restaurativa, i, en qualsevol moment, pot revocar el consentiment i apartar-se'n. La negativa de les parts de sotmetre's a un procediment de justícia restaurativa, o l'abandonament del ja iniciat, no té cap conseqüència en el procés penal.

4. S'ha de garantir la confidencialitat de la informació que s'obtingui del procediment de justícia restaurativa. Les informacions facilitades en el marc del procediment restauratiu no es poden utilitzar posteriorment, llevat que les parts afectades ho acordin expressament. El jutge o el tribunal no tenen coneixement del desenvolupament del procediment de justícia restaurativa fins que aquest no ha finalitzat, si escau, mitjançant la tramesa de l'acta de reparació.

5. El jutge o el tribunal, valorant les circumstàncies del fet, de la persona investigada, acusada o condemnada i de la víctima, pot, d'ofici o a instància de part, remetre a les parts a un procediment restauratiu, excepte en els casos exclosos per llei. L'inici del procediment restauratiu en fase d'instrucció no eximeix de la pràctica de les diligències indispensables per a la comprovació de delictes. La submissió a justícia restaurativa en el procés per delictes lleus interromp el termini de prescripció de la infracció penal corresponent.

6. La resolució que acordi la tramesa als serveis de justícia restaurativa ha de fixar un termini màxim per al seu desenvolupament, que no pot excedir els tres

mesos prorrogables per un termini igual. Un cop acordada la tramesa, l'òrgan judicial ha de facilitar l'accés al contingut del procediment per part de l'equip de justícia restaurativa.

7. Si les parts no consenten sotmetre's a un procediment restauratiu, els serveis restauratius han de posar immediatament aquesta circumstància en coneixement de l'òrgan judicial, que ha de continuar la tramitació del procediment penal.

8. Una vegada conclòs el procediment restauratiu, els serveis han d'emetre un informe sobre el resultat positiu o negatiu de l'activitat efectuada, i, en cas positiu, han d'acompanyar l'acta de reparació dels acords a què hagin arribat les parts, que ha d'estar signat per les parts personalment i pels seus lletrats, si n'hi ha. L'informe, del qual s'ha de lliurar una còpia a les parts del procediment restauratiu, no ha de revelar el contingut de les comunicacions mantingudes entre les parts ni expressar opinió, valoració o judici sobre el comportament d'aquestes durant el desenvolupament del procediment de justícia restaurativa.

9. Si hi ha acord, l'òrgan judicial, amb audiència prèvia del Ministeri Fiscal, de les parts presentades i de la víctima del delictes, per termini de tres dies, valorant els acords a què hagin arribat les parts, les circumstàncies concurrents i l'estat del procediment, pot:

a) Si es tracta d'un delictes lleu, decretar l'arxivament, a la vista del compliment dels acords assolits, de conformitat amb el que estableix l'article 963 de la Llei d'enjudiciament criminal.

b) Si la causa se segueix per un delictes privat o un delictes en què el perdó extingeix la responsabilitat criminal, acordar el sobreseïment del procediment i el seu arxivament, i deixar sense efecte les mesures cautelars que s'hagin acordat, si escau.

c) Si la causa està en l'òrgan d'instrucció, n'ha d'acordar la conclusió i la tramesa de la causa a l'òrgan competent per a la celebració del judici de conformitat en els termes dels articles 655 i 787 ter de la Llei d'enjudiciament criminal.

d) Si la causa està en l'òrgan d'enjudiciament, s'ha de seguir pels tràmits del judici de conformitat. La sentència de conformitat ha d'incloure els acords assolits per les parts.

e) Resoldre sobre la suspensió de l'execució de la pena privativa de llibertat, valorant el resultat del procediment restauratiu per a l'establiment de les condicions, mesures o obligacions de la suspensió; o, si escau, sobre el contingut dels treballs en benefici de la comunitat».

Article 21. Modificació de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

La Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, queda modificada de la manera següent:

U. Es modifica la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 11, que queda redactada de la manera següent:

«a) Dels recursos que es dedueixin en relació amb les disposicions generals i els actes dels ministres, encara que s'adoptin amb l'informe previ o acord del Consell de Ministres o de les comissions delegades del Govern, i dels secretaris de l'Estat, en general i en matèria de personal quan es refereixin al naixement o l'extinció de la relació de servei de funcionaris de carrera. Així mateix, coneix dels recursos contra els actes de qualssevol òrgans centrals del Ministeri de Defensa referits a ascensos, ordre i antiguitat en l'escalafó i destinacions».

Dos. Es modifica l'apartat 1 de l'article 19, per introduir una nova lletra k), amb la redacció següent:

«k) Els sindicats també estan legitimats per actuar, en nom i interès del personal funcionari i estatutari que hi estigui afiliat i que ho autoritzi, en defensa dels seus drets individuals, recaient sobre aquests afiliats els efectes d'aquella actuació.»

Tres. Es modifica l'apartat 2 de l'article 45, per introduir una lletra e), amb la redacció següent:

«e) En els casos en què el recurs l'hagi interposat un sindicat que actuï en nom i interès del personal funcionari i estatutari d'acord amb el que disposa la lletra k) de l'article 19.1, el document o documents que acreditin l'afiliació d'aquest personal i l'existència de comunicació per part del sindicat a l'afiliat de la voluntat d'iniciar el procés, així com l'autorització expressa de l'afiliat al sindicat per a aquesta iniciació.»

Quatre. Es modifica l'apartat 8 de l'article 74, que queda redactat de la manera següent:

«8. Desistit un recurs d'apel·lació o de cassació, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia sense cap altre tràmit ha de declarar acabat el procediment per decret, i ordenar l'arxivament de les actuacions i la devolució de les actuacions rebudes a l'òrgan jurisdiccional de procedència.»

Cinc. Es modifiquen els apartats 3, 4, 18, 20 i 22 de l'article 78, que queden redactats de la manera següent:

«3. Presentada la demanda, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia, apreciada la jurisdicció i competència objectiva del tribunal, ha d'admetre la demanda. Altrament, n'ha de donar compte a aquest perquè resolgui el que sigui procedent.

Admesa la demanda, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia n'ha d'acordar el trasllat a la persona demandada, i ha de citar les parts per a la celebració de vista, amb indicació del dia i l'hora, i requerir l'Administració demandada perquè remeti l'expedient administratiu en suport electrònic, amb almenys quinze dies d'antelació al termini assenyalat per a la vista. Si en la demanda se sol·liciten diligències de preparació de la prova a practicar en judici, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha d'acordar el que correspongui per possibilitar-ne la pràctica, sense perjudici del que el jutge o tribunal decideixi sobre la seva admissió o inadmissió en l'acte del judici. En l'assenyalament de les vistes s'ha d'atenir als criteris que estableix l'article 182 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil.

No obstant això, si l'actor demana per altressí en la seva demanda que el recurs es decideixi sense necessitat de recepció a prova ni tampoc de vista, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia l'ha de traslladar a les parts demandades perquè la contestin en el termini de vint dies, amb l'advertència a què es refereix l'apartat 1 de l'article 54. Una vegada contestada la demanda, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia han de procedir d'acord amb el que disposa l'article 57, i declarar conclús el plet, llevat que el jutge o la jutgessa facin ús de la facultat que li atribueix l'article 61.

Dins dels deu primers dies del termini per contestar la demanda, les parts demandades poden sol·licitar que se celebri la vista, argumentant a aquest efecte en quins fets hi ha disconformitat i quins mitjans de prova, diferents dels que ja consten en actuacions, s'haurien de practicar per aclarir aquesta disconformitat. El jutge o la jutgessa ha de decidir sobre aquesta sol·licitud mitjançant interlocutòria.

La interlocutòria que acordi la celebració de vista no es pot recórrer i, després de la seva notificació, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia han de citar les parts a l'acte de conformitat amb el que preveu el paràgraf segon d'aquest apartat.

La interlocutòria que rebutgi la celebració de vista ha de disposar, a més, que es contesti la demanda en el termini que resti i contra aquesta es pot interposar recurs de reposició. Presentada la resposta, s'ha d'obrir un tràmit de conclusions, per un termini de cinc dies successius, si la part actora ho ha sol·licitat en la seva demanda.

4. Rebut l'expedient administratiu, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia l'han de lliurar a l'actor i a les persones interessades que s'hagin personat perquè puguin fer al·legacions en l'acte de la vista».

«18. Si el jutge o la jutgessa estima que no es pot practicar en la vista alguna prova rellevant, sense mala fe per part de la persona que tingui la càrrega d'aportar-la, l'ha de suspendre, i el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia competent ha d'assenyalar, en l'acte i sense necessitat de nova notificació, el lloc, el dia i l'hora en què s'ha de reprendre. Si no ha assistit a la vista, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia han d'efectuar un nou assenyalament el dia hàbil següent al dia en què s'hagi acordat la suspensió».

«20. El jutge o la jutgessa han de dictar sentència en el termini de deu dies des de la celebració de la vista. No obstant això, la sentència es pot dictar oralment en concloure aquest acte amb els requisits de forma i les conseqüències que preveuen els apartats 3 i 4 de l'article 210 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, i la seva decisió s'ha de pronunciar d'acord amb el que disposen els articles 68 a 71 d'aquesta Llei».

«22. Si els mecanismes de garantia que preveu l'apartat anterior no es poden utilitzar, s'han de consignar en l'acta els aspectes següents: número i classe de procediment; lloc i data de celebració; temps de durada, assistents a l'acte; al·legacions de les parts; resolucions que adopti el jutge, la jutgessa o el tribunal; així com les circumstàncies i incidències que no puguin constar en aquell suport. A aquesta acta s'han d'incorporar els suports de l'enregistrament de les sessions.

Quan no es puguin utilitzar els mitjans de registre per qualsevol causa, el lletrat o lletrada de l'Administració de justícia ha d'estendre acta de cada sessió, en què s'ha de fer constar:

a) Lloc, data, jutge o jutgessa que presideix l'acte, parts compareixents, representants, si escau, i defensors que les assisteixen.

b) Breu resum de les al·legacions de les parts, mitjans de prova proposats per aquestes, declaració expressa de la seva pertinència o impertinència, raons de la denegació i protesta, si escau.

c) Pel que fa a les proves admeses i practicades:

1r. Resum suficient de les d'interrogatori de part i testifical.

2n. Relació circumstanciada dels documents presentats, o dades suficients que permetin identificar-los, en cas que el seu nombre excessiu faci desaconsellable aquesta relació.

3r. Relació de les incidències plantejades en el judici respecte de la prova documental.

4t. Resum suficient dels informes pericials, així com de la resolució del jutge o la jutgessa pel que fa a les propostes de recusació dels pèrits.

5è. Resum de les declaracions efectuades en la vista.

d) Conclusions i peticions concretes formulades per les parts; en cas que siguin de condemna a quantitat, aquesta s'ha de recollir en l'acta.

e) Declaració feta pel jutge o la jutgessa de conclusió de les actuacions, en què mani portar-les a la vista per a sentència.

Les actes que preveu aquest apartat s'han d'estendre per procediments informàtics, i només poden ser manuscrites en les ocasions en què la sala en què s'estigui celebrant l'actuació no disposi de mitjans informàtics. En aquests casos, en acabar la sessió, el lletrat o lletrada de l'Administració de justícia ha de llegir l'acta, i fer-hi les rectificacions que les parts reclamin, si les estima procedents. Aquesta acta l'ha de signar el lletrat o lletrada de l'Administració de justícia després del jutge, la jutgessa o el president o la presidenta, les parts, els seus representants o defensors i els pèrits, si escau.»

Article 22. Modificació de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil.

La Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, queda modificada de la manera següent:

U. Es modifiquen els apartats 1 i 3 i s'afegeix un apartat 5 en l'article 19, en els termes següents:

«1. Els litigants estan facultats per disposar de l'objecte del judici i poden renunciar, desistir del judici, assentir-hi, sotmetre's a mediació, a qualsevol altre mitjà adequat de solució de controvèrsies o a arbitratge, i transigir sobre el que sigui objecte del judici, llevat que la llei ho prohibeixi o hi estableixi limitacions per raons d'interès general o en benefici d'un tercer.

Aquests actes de disposició dels litigants no es poden fer una vegada assenyalat el dia per a la deliberació, votació i decisió del recurs de cassació».

«3. Els actes a què es refereixen els apartats anteriors es poden dur a terme, segons la seva naturalesa, en qualsevol moment de la primera instància o dels recursos o de l'execució de sentència, sense perjudici de la regla especial per al recurs de cassació que conté el segon paràgraf de l'apartat 1».

«5. En qualsevol moment del procediment, el lletrat o lletrada de l'Administració de justícia o el jutge, jutgessa o tribunal pot plantejar a les parts la possibilitat de derivar el litigi a mediació o a un altre mitjà adequat de solució de controvèrsies, sempre que consideri, mitjançant resolució motivada que pot ser oral, que concorren circumstàncies que possibiliten una solució del conflicte en aquest àmbit i, singularment, en els casos en què no hagi estat possible dur a terme l'activitat negociadora prèvia. La derivació requereix la conformitat de les parts, que poden demanar conjuntament la suspensió del procediment.

En els procediments en què intervingui gent gran, definides en l'article 7 bis, s'ha de valorar específicament aquesta circumstància per promoure la solució d'aquests a través de mitjans adequats de solució de controvèrsies, amb especial consideració a la salvaguarda del principi d'igualtat entre les parts».

Dos. Es modifica l'apartat 2 de l'article 22, que queda redactat de la manera següent:

«2. Si alguna de les parts sosté la subsistència d'interès legítim, negant motivadament que s'hagi donat satisfacció extraprocessal a les seves pretensions o amb altres arguments, el lletrat de l'Administració de justícia ha de convocar les parts, en el termini de deu dies, a una compareixença davant el tribunal que ha de versar sobre aquest únic objecte. Acabada la compareixença, el tribunal ha de decidir mitjançant interlocutòria, dins els deu dies següents, si és procedent o no continuar el judici, i ha d'imposar les costes d'aquestes actuacions a qui vegi rebutjada la seva pretensió.

En cas que l'interès legítim que s'al·legui se circumscrigui a la satisfacció de les costes causades, el lletrat de l'Administració de justícia n'ha de donar compte al tribunal, que ha d'acordar mitjançant interlocutòria, amb audiència prèvia de l'altra part, la terminació del procés, i pot condemnar al pagament de les costes de conformitat amb els criteris que estableix l'article 395 d'aquesta Llei.

Contra aquesta interlocutòria es pot interposar recurs d'apel·lació».

Tres. Es modifiquen els apartats 4 i 5 de l'article 23, que queden redactats de la manera següent:

«4. En els supòsits que estableix la llei, correspon als i les professionals de la procura la pràctica dels actes processals de comunicació i la realització de tasques d'auxili i cooperació amb els tribunals, així com les activitats materials del procés d'execució que els hagin estat expressament delegades pel jutge, jutgessa o tribunal, amb la petició i el consentiment informat previ de la persona representada.

5. Per a la realització dels actes de comunicació i les activitats materials pròpies de l'execució que els hagin estat expressament delegades pel jutge, jutgessa o tribunal, amb els límits i en els supòsits establerts, han de tenir capacitat de certificació i disposar de les credencials necessàries.

En l'exercici de les funcions que estableix aquest apartat, i sense perjudici de la possibilitat de substitució per un altre procurador de conformitat amb el que preveu la Llei orgànica, 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, han d'actuar de forma personal i indelegable i la seva actuació és impugnable davant del lletrat de l'Administració de justícia de conformitat amb la tramitació que preveuen els articles 452 i 453. Contra el decret resolutiu d'aquesta impugnació es pot interposar recurs de revisió».

Quatre. Es modifica l'apartat 2 de l'article 26, que queda redactat de la manera següent:

«2. Acceptat el poder, el procurador queda obligat:

1r. A seguir l'afer mentre no cessi en la seva representació per alguna de les causes expressades a l'article 30. Li correspon l'obligació de col·laborar amb els òrgans jurisdiccionals per esmenar els defectes processals, així com la realització de totes les actuacions que siguin necessàries per a l'impuls i la bona marxa del procés.

2n. A transmetre a l'advocat escollit pel seu client o per ell mateix, quan el poder s'estengui a això, tots els documents, antecedents o instruccions que se li remetin o pugui adquirir, i fer tot el que condueixi a la defensa dels interessos del seu poderdant, sota la responsabilitat que les lleis imposen al mandatari.

Quan no tinguin instruccions o les remeses pel poderdant siguin insuficients, ha de fer el que requereixi la naturalesa o índole de l'afer.

3r. A tenir al poderdant i a l'advocat sempre al corrent del curs de l'afer que se li hagi confiat, i passar al segon còpies de totes les resolucions que se li notifiquin i dels escrits i documents que li siguin traslladats pel tribunal o pels procuradors de les altres parts.

4t. A traslladar els escrits del seu poderdant i del seu lletrat als procuradors de les altres parts en la forma que preveu l'article 276.

5è. A recollir de l'advocat que cessi en la direcció d'un afer les còpies dels escrits i documents i altres antecedents que es refereixin a aquest afer, per lliurar-los a qui s'encarregui de continuar-lo o al poderdant.

6è. A comunicar de manera immediata al tribunal la impossibilitat de complir alguna actuació que tingui encomanada.

7è. A pagar totes les despeses que es causin a instància seva, llevat dels honoraris dels advocats i els corresponents als pèrits, les taxes per l'exercici de la

potestat jurisdiccional i els dipòsits necessaris per a la presentació de recursos, llevat que el poderdant li hagi lliurat els fons necessaris per abonar-los.

8è. A la realització dels actes de comunicació i altres actes de cooperació amb l'Administració de justícia que li sol·liciti el seu representat, o en interès d'aquest quan així ho acordi en el transcurs del procediment judicial el lletrat o lletrada de l'Administració de justícia, de conformitat amb el que preveuen les lleis processals.

9è. A acudir als jutjats i tribunals davant els quals exerceixi la professió, a les sales de notificacions i serveis comuns, durant el període hàbil d'actuacions.

10è. A la realització de les actuacions d'execució que preveu aquesta Llei, quan la persona a qui representa ho sol·liciti i li hagin estat expressament delegades pel jutge, jutgessa o tribunal, amb els límits i en els supòsits establerts legalment».

Cinc. Se suprimeix l'apartat 3 i s'afegeix un paràgraf tercer a l'apartat 1 de l'article 25, amb la redacció següent:

«1. El poder general per a plets faculta el procurador per efectuar vàlidament, en nom del seu poderdant, tots els actes processals compresos, d'ordinari, en la tramitació d'aquests.

El poderdant pot, no obstant això, excloure del poder general afers i actuacions per als quals la llei no exigeixi apoderament especial. L'exclusió s'ha de consignar expressament i inequívoca.

Els procuradors que ostentin la representació processal d'un litigant beneficiari del dret d'assistència jurídica gratuïta poden efectuar vàlidament, en nom del seu representat, tots els actes processals compresos, d'ordinari, en la tramitació d'aquests.

2. És necessari poder especial:

1r. Per a la renúncia, la transacció, el desistiment, l'assentiment, la submissió a arbitratge i les manifestacions que puguin comportar sobreseïment del procés per satisfacció extraprocessal o mancança sobrevinguda d'objecte.

2n. Per exercir les facultats que el poderdant hagi exclòs del poder general, de conformitat amb el que disposa l'apartat anterior.

3r. En tots els altres casos en què ho exigeixin les lleis».

Sis. Es modifica l'apartat 2 de l'article 31, que queda redactat de la manera següent:

«2. Només se n'exceptuen:

1r. Els judicis verbals la determinació dels quals s'hagi efectuat per raó de la quantia i aquesta no excedeixi els 2.000 euros, i la petició inicial dels procediments monitoris de conformitat amb el que preveu aquesta Llei.

2n. Els escrits que tinguin com a objecte personar-se en judici, sol·licitar mesures urgents amb anterioritat al judici o demanar la suspensió urgent de vistes o actuacions. Quan la suspensió de vistes o actuacions que es pretengui es fonamenti en causes que es refereixin especialment a l'advocat, aquest també ha de signar l'escrit, si és possible.

3r. Els escrits que tinguin com a objecte acreditar davant l'oficina judicial o tribunal el compliment de les activitats materials del procés d'execució que els hagin estat expressament delegades als procuradors pel jutge, jutgessa o tribunal en els termes que preveu la llei, sense perjudici de l'obligació d'informar de la seva presentació a la direcció lletrada del procediment».

Set. Es modifica l'apartat 5 de l'article 32, que queda redactat de la manera següent:

«5. Quan la intervenció d'advocat i procurador no sigui preceptiva, de l'eventual condemna a costes de la part contrària a la qual s'hagi servit d'aquests professionals s'han d'excloure els drets i honoraris meritats per aquests, llevat que el tribunal aprecii temeritat o abús del servei públic de justícia en la conducta del condemnat a costes o que el domicili de la part representada i defensada estigui en un partit judicial diferent d'aquell en què s'ha tramitat el judici; en aquest últim cas operen les limitacions a què es refereix l'apartat 3 de l'article 394 d'aquesta Llei. També s'han d'excloure, en tot cas, els drets meritats pel procurador com a conseqüència de les actuacions de caràcter merament facultatiu que hagin pogut ser practicades per les oficines judicials.

En el cas en què, malgrat no ser preceptiva la intervenció d'advocat o advocada ni de procurador o procuradora, el consumidor opti per valer-se d'aquests professionals per interposar demanda després d'haver formulat una reclamació extrajudicial prèvia, en la taxació de costes s'ha d'incloure el compte del procurador i la minuta de l'advocat; en aquest últim cas sense el límit que estableix l'article 394.3».

Vuit. Es modifica l'article 47, que queda redactat de la manera següent:

«Article 47. *Competència dels jutges i jutgesses de pau.*

1. Correspon als jutges i jutgesses de pau el coneixement, en primera instància, dels afers civils d'una quantia no superior a 150 euros que no estiguin compresos en cap dels casos a què, per raó de la matèria, es refereix l'apartat 1 de l'article 250.

2. També els correspon el coneixement dels expedients de conciliació civil d'una quantia inferior a 10.000 euros, en els termes que preveu el títol IX de la Llei 15/2015, de 2 de juliol, de la jurisdicció voluntària.

3. Així mateix, són competents per conèixer dels actes de conciliació a què es refereix l'article 804 de la Llei d'enjudiciament criminal sempre que el fet hagi succeït en el municipi on desenvolupin les seves funcions i la persona requerida tingui el seu domicili en aquest mateix municipi».

Nou. Es modifica l'apartat 1 de l'article 49 bis, que queda redactat de la manera següent:

«1. Quan un jutjat, que estigui coneixent en primera instància d'un procediment civil, tingui notícia de la comissió d'un acte de violència dels definits a l'article 1 de la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere, que hagi donat lloc a la iniciació d'un procés penal o a una ordre de protecció, després de verificar la concurrència dels requisits que preveu l'apartat 7 de l'article 89 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, s'ha d'inhibir, i ha de remetre les actuacions en l'estat en què es trobin al jutge de violència sobre la dona que sigui competent, llevat que s'hagi iniciat materialment la vista o compareixença del procediment civil contenciós o de jurisdicció voluntària».

Deu. Es modifica l'apartat 1 de l'article 155, que queda redactat de la manera següent:

«1. Quan la part no representada per procurador o procuradora estigui obligada legalment o contractualment a relacionar-se electrònicament amb l'Administració de justícia, l'acte de comunicació s'ha de fer per mitjans electrònics de conformitat amb l'article 162.

No obstant això, si l'acte de comunicació té com a objecte la primera citació a termini o a dia cert, o la realització o intervenció personal de les parts en determinades actuacions processals, i transcorren tres dies sense que el destinatari accedeixi al seu contingut, s'ha de procedir a la comunicació domiciliària mitjançant entrega al destinatari en els termes de l'article 161. Si aquesta segona comunicació resulta infructuosa, s'ha de procedir a publicar-la en el Tauler Edictal Judicial Únic de conformitat amb el que disposa l'article 164».

Onze. Es modifica l'apartat 1 de l'article 156, que queda redactat de la manera següent:

«1. En els casos en què el demandant manifesti que li és impossible designar un domicili o residència del demandat, i esbrinar-lo sigui necessari, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha d'utilitzar els mitjans oportuns per esbrinar aquestes circumstàncies, i es pot adreçar, si escau, als registres, organismes, col·legis professionals, entitats i empreses a què es refereix l'apartat 3 de l'article 155.

En rebre aquestes comunicacions, els registres i organismes públics han de procedir de conformitat amb les disposicions que regulin la seva activitat».

Dotze. Es modifica l'article 163, que queda redactat de la manera següent:

«Article 163.

En les poblacions on estigui establert, el servei comú processal d'actes de comunicació ha de practicar els actes de comunicació que hagi d'efectuar l'oficina judicial, tret que correspongui fer-los al procurador en els supòsits i amb els límits que preveu la llei».

Tretze. Es modifica la rúbrica de l'article 208, que queda amb la redacció següent:

«Article 208. *Forma de les resolucions escrites*».

Catorze. Es modifica l'article 209, que queda redactat de la manera següent:

«Article 209. *Regles especials sobre la forma i el contingut de les sentències escrites*.

Les sentències dictades per escrit han de complir el que disposa l'article anterior i estan subjectes, a més, a les regles següents:

1a. A l'encapçalament s'han d'expressar els noms de les parts i, quan sigui necessari, la legitimació i representació en virtut de les quals actuïn, així com els noms dels advocats, les advocades, els procuradors i les procuradores i l'objecte del judici.

2a. En els antecedents de fet s'han de consignar, amb la claredat i la concisió possibles i en paràgrafs separats i numerats, les pretensions de les parts o interessats, els fets en què les fonamentin, que hagin estat al·legats oportunament i tinguin relació amb les qüestions que s'hagin de resoldre, les proves que s'hagin proposat i practicat i els fets provats, si escau.

3a. En els fonaments de dret s'han d'expressar, en paràgrafs separats i numerats, els punts de fet i de dret fixats per les parts i els que ofereixin les qüestions controvertides, amb les raons i els fonaments legals de la decisió que s'hagi de dictar i amb expressió concreta de les normes jurídiques aplicables al cas.

4a. La decisió, que s'ha d'acomodar al que preveuen els articles 216 i següents, ha de contenir, numerats, els pronunciaments corresponents a les pretensions de les parts, encara que l'estimació o la desestimació de totes o

d'algunes d'aquestes pretensions es pugui deduir dels fonaments jurídics, així com el pronunciament sobre les costes. També ha de determinar, si escau, la quantitat objecte de la condemna, sense que se'n pugui reservar la determinació per a l'execució de la sentència, sense perjudici del que disposa l'article 219 d'aquesta Llei».

Quinze. Es modifica l'article 210, que queda redactat de la manera següent:

«Article 210. *Resolucions orals.*

1. Llevat que la llei permeti diferir el pronunciament, les resolucions diferents de sentència que s'hagin de dictar en la celebració d'una vista, audiència o compareixença davant el tribunal o el lletrat o lletrada de l'Administració de justícia s'han de pronunciar oralment en el mateix acte, i aquest s'ha de documentar amb l'expressió de la decisió i motivació succinta d'aquelles resolucions. Així mateix, s'ha d'expressar si la resolució és ferma o no, i indicar, en aquest cas, els recursos que siguin procedents, l'òrgan davant el qual s'han d'interposar i el termini per fer-ho.

2. Pronunciada oralment una resolució, si totes les persones que són part en el procés estan presents en l'acte, per elles mateixes o degudament representades, i expressen la seva decisió de no recórrer, s'ha de declarar, en el mateix acte, la fermesa de la resolució.

Llevat d'aquest cas, el termini per recórrer comença a comptar de la notificació de la resolució degudament redactada.

3. Excepte en els procediments en què no intervingui advocat de conformitat amb el que disposa l'article 31.2, es poden dictar sentències oralment en l'àmbit del judici verbal, amb expressió de les pretensions de les parts, les proves proposades i practicades i, si escau, dels fets provats a conseqüència d'aquestes, fent constar les raons i fonaments legals de la decisió que s'hagi de dictar, amb expressió concreta de les normes jurídiques aplicables al cas. La decisió s'ha d'ajustar a les previsions de la regla 4a de l'article 209.

La sentència s'ha de dictar en concloure el mateix acte de la vista en presència de les parts, sense perjudici de la seva ulterior redacció pel jutge, la jutgessa o el magistrat o la magistrada. S'ha d'expressar si la sentència és ferma o no, i indicar, en aquest cas, els recursos que siguin procedents, l'òrgan davant el qual s'han d'interposar i el termini per fer-ho.

4. Pronunciada oralment una sentència, si totes les persones que són part en el procés estan presents en l'acte, per elles mateixes o degudament representades, i expressen la seva decisió de no recórrer, s'ha de declarar, en el mateix acte, la fermesa de la resolució. Llevat d'aquest cas, el termini per recórrer comença a comptar de la notificació de la sentència degudament redactada. Les parts tenen un termini de cinc dies des de la celebració de la vista per presentar un escrit manifestant el seu interès a recórrer-la, amb expressió dels pronunciaments objecte d'aquest. El termini per interposar el recurs d'apel·lació comença a comptar de l'endemà que es notifiqui a la part la sentència per escrit amb expressió de la decisió i amb motivació succinta».

Setze. Es modifica l'apartat 3 de l'article 244, que queda redactat de la manera següent:

«3. Transcorregut el termini establert a l'apartat 1 sense que s'hagi impugnat la taxació de costes practicada o sense que s'hagi sol·licitat l'exoneració o reducció d'acord amb el que preveu l'article següent, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia l'ha d'aprovar mitjançant decret. Contra aquesta resolució es pot interposar recurs directe de revisió, i contra la interlocutòria en què es resolgui el recurs de revisió, no s'hi pot interposar cap recurs».

Disset. Es modifica l'article 245, que queda redactat de la manera següent:

«Article 245. *Impugnació de la taxació de costes i sol·licitud d'exoneració o moderació d'aquestes.*

1. La taxació de costes pot ser impugnada dins el termini a què es refereix l'apartat 1 de l'article anterior.

2. La impugnació es pot basar en el fet que s'han inclòs en la taxació, partides, drets o despeses indeguts. Però, pel que fa als honoraris dels advocats, les advocades, pèrits o professionals no subjectes a aranzel, també es pot impugnar la taxació al·legant que l'import d'aquests honoraris és excessiu.

3. La part afavorida per la condemna a costes pot impugnar la taxació perquè no s'hi hagin inclòs despeses degudament justificades i reclamades.

També pot fonamentar la reclamació en el fet que no s'hi hagi inclòs la totalitat de la minuta d'honoraris del seu advocat, advocada, o de pèrit, professional o personal funcionari no subjecte a aranzel que hagi actuat en el procés a instància seva, o que no s'hi hagin inclòs correctament els drets del seu procurador.

4. En l'escrit d'impugnació s'han d'esmentar els comptes o minutes i les partides concretes a què es refereixi la discrepància i les raons d'aquesta. Si no s'efectua aquesta menció, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia, mitjançant decret, ha d'inadmetre la impugnació a tràmit. Davant aquest decret es pot interposar recurs de revisió.

5. Sense perjudici del que disposen els apartats anteriors i en el mateix termini, la part condemnada al pagament de les costes pot sol·licitar-ne l'exoneració del pagament o la moderació de la quantia quan hagi formulat una proposta a la part contrària en qualsevol dels mitjans adequats de solució de controvèrsies a què hagin acudit, aquesta no hagi estat acceptada per la part requerida i la resolució judicial que posi terme al procediment sigui substancialment coincident amb el contingut d'aquesta proposta.

Té les mateixes conseqüències rebutjar injustificadament la proposta que hagi formulat el tercer neutral, quan la sentència recaiguda en el procés sigui substancialment coincident amb la proposta esmentada.

La sol·licitud d'exoneració o modificació s'ha d'acompanyar de la documentació íntegra referida a la proposta formulada, que en aquest moment processal i a aquests efectes, està dispensada de confidencialitat. Si no s'acompanya d'aquesta documentació, el lletrat de l'Administració de justícia, mitjançant decret, ha d'inadmetre a tràmit la sol·licitud. Davant aquest decret es pot interposar recurs de revisió».

Divuit. S'afegeix un nou article 245 bis, amb el contingut següent:

«Article 245 bis. *Tramitació i decisió de la sol·licitud d'exoneració o reducció.*

1. Si després de la taxació, la part condemnada al pagament de les costes n'ha sol·licitat l'exoneració o la moderació de la quantia d'acord amb el que disposa l'article 245.5, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia l'ha de traslladar a l'altra part perquè en el termini de tres dies es pronunciï sobre aquesta sol·licitud.

2. En cas que la part afavorida per la condemna a costes accepti l'exoneració o la reducció sol·licitada de contrari, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de dictar decret i fixar, si escau, la quantitat deguda en els termes de la sol·licitud. Si deixa passar el termini sense evacuar el trasllat, s'entén que presta la seva conformitat a la sol·licitud.

Contra aquest decret es pot interposar recurs de revisió.

3. En cas que la part afavorida per la condemna a costes no n'accepti l'exoneració o la reducció sol·licitada de contrari, el tribunal ha de resoldre si són o

no procedents en la quantia taxada, mitjançant interlocutòria sense condemna a costes. Si es considera procedent una reducció, la interlocutòria n'ha d'indicar el percentatge concret i les partides objecte d'aquesta.

Contra aquesta interlocutòria es pot interposar recurs de reposició.

4. Una vegada sigui ferma la resolució que hagi denegat l'exoneració o la reducció, així com la que hagi reduït la quantia de les costes, s'ha de tramitar, si escau, la impugnació de la taxació de costes per excessives o indegudes d'acord amb el que preveu l'article següent.»

Dinou. Es modifiquen els apartats 1, 3 i 4 de l'article 246, que queden redactats de la manera següent:

«Article 246. *Tramitació i decisió de la impugnació.*

1. Si la taxació s'impugna per considerar excessius els honoraris dels advocats o les advocades, s'ha d'oïr, en el termini de cinc dies, l'advocat o advocada de què es tracti i, si no accepta la reducció d'honoraris que se li reclama, s'ha de passar testimoni de les actuacions, o de la part de les actuacions que sigui necessària, al col·legi d'advocats perquè n'emeti informe. No és necessari en l'àmbit de l'article 438 bis quan ja s'hagi emès informe prèviament, llevat que resulti justificat per la concurrència de circumstàncies diverses de les tingudes en compte pel col·legi d'advocats per a l'elaboració de l'informe previ».

«3. El lletrat o lletrada de l'Administració de justícia, tenint en compte les actuacions i els dictàmens emesos, ha de dictar decret mantenint la taxació efectuada o, si escau, introduir-hi les modificacions que consideri oportunes.

4. Quan sigui impugnada la taxació pel fet d'haver-s'hi inclòs partides de drets o honoraris indeguts, o pel fet de no haver-s'hi inclòs despeses degudament justificades i reclamades, el lletrat o lletrada de l'Administració de justícia ho ha de traslladar a l'altra part perquè en el termini de tres dies es pronunciï sobre la inclusió o exclusió de les partides reclamades.

El lletrat o lletrada de l'Administració de justícia ha de resoldre durant els tres dies següents mitjançant decret. Davant aquesta resolució es pot ser interposat recurs directe de revisió i contra la interlocutòria en què es resolgui el recurs de revisió, no s'hi pot interposar cap recurs.

Si la impugnació esmentada a l'apartat 1 o en aquest apartat és totalment desestimada, s'han d'imposar les costes de l'incident a la part impugnant si ha actuat amb abús del servei públic de justícia, o al professional que va impugnar la taxació perquè s'hi incloguessin despeses que considerava degudament justificades o reclamades. Si és totalment o parcialment estimada, s'han d'imposar, també en cas que hagi actuat amb abús del servei públic de justícia, al pèrit o a la part a qui defensi l'advocat o advocada els honoraris del qual s'hagin considerat excessius o indeguts.

Contra aquests decrets, es pot interposar recurs de revisió.

Contra la interlocutòria en què es resol el recurs de revisió, no s'hi pot interposar cap recurs.»

Vint. Es modifiquen els apartats 3 i 4 de l'article 247, que queden redactats de la manera següent:

«3. Si els tribunals estimen que alguna de les parts ha actuat conculcant les regles de la bona fe processal o amb abús del servei públic de justícia, li poden imposar, en peça separada, mitjançant acord motivat i respectant el principi de proporcionalitat, una multa que pot oscil·lar entre cent vuitanta i sis mil euros, sense que en cap cas pugui superar la tercera part de la quantia del litigi.

Per determinar la quantia de la multa, el tribunal ha de tenir en compte les circumstàncies del fet de què es tracti, els perjudicis que s'hagin pogut causar al

procediment, a l'altra part o a l'Administració de justícia, la capacitat econòmica de l'infractor, així com la reiteració en la conducta.

En tot cas, el lletrat o lletrada de l'Administració de justícia ha de fer constar el fet que motivi l'actuació correctora, les al·legacions de l'implicat i l'acord que adopti el tribunal.

4. Si els tribunals entenen que l'actuació contrària a les regles de la bona fe o amb abús del servei públic de justícia pot ser imputable a algun dels professionals que intervenen en el procés, sense perjudici del que disposa l'apartat anterior, han de traslladar aquesta circumstància als col·legis professionals respectius per si pot ser procedent la imposició d'algun tipus de sanció disciplinària. En els casos en què aquesta actuació es produeixi en l'àmbit d'un procés en què la part litigui amb el benefici de justícia gratuïta, aquesta comunicació s'ha de remetre també a la Comissió d'Assistència Jurídica Gratuïta corresponent.»

Vint-i-u. Es modifica l'apartat 3 de l'article 255, que queda redactat de la manera següent:

«3. En el judici verbal, el demandat ha d'impugnar la quantia o la classe de judici per raó de la quantia en la contestació a la demanda, i el tribunal ha de resoldre la qüestió en el tràmit de l'article 438.10.»

Vint-i-dos. S'introdueix un nou numeral 4t a l'article 264, amb la redacció següent:

«4t. El document que acrediti que s'ha intentat l'activitat negociadora prèvia a la via judicial quan la llei exigeixi aquest intent com a requisit de procedibilitat, o declaració responsable de la part de la impossibilitat de dur a terme l'activitat negociadora prèvia a la via judicial pel fet de desconèixer el domicili de la part demandada o el mitjà pel qual pot ser requerit».

Vint-i-tres. Es modifica l'apartat 4 de l'article 273, en els termes següents:

«4. Els escrits i documents presentats per via telemàtica o electrònica han d'indicar el tipus i número d'expedient i l'any al qual es refereixen i han d'anar degudament referenciats mitjançant un índex electrònic que en permeti la deguda localització i consulta. L'escrit principal ha d'incorporar signatura electrònica basada en un certificat qualificat i s'ha d'adaptar al que estableix la normativa reguladora de l'ús de les tecnologies a l'Administració de justícia».

Vint-i-quatre. Es modifica el paràgraf segon de l'apartat 1 i s'afegeix un nou apartat 3 en l'article 287, en els termes següents:

«Sobre aquesta qüestió, que també pot ser suscitada d'ofici pel tribunal, s'ha de resoldre en l'acte del judici. A aquest efecte, s'ha d'oïr les parts i, si escau, s'han de practicar les proves pertinents i útils que es proposin en l'acte sobre l'aspecte concret de la il·licitud esmentada».

«3. En cas que la qüestió indicada a l'apartat 1 se susciti en l'àmbit del judici verbal, s'ha de resoldre de conformitat amb el que disposa l'article 438.10».

Vint-i-cinc. Es modifica l'apartat 1 de l'article 340, que queda redactat de la manera següent:

«1. Els pèrits han de tenir el títol oficial que correspongui a la matèria objecte del dictamen i a la naturalesa d'aquest i ser acreditats experts en la matèria. Si es tracta de matèries que no estan compreses en títols professionals oficials, han de ser nomenats d'entre persones enteses en aquestes matèries».

Vint-i-sis. Es modifica l'apartat 3 de l'article 342, que queda redactat de la manera següent:

«3. El pèrit designat pot sol·licitar, durant els tres dies següents al seu nomenament i amb presentació d'un pressupost del que seria la seva futura factura, la provisió de fons que consideri necessària, que és a compte de la liquidació final. El lletrat o lletrada de l'Administració de justícia, mitjançant decret, ha de decidir sobre la provisió sol·licitada i ordenar a la part o parts que hagin proposat la prova pericial i no tinguin dret a l'assistència jurídica gratuïta, que abonin la quantitat fixada en el compte de dipòsits i consignacions del tribunal, en el termini de cinc dies.

Transcorregut aquest termini, si no s'ha dipositat la quantitat establerta, el pèrit queda eximit d'emetre el dictamen, sense que es pugui procedir a una nova designació.

Quan el pèrit designat ho hagi estat de comú acord, i un dels litigants no efectuï la part de la consignació que li correspon, ha d'oferir a l'altre litigant la possibilitat de completar la quantitat que falti, amb indicació en aquest cas dels punts sobre els quals s'hagi de pronunciar el dictamen, o de recuperar la quantitat dipositada, cas en què s'ha d'aplicar el que disposa el paràgraf anterior.

Acabada la pràctica de la prova pericial, el pèrit ha de presentar la seva factura o minuta d'honoraris, a la qual s'ha de donar la tramitació prevista pel que fa a les impugnacions de taxacions de costes per honoraris excessius que siguin procedents, i un cop sigui ferma la resolució que hi recaigui, s'ha de procedir al seu pagament».

Vint-i-set. Es modifica l'article 394, que queda redactat de la manera següent:

«Article 394. *Condemna a les costes de la primera instància.*

1. En els processos declaratius, les costes de la primera instància s'han d'imposar a la part que hagi vist rebutjades totes les seves pretensions, llevat que el tribunal apreciï, i així ho raoni, que el cas presentava seriosos dubtes de fet o de dret.

Per apreciar, a l'efecte de condemna a costes, que el cas és jurídicament dubtós, s'ha de tenir en compte la jurisprudència recaiguda en casos similars.

No obstant això, quan la participació en un mitjà de solució de conflictes sigui legalment preceptiva, o el jutge, la jutgessa o el tribunal o el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ho hagi acordat, amb la conformitat prèvia de les parts, durant el curs del procés, no hi ha d'haver pronunciament de costes a favor de la part que hagi refusat expressament o per actes concloents, i sense justa causa, participar en un mitjà adequat de solució de controvèrsies a què hagi estat efectivament convocada.

2. Si l'estimació o la desestimació de les pretensions és parcial, cada part ha d'abonar les costes causades a instància seva i les comunes per meitat, llevat que hi hagi mèrits per imposar-les a una d'elles per haver litigat amb temeritat.

No obstant això, si alguna de les parts no ha acudit, sense causa que ho justifiqui, a un mitjà adequat de solució de controvèrsies, quan sigui legalment preceptiu o ho hagi acordat el jutge, la jutgessa o el tribunal o el lletrat de l'Administració de justícia durant el procés, se la pot condemnar al pagament de les costes, en decisió degudament motivada, encara que l'estimació de la demanda sigui parcial.

3. Quan, en aplicació del que disposa l'apartat 1, s'imposin les costes al litigant vençut, aquest només està obligat a pagar, de la part que correspongui als advocats i altres professionals que no estiguin subjectes a tarifa o aranzel, una quantitat total que no excedeixi la tercera part de la quantia del procés, per cadascun dels litigants que hagin obtingut tal pronunciament; a aquests únics

efectes, les pretensions inestimables es valoren en 24.000 euros, llevat que, per la complexitat de l'afer, el tribunal disposi una altra cosa.

No s'aplica el que disposa el paràgraf anterior quan el tribunal declari la temeritat del litigant condemnat a costes.

Quan el condemnat a costes sigui titular del dret d'assistència jurídica gratuïta, aquest únicament està obligat a pagar les costes causades en defensa de la part contrària en els casos expressament assenyalats a la Llei 1/1996, de 10 de gener, d'assistència jurídica gratuïta. Quan la part beneficiada en costes sigui titular del dret d'assistència jurídica gratuïta, aquestes han de ser abonades a les persones professionals que s'hagin designat per a la seva representació i direcció jurídica, que estan obligades a tornar les quantitats eventualment percebudes amb càrrec a fons públics per la seva intervenció en el procés. A aquests efectes, l'oficina judicial ha de comunicar aquesta circumstància als col·legis professionals corresponents.

4. Si la part requerida per iniciar una activitat negociadora prèvia tendent a evitar el procés judicial ha refusat intervenir-hi, la part requeridora queda exempta de la condemna a costes, llevat que s'aprecii un abús del servei públic de justícia.

5. En cap cas no s'imposen les costes al Ministeri Fiscal en els processos en què intervingui com a part.»

Vint-i-vuit. Es modifica l'apartat 1 i s'introdueix un nou apartat 3 en l'article 395, en els termes següents:

«1. Si el demandat s'avé a la demanda abans de contestar-la, no és procedent la imposició de costes llevat que el tribunal, raonant-ho degudament, aprecii mala fe en la seva conducta o abús del servei públic de justícia.

S'entén que hi ha mala fe a aquests efectes si, abans de presentar la demanda, s'ha requerit al demandat per al compliment de l'obligació de forma fefaent i justificada, o si ha rebutjat l'acord ofert o la participació en un mitjà adequat de solució de controvèrsies».

«3. Si la part demandada no ha acudit, sense causa que ho justifiqui, a un mitjà adequat de solució de controvèrsies, quan sigui legalment preceptiu o així ho hagi acordat el jutge, la jutgessa o el tribunal o el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia durant el procés i després s'avé a la demanda, se l'ha de condemnar a costes, llevat que el tribunal, en decisió degudament motivada, aprecii circumstàncies excepcionals per no imposar-se-les».

Vint-i-nou. Es modifiquen els apartats 1 i 3 de l'article 399, que queden redactats de la manera següent:

«1. El judici comença per una demanda, en la qual, consignades de conformitat amb el que estableix l'article 155 les dades i circumstàncies d'identificació de l'actor i del demandat i el domicili o la residència on poden ser emplaçats, s'han d'exposar numerats i separats els fets i els fonaments de dret, i s'ha de fixar amb claredat i precisió el que es demani.

Així mateix, el demandant ha de consignar un número de telèfon, dispositiu electrònic, servei de missatgeria simple o una adreça de correu electrònic, si en té, als mers efectes de contacte per part del tribunal.

En cas que es tracti de persones obligades a relacionar-se electrònicament amb l'Administració de justícia, o que triïn fer-ho malgrat no estar-hi obligades, s'han de consignar necessàriament un número de telèfon i una adreça de correu electrònic.

A més, s'han d'indicar qualsevol dels mitjans que preveu l'apartat 1 de l'article 162, a través dels quals es poden fer notificacions, requeriments o citacions a termini personals, inclosos, si escau, els actes de comunicació corresponents al procediment d'execució.

Els actes de comunicació a través d'aquests mitjans s'han de fer en la forma i amb les garanties que preveu l'article 162 per a la seva deguda constància.»

«3. Els fets s'han de narrar de manera ordenada i clara a fi de facilitar que el demandat els admeti o els negui en contestar. Amb el mateix ordre i la mateixa claredat s'han d'expressar els documents, mitjans i instruments que s'aportin en relació amb els fets que fonamentin les pretensions i, finalment, s'han de formular valoracions o raonaments sobre aquests, si semblen convenients per al dret del litigant.

Així mateix, s'ha de fer constar en la demanda la descripció del procés de negociació previ dut a terme o la seva impossibilitat, de conformitat amb el que estableix l'ordinal 4t de l'article 264, i s'han de manifestar, si escau, els documents que justifiquin que s'ha acudit a un mitjà adequat de solució de controvèrsies, excepte en els supòsits exceptuats d'aquest requisit de procedibilitat en la Llei.»

Trenta. Es modifica l'apartat 2 de l'article 403, que queda redactat de la manera següent:

«2. No s'han d'admetre les demandes quan no s'acompanyin dels documents que la llei exigeixi expressament per a la seva admissió, quan no es facin constar les circumstàncies a què es refereix el segon paràgraf de l'apartat 3 de l'article 399 en els casos en què s'hagi acudit a un mitjà adequat de solució de controvèrsies perquè la llei ho exigeix com a requisit de procedibilitat o quan no s'hagin efectuat els requeriments, reclamacions o consignacions que s'exigeixin en casos especials.»

Trenta-u. Es modifica l'apartat 1 de l'article 414, que queda redactat de la manera següent:

«1. Una vegada contestada la demanda i, si escau, la reconvenició, o transcorreguts els terminis corresponents, el lletrat o lletrada de l'Administració de justícia, dins el tercer dia, ha de convocar les parts a una audiència, que s'ha de celebrar en el termini de vint dies des de la convocatòria.

L'audiència té com a objecte intentar que les parts puguin assolir un acord o transacció que posi fi al procés, examinar les qüestions processals que puguin obstar a la prossecució d'aquest i a la seva terminació mitjançant sentència sobre el seu objecte, fixar amb precisió aquest objecte i els aspectes, de fet o de dret, sobre els quals hi hagi controvèrsia entre les parts i, si escau, proposar i admetre la prova».

Trenta-dos. Es modifica l'article 415, que queda redactat de la manera següent:

«Article 415. *Intent de solució extrajudicial de la controvèrsia. Sobreseïment per desistiment bilateral. Homologació i eficàcia de l'acord.*

1. Comparegudes les parts, el tribunal ha de declarar obert l'acte i comprovar si subsisteix el litigi entre aquestes.

Si manifesten haver arribat a un acord o es mostren disposades a concloure'l immediatament, poden desistir del procés o sol·licitar al tribunal que homologui el que han acordat.

Les parts, de comú acord, també poden sol·licitar la suspensió del procés de conformitat amb el que preveu l'article 19.4, per sotmetre's a un mitjà adequat de solució de controvèrsies.

En aquest cas, el tribunal ha d'examinar prèviament la concurrència dels requisits de capacitat jurídica i poder de disposició de les parts o de les seus representants degudament acreditats que assisteixin a l'acte.

2. L'acord homologat judicialment té els efectes que la llei atribueix a la transacció judicial i es pot portar a efecte pels tràmits previstos per a l'execució de sentències i convenis aprovats judicialment. Aquest acord es pot impugnar per les causes i en la forma que es preveuen per a la transacció judicial.

3. Si les parts no han arribat a un acord o no es mostren disposades a concloure'l immediatament, l'audiència ha de continuar segons el que preveuen els articles següents. Quan s'hagi suspès el procés per acudir a un mitjà adequat de solució de controvèrsies, acabada aquesta activitat, qualsevol de les parts pot sol·licitar que s'aixequi la suspensió i s'assenyali data per a la continuació de l'audiència.»

Trenta-tres. Es modifica l'apartat 2 de l'article 429, que queda redactat de la manera següent:

«2. Una vegada admeses les proves pertinents i útils, s'ha d'assenyalar la data del judici, que s'ha de celebrar en el termini d'un mes des de la conclusió de l'audiència. Sempre que l'assenyalament es pugui fer en el mateix acte, el jutge o jutgessa l'ha de fer, tenint en compte les necessitats de l'agenda programada d'assenyalaments i les altres circumstàncies contingudes en l'article 182.4. En els altres casos, el lletrat o lletrada de l'Administració de justícia ha de fixar la data, de conformitat amb el que preveu l'article 182.

Si es fa ús de la facultat que preveu l'article 19.5 i totes les parts manifesten la seva conformitat amb la derivació, s'ha de disposar mitjançant providència, que es pot dictar oralment.

L'activitat de negociació s'ha de desenvolupar durant el temps que hi ha entre la finalització de l'audiència prèvia i la data assenyalada per al judici. No obstant això, si quinze dies abans d'arribar aquest termini totes les parts manifesten la conveniència de prorrogar-lo una sola vegada i per un temps determinat que han d'especificar, el lletrat o lletrada d'Administració de justícia ha de fixar nova data per a la celebració del judici.

En cas que s'hagi assolit un acord entre les parts, aquestes ho han de comunicar al tribunal perquè decreti l'arxivament del procediment, sense perjudici de sol·licitar prèviament la seva homologació judicial.

Si el procediment seguit per assolir l'acord és una conciliació davant de notari o registrador, s'ha d'acreditar mitjançant l'escriptura o certificació registral, sense que calgui l'homologació judicial.»

Trenta-quatre. Es modifica l'apartat 8 i s'afegeixen els apartats 9 i 10 a l'article 438, que queden redactats de la manera següent:

«8. Contestada la demanda i, si escau, la reconvenió o el crèdit compensable, o transcorreguts els terminis corresponents, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de dictar diligència d'ordenació on acordi traslladar l'escript de resposta a la part demandant i concedir a ambdues parts el termini comú de cinc dies a fi que proposin la prova que vulguin practicar, i, igualment, indicar les persones que, per no poder presentar elles mateixes, han de ser citades pel lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia a la vista perquè declarin en qualitat de part, testimonis o pèrits, per a la qual cosa han de facilitar totes les dades i circumstàncies necessàries per dur a terme la citació. En el mateix termini de cinc dies, les parts poden demanar respostes escrites a càrrec de persones jurídiques o entitats públiques, pels tràmits que estableix l'article 381. En cas que alguna de les parts hagi anunciat la presentació d'una prova pericial de conformitat amb l'article 337.1, aquest termini de cinc dies comença a comptar des que es consideri aportat el dictamen esmentat o hagi transcorregut el termini per a la seva presentació.

Dins el mateix termini de cinc dies, la part actora pot fer les al·legacions que consideri convenients respecte a les excepcions processals plantejades pel demandat en el seu escrit de resposta que puguin impedir la vàlida prossecució i terme del procés mitjançant sentència sobre el fons.

9. Durant els tres dies següents al trasllat de l'escrit de proposició de prova, les parts poden, si escau, presentar les impugnacions a què es refereixen els articles 280, 283, 287 i 427.

10. Transcorregut el termini assenyalat a l'apartat anterior, el tribunal ha de resoldre per interlocutòria sobre la impugnació de la quantia del plet en cas que s'hagi produït, sobre les excepcions processals plantejades, sobre l'admissió de la prova proposada i sobre la pertinència de la celebració de vista, i ha d'acordar, si no la considera necessària, que les actuacions quedin concluses per dictar sentència.

Contra aquesta interlocutòria es pot interposar recurs de reposició, que té efecte suspensiu.

Quan l'única prova que s'admeti sigui la de documents, i aquests ja s'hagin aportat al procés sense ser impugnats, o quan s'hagin presentat informes pericials i el tribunal no hagi considerat pertinent o útil la presència dels perïts en el judici, s'ha de procedir a dictar sentència, sense celebració prèvia de la vista.»

Trenta-cinc. S'afegeix un nou apartat 5 a l'article 439, de manera que l'actual apartat 5 passa a ser el 8, amb la redacció següent:

«5. No s'admeten les demandes que tinguin com a objecte les accions de reclamació de devolució de les quantitats indegudament satisfetes pel consumidor en aplicació de determinades clàusules terra o de qualssevol altres clàusules que es considerin abusives contingudes en contractes de préstec o crèdit garantits amb hipoteca immobiliària, quan la demanda no s'acompanyi d'un document que justifiqui que el consumidor ha practicat una reclamació prèvia extrajudicial a la persona física o jurídica que faci l'activitat de concessió de préstecs o crèdits de manera professional, a fi que reconegui expressament el caràcter abusiu d'aquestes clàusules, amb la consegüent devolució de les quantitats indegudament satisfetes pel consumidor.»

«8. Tampoc no s'admeten les demandes de judici verbal quan no es compleixin els requisits d'admissibilitat, que, per a casos especials, puguin establir les lleis.»

Trenta-sis. S'introdueix un nou article 439 bis amb el contingut següent:

«Article 439 bis. *Reclamació prèvia relativa a l'activitat de concessió de préstecs o crèdits de manera oficial.*

Amb les finalitats que preveu l'apartat 5 de l'article 439, el consumidor ha de remetre la reclamació prèvia a la persona física o jurídica que faci l'activitat de concessió de préstecs o crèdits de manera professional, que ha d'admetre o denegar la reclamació. Rebuda la reclamació, la persona o entitat destinatària ha d'efectuar un càlcul de la quantitat a tornar de manera desglossada, incloent-hi necessàriament les quantitats que corresponguin en concepte d'interessos. Si escau, ha d'admetre o rebutjar la nul·litat de les clàusules que el consumidor assenyali com a abusives.

En el cas que consideri que la devolució no és procedent o, si escau, rebutgi l'abusivitat de les clàusules, ha de comunicar raonadament els motius en què fonamenta la seva decisió, sense que en el procés judicial que se segueixi pugui al·legar-ne d'altres de diferents. El consumidor ha de manifestar, si escau, si està d'acord amb el càlcul i la postura del concedent del préstec o crèdit respecte a l'abusivitat de les clàusules interessades. Si ho està, la persona o entitat que hagi

concedit el préstec o crèdit ha d'acordar amb el consumidor la devolució de l'efectiu i, si escau, reconèixer la nul·litat de les clàusules.

El termini màxim perquè el consumidor i la persona o entitat a la qual es va reclamar arribin a un acord és d'un mes a comptar de la presentació de la reclamació. En tot cas, s'entén que el procediment extrajudicial ha conclòs sense acord:

a) Si la persona o entitat a qui s'ha adreçat la reclamació rebutja expressament la sol·licitud del consumidor.

b) Si venç el termini d'un mes des de la recepció de la comunicació, sense cap comunicació per part seva.

c) Si el consumidor no està d'acord amb el càlcul de la quantitat a tornar efectuada per la persona o entitat concedent del préstec o crèdit, si rebutja la quantitat oferta, o si no mostra la seva conformitat amb la posició d'aquesta persona o entitat sobre la nul·litat de les clàusules interessades.

Si transcorregut el termini d'un mes a partir del moment en què consti fefaentment l'acceptació de l'oferta per part del consumidor no s'ha posat a la seva disposició de manera efectiva la quantitat oferta, aquest merita els interessos legals del diner incrementats en vuit punts des que consti fefaentment que l'oferta ha estat acceptada pel perjudicat.

Si transcorre aquest termini d'un mes sense que es faci efectiva la quantitat oferta, queda expedita la via judicial per al consumidor, sense perjudici que continuï la meritació dels interessos esmentats.

Les parts no poden exercir entre si cap acció judicial o extrajudicial en relació amb l'objecte de la reclamació prèvia durant el temps en què aquesta se substanciï. La posició mantinguda per les parts durant aquesta negociació prèvia pot ser valorada en el si del procés ulterior, en cas que n'hi hagi, als efectes que preveuen l'article 394 i, si escau, els articles 245 i 247. Aquest procediment de reclamació extrajudicial té caràcter gratuït.

La formalització de l'escriptura pública i la inscripció registral que, si escau, es pugui derivar de l'acord entre el concedent del préstec o crèdit i el consumidor merita exclusivament els drets aranzelaris notariais i registrals corresponents, de manera respectiva, a un document sense quantia i a una inscripció mínima, sigui quina sigui la base».

Trenta-set. Es modifica l'article 440, que queda redactat de la manera següent:

«Article 440. *Citació per a la vista.*

Contestada la demanda i, si escau, la reconvençió o el crèdit compensable, o transcorreguts els terminis corresponents, el lletrat o lletrada de l'Administració de justícia, quan s'hagi de celebrar la vista d'acord amb el que expressa l'article 438, ha de citar les parts amb aquesta finalitat dins dels cinc dies següents. La vista ha de tenir lloc dins del termini màxim d'un mes.

En la citació s'han de fixar el dia i l'hora en què hagi de tenir lloc la vista, i s'ha d'informar les parts de la possibilitat de recórrer a una negociació per intentar solucionar el conflicte, inclòs el recurs a una mediació, cas en el qual aquestes han d'indicar en la vista o abans d'aquesta la seva decisió sobre la qüestió i les raons de la decisió.

En la citació s'ha de fer constar que la vista no se suspèn per inassistència del demandat i s'ha d'advertir els litigants que, si no hi assisteixen i s'ha admès el seu interrogatori, es poden considerar admesos els fets de l'interrogatori de conformitat amb el que disposa l'article 304. Així mateix, s'ha de prevenir la part demandant i la demandada del que disposa l'article 442, per al cas que no compareguin a la vista.»

Trenta-vuit. Es modifica l'article 443, que queda redactat de la manera següent:

«Article 443. *Desenvolupament de la vista.*

1. Comparegudes les parts, presencialment o per videoconferència en els casos en què així s'hagi acordat, el tribunal ha de declarar obert l'acte i ha de comprovar si subsisteix el litigi entre aquestes. Si manifesten haver arribat a un acord o es mostren disposades a concloure'l immediatament, poden desistir del procés o sol·licitar al tribunal que homologui el que han acordat. L'acord homologat judicialment té els efectes que la llei atribueix a la transacció judicial i es pot portar a efecte pels tràmits previstos per a l'execució de sentències i convenis aprovats judicialment. Aquest acord es pot impugnar per les causes i en la forma que es preveuen per a la transacció judicial. Les parts, de comú acord, també poden sol·licitar la suspensió del procés de conformitat amb el que preveu l'apartat 4 de l'article 19, per sotmetre's a mediació o un altre mitjà adequat de solució de controvèrsies. En aquest cas, el tribunal ha d'examinar prèviament la concurrència dels requisits de capacitat jurídica i poder de disposició de les parts o de les seus representants degudament acreditats que assisteixin a l'acte. Quan s'hagi suspès el procés per acudir a mediació o un altre mitjà adequat de solució de controvèrsies, si l'activitat de negociació acaba sense acord, qualsevol de les parts pot sol·licitar que s'aixequi la suspensió i s'assenyali data per a la continuació de la vista. Per contra, si s'ha assolit acord entre les parts, aquestes ho han de comunicar al tribunal perquè decreti l'arxivament del procediment, sense perjudici de sol·licitar prèviament la seva homologació judicial.

2. En consideració de l'objecte del procés, el tribunal, abans de la pràctica de la prova, pot plantejar a les parts la possibilitat de derivació del litigi a un mitjà adequat de solució de controvèrsies, sempre que consideri i fonamenti que és possible un acord entre les parts de conformitat amb el que disposa l'apartat 5 de l'article 19. Si totes les parts manifesten la seva conformitat amb la derivació, s'ha de disposar, amb la suspensió prèvia del procediment, mitjançant providència, que es pot dictar oralment.

L'activitat de negociació s'ha de desenvolupar en el termini màxim que fixi el tribunal tenint en compte la complexitat del procediment i altres circumstàncies concurrents. No obstant això, si quinze dies abans que es compleixi el termini fixat judicialment totes les parts manifesten la conveniència de prorrogar aquest termini una sola vegada i per un temps determinat que han d'especificar de comú acord, el tribunal pot accedir-hi si observa avenços en la negociació que permeten preveure una solució extrajudicial de la controvèrsia en el nou termini sol·licitat. Les parts han de comunicar al tribunal si han assolit o no un acord dins el termini fixat. Si han arribat a un acord total, el tribunal ha de decretar l'arxivament del procediment, sense perjudici que les parts hagin de sol·licitar prèviament la seva homologació judicial. En cas de desacord o en cas d'acord parcial, i sense perjudici de la seva homologació judicial, s'ha de disposar l'aixecament de la suspensió i la continuació de la vista per a la pràctica de les proves el dia que s'assenyali a l'efecte. L'assignació de data per a la continuació de la vista s'ha de fer amb caràcter preferent.

3. Si les parts no han arribat a un acord o no es mostren disposades a concloure'l immediatament, el tribunal ha de donar la paraula a les parts per fer aclariments i fixar els fets sobre els quals hi hagi contradicció.

4. Si no hi ha conformitat sobre tots aquests, seguidament s'han de practicar les proves que van ser admeses en el seu moment. La proposició de prova de les parts es pot completar de conformitat amb el que disposa l'apartat 1 de l'article 429.»

Trenta-nou. Es modifica l'article 444, que queda redactat de la manera següent:

«Article 444. *Causas taxades d'oposició.*

1. Quan en el judici verbal es pretengui la recuperació d'una finca, rústica o urbana, donada en arrendament, per impagament de la renda o una quantitat assimilada, només es permet al demandat al·legar i provar el pagament o les circumstàncies relatives a la procedència de l'enervament.

1 bis. Quan es tracti d'un cas de recuperació de la possessió d'un habitatge a què es refereix el paràgraf segon del numeral 4t de l'apartat 1 de l'article 250, l'oposició del demandat es pot fonamentar exclusivament en l'existència d'un títol suficient davant de l'actor per posseir l'habitatge o en la manca de títol per part de l'actor.

2. En els casos del numeral 7è de l'apartat 1 de l'article 250, l'oposició del demandat únicament es pot fonamentar en alguna de les causes següents:

1a. Falsedat de la certificació del Registre o omissió en aquesta de drets o condicions inscrites, que desvirtuin l'acció exercida.

2a. Que el demandat posseeixi la finca o gaudeixi del dret discutit per contracte o qualsevol altra relació jurídica directa amb l'últim titular o amb titulars anteriors o en virtut de prescripció, sempre que aquesta hagi de perjudicar el titular inscrit.

3a. Que la finca o el dret estiguin inscrits a favor del demandat i així ho justifiqui presentant una certificació del Registre de la Propietat acreditativa de la vigència de la inscripció.

4a. Que la finca inscrita no sigui la que efectivament posseeixi el demandat.

3. En els casos dels numerals 10è i 11è de l'apartat 1 de l'article 250, l'oposició del demandat només es pot fonamentar en alguna de les causes següents:

1a. Manca de jurisdicció o de competència del tribunal.

2a. Pagament acreditat documentalment.

3a. Inexistència o manca de validesa del seu consentiment, inclosa la falsedat de la signatura.

4a. Falsedat del document en què aparegui formalitzat el contracte.»

Quaranta. Es modifica l'article 445, que queda redactat de la manera següent:

«Article 445. *Prova, diligències finals i presumpcions en els judicis verbals.*

En matèria de prova, de diligències finals i de presumpcions, és aplicable als judicis verbals el que estableixen els capítols V i VI del títol I d'aquest llibre, així com els articles 435 i 436 d'aquest text legal».

Quaranta-u. Es modifica l'apartat 1 i s'introdueix un nou segon paràgraf en l'apartat 2 de l'article 447, en els termes següents:

«1. Practicades les proves, incloses les diligències finals a les quals és aplicable el que disposa l'article 435, el tribunal pot concedir a les parts un torn de paraula per formular oralment conclusions. A continuació, s'ha de donar per acabada la vista i el tribunal, excepte en els casos en què pronunciï sentència oralment segons el que estableix l'article 210.3, ha de dictar sentència dins els deu dies següents. Se n'exceptuen els judicis verbals en què es demani el desnonament de finca urbana, en què la sentència es dicta en els cinc dies següents, i es convoca les parts a l'acte de la vista a la seu del tribunal per rebre la notificació si no estan representades per un procurador o no s'ha de fer per mitjans

telemàtics, que ha de tenir lloc el dia més proper possible dins els cinc següents al de la sentència.

Sense perjudici d'això, en les sentències de condemna per aplanament a què es refereixen l'apartat 3 de l'article 437 i l'apartat 5 de l'article 438, en previsió que l'arrendatari no verifiqui el desallotjament voluntari en el termini assenyalat, s'ha de fixar amb caràcter subsidiari el dia i l'hora en què ha de tenir lloc, si escau, el llançament directe del demandat, que s'ha de dur a terme sense necessitat d'ulteriors tràmits en un termini no superior a 15 dies des de la finalització d'aquest període voluntari. De la mateixa manera, en les sentències de condemna per incompareixença del demandat, s'ha de procedir al llançament en la data fixada sense més tràmit.»

«En relació amb les demandes en què s'acumulin, a la pretensió de desnonament o recuperació de finca donada en arrendament, per impagament de renda o lloguer o per expiració legal o contractual del termini, les accions de reclamació de rendes o quantitats anàlogues vençudes i no pagades, així com les accions exercides contra el fiador o avalador solidari, els pronunciaments de la sentència en relació amb aquestes accions acumulades a la de desnonament produeixen efectes de cosa jutjada.»

Quaranta-dos. Es modifiquen els numerals 2n, 4t, 5è i 7è de l'apartat 2 de l'article 517, que queden redactats de la manera següent:

«2n. Els laudes o resolucions arbitrals i els acords de mediació, aquests últims degudament elevats a escriptura pública d'acord amb la Llei de mediació en afers civils i mercantils, així com els acords assolits per les parts en qualsevol altre dels mitjans adequats de solució de controvèrsies que igualment s'hagin elevat a escriptura pública.»

«4t. La còpia de l'escriptura pública matriu que l'interessat sol·liciti que s'expedeixi amb aquest caràcter.

5è. El testimoni expedit pel notari de l'original de la pòlissa degudament conservada en el seu llibre registre o la còpia autoritzada d'aquesta, acompanyada de la certificació a què es refereix l'article 572.2 d'aquesta Llei.»

«7è. Els certificats no caducats expedits per les entitats encarregades dels registres comptables respecte dels valors representats mitjançant anotacions en compte als quals es refereix la Llei del mercat de valors, sempre que s'acompanyi de còpia de l'escriptura pública de representació dels valors o, si escau, de l'emissió, quan l'escriptura sigui necessària, de conformitat amb la legislació vigent.

Instada i despatxada l'execució, els certificats a què es refereix el paràgraf anterior no caduquen.»

Quaranta-tres. Es modifica el numeral 1a de l'apartat 1 de l'article 525, que queda redactat de la manera següent:

«1a. Les sentències dictades en els processos sobre paternitat, maternitat, filiació, nul·litat de matrimoni, separació i divorci, capacitat i estat civil, així com sobre les mesures relatives a la restitució o retorn de menors en els supòsits de sostracció internacional i drets honorífics, llevat dels pronunciaments que regulin les obligacions i relacions patrimonials relacionades amb el que sigui objecte principal del procés.»

Quaranta-quatre. Es modifica l'article 539, que queda redactat de la manera següent:

«Article 539. *Representació i defensa. Costes i despeses de l'execució.*

1. L'executant i l'executat han d'estar dirigits per un lletrat i representats per un procurador, llevat que es tracti de l'execució de resolucions dictades en processos en què no sigui preceptiva la intervenció dels professionals esmentats.

En els supòsits establerts per la llei, amb la sol·licitud prèvia de la part executant, i a costa seva, el jutge, jutgessa o tribunal pot acordar que determinades actuacions materials pròpies del procés d'execució siguin efectuades pel professional de la procura que el representi.

En l'exercici de les funcions que estableix aquest apartat, i sense perjudici de la possibilitat de substitució que preveu la Llei orgànica del poder judicial, el o la professional de la procura de la part ha d'actuar de forma personal i indelegable i la seva actuació és impugnabla davant del lletrat o lletrada de l'Administració de justícia de conformitat amb la tramitació que preveuen els articles 452 i 453. Contra el decret resolutiu d'aquesta impugnació es pot interposar recurs de revisió.

Per a l'execució derivada de processos monitoris en què no hi hagi hagut oposició, s'ha de requerir la intervenció d'advocat i procurador sempre que la quantitat per la qual es despatxi execució sigui superior a 2.000 euros.

Per a l'execució derivada d'un acord de mediació o un laude arbitral s'ha de requerir la intervenció d'advocat i procurador sempre que la quantitat per la qual es despatxi execució sigui superior a 2.000 euros.

2. En les actuacions del procés d'execució per a les quals aquesta Llei prevegi expressament pronunciaments sobre costes, les parts han de satisfer les despeses i costes que els corresponguin de conformitat amb el que preveu l'article 241 d'aquesta Llei, sense perjudici dels reemborsaments que siguin procedents després de la decisió del tribunal o, si escau, del lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia sobre les costes.

Les costes del procés d'execució no compreses en el paràgraf anterior són a càrrec de l'executat sense necessitat d'imposició expressa, però, fins a la seva liquidació, l'executant ha de satisfer les despeses i costes que es vagin produint, llevat de les que corresponguin a actuacions que es facin a instància de l'executat o d'altres subjectes, que les ha de pagar qui hagi sol·licitat l'actuació de què es tracti».

Quaranta-cinc. Es modifica l'apartat 1 de l'article 550, que queda redactat de la manera següent:

«1. A la demanda executiva s'han d'adjuntar:

1r. El títol executiu, llevat que l'execució es fonamenti en una sentència, un decret, un acord o una transacció que consti en les actuacions. Quan el títol sigui un laude, s'hi han d'adjuntar, a més, el conveni arbitral i els documents acreditatius de la notificació d'aquell a les parts. Quan el títol sigui un acord de mediació o d'un mitjà adequat de solució de controvèrsies en via extrajudicial elevat a escriptura pública, s'hi ha d'adjuntar a més, una còpia de les actes de la sessió constitutiva i final del procediment.

2n. La certificació del registre electrònic d'apoderaments judicials o referència al número assignat per aquest registre, sempre que no consti ja en les actuacions, quan es demani l'execució de sentències, transaccions o acords aprovats judicialment.

3r. Els documents que acreditin els preus o cotitzacions aplicats per al còmput en diners de deutes no dineraris, quan no es tracti de dades oficials o de coneixement públic.

4t. Els altres documents que la llei exigeixi per al despatx de l'execució.»

Quaranta-sis. S'introdueix un nou ordinal 6è en l'apartat 2 de l'article 551, amb la redacció següent:

«6è. Si escau, les actuacions materials pròpies del procés d'execució que es deleguin en el professional de la procura de la part executant, a petició d'aquesta i a costa seva, en els termes establerts legalment.»

Quaranta-set. Es modifica l'apartat 1 de l'article 565, que queda redactat de la manera següent:

«1. Només se suspèn l'execució en els casos en què la Llei ho ordeni de manera expressa, o ho acordin totes les parts personades en l'execució.

En qualsevol moment del procés d'execució, les parts es poden sotmetre a mediació o a qualsevol altre dels mitjans adequats de solució de controvèrsies, cas en el qual se suspèn el curs de l'execució.

En cas que la mediació o el mitjà adequat de solució de controvèrsies de què es tracti finalitzi sense acord de les parts, la suspensió s'ha d'aixecar a petició de qualsevol d'aquestes. Si les parts arriben a un acord extrajudicial per aquests mitjans, i aquest es compleix o determina la innecessària continuació del procés d'execució, la part executant n'ha d'informar l'òrgan judicial, que ha de procedir a arxivar-lo. Les parts poden demanar, en tot cas, l'homologació judicial de l'acord assolit, que igualment determina l'arxivament del procediment».

Quaranta-vuit. Es modifica l'article 608, que queda redactat de la manera següent:

«Article 608. *Execució per condemna a prestació alimentària.*

El que disposa l'article anterior no és aplicable quan es procedeixi per execució d'una sentència que condemni al pagament d'aliments, en tots els casos en què l'obligació de satisfer-los neixi directament de la Llei, incloent-hi els pronunciaments de les sentències dictades en processos de nul·litat, separació o divorci sobre aliments deguts al cònjuge o als fills o dels decrets o les escriptures públiques que formalitzin el conveni regulador que els estableixin. Tampoc no és aplicable el que disposa l'article anterior quan es procedeixi per execució d'una sentència, un decret o una escriptura pública que estableixi el pagament de pensió compensatòria sempre que la part executant ho sol·liciti i acrediti una necessitat econòmica que ho justifiqui, amb ponderació prèvia de la situació econòmica de l'executant i executat. En aquests casos, així com en els de les mesures cautelars corresponents, el tribunal ha de fixar la quantitat que es pot embargar».

Quaranta-nou. S'introdueix un nou paràgraf segon en l'apartat 1 de l'article 622, amb la redacció següent:

«El lletrat o lletrada de l'Administració de justícia pot acordar que aquesta ordre sigui diligenciada per la persona professional de la procura de la part executant a petició d'aquesta i a costa seva».

Cinquanta. S'afegeix un nou apartat 4 a l'article 623, amb la redacció següent:

«4. Totes les comunicacions previstes en aquest article les pot fer la persona professional de la procura que representi la part executant, amb la sol·licitud prèvia d'aquesta i a costa seva, una vegada autoritzada pel lletrat o lletrada de l'Administració de justícia.»

Cinquanta-u. Es modifica l'apartat 1 de l'article 629, que queda redactat de la manera següent:

«1. Quan l'embargament recaigui sobre béns immobles o altres béns o drets susceptibles d'inscripció registral, el lletrat de l'Administració de justícia encarregat de l'execució, a instància de l'executant, ha de lliurar un manament perquè es faci l'anotació preventiva d'embargament en el Registre de la Propietat o l'anotació d'eficàcia equivalent en el registre que correspongui. El mateix dia de la seva expedició, el lletrat de l'Administració de justícia ha de remetre al Registre de la Propietat o al registre que correspongui el manament en qualsevol de les formes que preveu l'article 162. El registrador ha d'estendre el corresponent assentament de presentació, i queda en suspens la pràctica de l'anotació fins que es presenti el document original en la forma que preveu la legislació hipotecària.

El lletrat o lletrada de l'Administració de justícia pot autoritzar la persona professional de la procura que representi la part executant, i a costa seva, perquè diligenciï el manament que li expedeixi, a fi que es dugui a terme l'anotació d'embargament. En aquest cas, la persona titular del Registre de la Propietat ha de comunicar la pràctica de l'anotació o els defectes que impedeixin la realització d'aquest assentament directament a la persona professional de la procura de la part executant, la qual ho ha de posar en coneixement de l'òrgan judicial en el termini de dos dies hàbils.»

Cinquanta-dos. Es modifica l'article 636, que queda redactat de la manera següent:

«Article 636. *Realització de béns o drets no compresos en els articles anteriors.*

1. Els béns o drets no compresos en els articles anteriors s'han de realitzar en la forma convinguda entre les parts i interessats i aprovada pel lletrat o lletrada de l'Administració de justícia encarregat de l'execució, d'acord amb el que preveu aquesta Llei.

2. A falta de conveni de realització, l'alienació dels béns embargats s'ha de dur a terme mitjançant subhasta judicial.

3. Sense perjudici del que disposen els apartats anteriors, una vegada embargats els béns pel lletrat o lletrada de l'Administració de justícia, s'han de practicar les actuacions necessàries per a la seva subhasta judicial, que s'ha de fer en el termini assenyalat si abans no se sol·licita i s'ordena, d'acord amb el que preveu aquesta Llei, que la realització forçosa es dugui a terme d'una altra manera.»

Cinquanta-tres. Es modifica l'article 640, que queda redactat de la manera següent:

«Article 640. *Conveni de realització aprovat pel lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia.*

1. L'executant, l'executat i qui acrediti un interès directe en l'execució poden convenir el mode de realització més eficaç dels béns hipotecats, pignoratius o embargats, contra els quals es dirigeix l'execució, inclosa la realització per persona o entitat especialitzada.

2. Si s'arriba a un acord entre executant i executat, que no pugui causar perjudici per a un tercer dels drets del qual protegeixi aquesta Llei, ho ha d'aprovar el lletrat de l'Administració de justícia mitjançant un decret i suspendre l'execució respecte al bé o béns objecte de l'acord. També ha d'aprovar l'acord, amb el mateix efecte suspensiu, si inclou la conformitat expressa dels subjectes, diferents d'executant i executat, a qui afecti. En cas que la realització sigui mitjançant subhasta extrajudicial, per persona o entitat especialitzada, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha d'aprovar la transmissió després de verificar el compliment de la normativa d'ordenació del comerç minorista, reguladora de la

venta en subhasta pública. Quan el conveni es refereixi a béns susceptibles d'inscripció registral és necessària, per a la seva aprovació, la conformitat expressa dels creditors i tercers posseïdors que hagin inscrit o anotat els seus drets en el registre corresponent amb posterioritat al gravamen que s'executa.

3. Quan s'acrediti el compliment de l'acord, el lletrat de l'Administració de justícia ha de sobreseure l'execució respecte al bé o béns a què es refereixi. Si l'acord no es compleix dins del termini pactat o, per qualsevol causa, no s'aconsegueix la satisfacció de l'executant en els termes convinguts, aquest pot demanar que s'alci la suspensió de l'execució i es procedeixi a la subhasta, en la forma que preveu aquesta Llei.

4. Les disposicions d'aquesta Llei sobre subsistència i cancel·lació de càrregues també són aplicables quan es transmeti la titularitat d'immobles hipotecats o embargats.

Les alienacions que es produeixin han de ser aprovades pel lletrat de l'Administració de justícia encarregat de l'execució, mitjançant decret, amb la comprovació prèvia que la transmissió del bé es va produir amb coneixement, per part de l'adquirent, de la situació registral que resulti de la certificació de càrregues, i amb el consentiment exprés dels creditors i tercers posseïdors que hagin inscrit o anotat els seus drets en el registre corresponent amb posterioritat al gravamen que s'executa.

Aprovada la transmissió, cal atènyer-se al disposat per a la subhasta d'immobles pel que fa a la distribució de les sumes recaptades, inscripció del dret de l'adquirent i manament de cancel·lació de càrregues.

És manament suficient per al Registre de la Propietat el testimoni del decret pel qual s'aprova la transmissió del bé».

Cinquanta-quatre. Se suprimeix la secció 4a del capítol IV del títol IV del llibre III, i els articles 641 i 642 queden sense contingut.

Cinquanta-cinc. Es modifica l'article 644, que queda redactat de la manera següent:

«Article 644. *Convocatòria de la subhasta.*

Una vegada fixat el preu just dels béns mobles embargats, el lletrat o lletrada de l'Administració de justícia, mitjançant decret, ha d'acordar la convocatòria de la subhasta. En aquest decret s'ha d'informar l'executat que el termini per pagar la resta del preu ofert i el trasllat previst pels articles 650 i 670 perquè l'executat pugui presentar una altra persona que millori el preu resultant de la subhasta, comença a comptar de la data del seu tancament, sense necessitat de notificació personal. També se l'ha d'informar que, en el termini de deu dies des de la notificació del decret, pot comunicar al tribunal el seu desig de facilitar el millor desenvolupament de la subhasta, i pot consentir la inspecció del bé pels interessats. A aquest efecte ha de facilitar, dins aquest termini, les seves dades de contacte, així com fotografies i tota la informació de què disposi respecte a l'estat actual del bé i la seva situació possessòria. Si ho fa, i es tracta de la subhasta d'un immoble, es pot beneficiar d'una reducció del deute, que pot arribar fins a un 2 per cent de l'import pel qual s'adjudiqui, d'acord amb el que preveu l'article 669.3.

També s'hi ha de fer constar que el portal de subhastes del "Butlletí Oficial de l'Estat" permet als usuaris registrats subscriure's a alertes per correu electrònic per conèixer el moment d'inici de la subhasta.

La notificació d'aquest decret a l'executat no presentat s'ha de practicar en la forma que preveu l'article 155.

La subhasta s'ha de dur a terme, en tot cas, de manera electrònica en el Portal de Subhastes, sota la responsabilitat del lletrat o lletrada de l'Administració de justícia.»

Cinquanta-sis. Es modifica l'apartat 1 de l'article 645, que queda redactat de la manera següent:

«1. Una vegada ferma la resolució que preveu l'article anterior, la convocatòria de la subhasta s'ha d'anunciar al "Butlletí Oficial de l'Estat". El lletrat o lletrada de l'Administració de justícia davant el o la qual se segueixi el procediment d'execució ha d'ordenar la publicació de l'anunci de la convocatòria de la subhasta i aquest s'ha de remetre, amb el contingut a què es refereix l'article següent i de forma telemàtica, al "Butlletí Oficial de l'Estat".

El lletrat de l'Administració de justícia ha d'autoritzar el procurador de l'executant, a petició d'aquesta part, a portar a efecte l'anunci de la subhasta en la forma indicada en el paràgraf anterior.

A més, a instància de l'executant o de l'executat i si el lletrat o lletrada de l'Administració de justícia responsable de l'execució ho considera convenient, s'ha de donar a la subhasta la publicitat que sigui raonable, utilitzant els mitjans públics i privats que siguin més adequats a la naturalesa i el valor dels béns que es pretén realitzar».

Cinquanta-set. Es modifica l'apartat 2 de l'article 646, que queda redactat de la manera següent:

«2. En el Portal de Subhastes s'ha d'incorporar, de manera separada per a cadascuna d'aquestes, l'edicte, que ha d'incloure les condicions generals i particulars de la subhasta i dels béns a subhastar, així com tots els documents que continguin dades i circumstàncies que siguin rellevants per a aquesta, i necessàriament l'informe d'avaluació o valoració del bé o béns objecte de la subhasta que serveix de tipus per a aquesta. Aquestes dades s'han de remetre al Portal de Subhastes de manera que puguin ser tractades electrònicament per aquest per facilitar i ordenar la informació.

A l'edicte i al Portal de Subhastes s'ha de fer constar que s'entén que tot licitador accepta que és suficient la titulació existent o n'assumeix la inexistència, així com les conseqüències que les seves licitacions no superin els percentatges del tipus de la subhasta que estableixen els articles 650 i 670. També s'ha d'informar que el termini per pagar la resta del preu ofert i el trasllat previst per aquests articles perquè l'executat pugui presentar una altra persona que millori el preu resultant de la subhasta, comença a comptar de la data del seu tancament, sense necessitat de notificació personal.»

Cinquanta-vuit. Es modifica l'article 647, que queda redactat de la manera següent:

«Article 647. *Requisits per licitar. Executant licitador.*

1. Per prendre part en la subhasta, els licitadors han de complir els requisits següents:

1r. Identificar-se de forma suficient, i indicar si actuen en nom propi o de tercers, totalment o parcialment. Si actuen en representació de diversos, han d'informar sobre el percentatge d'adjudicació que correspongui a cadascun.

Una vegada concloua la subhasta, qui resulti ser el millor postor ha d'acreditar la seva representació davant l'oficina judicial que hagi intervingut com a autoritat gestora de la subhasta, llevat que ja hi constés prèviament. Si no ho fa en el termini de tres dies i no s'hi ratifica el mateix representat, el lletrat o lletrada de l'Administració de justícia ha d'acordar la pèrdua del seu dipòsit, que s'ha d'aplicar a les finalitats de l'execució, i sol·licitar al Portal de Subhastes que comuniqui la identitat del següent postor amb reserva de postura. També ha d'ordenar la devolució dels dipòsits dels altres postors, quedant sense efecte les seves reserves de postura.

La falta d'acreditació de la representació no interromp els terminis establerts per al pagament de la resta del preu o de trasllat el deutor per a millora de postura.

2n. Declarar que coneixen les condicions generals i particulars de la subhasta.

3r. Estar en possessió de l'acreditació corresponent, per a la qual cosa és necessari haver consignat el 10 per cent del valor dels béns o un mínim de mil euros si l'import que resulta de l'aplicació d'aquest percentatge és inferior. El lletrat o lletrada de l'Administració de justícia està facultat per elevar o reduir el percentatge del dipòsit, considerant les circumstàncies de la subhasta. La consignació s'ha d'efectuar per mitjans electrònics a través del Portal de Subhastes, que ha d'utilitzar els serveis telemàtics que l'Agència Estatal de l'Administració Tributària posi a la seva disposició, que al seu torn ha de rebre els ingressos a través de les seves entitats col·laboradores.

2. L'executant pot prendre part en la subhasta, encara que no hi hagi altres licitadors, sense necessitat de consignar cap quantitat. Ho ha de fer necessàriament, en les condicions que preveuen els articles 650 i 670, quan pretengui adjudicar-se els béns. Finalitzada la subhasta, no pot millorar el preu final ofert pel millor postor. Si no hi ha hagut licitacions, tampoc no pot sol·licitar l'adjudicació dels béns.

3. L'executant i els creditors posteriors participen en la subhasta amb dret a cedir la rematada a un tercer, sense necessitat de manifestació expressa. Si no s'ha fet amb anterioritat, la cessió s'ha de verificar en el termini de cinc dies que ha de conferir el lletrat o lletrada de l'Administració de justícia quan les actuacions quedin pendents de dictar el decret d'adjudicació i després que s'hagi pagat, si escau, el preu de rematada. A aquest efecte, s'ha de presentar un escrit signat per cedent i cessionari al qual s'han d'adjuntar els documents que permetin acreditar la identitat, les facultats i la representació dels signants, si no consten ja en l'expedient.

Si la cessió ha estat mitjançant preu, s'ha d'acreditar documentalment el pagament de la quantitat total per la qual el cessionari hagi obtingut la cessió.

El preu de la cessió de rematada pot ser inferior al de la rematada o adjudicació sense perjudici que la minoració de deute per a l'executat s'hagi de correspondre amb l'import total de la rematada o adjudicació.

Si hi ha sobrepreu, també s'aplica a les finalitats de l'execució, i així s'ha de fer constar en el decret d'adjudicació com un concepte diferent del preu d'adjudicació. Si, a conseqüència d'aquest sobrepreu, hi ha sobrant respecte al crèdit total reclamat, s'ha de requerir l'executant perquè procedeixi a ingressar-lo en el compte del jutjat en el termini de deu dies.

Si no efectua el pagament en el termini de deu dies, s'ha de declarar la fallida de la subhasta i s'ha de descomptar del crèdit de l'executant l'import equivalent al dipòsit exigit als altres postors per participar en la subhasta, i les despeses de celebració de la nova subhasta són a càrrec seu.»

Cinquanta-nou. Es modifiquen les regles 2a, 3a, 4a i 6a de l'article 648, que queden redactades de la manera següent:

«2a. La subhasta s'obre transcorregudes, almenys, vint-i-quatre hores des de la publicació de l'anunci en el "Butlletí Oficial de l'Estat", quan s'hagi remès al Portal de Subhastes la informació necessària per al començament d'aquesta. El pagament de la taxa exigida pel "Butlletí Oficial de l'Estat" per a la publicació de l'anunci l'ha d'efectuar el sol·licitant de la subhasta i n'ha de donar compte a l'òrgan judicial abans del seu inici. Igualment, si el sol·licitant no l'efectua en el termini de deu dies des de la tramesa, el pagament el pot fer qualsevol de les altres parts de l'execució, i n'ha de donar compte a l'òrgan judicial abans del seu inici.

3a. Una vegada oberta la subhasta només es poden efectuar licitacions electròniques amb subjecció a les normes d'aquesta Llei pel que fa a tipus de subhasta, consignacions i altres regles que li siguin aplicables.

4a. Per poder participar en la subhasta electrònica, els interessats han d'estar donats d'alta com a usuaris del sistema, i accedir-hi mitjançant mecanismes segurs d'identificació i signatura electrònics d'acord amb el que preveu l'article 6 del Reial decret llei 6/2023, de 19 de desembre, pel qual s'aproven mesures urgents per a l'execució del Pla de recuperació, transformació i resiliència en matèria de servei públic de justícia, funció pública, règim local i mecenatge, de manera que en tot cas hi hagi una identificació plena dels licitadors. L'alta s'ha de fer a través del Portal de Subhastes mitjançant mecanismes segurs d'identificació i signatura electrònics i ha d'incloure necessàriament totes les dades identificatives de l'interessat. Als executants se'ls ha d'identificar d'una manera que els permeti comparèixer com a postors en les subhastes provinents del procediment d'execució iniciat per ells sense necessitat de fer consignació».

«6a. Les licitacions s'han d'enviar telemàticament a través de sistemes segurs de comunicacions al Portal de Subhastes, que ha de tornar un avís tècnic, amb inclusió d'un segell de temps, del moment exacte de la recepció de la postura i de la seva quantia. El postor també ha d'indicar si consent o no la reserva a què es refereix el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 652 i si licita en nom propi o en nom d'un tercer. Un mateix postor pot efectuar noves postures per un import superior o inferior a la que ja hagi fet, cas en què només es té en compte l'última efectuada abans del tancament de la subhasta. En cas que hi hagi postures pel mateix import, es prefereix l'anterior en el temps. Durant el període de celebració de la subhasta, el portal no ha d'informar de l'existència o inexistència de licitacions ni de la seva quantia, ja que tenen caràcter secret. En finalitzar la subhasta, el portal només ha de publicar l'import del millor preu ofert, o que la subhasta ha conclòs sense postors».

Seixanta. Es modifica l'article 649, que queda redactat de la manera següent:

«Article 649. *Desenvolupament i acabament de la subhasta. Aprovació de la rematada*».

«1. La subhasta admet postures, que tenen caràcter secret, durant el termini improrrogable de vint dies naturals des de la seva obertura. La subhasta no pot finalitzar en dissabte, diumenge ni en dies de festa nacional. Tampoc no pot finalitzar durant els dies que hi ha entre el 24 de desembre i el 6 de gener, tots dos inclosos, ni el mes d'agost. En cas que el lletrat de l'Administració de justícia tingui coneixement de la declaració de concurs del deutor, ha de suspendre mitjançant decret l'execució i ha de deixar sense efecte la subhasta, encara que aquesta ja s'hagi iniciat. Aquesta circumstància s'ha de comunicar immediatament al Portal de Subhastes.

2. La suspensió de la subhasta per un període superior a quinze dies naturals comporta la cancel·lació, amb la devolució dels dipòsits als postors, i la situació es retrotrau al moment immediatament anterior a la publicació de l'anunci. Si la suspensió no supera els quinze dies naturals, queda paralitzada la celebració de la subhasta, que es reprèn pel temps que resti per a la seva conclusió.

3. En la data del tancament de la subhasta i a continuació d'aquest, el Portal de Subhastes ha de remetre al lletrat o lletrada de l'Administració de justícia informació certificada de la postura telemàtica que hagi estat vencedora, amb el nom, els cognoms i l'adreça electrònica del licitador.

En cas que el millor licitador no completi el preu ofert, a sol·licitud del lletrat o lletrada de l'Administració de justícia, el Portal de Subhastes li ha de remetre

informació certificada sobre l'import de la següent licitació per ordre decreixent i la identitat del postor que l'ha efectuada, sempre que aquest hagi optat per la reserva de postura que compleixi les condicions de l'apartat 1 de l'article 652.

A més, el Portal de Subhastes ha de comunicar a l'oficina judicial les incidències que es produeixin en el desenvolupament de la subhasta i ha de facilitar tota la informació que pugui ser-li sol·licitada per comprovar que la subhasta s'ha celebrat amb la màxima publicitat, seguretat, confidencialitat i disponibilitat, sense afectar els drets dels postors i complint la resta de prescripcions legals. En cas contrari, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia pot no aprovar el resultat de la subhasta i ordenar-ne una nova celebració.

4. Acabada la subhasta i rebuda la informació, el lletrat o lletrada de l'Administració de justícia ha de deixar constància del resultat en l'expedient, i fer constar el nom del millor postor i de la postura que ha formulat. Si la millor postura compleix els requisits necessaris per a l'adjudicació del bé o lot, ha de dictar immediatament decret d'aprovació de rematada».

Seixanta-u. Es modifica l'article 650, que queda redactat de la manera següent:

«Article 650. *Aprovació de la rematada. Pagament. Adjudicació de béns.*

1. Quan la millor postura sigui igual o superior al 50 per cent del valor de subhasta, el lletrat o lletrada de l'Administració de justícia, mitjançant decret, l'endemà del tancament de la subhasta, ha d'aprovar la rematada a favor del millor postor. El millor postor ha de consignar l'import d'aquesta postura, menys el del dipòsit, en el termini de deu dies a comptar del tancament de la subhasta. Un cop feta aquesta consignació, se l'ha de posar immediatament en possessió dels béns i s'ha de dictar el decret d'adjudicació.

2. Si és l'executant qui fa la millor postura, igual o superior al 50 per 100 del valor de subhasta, i la quantitat oferta és igual o inferior al principal reclamat, se l'ha de posar immediatament en possessió dels béns i s'ha de dictar el decret d'adjudicació. Si la postura és superior, el lletrat o lletrada de l'Administració de justícia ha de procedir a liquidar el que es degui per principal, interessos i costes. Notificada aquesta liquidació, l'executant ha de consignar la diferència, si n'hi ha, en el termini de deu dies. Un cop pagada la diferència, se l'ha de posar en possessió dels béns i s'ha de dictar el decret d'adjudicació. Si no efectua el pagament en el termini de deu dies, s'ha de declarar la fallida de la subhasta i s'ha de descomptar del crèdit de l'executant l'import equivalent al dipòsit exigít als altres postors per participar en la subhasta, i les despeses de celebració de la nova subhasta són a càrrec seu.

3. Quan la millor postura oferta en la subhasta sigui inferior al 50 per cent del valor de subhasta, l'executat pot, en el termini de deu dies a comptar de la data de tancament de la subhasta, presentar un escrit indicant que una altra persona està disposada a millorar el preu de la subhasta, oferint una quantitat igual o superior al 50 per cent del valor de subhasta o que, tot i ser inferior a aquest percentatge, sigui suficient per aconseguir la completa satisfacció del dret de l'executant.

La persona indicada per l'executat en el seu escrit ha d'haver ingressat prèviament en el compte de dipòsits i consignacions l'import equivalent al del dipòsit exigít per participar en la subhasta i té un termini de deu dies per pagar la resta del preu ofert. Aquest termini es computa a partir del dia en què s'hagi efectuat l'ingrés. Si no efectua el pagament en aquest termini perd el dipòsit efectuat, que s'ha d'aplicar a les finalitats de l'execució i s'ha d'acordar la celebració d'una nova subhasta, si és necessària. Això sense perjudici que, si la millora és per la quantitat suficient per aconseguir la completa satisfacció del crèdit de l'executant, es practiqui la liquidació corresponent a l'efecte d'ingressar la quantitat que falti o tornar-li el sobrant que resulti. L'ingrés de la resta s'ha d'efectuar també en el termini de deu dies, amb advertència de pèrdua del dipòsit.

Si hi ha licitacions i no és el millor postor, l'executant no pot millorar el preu ni demanar l'adjudicació del bé o lot subhastat amb posterioritat a la subhasta, de conformitat amb el que disposa l'article 647.

Quan l'executat no faci ús de la facultat de millora o aquesta no tingui efecte, s'ha d'aprovar la rematada a favor del millor postor, sempre que la quantitat que hagi ofert sigui igual o superior al 30 per cent del valor de subhasta. No obstant això, també s'ha d'aprovar la rematada si la quantitat oferta és suficient per aconseguir la completa satisfacció del dret de l'executant, encara que sigui inferior a aquest percentatge.

Si la millor postura no compleix aquests requisits, el lletrat o lletrada de l'Administració de justícia responsable de l'execució, oïdes les parts, ha de resoldre sobre l'aprovació de la rematada a la vista de les circumstàncies del cas i tenint en compte especialment la conducta del deutor en relació amb el compliment de l'obligació per la qual es procedeix, les possibilitats d'aconseguir la satisfacció del creditor mitjançant la realització d'altres béns, el sacrifici patrimonial que l'aprovació o no aprovació de la rematada suposi per al deutor, per al mateix executant o per a tercers creditors amb els seus drets inscrits, i el benefici que n'obtingui el creditor. En aquest últim cas, contra el decret que aprovi o denegui la rematada es pot interposar recurs directe de revisió davant el tribunal que va dictar l'ordre general d'execució.

Quan el lletrat o lletrada de l'Administració de justícia denegui l'aprovació de la rematada, a instància de l'executat, ha de procedir a l'aixecament de l'embargament.

4. Si per la quantia de la licitació l'executat pot exercir la facultat de millorar la postura, el lletrat o lletrada de l'Administració de justícia, transcorregut el termini indicat, ha de fer la notificació preceptiva a qui hagi resultat millor postor, i informar-lo, si escau, que la persona presentada per l'executat ha millorat el preu ofert en la subhasta i que s'ordena la immediata devolució del dipòsit efectuat per participar-hi.

Si no hi ha hagut millora, o aquesta finalment no s'ha dut a efecte, aprovada la rematada, s'ha de requerir el millor postor perquè, en el termini de deu dies, efectui el pagament de la resta del preu que va oferir, descomptat el dipòsit. Un cop verificat l'ingrés, se l'ha de posar en possessió del lot subhastat i s'ha de dictar el decret d'adjudicació. Si no fa el pagament, perd el seu dipòsit, que s'ha d'aplicar a les finalitats de l'execució.

5. En qualsevol moment anterior a l'aprovació de la rematada o de l'adjudicació a l'executant, l'executat pot alliberar els seus béns pagant íntegrament el que es degui a l'executant per principal, interessos i costes. En aquest supòsit, el lletrat o lletrada de l'Administració de justícia ha d'acordar mitjançant decret la cancel·lació de la subhasta o deixar-la sense efecte si ja ha conclòs.

6. Un cop consignada, quan escaigui, en el compte de dipòsits i consignacions, la diferència entre el que s'ha dipositat i el preu total de la rematada, s'ha d'ordenar al Portal de Subhastes la devolució dels dipòsits dels postors que han reservat postura. També s'ha d'ordenar la devolució d'aquests dipòsits quan el millor postor hagi estat l'executant, quan la persona presentada per l'executat per millorar postura hagi ingressat el dipòsit requerit a l'efecte, o quan per qualsevol altra causa hagi quedat sense efecte la subhasta amb posterioritat a la seva celebració.»

Seixanta-dos. Es modifica l'article 651, que queda redactat de la manera següent:

«Article 651. *Subhasta sense postors.*

Si en l'acte de la subhasta no hi ha cap postor, el lletrat o lletrada de l'Administració de justícia ha de procedir a l'aixecament de l'embargament, a instància de l'executat.»

Seixanta-tres. Es modifica l'article 652, que queda redactat de la manera següent:

«Article 652. *Devolució i destí dels dipòsits constituïts per licitar. Reserva de postura.*

1. Finalitzada la subhasta, el Portal de Subhastes ha de tornar immediatament els dipòsits dels postors llevat del que correspongui al millor postor, que s'ha de reservar en dipòsit com a garantia del compliment de la seva obligació i, si escau, com a part del preu de la venda.

Tanmateix, si els altres postors ho sol·liciten, també s'ha de mantenir la reserva de les quantitats consignades per ells, perquè, si el més-dient no lliura la resta del preu dins el termini, es pugui adjudicar el bé o lot a favor del primer dels qui el segueixin, per l'ordre de les seves postures respectives i, si són iguals, per l'ordre cronològic en què hagin estat efectuades.

Si, en el termini fixat, el més-dient no consigna el complement del preu, la rematada inicial queda sense efecte. La rematada es pot aprovar a favor del postor que l'hagi seguit en l'ordre de la seva postura sempre que s'hagi produït la reserva i que la quantitat oferta per aquest, sumada al dipòsit del primer postor, arribi a l'import de la rematada principal fallida que constitueix el preu d'adjudicació. En cap cas no s'ha d'aprovar la rematada a favor del segon postor quan, amb el dipòsit constituït pel primer més-dient, es puguin satisfer el capital i interessos del crèdit de l'executant i les costes.

En el moment en què, com a conseqüència de l'impagament del preu per part del primer postor, el Portal de Subhastes comuniqui la identitat del següent postor la reserva de postura del qual compleixi les condicions exigides, s'han de tornar els dipòsits dels altres postors i les seves reserves de postura queden sense efecte.

Quan el millor postor en la subhasta hagi estat el mateix executant, s'han de tornar els dipòsits de tots els postors que hagin efectuat reserva de postura, com si el preu de rematada ja s'hagués satisfet.

2. Les devolucions que siguin procedents d'acord amb el que estableix l'apartat anterior s'han de fer a qui va efectuar el dipòsit independentment de si ha actuat per si mateix com a postor o en nom d'un altre.»

Seixanta-quatre. Es modifica l'apartat 1 de l'article 653, que queda redactat de la manera següent:

«1. Si el millor postor o, si escau, el primer dels postors que hagi reservat postura no efectua el pagament del preu en el termini assenyalat o, si per culpa seva, deixa de tenir efecte la venda, perd el dipòsit que hagi efectuat i s'ha de procedir a una nova subhasta, llevat que amb els dipòsits constituïts per aquells més-dients es pugui satisfer el capital i interessos del crèdit de l'executant i les costes.»

Seixanta-cinc. Es modifica l'apartat 3 de l'article 654, que queda redactat de la manera següent:

«3. En cas que l'execució sigui insuficient per saldar tota la quantitat per la qual s'hagi despatxat execució més els interessos i les costes meritats durant l'execució, aquesta quantitat s'imputa per l'ordre següent: interessos remuneratoris, principal, interessos moratoris i costes. A més, el lletrat o lletrada

de l'Administració de justícia ha d'expedir una certificació acreditativa del preu de la rematada i del deute pendent per tots els conceptes, amb distinció del corresponent a principal, a interessos remuneratoris, a interessos de demora i a costes.»

Seixanta-sis. Es modifica l'apartat 1 de l'article 655, que queda de la manera següent:

«1. Les normes d'aquesta secció s'apliquen a les subhastes de béns immobles i a les de béns mobles subjectes a un règim de publicitat registral similar al d'aquells, exceptuant, en relació amb aquests últims, les regles relatives a l'adjudicació i posada en possessió dels béns.»

Seixanta-set. Es modifica l'apartat 2 i s'introdueix un nou apartat 4 en l'article 656, amb la redacció següent:

«2. El registrador ha de fer constar per nota marginal l'expedició de la certificació a què es refereix l'apartat anterior, on ha de constar la data i el procediment a què es refereix. Si la petició de subhasta de l'immoble objecte de l'execució es demora més de sis mesos des de la data d'expedició de la certificació de càrregues, el lletrat o lletrada de l'Administració de justícia, abans de dictar el decret de convocatòria de subhasta, pot sol·licitar, d'ofici, una nota simple registral actualitzada a fi de comprovar si el seu estat registral actual concorda amb el que resulta de la certificació de càrregues que consta en l'expedient. S'ha de comprovar la vigència actual de les càrregues preferents que es van tenir en compte per valorar el bé a l'efecte de subhasta, per si és necessari tornar-les a liquidar. Aquesta nota simple registral s'ha de posar a disposició dels interessats a participar en la subhasta, i s'ha d'incorporar a la documentació a publicar en el Portal de Subhastes del "Butlletí Oficial de l'Estat". Des de l'inici de la subhasta que s'hagi de celebrar, i fins a la seva finalització, el registrador ha de notificar, immediatament i de forma telemàtica, al lletrat o lletrada de l'Administració de justícia i al Portal de Subhastes el fet que s'hagin presentat un altre o altres títols que afectin o modifiquin la informació inicial als efectes de l'article 667. A aquests mateixos efectes, el lletrat o lletrada de l'Administració de justícia ha d'incorporar el codi registral únic de la finca a subhastar, si es disposa d'aquest, a la informació que transmeti al Portal de Subhastes de conformitat amb l'article 668 i aquest, al seu torn, ha de comunicar electrònicament la publicació, cancel·lació o tancament de la subhasta al registre corresponent. El Portal de Subhastes ha de recollir la informació proporcionada pel registre de manera immediata per traslladar-la als qui en consultin el contingut.»

«4. Expedida la certificació a què es refereixen els apartats anteriors, el Registre l'ha de fer arribar, en tot cas per mitjans electrònics, a l'òrgan judicial corresponent, sense perjudici de la seva entrega o tramesa al procurador que s'hagi encarregat de la seva diligència, si escau.»

Seixanta-vuit. Es modifiquen els apartats 1 i 3 de l'article 657, que queda redactat de la manera següent:

«1. El lletrat o lletrada de l'Administració de justícia responsable de l'execució s'ha d'adreçar d'ofici als creditors registrals els crèdits dels quals siguin preferents o del mateix rang que el que va servir per al despatx de l'execució i a l'executat perquè informin sobre la subsistència actual del crèdit garantit i la seva quantia actual. Aquells als quals es reclami aquesta informació han d'indicar amb la màxima precisió si el crèdit subsisteix o s'ha extingit per qualsevol causa i, en cas de subsistir, quina quantitat resta pendent de pagament, la data de venciment i, si escau, els terminis i les condicions en què s'ha de fer el pagament. Si el crèdit ha

vençut i no està pagat, s'ha d'informar també dels interessos moratoris vençuts i de la quantitat a què pugen els interessos que es meritin per cada dia de retard. Quan la preferència resulti d'una anotació d'embargament anterior, s'ha d'expressar la quantitat pendent de pagament per principal i interessos vençuts en la data en què es produeixi la informació, així com la quantitat a què pugin els interessos moratoris que es meritin per cada dia que transcorri sense que s'efectuï el pagament al creditor i la previsió de costos. En cas que el crèdit s'hagi satisfet íntegrament en virtut de subrogació de creditor, s'ha d'identificar el pagador. En aquest cas, el nou creditor és qui ha d'informar de l'estat actual del seu crèdit.

Els oficis que s'expedeixin en virtut del que disposa el paràgraf anterior s'han de remetre a l'adreça electrònica habilitada del creditor. Si no la té, s'han de lliurar al procurador de l'executant perquè s'encarregui del seu compliment. Quan es tracti d'entitats de crèdit, la resposta ha d'anar acompanyada dels documents que acreditin la identitat, les facultats i la representació del signant de la certificació requerida. Sense aquests documents, no es considera atès el requeriment.»

«3. Transcorreguts deu dies des del requeriment a l'executat i als creditors sense que cap d'ells hagi contestat, el lletrat o lletrada de l'Administració de justícia pot reiterar-los, amb l'avertència de la imposició de les multes que preveuen els articles 589 i 591 d'aquesta Llei, mentre no siguin atesos.»

Seixanta-nou. Es modifiquen la rúbrica i l'apartat 1 de l'article 667, que queden redactats de la manera següent:

«Article 667. *Convocatòria, anunci i publicitat de la subhasta.*

1. La subhasta s'ha de convocar d'acord amb el que preveu l'article 644, i s'ha d'anunciar i publicar d'acord amb el que preveu l'article 645.»

Setanta. Es modifiquen els apartats 2 i 3 de l'article 668, que queden redactats de la manera següent:

«2. En el Portal de Subhastes s'ha d'incorporar, de manera separada per a cadascuna d'elles, l'edicte que contingui, a més de les dades indicades a l'article 646, la identificació de la finca o finques objecte de la subhasta, les seves dades registrals, inclòs el codi registral únic, i la referència cadastral si en tenen, així com la documentació que contingui totes les dades i circumstàncies que siguin rellevants per a la subhasta i, necessàriament, la certificació de domini i càrregues que s'hagi expedit a l'inici de l'execució, l'avaluació o valoració que serveix de tipus per a aquesta, incloent-hi, a aquests efectes, l'informe de taxació extrajudicial, el certificat del qual consti en el títol executiu, i que hagi servit com a referència per determinar el valor de subhasta; la minoració de càrregues preferents, si n'hi ha, mitjançant la incorporació de les comunicacions on consti la situació actualitzada d'aquests crèdits; i la seva situació possessòria, si consta en el procediment d'execució. També s'ha d'indicar, si escau, la possibilitat de visitar l'immoble objecte de subhasta que preveu l'apartat 3 de l'article 669. Aquestes dades i aquests documents s'han de remetre al Portal de Subhastes de manera que puguin ser tractats electrònicament per aquest per facilitar i ordenar la informació.

A l'edicte i al Portal de Subhastes s'ha de fer constar igualment que s'entén que tot licitador accepta que és suficient la titulació existent en el procediment d'execució o n'assumeix la inexistència, així com les conseqüències que les seves licitacions no superin els percentatges del tipus de la subhasta que estableix l'article 670. També s'ha d'informar que el trasllat que preveu aquest article perquè l'executat pugui presentar una altra persona que millori el preu resultant de la subhasta comença a comptar de la data del seu tancament, sense necessitat de notificació, i s'ha de fer constar aquest aspecte en el decret en què s'acordi la

subhasta. A més s'ha d'assenyalar que les càrregues, els gravàmens i els assentaments anteriors al crèdit de l'actor han de continuar subsistents i que, pel sol fet de participar en la subhasta, el licitador els admet i accepta quedar subrogat en la responsabilitat derivada d'aquests si la rematada s'adjudica a favor seu.

3. De tota finca objecte de licitació, s'ha de facilitar des del registre corresponent, a través del Portal de Subhastes, la informació registral actualitzada a què es refereix l'article 667, la referència cadastral si està incorporada a la finca i informació gràfica, urbanística o mediambiental associada a la finca en els termes legalment previstos, si és possible.»

Setanta-u. Es modifiquen els apartats 1 i 4 de l'article 669, que queden redactats de la manera següent:

«1. Per prendre part en la subhasta, els postors han de consignar, prèviament, en la forma que estableix l'apartat 1 de l'article 647, una quantitat equivalent al 20 per cent del valor que s'hagi donat als béns d'acord amb el que estableix l'article 666, o un mínim de 1.000 euros si l'import que resulta de l'aplicació d'aquest percentatge és inferior.

El lletrat o lletrada de l'Administració de justícia està facultat per elevar o reduir el percentatge del dipòsit, considerant les circumstàncies de la subhasta.»

«4. La represa de la subhasta suspesa per un període superior a quinze dies s'ha d'efectuar mitjançant una nova publicació de l'anunci i una nova petició d'informació registral des del Portal de Subhastes, si escau, com si es tractés d'una nova subhasta, en la forma que preveu l'article 667.»

Setanta-dos. Es modifica l'article 670, que queda redactat de la manera següent:

«Article 670. *Aprovació de la rematada. Pagament. Adjudicació dels béns al creditor.*

1. Si la millor postura és igual o superior al 70 per cent del valor pel qual el bé ha sortit a subhasta, el lletrat o lletrada de l'Administració de justícia responsable de l'execució, mitjançant decret, l'endemà del tancament de la subhasta, ha d'aprovar la rematada a favor del millor postor. En el termini dels vint dies següents al tancament de la subhasta, el millor postor ha de consignar en el compte de dipòsits i consignacions la diferència entre el que s'ha dipositat i el preu total de la rematada.

2. Si és l'executant qui fa la millor postura igual o superior al 70 per 100 del valor pel qual el bé ha sortit a subhasta, i és superior al principal reclamat, aprovada la rematada, el lletrat o lletrada de l'Administració de justícia ha de procedir a la liquidació del que es degui per principal, interessos i costes. Un cop notificada aquesta liquidació, l'executant ha de consignar la diferència, si n'hi ha, i s'ha de dictar el decret d'adjudicació. Si no efectua el pagament en el termini de deu dies, s'ha de declarar la fallida de la subhasta i s'ha de descomptar del crèdit de l'executant l'import equivalent al dipòsit exigint als altres postors per participar en la subhasta, i les despeses de celebració de la nova subhasta són a càrrec seu.

3. Quan la millor postura oferta en la subhasta sigui inferior al 70 per cent del valor pel qual el bé ha sortit a subhasta, l'executat pot, en el termini de deu dies a comptar de la data de tancament de la subhasta, presentar un escrit indicant que una altra persona està disposada a millorar el preu de la subhasta oferint una quantitat igual o superior al 60 per cent del valor de subhasta o que, tot i ser inferior a aquest percentatge, sigui suficient per aconseguir la completa satisfacció del dret de l'executant.

La persona indicada per l'executat en el seu escrit ha d'haver ingressat prèviament en el compte de dipòsits i consignacions l'import equivalent al del dipòsit exigint per participar en la subhasta i té un termini de deu dies per pagar la

resta del preu ofert. Aquest termini es computa a partir del dia en què s'hagi efectuat l'ingrés. Si no efectua el pagament en aquest termini, perd el dipòsit efectuat, que s'ha d'aplicar a les finalitats de l'execució, i s'ha d'acordar la celebració d'una nova subhasta, si és necessària. Això sense perjudici que, si la millora és per la quantitat suficient per aconseguir la completa satisfacció del crèdit de l'executant, es practiqui la liquidació corresponent a l'efecte d'ingressar la quantitat que falti o tornar-li el sobrant que resulti. L'ingrés de la resta s'ha d'efectuar també en el termini de deu dies, amb advertència de pèrdua del dipòsit.

Si hi ha licitacions i no és el millor postor, l'executant no pot millorar el preu ni demanar l'adjudicació del bé o lot amb posterioritat a la subhasta, de conformitat amb el que disposa l'article 647.

Quan l'executat no faci ús de la facultat de millora o aquesta no hagi tingut efecte, s'ha d'aprovar la rematada del bé a favor del millor postor, encara que s'hagi subhastat conjuntament amb altres béns, sempre que la quantitat que se n'ofereixi sigui igual o superior al 50 per cent del seu valor de subhasta. No obstant això, també s'ha d'aprovar la rematada per la quantitat suficient per aconseguir la completa satisfacció del dret de l'executant, sense que pugui ser inferior al 40 per cent del valor de subhasta. En aquest cas, l'adjudicació del bé suposa la terminació de l'execució per completa satisfacció de l'executant, i queden alliberats la resta de béns que puguin garantir el pagament del que es reclama. Si la millor postura no compleix aquests requisits, el lletrat o lletrada de l'Administració de justícia responsable de l'execució, oïdes les parts, ha de resoldre sobre l'aprovació de la rematada a la vista de les circumstàncies del cas i tenint en compte especialment la conducta del deutor en relació amb el compliment de l'obligació per la qual es procedeix, les possibilitats d'aconseguir la satisfacció del creditor mitjançant la realització d'altres béns, el sacrifici patrimonial que l'aprovació o no aprovació de la rematada suposi per al deutor, per al mateix executant o per a tercers creditors amb els seus drets inscrits, i el benefici que n'obtingui el creditor.

Contra el decret que aprovi o denegui la rematada es pot interposar recurs directe de revisió davant el tribunal que va dictar l'ordre general d'execució. Quan el lletrat o lletrada de l'Administració de justícia denegui l'aprovació de la rematada, a instància de l'executat, ha de procedir a l'aixecament de l'embargament.

Si es tracta de l'habitatge habitual del deutor, no s'ha d'aprovar la rematada per una quantitat inferior al 70 per 100 del seu valor de subhasta, llevat que es faci per la quantitat que es degui a l'executant per tots els conceptes. En aquest cas, no es pot aprovar la rematada de l'habitatge per menys del 60 per 100 d'aquest valor. Quan l'executant hagi estat el millor postor oferint un preu que no compleix aquestes condicions, el lletrat o lletrada de l'Administració de justícia, si l'executat no fa ús de la seva facultat de millora, ha de procedir a aprovar la rematada de l'habitatge pel 70 per 100 del valor de subhasta o per la quantitat que se li degui per tots els conceptes si és inferior a aquest percentatge, amb un mínim del 60 per 100 del seu valor de subhasta. En tot cas, s'ha d'aplicar la regla d'imputació de pagaments que conté l'article 654.3.

4. Si per la quantia de la licitació l'executat pot exercir la facultat de millorar la postura, el lletrat o lletrada de l'Administració de justícia, transcorregut el termini indicat, ha de fer la notificació preceptiva a qui hagi resultat millor postor i informarlo, si escau, que la persona presentada per l'executat ha millorat el preu ofert en la subhasta i que s'ordena la immediata devolució del dipòsit efectuat per participar-hi.

Si no hi ha hagut millora, o aquesta finalment no s'ha dut a efecte, aprovada la rematada, s'ha de requerir el millor postor perquè, en el termini de vint dies, efectui el pagament de la resta del preu que va oferir, descomptat el dipòsit. Un cop

verificat l'ingrés, s'ha de dictar el decret d'adjudicació. Si no fa el pagament, perd el seu dipòsit, que s'ha d'aplicar a les finalitats de l'execució.

5. Qui resulti adjudicatari del bé immoble de conformitat amb el que preveuen els apartats anteriors ha d'acceptar la subsistència de les càrregues o gravàmens anteriors, si n'hi ha, i subrogar-se en la responsabilitat que se'n deriva.

6. Quan se li reclami per constituir la hipoteca a què es refereix el número 12è de l'article 107 de la Llei hipotecària, el lletrat o lletrada de l'Administració de justícia ha d'expedir immediatament testimoni del decret d'aprovació de la rematada, fins i tot abans que s'hagi pagat el preu, i fer constar la finalitat per a la qual s'expedeix. La sol·licitud suspèn el termini per pagar el preu de la rematada, que es reprèn una vegada lliurat el testimoni al sol·licitant.

7. En qualsevol moment anterior a l'aprovació de la rematada o de l'adjudicació a l'executant, l'executat pot alliberar els seus béns pagant íntegrament el que es degui a l'executant per principal, interessos i costes. En aquest supòsit, el lletrat o lletrada de l'Administració de justícia ha d'acordar mitjançant decret la cancel·lació de la subhasta o deixar-la sense efecte, si ja ha conclòs.

8. Un cop consignada, quan escaigui, en el compte de dipòsits i consignacions, la diferència entre el que s'ha dipositat i el preu total de la rematada, s'ha d'ordenar al Portal de Subhastes la devolució dels dipòsits dels postors que han reservat postura i s'ha de dictar decret d'adjudicació on s'expressi, si escau, que s'ha consignat el preu, així com les altres circumstàncies necessàries per a la inscripció d'acord amb la legislació hipotecària. També s'ha d'ordenar la devolució dels dipòsits d'aquests postors quan el millor postor hagi estat l'executant, quan la persona presentada per l'executat per millorar postura hagi ingressat el dipòsit requerit a l'efecte, o quan per qualsevol altra causa hagi quedat sense efecte la subhasta amb posterioritat a la seva celebració.»

Setanta-tres. Es modifica l'article 671, que queda redactat de la manera següent:

«Article 671. *Subhasta sense cap postor.*

Si en la subhasta no hi ha cap postor, el lletrat o lletrada de l'Administració de justícia, a instància de l'executat, ha de procedir a l'aixecament de l'embargament.

No obstant això, des de la finalització de la subhasta deserta, l'executat, per si o a proposta de l'executant, pot designar una persona que estigui disposada a adjudicar-se el bé per un import que sigui igual o superior al 50 per cent del seu valor de subhasta. També es pot adjudicar per la quantitat suficient per aconseguir la completa satisfacció del dret de l'executant, sense que pugui ser inferior al 40 per cent del valor de subhasta. En aquest cas, l'adjudicació del bé suposa la terminació de l'execució per completa satisfacció de l'executant, i queden alliberats la resta de béns que puguin garantir el pagament del que es reclama.

Si la petició d'adjudicació és per import inferior, el lletrat o lletrada de l'Administració de justícia responsable de l'execució, oïdes les parts, ha de resoldre a la vista de les circumstàncies del cas i tenint en compte especialment la conducta del deutor en relació amb el compliment de l'obligació per la qual es procedeix, les possibilitats d'aconseguir la satisfacció del creditor mitjançant la realització d'altres béns, el sacrifici patrimonial que l'aprovació o no aprovació de la rematada suposi per al deutor, per al mateix executant o per a tercers creditors amb els seus drets inscrits, i el benefici que n'obtingui el creditor. Contra el decret que aprovi o denegui la rematada es pot interposar recurs directe de revisió davant el tribunal que va dictar l'ordre general d'execució.

En tot cas, les parts de l'execució poden sol·licitar, de comú acord, la celebració d'una nova subhasta, o proposar altres formes de satisfacció del dret de l'executant, de conformitat amb el que preveu l'article 640.»

Setanta-quatre. Es modifica l'article 705, que queda redactat de la manera següent:

«Article 705. *Requeriment i fixació de termini.*

Si el títol executiu obliga a fer alguna cosa, el tribunal ha de requerir el deutor perquè la faci dins un termini que ha de fixar segons la naturalesa del que s'ha de fer i les circumstàncies que concorrin. A petició de l'executant i a costa seva, el o la lletrada de l'Administració de justícia pot delegar en el o la professional de la procura d'aquell la pràctica d'aquest requeriment».

Setanta-cinc. Es fa una nova redacció a l'article 707, en els termes següents:

«Article 707. *Publicació de la sentència en mitjans de comunicació.*

Quan la sentència ordeni la publicació o difusió, total o parcial, del seu contingut en mitjans de comunicació a costa de la part vençuda en el procés, es pot despatxar l'execució per obtenir l'efectivitat d'aquest pronunciament, i el lletrat de l'Administració de justícia ha de requerir l'executat perquè contracti els anuncis que siguin procedents. A petició de l'executant i a costa seva, el o la lletrada de l'Administració de justícia pot delegar la pràctica d'aquest requeriment en la persona professional de la procura».

Setanta-sis. Es modifica l'apartat 3 de l'article 709, en els termes següents:

«3. Quan s'acordi constrènyer a l'executat amb multes mensuals, el lletrat de l'Administració de justícia responsable de l'execució ha de reiterar trimestralment els requeriments fins que es compleixi un any des del primer. Si, al cap d'un any, l'executat continua refusant fer el que disposa el títol, ha de prosseguir l'execució per lliurar a l'executant un equivalent pecuniari de la prestació o per a l'adopció de qualssevol altres mesures que resultin idònies per a la satisfacció de l'executant i que, a petició d'aquest i oït l'executat, pot acordar el tribunal. A petició de l'executant i a costa seva, el o la lletrada de l'Administració de justícia pot acordar que la pràctica dels requeriments la faci la persona professional de la procura».

Setanta-set. Es modifica l'apartat 1 de l'article 710, que queda redactat de la manera següent:

«1. Si el condemnat a no fer alguna cosa trenca la sentència, se l'ha de requerir, a instància de l'executant per part del lletrat de l'Administració de justícia responsable de l'execució, perquè desfaci el que ha fet malament si és possible, indemnitzi els danys i perjudicis causats i, si escau, s'abstingui de reiterar el trencament, amb advertència d'incórrer en el delictes de desobediència a l'autoritat judicial.

S'ha de procedir d'aquesta manera tantes vegades com incompleixi la condemna, i perquè desfaci el que ha fet malament se l'ha d'intimar pel lletrat de l'Administració de Justícia amb la imposició de multes per cada mes que transcorre sense fer-ho. A petició de l'executant i a costa seva, el o la lletrada de l'Administració de justícia pot acordar que aquestes resolucions siguin notificades per la persona professional de la procura».

Setanta-vuit. Es modifica la mesura 5a de l'article 727, que queda redactada de la manera següent:

«5a. L'anotació preventiva de demanda, o d'inici d'un mitjà de solució de controvèrsies, arbitratges i litigis estrangers, de conformitat amb el que disposa l'article 722, quan aquests es refereixin a béns o drets susceptibles d'inscripció en registres públics.»

Setanta-nou. Es modifica l'apartat 2 de l'article 730 amb la redacció següent:

«2. També es poden sol·licitar mesures cautelars abans de la demanda si qui en aquell moment les demana al·lega i acredita raons d'urgència o necessitat.

En aquest cas, les mesures que s'hagin acordat queden sense efecte si la demanda no es presenta davant el mateix tribunal que va conèixer de la sol·licitud d'aquelles durant els vint dies següents a la seva adopció. El lletrat o lletrada de l'Administració de justícia, d'ofici, ha d'acordar mitjançant decret que s'aixequin o revoquin els actes de compliment que s'hagin realitzat, condemnar el sol·licitant a les costes i declarar que és responsable dels danys i perjudicis que hagi produït al subjecte respecte al qual es van adoptar les mesures.

Quan les mesures cautelars s'hagin acordat abans de l'inici d'un procediment de solució adequada de controvèrsies o durant la seva litispendència, un cop assolit l'acord, aquest s'ha de posar de manifest davant el tribunal. En aquest acord, les parts s'han de pronunciar sobre l'aixecament, el manteniment o la modificació de les mesures cautelars adoptades. Si ambdues parts sol·liciten l'aixecament, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia l'ha d'ordenar. Altrament, se n'ha de donar compte al tribunal, que, oïdes les parts, ha de resoldre el que sigui procedent tenint en compte les circumstàncies concurrents. Si s'ha practicat anotació preventiva d'inici d'un procediment de solució extrajudicial, l'anotació de demanda en el mateix assumpte produeix els seus efectes des de la data de l'anotació vigent del procediment de solució extrajudicial.

Les parts poden sol·licitar l'aixecament de les mesures cautelars davant el tribunal competent en el termini de vint dies des de la terminació del procés negociador sense acord o des de la data de recepció de la proposta per la part requerida en cas que aquesta proposta inicial d'acord no obtingui resposta.»

Vuitanta. Es modifica l'apartat 2 de l'article 818, que queda redactat de la manera següent:

«2. Quan la quantia de la pretensió no excedeixi la pròpia del judici verbal, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de dictar un decret en què es doni per acabat el procés monitori i s'acordi seguir la tramitació de conformitat amb el previst per a aquest tipus de judici, i ha de donar trasllat de l'oposició a l'actor, el qual la pot impugnar per escrit en el termini de deu dies. Un cop presentat l'escrit d'impugnació o transcorregut el termini sense que s'hagi efectuat, s'ha de dictar diligència d'ordenació en què s'acordi concedir a ambdues parts el termini de cinc dies a fi que proposin la prova que vulguin practicar, i, igualment, s'ha d'indicar les persones que, pel fet de no poder-les presentar elles mateixes, han de ser citades pel lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia a la vista perquè declarin en qualitat de part, testimonis o pèrits. A aquest efecte, han de facilitar totes les dades i circumstàncies necessàries per dur a terme la citació i poden demanar respostes escrites a càrrec de persones jurídiques o entitats públiques, pels tràmits que estableix l'article 381, i continuar el procediment pels tràmits de l'article 438.9 i següent.

Quan l'import de la reclamació excedeixi aquesta quantitat, si el peticionari no interposa la demanda corresponent dins el termini d'un mes des del trasllat de l'escrit d'oposició, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de dictar un decret en què se sobreseguin les actuacions i es condemni a costes el creditor. Si presenta la demanda, en el decret que posa fi al procés monitori ha d'acordar donar trasllat d'aquesta al demandat de conformitat amb el que preveuen els articles 404 i següents, llevat que no sigui procedent la seva admissió, cas en què s'ha d'acordar donar compte al jutge o jutgessa perquè resolgui el que correspongui.»

Vuitanta-u. S'introdueix una nova disposició addicional onzena amb la redacció següent:

«Disposició addicional onzena. *Consentiment informat per a funcions atribuïdes a professionals de la procuria.*

El Ministeri de Justícia ha d'aprovar un formulari que acrediti el consentiment informat de la part representada per als actes de comunicació, tasques d'auxili i cooperació amb els tribunals i activitats materials del procés d'execució que siguin expressament encomanades al procurador o procuradora, per delegació del jutge, jutgessa o tribunal, si escau. El formulari ha de precisar que la part representada dona el seu consentiment a la realització d'actuacions pel procurador o procuradora a costa seva i que, si no són realitzades per aquests, ho han de ser pel tribunal.»

Vuitanta-dos. S'introdueix una nova disposició addicional dotzena amb la redacció següent:

«Disposició addicional dotzena. *Referències a la mediació.*

Totes les referències que en aquesta Llei es fan a la mediació s'han d'entendre referides també a qualsevol altre dels mitjans adequats de solució de controvèrsies que preveu la Llei orgànica de mesures en matèria d'eficiència del servei públic de justícia».

Article 23. *Modificació de la Llei orgànica 5/2000, de 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal dels menors.*

La Llei orgànica 5/2000, de 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal dels menors, queda modificada de la manera següent:

U. Es modifica l'article 4, que queda redactat en els termes següents:

«Article 4. *Drets de les víctimes i de les persones perjudicades.*

El Ministeri Fiscal i el jutge de menors han de vetllar en tot moment per la protecció dels drets de les víctimes i de les persones perjudicades per les infraccions comeses per les persones menors d'edat.

De manera immediata se'ls ha d'instruir de les mesures d'assistència a les víctimes que preveu la legislació vigent, i el lletrat de l'Administració de justícia ha de derivar la víctima de violència a l'Oficina d'Atenció a la Víctima competent.

Les víctimes i les persones perjudicades tenen dret a personar-se i ser part en l'expedient que s'incoï a aquest efecte, per a la qual cosa el lletrat de l'Administració de justícia els ha d'informar en els termes que preveuen els articles 109 i 110 de la Llei d'enjudiciament criminal, i els ha d'instruir del seu dret a nomenar direcció lletrada o instar el seu nomenament d'ofici en cas de ser titulars del dret a l'assistència jurídica gratuïta. Així mateix, els ha d'informar que, si no es personen en l'expedient i no fan renúncia ni reserva d'accions civils, el Ministeri Fiscal les ha d'exercir si correspon.

S'ha de garantir especialment que les declaracions o els interrogatoris de les parts acusadores, els testimonis o els pèrits s'efectuïn de manera telemàtica en els supòsits següents, llevat que el jutge, el tribunal o el Ministeri Fiscal, mitjançant una resolució motivada, en consideració a les circumstàncies del cas concret, estimi necessària la seva presència física:

Quan siguin víctimes de violència de gènere, de violència sexual, de tràfic d'éssers humans o quan siguin víctimes menors d'edat o amb discapacitat. Totes elles poden intervenir des dels llocs on estiguin rebent oficialment assistència,

atenció, assessorament o protecció, o des de qualsevol altre lloc, sempre que disposin de mitjans suficients per assegurar la seva identitat i les condicions adequades de la intervenció.»

Dos. S'afegeix un apartat 4 a l'article 23, amb la redacció següent:

«4. El Ministeri Fiscal, d'ofici o a petició de qualsevol de les parts presentades, ha d'instar el jutjat de menors la pràctica de la declaració de la víctima o de qualsevol altre testimoni amb les garanties de la prova preconstituïda, de conformitat amb el que disposa la Llei d'enjudiciament criminal, assegurant en tot cas el principi de contradicció quan concorrin algun dels supòsits següents:

- a) Quan hi hagi risc d'impossibilitat de concórrer al judici oral.
- b) Quan es tracti d'una persona especialment vulnerable. En tot cas, té aquesta consideració qualsevol persona menor de catorze anys o persona amb discapacitat necessitada de protecció especial».

Article 24. *Modificació de la Llei 36/2011, de 10 d'octubre, reguladora de la jurisdicció social.*

La Llei 36/2011, de 10 d'octubre, reguladora de la jurisdicció social, queda modificada de la manera següent:

U. Es modifica l'article 50, que queda redactat de la manera següent:

«Article 50. *Sentències orals.*

El jutge o la jutgessa, en el moment d'acabar el judici, pot pronunciar sentència de viva veu, amb el contingut i els requisits que estableix l'apartat 2 de l'article 97.

Igualment pot aprovar mitjançant sentència de viva veu l'aplanament total efectuat, així com, si escau, els termes d'execució de la sentència que li siguin proposats de comú acord per les parts.

El dictat ha de tenir lloc en concloure el mateix acte de la vista en presència de les parts, i ha de quedar documentada en el suport audiovisual de l'acte, sense perjudici de la ulterior redacció pel jutge, la jutgessa o el magistrat o la magistrada de l'encapçalament, els fets provats i la mera referència a la motivació pronunciada de viva veu, que es dona per reproduïda, i la decisió íntegra, amb expressa indicació de la seva fermesa o, si escau, dels recursos que siguin procedents, l'òrgan davant el qual s'han d'interposar i el termini per fer-ho.

En els procediments en què no intervingui advocat ni graduat social, de conformitat amb la llei, la resolució que es dicti ha de ser necessàriament escrita.

Pronunciada oralment una sentència, si totes les persones que són part en el procés estan presents en l'acte degudament assistides per un advocat o representades per un procurador o graduat social, i expressen la seva decisió de no recórrer, s'ha de declarar, en el mateix acte, la fermesa de la resolució.

Llevat d'aquest cas, el termini per recórrer comença a comptar des que es notifiqui a la part la resolució així redactada».

Dos. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 65, que queden redactats de la manera següent:

«1. La presentació de la sol·licitud de conciliació o de mediació interromp la prescripció o suspèn la caducitat d'accions des de la data d'aquesta presentació, i el còmput dels terminis es reinicia o es reprèn respectivament l'endemà d'intentada la conciliació o mediació o transcorreguts quinze dies hàbils des de la seva presentació sense que s'hagi celebrat.

2. En tot cas, transcorregut el termini de trenta dies hàbils sense que s'hagi celebrat l'acte de conciliació o sense que s'hagi iniciat la mediació o arribat a acord en aquesta, s'ha de considerar acabat el procediment i complert el tràmit.»

Tres. Es modifica l'apartat 4 de l'article 75, que queda redactat de la manera següent:

«4. Tots s'han d'ajustar en les seves actuacions en el procés a les regles de la bona fe. Si aquestes es vulneren, així com en cas de formulació de pretensions temeràries, sense perjudici del que disposa el número anterior, el jutge, la jutgessa o el tribunal pot imposar mitjançant interlocutòria, en una peça separada, de manera motivada i respectant el principi de proporcionalitat, ponderant les circumstàncies del fet, la capacitat econòmica i els perjudicis causats al procés i a altres intervinents o a tercers, una multa que pot oscil·lar entre sis-cents i sis mil euros, sense que en cap cas pugui superar la quantia de la tercera part del litigi.

Aquell a qui s'hagi imposat la multa que preveu el paràgraf anterior pot ser escoltat en justícia. L'audiència en justícia s'ha de demanar en el termini dels tres dies següents al de la notificació de la multa, mitjançant un escrit presentat davant el jutge, la jutgessa o el tribunal que l'hagi imposada. L'audiència ha de ser resolta mitjançant una interlocutòria contra la qual es pot interposar recurs d'alçada en cinc dies davant la Sala de Govern corresponent, que l'ha de resoldre amb l'informe previ del jutge, jutgessa o sala que va imposar la multa.

Si s'aprecia temeritat o mala fe en la sentència o en la resolució dels recursos de suplicació o cassació, cal atènyer-se al que disposen les seves regles respectives.»

Quatre. Se suprimeix l'apartat 2 de l'article 80, i l'actual apartat 3 passa a numerar-se com a 2.

Cinc. Es modifica l'article 82, que queda redactat de la manera següent:

«Article 82. *Assenyament dels actes de conciliació i judici.*

1. Si la demanda és admesa, una vegada verificada la concurrència dels requisits exigits, en la mateixa resolució d'admissió a tràmit, el lletrat o lletrada de l'Administració de justícia ha d'assenyalar el dia i l'hora en què hagin de tenir lloc, separatament o successivament, els actes de conciliació i de judici, i hi ha d'haver un mínim de deu dies entre la citació i la celebració efectiva dels actes, excepte en els supòsits en què la llei disposi un termini diferent i en els supòsits de nou assenyament després d'una suspensió.

En cas que la representació correspongui a l'advocat de l'Estat, al lletrat o lletrada de l'Administració de la Seguretat Social, als representants processals de les comunitats autònomes o de l'Administració local o al lletrat o la lletrada de les Corts Generals, la resolució d'admissió a tràmit ha d'assenyalar el dia i l'hora en què hagi de tenir lloc l'acte del judici.

En l'assenyament de les vistes i judicis, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha d'atendre els criteris que estableix l'article 182 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, i procurar, en la mesura que sigui possible, assenyalar en un mateix dia els que es refereixin als mateixos interessats i no puguin ser acumulats, així com relacionar els assenyaments dels processos en els quals s'hagi d'intentar la conciliació prèvia per part del lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia amb els exempts d'aquest tràmit. En especial, les audiències i vistes que requereixin la presència del representant del Ministeri Fiscal, advocat de l'Estat, lletrats de les Corts Generals, lletrats o lletrades de l'Administració de la Seguretat Social, de les comunitats autònomes o de l'Administració local, s'han d'agrupar, i s'han d'assenyalar de forma consecutiva.

2. La celebració dels actes de conciliació i judici, el primer davant el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia i el segon davant el jutge, la jutgessa, el

magistrat o la magistrada, pot tenir lloc en diferent convocatòria, i a aquest efecte s'ha de fer la citació en forma, amb entrega als demandats, als interessats i, si escau, al Ministeri Fiscal, d'una còpia de la demanda i altres documents; així com requerir per part de l'Administració pública la tramesa de l'expedient administratiu, quan escaigui, dins els deu dies següents a la notificació.

L'assenyalament de l'acte de conciliació en convocatòria separada i anticipada a la data del judici es pot establir a instància de qualsevol de les parts, si estimen raonadament que hi ha la possibilitat d'arribar a un acord conciliatori, o d'ofici pel lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia si entén que, per la naturalesa i les circumstàncies del litigi o per la solució donada judicialment en casos anàlegs, pot ser factible que les parts arribin a un acord.

3. L'acte de conciliació anticipada s'ha de celebrar a partir dels deu dies des de l'admissió de la demanda, i en tot cas amb una antelació mínima de trenta dies a la celebració de l'acte del judici, llevat dels supòsits fixats en aquesta Llei.

En l'assenyalament de l'acte de conciliació anticipada també s'ha de procurar fixar per a un mateix dia els procediments que es refereixin als mateixos interessats i no puguin ser acumulats.

Intentada la conciliació anticipada davant el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia, s'ha de considerar celebrada sense necessitat de reiterar-la el dia de la vista, llevat que amb anterioritat a la celebració de l'acte de judici les parts manifestin la seva intenció d'arribar a un acord.

4. En les cèdules de citació s'ha de fer constar que els actes de conciliació i judici no es poden suspendre per incompareixença del demandat, llevat de causes justificades i en els supòsits legalment previstos. També s'ha de consignar que els litigants han de concórrer al judici amb tots els mitjans de prova de què intentin valer-se i que poden formalitzar, sense esperar a la data de l'assenyalament, conciliació en evitació del judici, per mitjà de compareixença davant l'oficina judicial o en els termes que preveu l'apartat 1 de l'article 84. Així mateix, poden sotmetre la qüestió litigiosa als procediments de mediació que puguin estar constituïts d'acord amb el que disposa l'article 63, adoptant les mesures oportunes amb aquesta finalitat sense que això doni lloc a la suspensió de la compareixença, llevat que de comú acord ho sol·licitin les dues parts, justificant la submissió a la mediació, i pel temps màxim establert en el procediment corresponent, que en tot cas no pot excedir els quinze dies.

5. En la citació també es pot requerir el trasllat previ entre les parts o l'aportació anticipada, amb deu dies d'antelació a l'acte de judici, de la prova documental o pericial de què intentin valer-se. La prova s'ha de presentar en format electrònic, llevat que la part no estigui obligada a relacionar-se electrònicament amb l'Administració de justícia, cas en el qual s'admet la presentació en paper o en altres suports no digitals.

Un cop transcorregut aquest termini, només s'admeten a la part actora o demandada els documents, dictàmens, mitjans i instruments relatius al fons de l'assumpte quan es trobin en algun dels casos següents:

1r. Ser de data posterior sempre que no s'hagin pogut confeccionar ni obtenir amb anterioritat a aquest moment processal.

2n. Tractar-se de documents, mitjans o instruments de data anterior, quan la part que els presenti justifiqui no haver tingut coneixement abans de la seva existència.

3r. No haver estat possible obtenir la prova documental o dictamen pericial amb anterioritat per causes no imputables a la part, sempre que s'hagi efectuat dins el termini la designació de l'arxiu, protocol o lloc en què es trobin, o el registre, llibre registre, actuacions o expedient del qual es pretengui obtenir una certificació o anunciat, si escau, el dictamen.

Quan un document, mitjà o instrument sobre fets relatius al fons de l'assumpte es presenti una vegada preclòs el termini indicat en aquest apartat, les altres parts poden al·legar en el judici la improcedència de prendre'l en consideració, pel fet de no trobar-se en cap dels casos indicats. El tribunal ha de resoldre en l'acte i, si aprecia ànim dilatori o mala fe processal en la presentació del document, pot, a més, imposar al responsable una multa dins els límits que fixa l'apartat 4 de l'article 75.

6. Quan la representació i defensa en judici sigui atribuïda a l'advocat de l'Estat, se li ha de concedir un termini de vint-i-dos dies per a la consulta a l'Advocacia General de l'Estat. Quan la representació i defensa en judici sigui atribuïda al lletrat o lletrada de l'Administració de la Seguretat Social, se li ha de concedir igualment un termini de vint-i-dos dies per a la consulta a la Direcció del Servei Jurídic de l'Administració de la Seguretat Social. Aquest mateix termini s'entén, respecte de les comunitats autònomes, per a consulta a l'organisme que estableixi la seva legislació pròpia, així com quan la representació i presència en judici sigui atribuïda al lletrat o lletrada de les Corts Generals. L'assenyalament del judici s'ha de fer de manera que tingui lloc en data posterior al termini indicat».

Sis. Es modifica l'apartat 3 de l'article 83, que queda redactat de la manera següent:

«3. La incompareixença injustificada del demandat en l'acte de conciliació no impedeix la celebració dels actes de conciliació i judici, i aquest continua sense necessitat de declarar la seva rebel·lia i sense perjudici de la sanció que, per aquesta circumstància, es pot imposar en sentència en els termes que estableix l'article 97.3».

Set. Es modifiquen els apartats 1 i 3 de l'article 84, que queda redactat de la manera següent:

«1. El lletrat o lletrada de l'Administració de justícia ha d'intentar la conciliació, duent a terme la tasca mediadora que li és pròpia, i ha d'advertir les parts dels drets i les obligacions que els puguin correspondre. Si les parts assoleixen l'avinença, ha de dictar decret que l'aprovi i acordar, a més, l'arxivament de les actuacions. De la mateixa manera, correspon al lletrat o lletrada de l'Administració de justícia l'aprovació de l'acord assolit per les parts abans del dia assenyalat per a l'acte del judici, si s'ha assenyalat conciliació anticipada, o en la mateixa data del judici si es tracta de conciliació i judici assenyalats successivament. A aquest efecte, les parts poden anticipar la conciliació per via telemàtica.

Quan l'acord estigui signat digitalment per totes les parts, s'ha de dictar decret en el termini màxim de tres dies. Si no, i per a la seva posterior ratificació i signatura, s'ha de citar les parts a compareixença en un termini màxim de cinc dies. La conciliació i la resolució aprovatòria, oral o escrita, s'han de documentar en la mateixa acta de compareixença.

La conciliació assolida davant el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia i els acords aconseguits entre les parts i aprovats per aquell tenen, a tots els efectes legals, la consideració de conciliació judicial.»

«3. En cas que no hi hagi avinença davant el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia i es procedeixi a celebrar el judici, l'aprovació de l'acord conciliatori que, si escau, assoleixin les parts en aquest moment correspon al jutge, la jutgessa o el tribunal davant del qual s'hagi obtingut mitjançant resolució oral o escrita documentada en el mateix acord. Només hi pot haver una nova intervenció del lletrat o lletrada de l'Administració de justícia aprovant un acord entre les parts si l'acte del judici s'arriba a suspendre per qualsevol causa.

Si se celebra la conciliació anticipada que preveu l'article 82 i resulta sense acord, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de deixar constància en l'acta dels aspectes controvertits que l'han impedit i, si concorren qüestions processals que puguin suscitar la suspensió de l'acte del judici, com ara l'existència de tercers que hagin de ser cridats al procediment o la situació concursal de qualsevol dels intervinents, n'ha d'advertir les parts en els termes que estableix l'article 81».

Vuit. Es modifica l'apartat 1 de l'article 85, que queda redactat de la manera següent:

«1. En l'acte del judici, havent-se donat compte de les actuacions, s'ha de resoldre, en primer terme, motivadament, en forma oral i oïdes les parts, sobre les qüestions prèvies que es puguin formular en aquest acte, així com sobre els recursos o altres incidències pendents de resolució, sense perjudici de la ulterior succinta fonamentació en la sentència, quan escaigui. Igualment s'ha d'escoltar les parts i, si escau, resoldre, motivadament i en forma oral, el que sigui procedent sobre les qüestions que el jutge, la jutgessa o el tribunal pugui plantejar en aquest moment sobre la seva competència, els pressupòsits de la demanda o l'abast i els límits de la pretensió formulada, respectant les garanties processals de les parts i sense perjudicar el fons de l'afer.

A continuació, el demandant ha de ratificar o ampliar la seva demanda, encara que en cap cas no hi pot fer variació substancial».

Nou. Es modifica la rúbrica i l'apartat 3 de l'article 90, que queden redactats de la manera següent:

«Article 90. *Preparació i admissibilitat dels mitjans de prova*».

«3. Així mateix, poden sol·licitar, almenys amb deu dies d'antelació a la data del judici, diligències de preparació de la prova a practicar en judici llevat que l'assenyalament s'hagi d'efectuar amb una antelació inferior, cas en què el termini és de tres dies, i sense perjudici del que el jutge, la jutgessa o el tribunal decideixi sobre la seva admissió o inadmissió en l'acte del judici».

Deu. Es modifica l'apartat 1 de l'article 196, que queda redactat de la manera següent:

«1. L'escrit pel qual s'interposi el recurs de suplicació s'ha de presentar davant el jutjat que va dictar la resolució impugnada».

Onze. Es modifiquen els apartats 1 i 3 de l'article 210, i l'actual apartat 3 passa a ser 4, i queden redactats de la manera següent:

«1. L'escrit de formalització l'ha de presentar, davant la sala que va dictar la resolució impugnada, l'advocat designat a l'efecte, el qual, si no s'indica una altra cosa, ha d'assumir des d'aquest moment la representació de la part en el recurs, i designar un domicili a l'efecte de notificacions, amb totes les dades necessàries per a la seva pràctica, amb els efectes de l'apartat 2 de l'article 53».

«3. La Sala de Govern del Tribunal Suprem pot determinar, mitjançant un acord que s'ha de publicar al "Butlletí Oficial de l'Estat", l'extensió màxima i altres condicions extrínseques, incloses les relatives al format en què s'hagin de presentar, dels escrits de formalització i d'impugnació dels recursos de cassació».

Dotze. Es modifiquen els apartats 1 i 3 de l'article 219, que queden redactats de la manera següent:

«1. El recurs té per objecte la unificació de doctrina amb motiu de sentències dictades en suplicació per les sales socials dels tribunals superiors de justícia que siguin contradictòries entre si, amb la d'una altra o altres sales dels tribunals superiors esmentats o amb sentències del Tribunal Suprem, respecte dels mateixos litigants o altres de diferents en la mateixa situació on, en mèrit a fets, fonaments i pretensions substancialment iguals, s'hagi arribat a pronunciaments diferents, sempre que la Sala Social del Tribunal Suprem consideri que el recurs presenta interès cassacional objectiu. Hi ha interès cassacional objectiu quan doni algun dels supòsits següents:

- a) Si concorren circumstàncies que aconsellin un nou pronunciament de la sala.
- b) Si la qüestió té una transcendència o projecció significativa.
- c) Si el debat suscitat presenta rellevància per a la formació de la jurisprudència.»

«3. El Ministeri Fiscal, en la seva funció de defensa de la legalitat, d'ofici o a instància dels sindicats, organitzacions empresarials, associacions representatives dels treballadors autònoms econòmicament dependents o entitats públiques que, per les competències que tinguin atribuïdes, ostentin interès legítim en la unitat jurisprudencial sobre la qüestió litigiosa, i independentment de la facultat que ordinàriament té atribuïda de conformitat amb l'article següent d'aquesta Llei, pot interposar recurs de cassació per a unificació de doctrina. Aquest recurs es pot interposar en els casos següents:

- a) Quan, sense haver-hi doctrina unificada en la matèria de què es tracti, s'hagin dictat pronunciaments diferents pels tribunals superiors de justícia, en interpretació d'unes mateixes normes substantives o processals i en circumstàncies substancialment iguals.
- b) Quan es constati la dificultat que la qüestió pugui accedir a unificació de doctrina segons els requisits ordinàriament exigits.
- c) Quan les normes qüestionades per part dels tribunals de l'ordre social siguin de vigència o aplicació recent, perquè faci menys de cinc anys que estan en vigor en el moment que s'hagi iniciat el procés en la instància.
- d) Quan encara no hi hagi resolucions suficients i idònies sobre totes les qüestions discutides que compleixin els requisits exigits en l'apartat 1 d'aquest article.
- e) Quan la qüestió debatuda presenti interès cassacional objectiu.»

Tretze. Es modifica l'apartat 1 i s'afegeix una lletra c) a l'apartat 2 de l'article 221, amb la redacció següent:

«1. El recurs s'ha de preparar mitjançant un escrit dirigit a la Sala Social del Tribunal Superior de Justícia que va dictar la sentència de suplicació, i s'ha de designar un domicili a la seu de la Sala Social del Tribunal Suprem a l'efecte de notificacions, amb totes les dades necessàries per a la seva pràctica i amb els efectes de l'apartat 2 de l'article 53».

«c) Exposar, de manera succinta, les raons per les quals la qüestió suscitada té interès cassacional objectiu.»

Catorze. Es modifica l'apartat 2 de l'article 223, que queda redactat de la manera següent:

«2. L'escrit d'interposició del recurs ha d'anar signat per un advocat i ha de complir els requisits de l'article 224.»

Quinze. S'afegeixen una lletra c) a l'apartat 1 i un nou apartat 5 a l'article 224, amb la redacció següent:

«c) L'exposició argumentada de la concurrència de l'interès cassacional objectiu».

«5. És aplicable als escrits d'interposició i d'impugnació del recurs de cassació per a la unificació de doctrina el que estableix l'article 210.3 d'aquesta Llei».

Setze. Es modifiquen els apartats 1, 3, 4 i 5 de l'article 225, que queden redactats de la manera següent:

«1. Rebudes les actuacions a la Sala Social del Tribunal Suprem, si el lletrat o lletrada de l'Administració de justícia aprecia el defecte inesmenable d'haver-se preparat o interposat fora de termini, ha de dictar un decret que posi fi al tràmit del recurs, contra el qual només és procedent el recurs de revisió.

Si aprecia defectes solucionables en la tramitació del recurs, o en la seva preparació i interposició, ha de concedir a la part un termini de deu dies per a l'aportació dels documents omesos o l'esmena dels defectes apreciats.

Si no s'efectua l'esmena en el temps i la forma establerts, n'ha de donar compte a la sala perquè resolgui el que correspongui i, si es dicta providència succintament motivada que posi fi al tràmit del recurs, ha de declarar la fermesa si s'escau de la resolució recorreguda, amb pèrdua del dipòsit constituït i tramesa de les actuacions a la sala de procedència. Contra aquesta providència no es pot interposar cap recurs.»

«3. El magistrat ponent ha de donar compte a la sala del recurs interposat i de les causes d'inadmissió que apreciï, si s'escau.

Si la sala acorda l'admissió total del recurs, ha de dictar providència posant-ho de manifest, sense que es pugui interposar cap recurs davant d'aquesta.

Si la sala estima que concorre alguna de les causes d'inadmissió referides a les lletres a), b) i c) de l'apartat següent, ha de passar les actuacions al Ministeri Fiscal, si no s'ha interposat el recurs, perquè, en el termini de cinc dies, informi sobre la seva admissió o inadmissió. Si la sala estima que concorre la causa d'inadmissió referida a les lletres d), e) i f) de l'apartat següent, ha d'acordar oir el recurrent sobre aquestes per un termini de cinc dies, amb un informe ulterior del Ministeri Fiscal per cinc dies més, si no s'ha interposat el recurs.

4. Són causes d'inadmissió:

a) l'incompliment de manera manifesta i inesmenable dels requisits processals per preparar o interposar el recurs,

b) la carència sobrevinguda de l'objecte del recurs,

c) la falta de contradicció entre les sentències comparades,

d) la falta de contingut cassacional de la pretensió,

e) el fet d'haver-se desestimat en el fons altres recursos en supòsits substancialment iguals,

f) la falta d'interès cassacional objectiu.

5. Si la sala estima que concorre alguna de les causes d'inadmissió referides ha de dictar, en el termini de tres dies, providència succintament motivada que declari la inadmissió i la fermesa de la resolució recorreguda, amb imposició al recurrent de les costes causades, si han comparegut en el recurs les parts recorregudes, en els termes que estableix aquesta Llei i sense que es pugui interposar recurs contra la resolució esmentada. La inadmissió comporta, si escau,

la pèrdua del dipòsit constituït, i s'ha de donar a les consignacions i els asseguraments prestats la destinació que correspongui, d'acord amb la sentència de suplicació.

Quan la inadmissió es refereixi només a algun dels motius adduïts o a algun dels recursos interposats, s'ha de disposar la continuació del tràmit dels altres recursos o motius no afectats per la providència d'inadmissió parcial, sense que la resolució dictada a l'efecte es pugui recórrer».

Disset. S'introdueix, a l'apartat 1, un nou paràgraf quart, de manera que l'actual quart passa a ser cinquè, i un nou paràgraf segon a l'apartat 2 de l'article 236, amb la redacció següent:

«Si la sala aprecia la concurrència de qualsevol d'aquestes causes d'inadmissió, ha de dictar interlocutòria, contra la qual no es pot interposar recurs».

«Si la sala aprecia la concurrència de qualsevol d'aquestes causes d'inadmissió, ha de dictar interlocutòria, contra la qual no es pot interposar recurs».

Divuit. Es modifica l'apartat 2 de l'article 260, que queda redactat de la manera següent:

«2. El tribunal, mitjançant interlocutòria, ha de rebutjar de pla i sense cap substanciació la demanda de terceria de domini a la qual no s'adjunti un principi de prova per escrit del fonament de la pretensió del tercerista, així com la que s'interposi amb posterioritat al moment en què, d'acord amb el que disposa la legislació civil, es produeixi la transmissió del bé al creditor o al tercer que l'adquireixi en pública subhasta».

Dinou. Es modifica l'article 264, que queda redactat de la manera següent:

«Article 264. *Realització dels béns.*

La realització dels béns embargats s'ha d'ajustar al que disposa la legislació processal civil».

Disposició addicional primera. *Mencions a jutjats i tribunals.*

Una vegada constituïts i implantats de manera efectiva els tribunals d'instància, les mencions genèriques que es fan en la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, als jutjats i tribunals, s'entenen referides a aquests últims o als jutges, les jutgesses, els magistrats i les magistrades que hi serveixen. Les referències realitzades en les lleis i a la resta de disposicions del nostre ordenament jurídic als jutjats de primera instància i instrucció, de primera instància, mercantil, d'instrucció, de violència sobre la dona, penal, de menors, de vigilància penitenciària, contencions administratiu, social s'entenen referides a les seccions de l'ordre jurisdiccional corresponent dels tribunals d'instància, de conformitat amb el que preveu aquesta Llei. La mateixa consideració tenen les referències als jutjats centrals respecte de les corresponents seccions del Tribunal Central d'Instància.

Disposició addicional segona. *Cost de la intervenció del tercer neutral.*

Per als casos en què la utilització del mitjà adequat de resolució de controvèrsies sigui requisit de procedibilitat abans d'acudir als tribunals de justícia i per a aquells altres en què la intervenció del tercer neutral es produeixi per derivació d'aquests tribunals una vegada iniciat el procés, les administracions amb competències en matèria de justícia poden establir, si escau, el que considerin convenient per sufragar el cost de la intervenció d'aquest tercer neutral, en tot o en part, amb càrrec a fons públics i per a

aquelles persones en qui concorrin els requisits que s'estableixin a aquest efecte, en la mesura en què els mitjans adequats de solució de controvèrsies permetin reduir tant la litigiositat com els seus costos, sempre d'acord amb les disponibilitats pressupostàries.

Disposició addicional tercera. *Serveis de mitjans adequats de solució de controvèrsies.*

1. En l'àmbit de les seves competències respectives, el Ministeri de Justícia i les comunitats autònomes han de constituir, en la forma que considerin adequada, els serveis de mitjans adequats de solució de controvèrsies.

2. Aquests serveis han de tenir, almenys, les funcions següents:

a) Promoure la utilització adient dels mitjans adequats de solució de controvèrsies, proporcionant a la ciutadania i als professionals informació sobre aquests, la seva naturalesa, contingut, efectes de la seva utilització i recursos existents.

b) Administrar els recursos a la seva disposició.

c) Col·laborar amb els registres de professionals de mitjans adequats de solució de controvèrsies, en els termes que es determinin, facilitant la prestació del servei que fan.

d) Posar a disposició de totes les persones interessades les dades dels tercers neutrals i institucions de mitjans adequats de solució de controvèrsies que reuneixin els requisits que es determinin legalment.

e) Informar els òrgans judicials sobre aquests mitjans i prestar el suport necessari a la derivació judicial.

f) Dur a terme el control, seguiment i estadística del desenvolupament d'aquest servei.

g) Coordinar l'actuació de tots els col·lectius professionals, administracions i institucions implicats en el seu desenvolupament.

h) Desenvolupar totes les tasques que siguin necessàries per a la implantació i utilització d'aquests mètodes en el servei públic de justícia.

3. L'organització d'aquests serveis ha de garantir, en tot cas, l'accés universal de la ciutadania al sistema de justícia, així com el compliment de les funcions que s'estableixen en aquesta Llei i en les normes que la despleguin.

Disposició addicional quarta. *Accions per augmentar la visibilitat dels mecanismes alternatius de resolució de conflictes.*

L'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes han de promoure accions per augmentar la visibilitat dels mecanismes alternatius de resolució de conflictes, així com la negociació entre les parts, i han de potenciar l'ús d'aquests mecanismes davant la via exclusivament judicial.

Així mateix, han de promoure, en l'àmbit de les seves competències respectives, que les universitats impulsin l'ensenyament superior en matèria de mitjans alternatius de resolució de conflictes, així com en tècniques de negociació per a professionals de l'advocacia.

Disposició addicional cinquena. *Assistència tècnica dels instituts de medicina legal i ciències forenses.*

Les administracions competents en matèria d'Administració de justícia han de prestar, a través dels instituts de medicina legal i ciències forenses, a les seccions de família, infància i capacitat i a les seccions de violència contra la infància i l'adolescència l'assistència tècnica que sigui necessària, amb l'objecte de facilitar el desenvolupament i la resolució dels conflictes i procediments que conegui l'òrgan judicial sense perjudici de la regulació per les administracions competents dels equips tècnics que ofereixin assistència especialitzada en aquesta matèria.

Disposició addicional sisena. *Formació especialitzada en matèria de família, infància, capacitat i en matèria de violència contra nenes, nens i adolescents.*

1. En el termini de quatre mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, i després de forma periòdica, el Consell General del Poder Judicial ha de convocar el curs de formació especialitzada en família, infància i capacitat i en matèria de violència contra la infància i adolescència.

2. El Consell General del Poder Judicial ha de promoure i facilitar la formació continuada dels magistrats i magistrades suplents i jutges i jutgesses substituïts.

3. El Govern ha de disposar, d'igual manera, la convocatòria de cursos de formació especialitzada per als membres del Ministeri Fiscal.

4. El Govern i les comunitats autònomes amb competències sobre els equips tècnics judicials han de disposar la realització de cursos de formació dels seus membres en infància, família, infància i capacitat i en matèria de violència contra la infància i adolescència.

Disposició addicional setena. *Litigis en matèria de consum.*

En els litigis en què s'exercitin accions individuals promogudes per consumidors o usuaris, s'entén complert el requisit de procedibilitat per la reclamació extrajudicial prèvia a l'empresa o professional que hagin contractat, sense haver obtingut una resposta en el termini establert per la legislació especial aplicable, o quan aquesta no sigui satisfactòria, i sense perjudici que puguin acudir a qualsevol dels mitjans adequats de solució de controvèrsies, tant els previstos en legislació especial en matèria de consum, com els generals previstos en aquesta Llei.

També s'entén complert el requisit de procedibilitat amb la resolució de les reclamacions presentades pels usuaris dels serveis financers davant el Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions en els termes que estableix l'article 30 de la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de mesures de reforma del sistema financer, o per haver acudit a algun dels procediments a què es refereix la Llei 7/2017, de 2 de novembre, per la qual s'incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 2013/11/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 21 de maig de 2013, relativa a la resolució alternativa de litigis en matèria de consum, o els que puguin haver estat establerts en normativa sectorial en desplegament d'aquesta.

Disposició addicional vuitena. *Regulació bàsica sobre teletreball en l'àmbit de l'Administració de justícia.*

1. Es considera teletreball la modalitat de prestació de serveis a distància en la qual el contingut competencial del lloc de treball es pot desenvolupar, sempre que les necessitats del servei ho permetin, fora de les dependències de l'Administració, mitjançant l'ús de tecnologies de la informació i comunicació.

2. La prestació dels serveis en la modalitat de teletreball té caràcter voluntari i reversible i ha de ser expressament autoritzada per l'Administració competent en cada cas concret. A més, és compatible amb la modalitat presencial. S'ha de fer en els termes de les normes que es dictin en desplegament d'aquesta norma, que han de ser objecte de negociació col·lectiva en l'àmbit corresponent i han de preveure criteris objectius en l'accés a aquesta modalitat de prestació de servei.

3. Es consideren llocs susceptibles de teletreball aquells en què la modalitat de serveis descrita als apartats anteriors pugui ser exercida a distància, de conformitat amb el que disposa la present disposició.

El teletreball ha de contribuir a millorar l'organització del treball a través de la identificació d'objectius i l'avaluació del seu compliment.

4. Amb caràcter general, i sense perjudici de circumstàncies excepcionals determinades per l'Administració competent, únicament es pot autoritzar aquesta modalitat de prestació de serveis respecte dels llocs susceptibles de teletreball.

No es poden exercir mitjançant la modalitat de teletreball les funcions següents que estiguin associades a determinats llocs:

a) Les funcions la prestació efectiva de les quals només quedi garantida amb la presència física de la persona funcionària al centre de treball.

b) Els serveis i funcions habituals dels jutjats en torn de guàrdia que requereixin la presència física de la persona funcionària.

5. Per a la prestació dels serveis en aquesta modalitat s'han d'utilitzar els mitjans tecnològics i electrònics definits i proporcionats per l'Administració competent que, sense alterar la prestació del servei públic de justícia, ni els procediments i la gestió del treball d'altres òrgans afectats, garanteixin el canal de comunicació i els protocols de seguretat tecnològica admesos.

6. Les persones funcionàries que sol·licitin prestar els seus serveis en la modalitat de teletreball han d'estar en servei actiu a l'Administració de justícia i tenir el temps de serveis continuats en el mateix jutjat, fiscalia, servei o unitat que, prèvia negociació amb les organitzacions més representatives, determini l'Administració competent en matèria de justícia. Aquesta antiguitat en el lloc no és necessària quan s'acrediti l'experiència suficient i adequada per raó de l'ocupació de llocs en anteriors centres de destinació del mateix ordre jurisdiccional, o de contingut competencial similar, acreditada per l'Administració pública amb competències en matèria de personal.

7. Les persones que desenvolupin el contingut competencial del lloc de treball en la modalitat de teletreball tenen els mateixos deures i drets, individuals i col·lectius, que les que el desenvolupin de manera presencial.

Disposició transitòria primera. *Constitució dels tribunals d'instància.*

Els tribunals d'instància s'han de constituir a través de la transformació dels actuals jutjats en les seccions dels tribunals d'instància que es corresponguin amb les matèries de les quals aquells estiguin coneixent. Els jutges, jutgesses, magistrats i magistrades d'aquests jutjats passen a ocupar la plaça en la secció respectiva amb la mateixa numeració cardinal del jutjat de procedència i continuen coneixent de totes les matèries que tinguin atribuïdes en aquest i dels assumptes que en aquests estiguin en tràmit o no hagin conclòs mitjançant una resolució que n'impliqui l'arxivament definitiu.

Quan, en el supòsit indicat en el paràgraf anterior, la nova plaça que ocupin aquests jutges, jutgesses, magistrats i magistrades correspongui a una secció de família, infància i capacitat, la numeració cardinal amb la qual s'ha d'identificar dins d'aquesta ha de començar per la unitat i seguir correlativament, amb el mateix ordre dels jutjats de procedència. La numeració de les places d'origen queda sense assignar a un altre jutge, jutgessa, magistrat o magistrada fins que se n'ampliï el nombre, i es vagin cobrint i assignant pel mateix ordre.

La constitució dels tribunals d'instància s'ha de fer de manera esglaonada d'acord amb l'ordre següent:

1r. El dia 1 de juliol de 2025, els jutjats de primera instància i instrucció i els jutjats de violència sobre la dona, en els partits judicials on no hi hagi un altre tipus de jutjats, s'han de transformar, respectivament, en seccions civils i d'instrucció úniques i seccions de violència sobre la dona.

2n. El dia 1 d'octubre de 2025, els jutjats de primera instància, els jutjats d'instrucció i els jutjats de violència sobre la dona, en els partits judicials on no hi hagi un altre tipus de jutjats, s'han de transformar, respectivament, en seccions civils, seccions d'instrucció i seccions de violència sobre la dona.

3r. El dia 31 de desembre de 2025, la resta de jutjats, no compresos en els supòsits anteriors, s'han de transformar en les seccions respectives de conformitat amb el que preveu aquesta Llei.

Fins a la implantació definitiva dels tribunals d'instància en cadascun dels partits judicials, hi continua vigent el règim d'organització dels jutjats i els corresponents annexos de la Llei 38/1988, de 28 de desembre, de demarcació i de planta judicial, anteriors a la promulgació d'aquesta Llei.

Disposició transitòria segona. *Constitució del Tribunal Central d'Instància.*

El dia 31 de desembre de 2025, el Tribunal Central d'Instància s'ha de constituir a través de la transformació dels actuals jutjats centrals en les seccions del Tribunal Central d'Instància que es corresponguin amb les matèries de què aquests estiguin coneixent. Els jutges, jutgesses, magistrats i magistrades d'aquests jutjats centrals han de passar a ocupar la plaça en la secció respectiva amb la mateixa numeració cardinal del jutjat de procedència i continuar coneixent de tots els assumptes que tinguin atribuïts en aquest.

Disposició transitòria tercera. *Presidència dels tribunals d'instància i Presidència del Tribunal Central d'Instància.*

En la data de constitució prevista per a cada tribunal d'instància i el Tribunal Central d'Instància, els jutges degans i les jutgesses deganes han de passar a ostentar, en els seus respectius àmbits, la presidència dels tribunals d'instància i del Tribunal Central d'Instància, els quals continuen en el seu càrrec durant el temps que resti al mandat pel qual van ser nomenats.

Disposició transitòria quarta. *Transformació de jutjats, seccions i tribunals amb competència en matèria penal en jutjats, seccions i tribunals amb competència en matèria de violència sobre la dona.*

Al cap de nou mesos de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, els jutjats de violència sobre la dona han d'assumir les competències en matèria de violència sexual pel que fa als procediments incoats a partir d'aquesta data. Durant aquests nou mesos, el Govern, oït el Consell General del Poder Judicial i, si escau, la comunitat autònoma afectada, ha de procedir, mitjançant reial decret, a la transformació que sigui necessària dels jutjats, seccions i tribunals amb competència en matèria penal en jutjats, seccions i tribunals amb competència en matèria de violència sobre la dona, per donar compliment adequat a l'atribució de competències en matèria de violència sexual als jutjats de violència sobre la dona, prevista en l'article 89 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, amb la detecció prèvia de les necessitats de personal, materials i organitzatives específiques d'aquesta atribució i amb la valoració prèvia del seu impacte sobre la càrrega de treball dels diferents òrgans, seccions o tribunals amb competència en aquesta matèria.

Disposició transitòria cinquena. *Implantació de l'oficina judicial.*

La implantació de l'oficina judicial ha de ser simultània a la dels tribunals d'instància, en els termes definits en aquesta Llei.

A aquest efecte, el Ministeri de Justícia i les comunitats autònomes amb competències en matèria de justícia, en els seus àmbits respectius, han d'elaborar les relacions de llocs de treball de cadascuna d'aquestes oficines per a la seva aprovació, amb la negociació prèvia amb les organitzacions sindicals, així com procedir a la posterior provisió dels llocs.

La Conferència Sectorial d'Administració de Justícia pot elaborar i aprovar models de referència sobre l'estructura de l'oficina judicial i de les seves relacions de llocs de

treball. L'acord adoptat habilita per al seu desplegament mitjançant una resolució de l'autoritat competent de cada administració amb competències en matèria de justícia.

La Conferència Sectorial d'Administració de Justícia també pot aprovar, a proposta d'algun dels seus membres, una data diferent per a l'establiment d'alguna de les oficines judicials si, en la data de constitució dels tribunals d'instància que preveu la disposició transitòria primera concorren circumstàncies excepcionals relatives a les infraestructures o els mitjans tecnològics que ho justifiquin. En aquestes circumstàncies, l'acord adoptat per la Conferència Sectorial d'Administració de Justícia ha de ser aprovat amb el vot afirmatiu d'almenys les quatre cinques parts de les administracions públiques que hi estiguin representades. En tots aquests casos, i fins a la definitiva implantació de les oficines judicials en els territoris que s'assenyalin, continua vigent el règim d'organització anterior a la promulgació d'aquesta Llei orgànica.

Si concorren les circumstàncies que preveu el paràgraf anterior i no han estat aprovades les relacions de llocs de treball corresponents en algun dels partits judicials on s'hagi implantat el tribunal d'instància, s'ha de procedir de conformitat amb les regles següents:

1a. Si en el partit judicial no hi ha cap relació de llocs de treball prèviament aprovada o amb el procés d'acoblament finalitzat, s'ha de mantenir el règim d'organització de les oficines i del seu personal anterior a la promulgació d'aquesta Llei fins a l'aprovació de les relacions de treball, que s'ha de fer dins els sis mesos següents.

2a. Si en el partit judicial hi ha algun servei comú creat de conformitat amb el que preveu l'article 438 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, amb la relació de llocs de treball corresponent aprovada i amb el procés d'acoblament finalitzat, amb coexistència dels serveis comuns ja creats amb els òrgans judicials unipersonals atesos per personal integrat en plantilles orgàniques, els funcionaris i funcionàries destinats en els serveis comuns han de continuar prestant els seus serveis en els termes que ho estaven fent. El personal de plantilla orgànica també ha de continuar prestant els seus serveis de conformitat amb el que preveu la regla anterior, sense perjudici de la necessària aprovació de les relacions de llocs de treball en el mateix termini de sis mesos.

3a. Si tots els funcionaris i funcionàries destinats en el partit judicial ja estan integrats en una relació de llocs de treball, s'ha de mantenir la seva adscripció en les mateixes condicions que tinguin fins aquest moment, i mantenir la mateixa diferenciació de llocs fins a la modificació corresponent de la relació de llocs de treball per a la seva adaptació a la nova organització judicial, que també s'ha de fer en el mateix termini de sis mesos que preveuen els anteriors paràgrafs.

Disposició transitòria sisena. *Implantació de les oficines de justícia en els municipis.*

1. En la data de constitució prevista per a cada tribunal d'instància, els jutjats de pau s'han de transformar en oficines de justícia en els municipis. Quan hi hagi constituïdes agrupacions de secretaries de jutjats de pau, aquestes s'han de transformar en les agrupacions d'oficines de justícia en els municipis a què fa referència l'apartat 3 de l'article 439 quinquies de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial. El jutge o la jutgessa de pau de cada municipi han d'exercir les funcions que els atribueixen les lleis amb l'assistència de l'oficina de justícia corresponent.

2. Tot el personal que estigui prestant serveis en aquests jutjats, sigui com a plantilla orgànica o incloses en la relació de llocs de treball corresponent de l'oficina judicial de suport directe al jutjat de pau, s'ha d'integrar en la relació de llocs de treball de la respectiva oficina de justícia en el municipi, que ha de ser aprovada, amb negociació sindical prèvia, en el termini màxim de tres mesos comptats des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei orgànica.

3. Fins que no s'elabori la relació de llocs de treball de cada oficina de justícia en el municipi, la secretaria d'aquesta oficina correspon als qui, en el moment de la seva

constituïció, estiguin ocupant la secretaria del jutjat de pau o agrupació de secretaries, amb l'immediat acoblament de tota la plantilla a la resta llocs de treball genèrics.

4. La Conferència Sectorial d'Administració de Justícia pot elaborar i aprovar models de referència sobre oficines de justícia en els municipis i de les seves relacions de llocs de treball. L'acord adoptat habilita per al seu desplegament mitjançant una resolució de l'autoritat competent de cada administració amb competències en matèria de justícia.

Disposició transitòria setena. Règim per a la constituïció inicial de les seccions de família, infància i capacitat i el coneixement i tramitació dels assumptes que estiguin coneixent els òrgans que s'integrin en aquestes.

En la mateixa data prevista per a la constituïció dels tribunals d'instància que estableix la disposició transitòria primera d'aquesta Llei orgànica, s'ha de constituir una secció de família, infància i capacitat als tribunals d'instància dels partits judicials on, amb anterioritat a aquesta data, el Consell General del Poder Judicial hagi acordat l'especialització d'un o més jutjats en alguna de les matèries assenyalades a l'article 86.5 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, i els jutges i jutgesses d'aquests jutjats especialitzats han de passar a ocupar plaça en aquesta secció.

Les seccions de família, infància i capacitat constituïdes de conformitat amb el que preveu el paràgraf anterior mantenen el coneixement dels assumptes, tant en matèria de família com en altres matèries, en els termes establerts en l'acord d'especialització.

El Consell General del Poder Judicial, amb informe previ de les sales de govern, pot acordar modificar o deixar sense efecte l'acord d'especialització, i en aquest cas la plaça integrada en la secció de família, infància i capacitat ha de conèixer de les qüestions que se suscitin en matèria de família d'acord amb el que preveu l'article 86.5 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol.

Disposició transitòria vuitena. Secretaris o secretàries de la Junta Electoral de Zona i de la Junta Electoral Provincial.

Mentre no es produeixi la constituïció efectiva dels serveis comuns de tramitació que assisteixin els tribunals d'instància i les audiències provincials o, si escau, no estigui constituït el servei comú processal a què es refereix l'apartat 3 de l'article onze de la Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, del règim electoral general, en la redacció feta per aquesta Llei orgànica, han d'intervenir, respectivament, com a secretaris o secretàries de la Junta Electoral de Zona i de la Junta Electoral Provincial els lletrats o lletrades de l'Administració de justícia que preveu la Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, del règim electoral general, amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició transitòria novena. Règim transitori aplicable als procediments judicials.

1. Les previsions que recull aquesta Llei són aplicables exclusivament als procediments incoats amb posterioritat a la seva entrada en vigor.

2. En els procediments judicials en curs a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, les parts, de comú acord, es poden sotmetre a qualsevol mitjà adequat de solució de controvèrsies, de conformitat amb el que disposa la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil.

3. Les modificacions de l'apartat 9 de l'article 785 i de l'apartat 6 de l'article 787 ter de la Llei d'enjudiciament criminal, són aplicables als procediments en què no s'hagi celebrat judici oral en el moment d'entrada en vigor d'aquesta Llei.

4. Les modificacions dels apartats 3 i 4 de l'article 210 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, són aplicables als judicis verbals en què no s'hagi celebrat vista en el moment d'entrada en vigor d'aquesta Llei.

5. La modificació de l'apartat 1 de l'article 11 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, és aplicable als recursos contenciosos administratius que s'interposin a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

6. La modificació de l'apartat 20 de l'article 78 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, és aplicable als recursos contenciosos administratius tramitats pel procediment abreujat en què no s'hagi celebrat vista en el moment d'entrada en vigor d'aquesta Llei.

7. La modificació de l'apartat 1 de l'article 50 de la Llei 36/2011, de 10 d'octubre, reguladora de la jurisdicció social, és aplicable als procediments en què no s'hagi celebrat judici en el moment d'entrada en vigor d'aquesta Llei.

8. La nova regulació dels recursos de cassació social és aplicable als recursos que es formulin contra les resolucions dictades a partir de la seva entrada en vigor. En tot cas, la inadmissió dels recursos de cassació per a la unificació de doctrina interposats contra les resolucions dictades amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta norma s'ha de disposar, amb audiència prèvia de les parts, per providència succintament motivada que és no susceptible de recurs.

Disposició transitòria desena. Reserva d'una quota de places vacants amb especial valoració del mèrit de l'idioma cooficial.

Amb caràcter excepcional i fins que en l'àmbit de la Comunitat Autònoma del País Basc la taxa d'interinitat en els llocs de treball singularitzats per raó d'idioma sigui inferior al vuit per cent, en les ofertes d'ocupació pública que elabora el Ministeri de Justícia s'ha de reservar una quota de places vacants singularitzades d'accés lliure en què s'ha d'establir com a requisit l'acreditació del perfil lingüístic corresponent de l'idioma cooficial.

Disposició transitòria onzena. Despeses electorals corresponents a les últimes eleccions generals convocades.

La modificació de la lletra a) de l'apartat 3 de l'article cent setanta-cinc de la Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, del règim electoral general, introduïda per aquesta Llei orgànica, és aplicable a les despeses originades a les candidatures que hagin concorregut a les eleccions convocades pel Reial decret 400/2023, de 29 de maig, de dissolució del Congrés dels Diputats i del Senat i de convocatòria d'eleccions.

Disposició transitòria dotzena. Règim transitori fins a la creació d'agrupacions d'oficines de justícia en els municipis regulades a l'apartat 3 de l'article 439 quinques de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial.

Als municipis que no disposin d'una oficina de justícia en el municipi servida per personal de l'Administració de justícia ni estiguin integrats en una agrupació d'oficines de justícia de les que preveu l'apartat 3 de l'article 439 quinques de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, l'atenció l'ha de prestar la persona designada per l'ajuntament, de conformitat amb el que preveu l'últim paràgraf de l'apartat esmentat.

En aquests casos, l'oficina judicial del partit ha d'assumir les tasques de coordinació i suport requerides per a la prestació dels serveis de justícia en aquests municipis, a més de les actuacions l'execució de les quals estigui reservada a funcionaris i funcionàries dels cossos generals de l'Administració de justícia, en les quals han de ser auxiliats per les persones esmentades designades pels ajuntaments.

Disposició transitòria tretzena. Règim transitori de les subvencions als ajuntaments, destinades a l'atenció de les despeses de sosteniment dels jutjats de pau, incloses en els pressupostos generals de l'Estat ja aprovats.

Un cop hagi entrat en vigor aquesta Llei, la subvenció fins llavors prevista a l'article 52 de la Llei 8/1988, de 28 de desembre, de demarcació i de planta judicial, recollida en

els pressupostos generals de l'Estat aprovats amb anterioritat i vigents en aquest moment, s'ha d'aplicar i assignar en els termes següents:

1. Mentre no es produeixi, de conformitat amb el que preveu la disposició transitòria cinquena d'aquesta Llei orgànica, la constitució de l'oficina de justícia en el respectiu municipi, la subvenció s'ha d'aplicar a cada ajuntament per contribuir a les despeses generades pel sosteniment dels mitjans materials i instrumentals del jutjat de pau respectiu, i s'ha de modular en funció del nombre d'habitants de dret del municipi.

2. En cada municipi on s'hagi constituït l'oficina de justícia, la subvenció assenyalada a l'apartat anterior s'ha d'aplicar a cada ajuntament, en els termes que preveu l'article 439 ter. 4 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial.

3. Les quanties anuals de les subvencions per a cada ajuntament, esmentades en els apartats 1 i 2 anteriors, s'han d'aplicar en cada cas proporcionalment, en funció dels respectius períodes de pervivència dels jutjats de pau i de les oficines de justícia en els municipis una vegada constituïdes.

Disposició transitòria catorzena. Procediments o actuacions iniciats o en tramitació en matèria de funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional.

La modificació de l'apartat 7 de la disposició addicional segona de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, introduïda per aquesta Llei, també s'ha d'aplicar a aquells procediments o actuacions iniciats o en tramitació amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta.

Disposició transitòria quinzena. Aplicació dels articles relatius a la Comissió de Supervisió i Control de Protecció de Dades i la Direcció de Supervisió i Control de Protecció de Dades del Consell General del Poder Judicial.

Els articles 236 nonies, 595, 610 ter i 620 bis de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, en la redacció feta per aquesta Llei orgànica, no són aplicables fins a la constitució del primer Consell General del Poder Judicial que ho faci després de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.

En el moment en què entri en vigor aquesta Llei, queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que contradiguin, s'oposin o resultin incompatibles amb el que disposa aquesta Llei, llevat del Reial decret llei 1/2017, de 20 de gener, de mesures urgents de protecció de consumidors en matèria de clàusules terra, que queda derogat en el moment d'entrada en vigor del títol II d'aquesta Llei.

Disposició final primera. Modificació de la Llei de 28 de maig de 1862, del notariat.

Es modifica l'article 52 de la Llei de 28 de maig de 1862, del notariat, en els termes següents:

«Article 52.

1. Si l'acta és favorable a la celebració del matrimoni, aquest s'ha de dur a terme davant el notari que hagi intervingut en la seva tramitació mitjançant l'atorgament d'escriptura pública en què ha de fer constar totes les circumstàncies que estableix la Llei del Registre Civil i el seu reglament.

2. Quan els contraents, en la sol·licitud inicial o durant la tramitació de l'acta, hagin sol·licitat que la prestació del consentiment es faci davant l'alcalde o el regidor en qui aquest delegui o un altre notari, s'ha de remetre una còpia de l'acta a l'oficiant escollit, el qual s'ha de limitar a celebrar el matrimoni i ha d'estendre

una acta o atorgar una escriptura pública, segons que correspongui, amb tots els requisits exigits legalment.

3. Si el matrimoni se celebra en perill de mort, el notari ha d'atorgar una escriptura pública on es reculli la prestació del consentiment matrimonial, previ dictamen mèdic sobre la seva aptitud per prestar-lo i sobre la gravetat de la situació quan el risc derivi de la malaltia o l'estat físic d'algun dels contraents, tret d'impossibilitat acreditada. Amb posterioritat, el notari ha de procedir a la tramitació de l'acta de comprovació dels requisits de validesa del matrimoni.»

Disposició final segona. *Modificació del Codi civil, publicat pel Reial decret de 24 de juliol de 1889.*

Es modifica el Codi civil, publicat pel Reial decret de 24 de juliol de 1889, en els termes següents:

U. Es modifica l'ordinal 1r de l'apartat 2 de l'article 51, que queda redactat de la manera següent:

«1r. L'alcalde del municipi on se celebri el matrimoni o el regidor en qui aquest delegui.»

Dos. Es modifica l'ordinal 1r de l'article 52, que queda redactat de la manera següent:

«1r. L'alcalde o el regidor en qui delegui, el lletrat o lletrada de l'Administració de justícia, el notari o notària, o el personal funcionari a què es refereix l'article 51.»

Tres. Es modifica l'article 53, que queda redactat de la manera següent:

«Article 53.

La validesa del matrimoni no queda afectada per la incompetència o falta de nomenament de l'alcalde, el regidor/a, el lletrat o lletrada de l'Administració de justícia, el notari o notària, o el personal funcionari davant de qui se celebri, sempre que almenys un dels cònjuges hagi actuat de bona fe i aquells exerceixin les seves funcions públicament».

Quatre. Es modifica l'article 57, que queda redactat de la manera següent:

«Article 57.

El matrimoni tramitat pel lletrat o lletrada de l'Administració de justícia o pel personal funcionari consular o diplomàtic es pot celebrar davant d'aquest o un altre diferent, o davant l'alcalde o el regidor en qui aquest delegui, a elecció dels contraents. Si l'ha tramitat l'encarregat o encarregada del Registre Civil, el matrimoni s'ha de celebrar davant l'alcalde o el regidor en qui aquest delegui, que designin els contraents.

Finalment, si és el notari o la notària qui ha estès l'acta matrimonial, els contraents poden atorgar el consentiment, a elecció seva, davant el mateix notari o notària o un altre diferent del que hagi tramitat l'acta prèvia, alcalde o regidor en qui aquest delegui».

Cinc. Es modifica l'article 58, que queda redactat de la manera següent:

«Article 58.

L'alcalde, el regidor, el lletrat o lletrada de l'Administració de justícia, el notari o notària, o el personal funcionari, un cop llegits els articles 66, 67 i 68, ha de

preguntar a cadascun dels contraents si consent a contreure matrimoni amb l'altre i si efectivament el contreu en aquest acte i, si tots dos responen afirmativament, ha de declarar que queden units en matrimoni i ha d'estendre l'acta o autoritzar l'escriptura corresponent.»

Sis. Es modifica l'ordinal 3r de l'article 73, que queda redactat de la manera següent:

«3r. El que es contregui sense la intervenció de l'alcalde o regidor, el lletrat o lletrada de l'Administració de justícia, el notari o notària, o el personal funcionari davant de qui s'hagi de celebrar, o sense la dels testimonis.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei hipotecària, aprovada pel Decret de 8 de febrer de 1946.*

L'apartat 2 de l'article 103 bis de la Llei hipotecària, aprovada pel Decret de 8 de febrer de 1946, queda redactat de la manera següent:

«2. Efectuat l'acte de conciliació, el registrador ha de certificar l'avenença entre els interessats o, si escau, que es va intentar sense efecte o avenença. La certificació ha d'estar dotada d'eficàcia executiva en els termes del número 9è de l'apartat 2 de l'article 517 de la Llei d'enjudiciament civil. L'execució s'ha de tramitar de conformitat amb el que es preveu per als títols executius extrajudicials.»

Disposició final quarta. *Modificació de la Llei 49/1960, de 21 de juliol, sobre la propietat horitzontal.*

Es modifica la Llei 49/1960, de 21 de juliol, de propietat horitzontal en els termes següents:

U. S'afegeix un apartat 3 a l'article setè, amb la redacció següent:

«3. El propietari de cada habitatge que vulgui fer l'exercici de l'activitat a què es refereix la lletra e) de l'article 5 de la Llei 29/1994, de 24 de novembre, d'arrendaments urbans, en els termes que estableix la normativa sectorial turística, ha d'obtenir prèviament l'aprovació expressa de la comunitat de propietaris, en els termes que estableix l'apartat 12 de l'article disset d'aquesta Llei.

El president de la comunitat, a iniciativa pròpia o de qualsevol dels propietaris o ocupants, ha de requerir a qui faci l'activitat de l'apartat anterior, sense que hagi estat aprovada expressament, la immediata cessació d'aquestes, sota advertència d'iniciar les accions judicials procedents, sent aplicable el que disposa l'apartat anterior.»

Dos. Es modifica l'apartat 12 de l'article disset, que queda amb la redacció següent:

«12. L'acord exprés pel qual s'aprovi, es limiti, es condicioni o es prohibeixi l'exercici de l'activitat a què es refereix la lletra e) de l'article 5 de la Llei 29/1994, de 24 de novembre, d'arrendaments urbans, en els termes que estableix la normativa sectorial turística, suposi o no una modificació del títol constitutiu o dels estatuts, requereix el vot favorable de les tres cinquenes parts del total dels propietaris que, al seu torn, representin les tres cinquenes parts de les quotes de participació. Així mateix, aquesta mateixa majoria es requereix per a l'acord pel qual s'estableixin quotes especials de despeses o un increment en la participació de les despeses comunes de l'habitatge on es dugui a terme l'activitat esmentada, sempre que aquestes modificacions no suposin un increment superior al 20 %. Aquests acords no tenen efectes retroactius.»

Tres. S'afegeix una nova disposició addicional segona, amb la redacció següent:

«Disposició addicional segona.

El propietari d'un habitatge que estigui exercint l'activitat a què es refereix la lletra e) de l'article 5 de la Llei 29/1994, de 24 de novembre, d'arrendaments urbans, amb anterioritat a l'entrada en vigor de la Llei orgànica de mesures en matèria d'eficiència del servei públic de justícia, que s'hagi acollit prèviament a la normativa sectorial turística, pot continuar exercint l'activitat amb les condicions i els terminis que aquesta estableix.»

Disposició final cinquena. *Modificació de la Llei 50/1981, de 30 de desembre, per la qual es regula l'Estatut orgànic del Ministeri Fiscal.*

Es modifica la Llei 50/1981, de 30 de desembre, per la qual es regula l'Estatut orgànic del Ministeri Fiscal, en els termes següents:

U. Es modifica la lletra n) de l'article dotze, que queda redactada de la manera següent:

«n) La Unitat de Protecció de Dades del Ministeri Fiscal.»

Dos. Se suprimeix la lletra l) de l'apartat quatre de l'article catorze.

Tres. Es modifiquen les lletres a), d) i e) de l'apartat u i l'apartat quatre de l'article vint, que queden redactats de la manera següent:

«a) Practicar les diligències a què es refereix l'article cinc d'aquest Estatut, i intervenir directament en els processos penals d'especial transcendència apreciada pel fiscal general de l'Estat, referents als delictes per actes de violència de gènere i de violència sexual compresos en l'article 89.5 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial».

«d) Coordinar els criteris d'actuació de les diverses fiscalies en matèries de violència de gènere i violència sexual, per a la qual cosa pot proposar al fiscal general de l'Estat l'emissió de les instruccions corresponents.

e) Elaborar semestralment, i presentar al fiscal general de l'Estat, per a la seva tramesa a la Junta de Fiscals de Sala del Tribunal Suprem, i al Consell Fiscal, un informe sobre els procediments seguits i les actuacions practicades pel Ministeri Fiscal en matèria de violència de gènere i violència sexual».

«Quatre. A la Fiscalia General de l'Estat, de la mateixa manera, hi ha la Unitat de Protecció de Dades que, pel que fa al tractament de dades amb finalitats jurisdiccionals efectuat pel Ministeri Fiscal, exerceix amb plena independència i neutralitat les competències i facultats que per la normativa de protecció de dades corresponen a l'autoritat de control d'acord amb el que estableix l'article 236 octies de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, i assumeix la condició de delegat de protecció de dades, en relació amb el tractament de dades amb finalitats no jurisdiccionals, un cop sigui designat com a tal pel fiscal general de l'Estat. La Unitat de Protecció de Dades ha de tenir garantida la dotació dels recursos necessaris per a l'adequat acompliment de les seves funcions. La seva composició, organització i funcionament s'han de regular reglamentàriament».

Quatre. Es modifica la lletra a) de l'apartat cinc de l'article vint-i-dos, que queda redactat de la manera següent:

«a) Organitzar els serveis i la distribució del treball entre els fiscals de la plantilla i l'adscripció dels components de la secció de menors, escoltada la Junta

de Fiscalia. És necessari pertànyer a la categoria segona per intervenir en els procediments davant el tribunal de jurat o per fer funcions de visat».

Cinc. Es modifica el paràgraf primer de l'apartat u de l'article trenta-sis, que queda redactat de la manera següent:

«Sense perjudici del que disposa l'apartat tres d'aquest article, les destinacions corresponents a la categoria primera, la de fiscal responsable de la Unitat de Protecció de Dades, les de fiscals del Tribunal Suprem, les de fiscals superiors de comunitats autònomes i les de fiscals en cap les proveeix el Govern, a proposta del fiscal general de l'Estat, d'acord amb el que preveu l'article 13 d'aquest Estatut. De la mateixa manera es designen els tinents fiscals de les fiscalies de les comunitats autònomes i els fiscals que integrin la plantilla de tots els òrgans el cap dels quals pertanyi a la categoria primera. Quan els estatuts d'autonomia prevegin l'existència del consell de justícia de la comunitat autònoma, aquest consell ha de ser escoltat necessàriament amb caràcter previ al nomenament del fiscal superior de la comunitat autònoma».

Sis. S'introdueix un nou apartat cinc a l'article quaranta-u, i l'actual apartat cinc passa a ser l'apartat sis, amb la redacció següent:

«Cinc. El fiscal responsable de la Unitat de Protecció de Dades és nomenat per un període de cinc anys, renovable per un nou període de la mateixa durada i durant aquest temps ha d'exercir, exclusivament, les funcions derivades del càrrec. Únicament pot cessar pel transcurs del termini de nomenament i per renúncia acceptada pel o per la fiscal general de l'Estat, o remogut, si s'aprecia incapacitat o incompliment greu en l'exercici de les seves funcions, pel Govern a proposta del fiscal general de l'Estat, que ha d'escoltar prèviament el Consell Fiscal i l'interessat. La proposta esmentada comporta, al seu torn, el cessament com a delegat de protecció de dades. Una vegada hagi cessat o hagi estat rellevat, si el fiscal responsable és fiscal de sala, queda adscrit a la Fiscalia del Tribunal Suprem o a qualsevol de les fiscalies el cap de les quals pertanyi a la primera categoria, i conserva en tot cas la categoria. En cas de ser fiscal de la segona categoria s'ha d'incorporar en qualitat d'adscrit, a elecció seva, a la fiscalia en què estigués destinat abans d'ocupar el càrrec a la Unitat de Protecció de Dades o a la fiscalia de la comunitat autònoma o provincial de Madrid, o a la fiscalia de la comunitat autònoma o provincial d'origen, fins a ocupar plaça en propietat».

Disposició final sisena. *Modificació de la Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, del règim electoral general.*

Es modifica la Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, del règim electoral general, en els termes següents:

U. Es modifica l'apartat 4 de l'article deu, que queda redactat de la manera següent:

«4. El secretari o secretària de la junta provincial és el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia director o directora del servei comú de tramitació de l'audiència respectiva.

El secretari o secretària de la Junta Electoral Provincial és la persona de contacte amb l'administració electoral i amb el gestor electoral tant durant el període electoral, com durant el període comprès entre processos electorals.»

Dos. Es modifica l'article onze, que queda redactat de la manera següent:

«Article onze.

1. La Junta Electoral de Zona està composta per:

a) Tres vocals, jutges o jutgesses de la secció civil o de la secció d'instrucció dels tribunals d'instància, designats mitjançant insaculació per la Sala de Govern del Tribunal Superior de Justícia respectiu. Quan en el partit de què es tracti no hi hagi el nombre suficient de jutges o jutgesses, s'han de designar per insaculació jutges o jutgesses d'altres partits judicials de la mateixa província.

b) Dos vocals designats per la Junta Electoral Provincial, entre llicenciats o graduats en dret o en ciències polítiques i en sociologia, residents en el partit judicial. La designació d'aquests vocals té lloc una vegada proclamades les candidatures. Amb aquesta finalitat, els o les representants de les candidatures presentades en el districte electoral corresponent han de proposar conjuntament les persones que hagin d'exercir aquests càrrecs. Quan la proposta no tingui lloc abans del començament de la campanya electoral, la Junta Electoral Provincial ha de procedir al seu nomenament.

2. Els o les vocals esmentats a l'apartat 1.a) trien d'entre ells el president o presidenta de la Junta Electoral de Zona.

3. El secretari o la secretària de la Junta Electoral de Zona és el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia director o directora del servei comú processal que, en el partit judicial respectiu, tingui assumides les funcions de registre i repartiment d'affers civils. Quan no hi ha servei comú que assumeixi aquestes funcions, és secretari o secretària de la Junta Electoral de Zona el lletrat o la lletrada que dirigeixi la unitat processal de tramitació.

El secretari o secretària de la Junta Electoral de Zona és la persona de contacte amb l'Administració electoral i amb el gestor electoral tant durant el període electoral com durant el període comprès entre processos electorals.

4. Els secretaris o les secretàries dels ajuntaments són delegats o delegades de les juntes electorals de zona i actuen sota l'estricta dependència d'aquestes».

Tres. Es modifiquen els apartats 1 i 4 de l'article cent u, que queden redactats de la manera següent:

«1. Quan tinguin preparada la corresponent documentació, el president i els vocals i interventors que ho desitgin s'han de desplaçar immediatament a la seu del tribunal d'instància o de l'oficina de justícia en el municipi que assisteixi el jutge o la jutgessa de pau dins de la demarcació del qual estigui situada la mesa, per fer lliurament del primer i del segon sobre. La força pública ha d'acompanyar i, si cal, facilitar el desplaçament d'aquestes persones».

«4. Els segons sobres han de quedar arxivats al tribunal d'instància o a l'oficina de justícia corresponent, i poden ser reclamats per les juntes electorals en les operacions d'escrutini general, i pels tribunals competents en els processos contenciosos electorals».

Quatre. Es modifica la lletra a) de l'apartat 3 de l'article cent setanta-cinc, que queda redactat de la manera següent:

«a) S'han d'abonar 0,18 euros per elector a cadascuna de les circumscripcions en què hagi presentat llista al Congrés dels Diputats i al Senat, sempre que la candidatura de referència hagi obtingut diputats o senadors que aconseguixin constituir-se en grup parlamentari propi en una cambra o l'altra, o hagi obtingut el nombre de diputats o senadors o de vots necessaris per fer-ho».

Disposició final setena. *Modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local.*

Es modifica la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, en els termes següents:

U. Es modifica el paràgraf cinquè, de l'apartat 3 de l'article 73, amb la redacció següent:

«Pel que fa a la dotació a què es refereix el paràgraf segon d'aquest apartat 3, les aportacions que els grups polítics destinin als partits polítics, de conformitat amb el que disposa la normativa de finançament d'aquests últims, no són objecte de comptabilitat específica llevat de les quantitats que, si escau, es pugui reservar el grup municipal, que ha de posar a disposició del ple de la corporació sempre que aquest ho demani».

Dos. Es modifica l'apartat 7 de la disposició addicional segona, que queda redactat de la manera següent:

«7. En l'àmbit de la Comunitat Autònoma del País Basc, la normativa reguladora dels funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional que preveuen l'article 92.bis i concordants d'aquesta Llei s'ha d'aplicar de conformitat amb la disposició addicional primera de la Constitució, amb l'article 149.1.18a d'aquesta i amb la Llei orgànica 3/1979, de 18 de desembre, per la qual s'aprova l'Estatut d'autonomia per al País Basc, tenint en compte que totes les facultats que preveu l'esmentat article 92.bis respecte a aquest personal han de ser assumides en els termes que estableixi la normativa autonòmica, incloent-hi la facultat de selecció, l'aprovació de l'oferta pública d'ocupació per cobrir les vacants existents de les places corresponents a aquestes en el seu àmbit territorial, convocar exclusivament per al seu territori els processos de provisió per a les places vacants en aquest, la facultat de nomenament del personal funcionari en aquests processos de provisió, l'assignació de la primera destinació i les situacions administratives».

Disposició final vuitena. *Modificació de la Llei 38/1988, de 28 de desembre, de demarcació i de planta Judicial.*

Es modifica la Llei 38/1988, de 28 de desembre, de demarcació i de planta Judicial, en els termes següents:

U. Es modifica l'article 1, que queda redactat de la manera següent:

«Article 1.

El Tribunal Suprem, l'Audiència Nacional i el Tribunal Central d'Instància tenen jurisdicció a tot Espanya.»

Dos. Es modifica l'article 3, que queda redactat de la manera següent:

«Article 3.

1. Tenen jurisdicció en l'àmbit de la seva respectiva província:

a) Les audiències provincials.

b) Les seccions dels tribunals d'instància penals, contencioses administratives, socials, mercantils, de vigilància penitenciària i de menors.

2. Les seccions que integrin els tribunals d'instància poden estendre la seva jurisdicció a un o diversos partits judicials de la mateixa província o de diverses províncies limítrofes, dins l'àmbit d'un mateix Tribunal Superior de Justícia, en els casos que preveu la Llei.

3. A l'efecte de la demarcació judicial, les ciutats de Ceuta i Melilla queden integrades en la circumscripció territorial de la Secció Sisena de l'Audiència

Provincial de Cadis amb seu a Ceuta i de la Secció Setena de l'Audiència Provincial de Màlaga, amb seu a Melilla, respectivament.

4. Els tribunals d'instància que tenen la seva seu a Ceuta i Melilla tenen la jurisdicció limitada al partit judicial respectiu.

5. En els casos en què l'annex V d'aquesta Llei prevegi l'existència de seccions d'una audiència provincial fora de la capital de província, la jurisdicció d'aquestes seccions s'ha d'exercir en els partits judicials que, segons l'annex esmentat, estiguin adscrits a aquesta.

6. Els magistrats i les magistrades destinats o destinades en les places especialitzades de la Secció Mercantil del Tribunal d'Instància d'Alacant tenen competència, a més, per conèixer, en primera instància i de manera exclusiva, de tots els litigis que es promoguin a l'empara del que preveu el Reglament (UE) 2017/1001 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2017, sobre la marca de la Unió Europea, i el Reglament (CE) núm. 6/2002, del Consell, de 12 de desembre de 2001, sobre els dibuixos i models comunitaris. En l'exercici d'aquesta competència, aquests magistrats o magistrades han d'estendre la seva jurisdicció a tot el territori nacional, i integrar-se en el que, únicament a aquests efectes, es denomina Tribunal de Marca de la Unió Europea.

7. La secció o seccions de l'Audiència Provincial d'Alacant que s'especialitzen han de conèixer, a més, en segona instància i de manera exclusiva de tots els recursos a què es refereix l'article 133 del Reglament (UE) 2017/1001 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2017, sobre la marca de la Unió Europea, i el Reglament (CE) núm. 6/2002, del Consell, de 12 de desembre de 2001, sobre els dibuixos i models comunitaris. En l'exercici d'aquesta competència han d'estendre la seva jurisdicció a tot el territori nacional i únicament a aquests efectes es denominen seccions de marca de la Unió Europea.»

Tres. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 4, que queden redactats de la manera següent, i els actuals apartats 2 a 5 passen a ser 3 a 6:

«1. Hi ha d'haver un tribunal d'instància en cada partit judicial, amb seu en la seva capital, de la qual pren el nom.

2. Amb caràcter general, estenen la seva jurisdicció a un partit judicial:

a) Les seccions civils dels tribunals d'instància.

b) Les seccions d'instrucció dels tribunals d'instància.

c) Les seccions civils i d'instrucció dels tribunals d'instància que constitueixen una secció única.

d) Les seccions de família, infància i capacitat, les seccions de violència contra la infància i l'adolescència i les seccions de violència sobre la dona dels tribunals d'instància.»

Quatre. Es modifica l'article 6, que queda redactat de la manera següent:

«Article 6.

El Tribunal Suprem, l'Audiència Nacional i el Tribunal Central d'Instància tenen la seva seu a la vil·la de Madrid.»

Cinc. Es modifica l'article 7, que queda redactat de la manera següent:

«Article 7.

1. Els tribunals superiors de justícia tenen la seva seu a la ciutat que indiquin els estatuts d'autonomia respectius o la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial.

2. Les sales contencioses administratives i socials amb jurisdicció limitada a una o diverses províncies tenen la seva seu on l'estableix l'article 2».

Sis. Es modifica l'article 8, que queda redactat de la manera següent:

«Article 8.

1. Les audiències provincials i les seccions dels tribunals d'instància amb jurisdicció provincial tenen la seva seu a la capital de província.

2. Les seccions de les audiències provincials a què es refereix l'apartat 5 de l'article 3, així com les seccions penals, les seccions contencioses administratives, les seccions socials, les seccions de menors, les seccions mercantils, les seccions de família, infància i capacitat, les seccions de violència contra la infància i l'adolescència i les seccions de violència sobre la dona dels tribunals d'instància amb jurisdicció d'extensió territorial inferior o superior a la d'una província tenen la seva seu a la capital del partit que s'assenyali per llei de la corresponent comunitat autònoma i prenen el nom del municipi on aquella estigui situada.

3. La seu de les seccions de vigilància penitenciària dels tribunals d'instància l'estableix el Govern, oïts prèviament la comunitat autònoma afectada i el Consell General del Poder Judicial.»

Set. Es modifica l'article 9, que queda redactat de la manera següent:

«Article 9.

La seu de les seccions de família, infància i capacitat, de les seccions de violència contra la infància i l'adolescència i de les seccions de violència sobre la dona que estenguin la seva jurisdicció a més d'un partit judicial l'estableix el Govern, amb informe previ de la comunitat autònoma afectada i el Consell General del Poder Judicial.»

Vuit. Es modifica la rúbrica del capítol I del títol II, que queda redactada de la manera següent:

«CAPÍTOL I

Planta dels tribunals»

Nou. Es modifica l'article 15, que queda redactat de la manera següent:

«Article 15.

1. La planta dels tribunals és l'establerta als annexos.
2. Són places de magistrats:

a) Les que integren les seccions civils i les d'instrucció dels tribunals d'instància.

b) Les que integren les seccions civils i d'instrucció que constitueixin una secció única, les seccions de família, infància i capacitat, les seccions de violència contra la infància i l'adolescència i les seccions de violència sobre la dona que tinguin la seva seu a la capital de província, i en els altres casos en què ho estableixin els annexos corresponents d'aquesta Llei.

c) Les que integren les seccions mercantils, penals, de menors, de vigilància penitenciària, contencioses administratives i socials dels tribunals d'instància.

d) Les que integren totes les seccions del Tribunal Central d'Instància.

3. El Consell General del Poder Judicial pot acordar, amb l'informe previ de les sales de govern, que, a les circumscripcions on sigui convenient en funció de la

càrrega de treball existent, el coneixement dels assumptes en matèria de família correspongui a un dels jutges, jutgesses, magistrats o magistrades de la secció de civil, o de civil i d'instrucció que constitueixi una secció única, situació en la qual es determina que aquest jutge, jutgessa, magistrat o magistrada conegui de tots aquests assumptes dins el partit judicial, sigui de manera exclusiva o coneixent també d'altres matèries.

4. El Consell General del Poder Judicial pot acordar, amb l'informe previ de les sales de govern, que, a les circumscripcions on sigui convenient en funció de la càrrega de treball existent, el coneixement dels assumptes en matèria de violència sobre la dona correspongui a un dels jutges, jutgesses, magistrats o magistrades de la secció d'instrucció, o de civil i d'instrucció que constitueixi una secció única, situació en la qual es determina que aquest jutge, jutgessa, magistrat o magistrada conegui de tots aquests assumptes dins el partit judicial, sigui de manera exclusiva o coneixent també d'altres matèries.

5. El Consell General del Poder Judicial pot acordar, amb l'informe previ de les sales de govern, que, a les circumscripcions on sigui convenient en funció de la càrrega de treball existent, el coneixement dels assumptes en matèria de violència contra la infància i l'adolescència correspongui a un dels jutges, jutgesses, magistrats o magistrades de la secció d'instrucció, o de civil i d'instrucció que constitueixi una secció única, situació en la qual es determina que aquest jutge, jutgessa, magistrat o magistrada conegui de tots aquests assumptes dins el partit judicial, sigui de manera exclusiva o coneixent també d'altres matèries.»

Deu. Se suprimeixen els articles 15 bis i 19 bis i queden sense contingut els articles 16, 17, 18 i 19.

Onze. Es modifica l'article 20, que queda redactat de la manera següent:

«Article 20.

1. El Govern pot modificar el nombre i la composició dels òrgans judicials que estableix aquesta Llei, mitjançant la creació de seccions i places de jutge, jutgessa, magistrat o magistrada, sense alterar la demarcació judicial, oïdes preceptivament el Consell General del Poder Judicial i la comunitat autònoma afectada.

Per reial decret, a proposta del ministre de Justícia, amb l'informe previ del Consell General del Poder Judicial i amb audiència prèvia amb caràcter preceptiu de la comunitat autònoma afectada, es poden transformar places de magistrat, magistrada, jutge o jutgessa d'una secció en places d'una altra secció en la mateixa seu del tribunal d'instància, sigui quin sigui el seu ordre jurisdiccional. Quan hi hagi procediments pendents associats a la plaça que es transforma, el jutge, la jutgessa, el magistrat o la magistrada que l'ocupi ha de conservar la seva competència sobre aquells fins a la seva conclusió.

2. En la creació de seccions de tots els tribunals s'ha de tenir en compte, preferentment, el volum de litigiositat de la circumscripció.

3. El reial decret corresponent a la creació de seccions o de places de jutge, jutgessa, magistrat o magistrada al Tribunal Suprem, l'Audiència Nacional, els tribunals superiors de justícia, les audiències provincials, els tribunals d'instància o el Tribunal Central d'Instància ha de disposar la modificació que correspongui dels annexos d'aquesta Llei relatius a la planta judicial.

4. La data d'efectivitat de les places de jutge, jutgessa, magistrat o magistrada al Tribunal Suprem, l'Audiència Nacional, els tribunals superiors de justícia, les audiències provincials, els tribunals d'instància i el Tribunal Central d'Instància, així com l'entrada en funcionament de seccions de nova creació ha de ser fixada pel ministre de Justícia, oïts el Consell General del Poder Judicial i les comunitats autònomes amb competències transferides en matèria de justícia, i publicada al "Butlletí Oficial de l'Estat".

5. Per a l'exercici de les facultats que es reconeixen als apartats anteriors al Govern i al Ministeri de Justícia, és necessària la inclusió prèvia de les dotacions de despeses especificades a la Llei de pressupostos generals de l'Estat de l'exercici corresponent.»

Dotze. Es modifica l'article 21, que queda redactat de la manera següent:

«Article 21.

1. El Govern, a proposta del Consell General del Poder Judicial i amb l'informe previ de les comunitats autònomes amb competències transferides en matèria de justícia, pot establir la separació de les seccions civils i d'instrucció que constitueixin una secció única, en secció civil i secció d'instrucció, als partits judicials on el nombre de places de magistrat, magistrada o jutge que integrin la secció única ho aconselli.

2. El ministre de Justícia pot establir que les places de les seccions civils i d'instrucció que constitueixin una secció única, les de les seccions de família, infància i capacitat, les de les seccions de violència contra la infància i l'adolescència i les de les seccions de violència sobre la dona, siguin servides per magistrats i magistrades, sempre que estiguin radicades en un partit judicial superior a 150.000 habitants de dret o que experimenti augments de població i fet que superin aquesta xifra, i el volum de càrregues competencials ho exigeixi.

3. En els casos que preveu aquest article, s'ha de disposar la modificació que correspongui dels annexos d'aquesta Llei relatius a la planta judicial.»

Tretze. Es modifica la rúbrica del capítol III del títol II, que queda redactada de la manera següent:

«CAPÍTOL III

Destinacions de caràcter tècnic o amb funcions exclusives de presidència de tribunals d'instància o Tribunal Central d'Instància»

Catorze. Es modifica l'article 26, que queda redactat de la manera següent:

«Article 26.

L'alliberament total del treball en l'ordre jurisdiccional respectiu, que correspon als qui ostentin la presidència dels tribunals d'instància, a què es refereix l'article 166.2 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, s'ha d'efectuar en els partits judicials que comptin amb quaranta o més places judicials en el Tribunal d'Instància.»

Quinze. Es deixen sense contingut la rúbrica del capítol IV del títol III i els articles 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 50, 51, 52, 56, 57, 59, 60, 61, 62 i 63, i se suprimeixen els articles 46 bis i 46 ter.

Setze. Es modifica l'annex I, en el particular que afecta les relacions de termes municipals agrupats per partits judicials corresponents a les províncies de Santa Cruz de Tenerife i Barcelona, que queden redactades de la manera següent:

«ANNEX I

Relació de termes municipals agrupats per partits judicials

[...]

Comunitat Autònoma de Canàries

Província de Santa Cruz de Tenerife

Partit judicial	Codi de municipi	Nom del municipi
1	38005	ARICO.
1	38017	GRANADILLA DE ABONA.
1	38035	SAN MIGUEL DE ABONA.
1	38052	VILAFLORE DE CHASNA.
2	38002	AGULO.
2	38003	ALAJERÓ.
2	38021	HERMIGUA.
2	38036	SAN SEBASTIÁN DE LA GOMERA.
2	38049	VALLE GRAN REY.
2	38050	VALLEHERMOSO.
3	38032	EL ROSARIO.
3	38038	SANTA CRUZ DE TENERIFE.
4	38007	BARLOVENTO.
4	38008	BREÑA ALTA.
4	38009	BREÑA BAJA.
4	38030	PUNTALLANA.
4	38033	SAN ANDRÉS Y SAUCES.
4	38037	SANTA CRUZ DE LA PALMA.
4	38053	VILLA DE MAZO.
5	38010	BUENAVISTA DEL NORTE.
5	38044	EL TANQUE.
5	38015	GARACHICO.
5	38022	ICOD DE LOS LLANOS.
5	38018	LA GUANCHA.
5	38042	LOS SILOS.
6	38901	EL PINAR DE EL HIERRO.
6	38013	FRONTERA.
6	38048	VALVERDE.
7	38041	EL SAUZAL.
7	38023	SAN CRISTÓBAL DE LA LAGUNA.
7	38043	TACORONTE.

Partit judicial	Codi de municipi	Nom del municipi
7	38046	TEGUESTE.
8	38025	LA MATANZA DEL ACENTEJO.
8	38026	LA OROTAVA.
8	38028	PUERTO DE LA CRUZ.
8	38051	LA VICTORIA DE ACENTEJO.
8	38031	LOS REALEJOS.
8	38034	SAN JUAN DE LA RAMBLA.
8	38039	SANTA ÚRSULA.
9	38027	EL PASO.
9	38014	FUENCALIENTE DE LA PALMA.
9	38016	GARAFÍA.
9	38024	LOS LLANOS DE ARIDANE.
9	38029	PUNTAGORDA.
9	38045	TAZACORTE.
9	38047	TIJARAFE.
11	38004	ARAFO.
11	38011	CANDELARIA.
11	38012	FASNIA.
11	38020	GÚÍMAR.
12	38001	ADEJE.
12	38006	ARONA.
12	38019	GUÍA DE ISORA.
12	38040	SANTIAGO DEL TEIDE.

[...]

Comunitat Autònoma de Catalunya

Província de Barcelona

Partit judicial	Codi de municipi	Nom del municipi
...
24	08054	CASTELLBISBAL.
24	08184	RUBÍ.
25	08169	EL PRAT DE LLOBREGAT.
26	08205	SANT CUGAT DEL VALLÈS».

Disset. Se suprimeixen els annexos VIII, IX, X, XI, XII i XIII.

Divuit. Es modifiquen els annexos VI i VII, que queden redactats de la manera següent:

«ANNEX VI

Tribunals d'instància

Comunitat Autònoma d'Andalusia

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
ALMERIA						
	1	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ALMERIA.				
		Secció Civil.	9	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	6	M		Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	2	M		Partit judicial.
		Secció Mercantil.	2	M		Provincial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	2	M		Partits judicials 1 i 5.
		Secció Penal.	6	M		Provincial.
		Secció de Menors.	1	M		Provincial.
		Secció de Vigilància Penitenciària.	1	M		Provincial.
		Secció Contenciosa Administrativa.	4	M		Provincial.
		Secció Social.	6	M		Provincial.
		Total.	39			
	2	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE BERJA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	3	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE HUERCAL-OVERA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	3	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	3			
	4	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE VERA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	4	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	4			
	5	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE ROQUETAS DE MAR.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	7	M		Partit judicial.
		Total.	7			
	6	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE VÉLEZ RUBIO.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	7	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'EL EJIDO.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	6	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	6			
	8	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE PURCHENA.				

* Seu desplaçada per un acord del CGPJ, article 269 LOPJ.

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
		Total provincial.	63			
CADIS						
	1	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE CHICLANA DE LA FRONTERA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	6	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	6			
	2	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ARCOS DE LA FRONTERA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	4	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	4			
	3	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ALGESIRES.				
		Secció Civil.	4	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	5	M		Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	1	M		Partit judicial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partits judicials 3, 5 i 8.
		Secció Penal.	5	M		Partits judicials 3, 5 i 8.
*		Secció de Menors.	1	M		(Article 269 LOPJ) partits 3, 5 i 8.
		Secció de Vigilància Penitenciària.	1	M		Provincial.
		Secció Contenciosa Administrativa.	2	M		Partits judicials 3, 5 i 8.
		Secció Social.	2	M		Partits judicials 3, 5 i 8.
		Total.	22			
	4	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE CADIS.				
		Secció Civil.	6	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	4	M		Partit judicial.
		Secció Mercantil.	2	M		Provincial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partits judicials 4, 9 i 13.
		Secció Penal.	5	M		Partits judicials 1, 4, 6, 9, 10, 11, 13 i 14.
		Secció de Menors.	1	M		Partits judicials 1, 4, 10, 11, 13 i 14.
		Secció Contenciosa Administrativa.	4	M		Partits judicials 1, 4, 6, 9, 10, 11, 13 i 14.
		Secció Social.	4	M		Partits judicials 1, 4, 9, 13 i 14.
		Total.	27			
	5	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE SAN ROQUE.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	3	J		Partit judicial.

* Seu desplaçada per un acord del CGPJ, article 269 LOPJ.

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
		Total.	3			
	6	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE SANLÚCAR DE BARRAMEDA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	4	M	1 (C-C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	4			
	7	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE JEREZ DE LA FRONTERA.				
		Secció Civil.	6	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	5	M		Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	2	M		Partit judicial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.
		Secció Penal.	3	M		Partits judicials 2, 7 i 15.
*		Secció de Menors.	1	M		(Article 269 LOPJ) partits judicials 2, 6, 7 i 15.
		Secció Contenciosa Administrativa.	1	M		Partits judicials 2, 7 i 15.
		Secció Social.	3	M		Partits judicials 2, 6, 7, 10, 11 i 15.
		Total.	22			
	8	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE LA LÍNEA DE LA CONCEPCIÓN.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	5	J		Partit judicial.
		Total.	5			
	9	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE SAN FERNANDO.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	4	M		Partit judicial.
		Total.	4			
	10	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'EL PUERTO DE SANTA MARÍA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	5	M	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Secció de Vigilància Penitenciària.	2	M		Provincial.
		Total.	7			
	11	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE ROTA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	13	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE PUERTO REAL.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J		Partit judicial.
		Total.	2			
	14	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE BARBATE.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			

* Seu desplaçada per un acord del CGPJ, article 269 LOPJ.

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
	15	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'UBRIQUE.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
		Total provincial.	111			
CÒRDOVA						
	1	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE MONTORO.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	2	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'AGUILAR DE LA FRONTERA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	3	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE POZOBLANCO.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	4	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE BAENA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	5	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE POSADAS.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	3	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	3			
	6	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE PEÑARROYA-PUEBLO NUEVO.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	7	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE LUCENA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	3	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	3			
	8	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE CÒRDOVA.				
		Secció Civil.	10	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	8	M		Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	2	M		Partit judicial.
		Secció Mercantil.	1	M		Provincial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.
		Secció Penal.	6	M		Provincial.
		Secció de Menors.	1	M		Provincial.
		Secció de Vigilància Penitenciària.	1	M		Sevilla, Huelva i Còrdova.

* Seu desplaçada per un acord del CGPJ, article 269 LOPJ.

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
		Secció Contenciosa Administrativa.	4	M		Provincial.
		Secció Social.	5	M		Provincial.
		Total.	39			
	9	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE PRIEGO DE CÓRDOBA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	10	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE CABRA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	11	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE MONTILLA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	12	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE PUENTE GENIL.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
		Total provincial.	60			
GRANADA						
	1	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE LOJA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	2	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE GUADIX.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	3	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE GRANADA.				
		Secció Civil.	16	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	9	M		Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	4	M		Partit judicial.
		Secció Mercantil.	2	M		Provincial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	2	M		Partits judicials 3 i 7.
		Secció Penal.	6	M		Partits judicials 1, 2, 3, 5, 6, 7 i 8.
		Secció de Menors.	2	M		Provincial.
		Secció de Vigilància Penitenciària.	1	M		Màlaga, Granada, Jaén i Almeria.
		Secció Contenciosa Administrativa.	5	M		Provincial.
		Secció Social.	8	M		Partits judicials 1, 2, 3, 5, 6, 7 i 8.

* Seu desplaçada per un acord del CGPJ, article 269 LOPJ.

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
		Total.	55			
	4	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE MOTRIL.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	5	M	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Secció Penal.	2	M		Partits judicials 4 i 9.
		Secció Social.	1	M		Partits judicials 4 i 9.
		Total.	8			
	5	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ÓRGIVA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	6	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE BAZA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	7	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE SANTA FE.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	4	J		Partit judicial.
		Total.	4			
	8	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE HUÉSCAR.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	6	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ALMUÑÉCAR.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
		Total provincial.	78			
HUELVA						
	1	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ARACENA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	2	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE HUELVA.				
		Secció Civil.	6	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	5	M		Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	2	M		Partit judicial.
		Secció Mercantil.	1	M		Provincial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.
		Secció Penal.	4	M		Provincial.
		Secció de Menors.	1	M		Provincial.
		Secció de Vigilància Penitenciària.	1	M		Sevilla, Huelva i Còrdova.
		Secció Contenciosa Administrativa.	3	M		Provincial.

* Seu desplaçada per un acord del CGPJ, article 269 LOPJ.

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
		Secció Social.	4	M		Provincial.
		Total.	28			
	3	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE PALMA DEL CONDADO.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	4	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	3			
	4	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE VALVERDE DEL CAMINO.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	5	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'AYAMONTE.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	6	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	6			
	6	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE MOGUER.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
		Total provincial.	44			
JAÉN						
	1	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE JAÉN.				
		Secció Civil.	5	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	4	M		Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	2	M		Partit judicial.
		Secció Mercantil.	1	M		Provincial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partits judicials 1 i 9.
		Secció Penal.	4	M		Provincial.
		Secció de Menors.	1	M		Provincial.
		Secció de Vigilància Penitenciària.	1	M		Provincial.
		Secció Contenciosa Administrativa.	3	M		Provincial.
		Secció Social.	4	M		Provincial.
		Total.	26			
	2	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ALCALÁ LA REAL.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	3	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE LA CAROLINA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	4	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ANDÚJAR.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	3	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.

* Seu desplaçada per un acord del CGPJ, article 269 LOPJ.

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
		Total.	3			
	5	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE BAEZA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	6	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE LINARES.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	5	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	5			
	7	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE VILLACARRILLO.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	8	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE CAZORLA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	9	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE MARTOS.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J		Partit judicial.
		Total.	2			
	10	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ÚBEDA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	3	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	3			
		Total provincial.	48			
MÀLAGA						
	1	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ANTEQUERA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	3	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	3			
	2	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE VÉLEZ-MÀLAGA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	5	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	5			
	3	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE MÀLAGA.				
		Presidència de Tribunal d'Instància alliberada de treball jurisdiccional (article 166.2 LOPJ).	1	M		Partit judicial.
		Secció Civil.	17	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	14	M		Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	5	M		Partit judicial.
		Secció Mercantil.	3	M		Provincial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	4	M		Partits judicials 3 i 12.
		Secció Penal.	15	M		Partits judicials 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11 i 12.

* Seu desplaçada per un acord del CGPJ, article 269 LOPJ.

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
		Secció de Menors.	3	M		Provincial.
		Secció de Vigilància Penitenciària.	1	M		Provincial.
		Secció Contenciosa Administrativa.	8	M		Provincial 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11 i 12.
		Secció Social.	14	M		Partits judicials 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11 i 12.
		Total.	85			
	4	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE RONDA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	3	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	3			
	5	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE FUENGIROLA.				
		Secció Civil.	5	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	4	M		Partit judicial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.
		Total.	10			
	6	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE MARBELLA.				
		Secció Civil.	8	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	5	M		Partit judicial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partits judicials 6 i 7.
		Total.	14			
	7	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ESTEPONA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	6	J		Partit judicial.
		Total.	6			
	9	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE TORROX.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	10	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE COÍN.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	3	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	3			
	11	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ARCHIDONA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	12	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE TORREMOLINOS.				
		Secció Civil.	5	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	5	M		Partit judicial.
		Total província.	142			
SEVILLA	1	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'OSUNA.				

* Seu desplaçada per un acord del CGPJ, article 269 LOPJ.

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	2	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE CAZALLA DE LA SIERRA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	3	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE SANLÚCAR LA MAYOR.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	5	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	5			
	4	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE CARMONA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	3	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	3			
	5	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE LORA DEL RÍO.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	3	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	3			
	6	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE SEVILLA.				
		Presidència de Tribunal d'Instància alliberada de treball jurisdiccional (article 166.2 LOPJ).	1	M		Partit judicial.
		Secció Civil.	25	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	21	M		Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	6	M		Partit judicial.
		Secció Mercantil.	4	M		Provincial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	4	M		Partit judicial.
		Secció Penal.	16	M		Provincial.
		Secció de Menors.	3	M		Provincial.
		Secció de Vigilància Penitenciària.	2	M		Sevilla, Huelva i Còrdova.
		Secció Contenciosa Administrativa.	13	M		Provincial.
		Secció Social.	14	M		Provincial.
		Total.	109			
	7	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE MORÓN DE LA FRONTERA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	8	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE LEBRIJA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	9	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'UTRERA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	4	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.

* Seu desplaçada per un acord del CGPJ, article 269 LOPJ.

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
		Total.	4			
	10	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ÉCIJA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	11	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ALCALÁ DE GUADAÍRA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	4	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	4			
	12	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE DOS HERMANAS.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	7	M	1	Partit judicial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.
		Total.	8			
	13	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE MARCHENA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	14	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE CORIA DEL RÍO.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	3	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	3			
	15	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ESTEPA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
		Total provincial.	152			
		Total Comunitat Autònoma.	698			

* Seu desplaçada per un acord del CGPJ, article 269 LOPJ.

Comunitat Autònoma d'Aragó

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
OSCA						
	1	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE BARBASTRE.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	2	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE BOLTANYA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	3	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE FRAGA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
	4	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'OSCA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	5	M	1 (C-VSD) 1 (C-MER)	Partit judicial.
		Secció Penal.	2	M		Provincial.
		Secció de Menors.	1	M		Provincial.
		Secció Contenciosa Administrativa.	1	M		Provincial.
		Secció Social.	1	M		Provincial.
		Total.	10			
	5	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE JACA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	6	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE MONTSÓ.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
		Total provincial.	19			
TEROL						
	1	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ALCANYÍS.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	2	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA CALAMOTXA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	3	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE TEROL.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	3	M	1 (C-VSD) 1 (C-MER)	Partit judicial.
		Secció Penal.	1	M		Provincial.
		Secció de Menors.	1	M		Provincial.
		Secció Contenciosa Administrativa.	1	M		Provincial.
		Secció Social.	1	M		Provincial.
		Total.	7			
		Total província.	10			
SARAGOSSA						
	1	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE CALATAIUD.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	2	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA TARASSONA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
	3	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE SARAGOSSA.				
		Presidència de Tribunal d'Instància alliberada de treball jurisdiccional (art. 166.2 LOPJ).	1	M		Partit judicial.
		Secció Civil.	18	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	12	M		Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	5	M		Partit judicial.
		Secció Mercantil.	2	M		Provincial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	3	M		Partit judicial.
		Secció Penal.	9	M		Provincial.
		Secció de Menors.	2	M		Provincial.
		Secció de Vigilància Penitenciària.	2	M		Saragossa, Osca i Terol.
		Secció Contenciosa Administrativa.	5	M		Provincial.
		Secció Social.	8	M		Provincial.
		Total.	67			
	4	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE CASP.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	5	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'EIXEA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	6	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE DAROCA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	7	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE LA ALMUNIA DE DOÑA GODINA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
		Total provincial.	76			
		Total Comunitat Autònoma.	105			

Comunitat Autònoma del Principat d'Astúries

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
ASTÚRIES						
	1	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE CANGAS DEL NARCEA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.

* Seu desplaçada per un acord del CGPJ, article 269 LOPJ.

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
		Total.	1			
	2	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE LENA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	3	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE CANGAS DE ONÍS.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	4	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'AVILÉS.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	8	M	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Secció Penal.	2	M		Partits judicials 4, 7, 15 i 16.
		Secció Social.	2	M		Partits judicials 4, 7, 15 i 16.
		Total.	12			
	5	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE GRADO.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	6	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE SIERO.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	4	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	4			
	7	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE CASTROPOL.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	8	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE GIJÓN.				
		Secció Civil.	10	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	5	M		Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	2	M		Partit judicial.
*		Secció Mercantil.	1	M		(Article 269 LOPJ) partits judicials 8 i 17.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.
		Secció Penal.	3	M		Partits judicials 8 i 17.
		Secció Contenciosa Administrativa.	2	M		Partits judicials 8 i 17.
		Secció Social.	4	M		Partits judicials 8 i 17.
		Total.	28			
	9	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE LAVIANA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	10	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'OVIEDO.				
		Secció Civil.	10	M		Partit judicial.

* Seu desplaçada per un acord del CGPJ, article 269 LOPJ.

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
		Secció d'Instrucció.	4	M		Partit judicial.
		Secció d'Infància, Família i Capacitat.	2	M		Partit judicial.
		Secció Mercantil.	3	M		Partits judicials 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16 i 18.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.
		Secció Penal.	4	M		Partits judicials 1, 2, 3, 5, 6, 10, 11, 12, 14 i 18.
		Secció de Menors.	1	M		Provincial.
		Secció de Vigilància Penitenciària.	1	M		Provincial.
		Secció Contenciosa Administrativa.	6	M		Partits judicials 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16 i 18.
		Secció Social.	6	M		Partits judicials 1, 3, 5, 6, 10, 11, 14 i 18.
		Total.	38			
	11	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE LLANES.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	12	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE MIERES.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	3	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Secció Social.	1	M		Partits judicials 2, 9, 12 i 13.
		Total.	4			
	13	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE LANGREO.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	3	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Secció Penal.	1	M		Partits judicials 9 i 13.
		Total.	4			
	14	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE TINEO.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	15	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE VALDÉS.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	16	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE PRAVIA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	17	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE VILLAVICIOSA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	18	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE PILOÑA.				

* Seu desplaçada per un acord del CGPJ, article 269 LOPJ.

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
		Total provincial.	105			
		Total Comunitat Autònoma.	105			

* Seu desplaçada per un acord del CGPJ, article 269 LOPJ.

Comunitat Autònoma de les Illes Balears

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
ILLES BALEARS						
	1	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE MAÓ.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	3	M	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Secció Penal.	1	M		Partits judicials 1 i 6.
		Total.	4			
	2	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'INCA.				
		Secció Civil.	5	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	3	M	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	8			
	3	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE PALMA.				
		Presidència de Tribunal d'Instància alliberada de treball jurisdiccional (article 166.2 LOPJ).	1	M		Partit judicial.
		Secció Civil.	20	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	12	M		Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	4	M		Partit judicial.
		Secció Mercantil.	4	M		Provincial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	3	M		Partit judicial.
		Secció Penal.	8	M		Partits judicials 2, 3, 4 i 7.
		Secció de Menors.	2	M		Provincial.
		Secció de Vigilància Penitenciària.	1	M		Provincial.
		Secció Contenciosa Administrativa.	4	M		Provincial.
		Secció Social.	6	M		Partits judicials 2, 3, 4 i 7.
		Total.	65			
	4	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE MANACOR.				
		Secció Civil.	5	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	3	M	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	8			
	5	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'EIVISSA.				
		Secció Civil.	5	M		Partit judicial.

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
		Secció d'Instrucció.	4	M		Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	1	M		
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.
		Secció Penal.	2	M		Partit judicial 5.
		Secció Social.	1	M		Partit judicial 5.
		Total.	14			
	6	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE CIUTADELLA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Secció Social.	1	M		Partits judicials 1 i 6.
		Total.	3			
	7	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE CALVIÀ.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
		Total provincial.	104			
		Total Comunitat Autònoma.	104			

Comunitat Autònoma de Canàries

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
LAS PALMAS						
	1	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ARRECIFE.				
		Secció Civil.	6	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	4	M	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Secció Penal.	2	M		Partit judicial 1.
		Secció Social.	2	M		Partit judicial 1.
		Total.	14			
	2	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE LAS PALMAS DE GRAN CANARIA.				
		Presidència de Tribunal d'Instància alliberada de treball jurisdiccional (article 166.2 LOPJ).	1	M		Partit judicial.
		Secció Civil.	14	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	8	M		Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	4	M		Partit judicial.
		Secció Mercantil.	3	M		Provincial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	3	M		Partits judicials 2, 4, 5 i 7.
		Secció Penal.	6	M		Partits judicials 2, 4, 5, 6, 7 i 8.
		Secció de Menors.	2	M		Provincial.

* Seu desplaçada per un acord del CGPJ, article 269 LOPJ.

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
		Secció de Vigilància Penitenciària.	2	M		Las Palmas de Gran Canaria.
		Secció Contenciosa Administrativa.	6	M		Provincial.
		Secció Social.	11	M		Partits judicials 2, 5, 6, 7 i 8.
		Total.	60			
	3	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE PUERTO DEL ROSARIO.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	8	M	1 (C-VSD)	Partit judicial.
*		Secció Penal.	1	M		(Article 269 LOPJ) partit judicial 3.
*		Secció Social.	2	M		(Article 269 LOPJ) partit judicial 3.
		Total.	11			
	4	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE SANTA MARÍA DE GUÍA DE GRAN CANARIA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	3	J		Partit judicial.
		Secció Social (Gáldar).	1	M		Partit judicial 4.
		Total.	4			
	5	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE TELDE.				
		Secció Civil.	6	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	3	M		Partit judicial.
		Total.	9			
	6	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE SAN BARTOLOMÉ DE TIRAJANA.				
		Secció Civil.	6	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	4	M		Partit judicial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.
		Total.	11			
	7	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ARUCAS.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	3	J		Partit judicial.
		Total.	3			
	8	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE SANTA LUCÍA DE TIRAJANA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	4	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	4			
		Total provincial.	116			
SANTA CRUZ DE TENERIFE						
	1	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE GRANADILLA DE ABONA.				

* Seu desplaçada per un acord del CGPJ, article 269 LOPJ.

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
		Secció Civil i d'Instrucció.	5	J		Partit judicial.
		Total.	5			
	2	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE SAN SEBASTIÁN DE LA GOMERA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	3	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE SANTA CRUZ DE TENERIFE.				
		Presidència de Tribunal d'Instància alliberada de treball jurisdiccional (article 166.2 LOPJ).	1	M		Partit judicial.
		Secció Civil.	9	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	5	M		Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	2	M		Partit judicial.
		Secció Mercantil.	2	M		Provincial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	2	M		Partits judicials 3, 7 i 11.
		Secció Penal.	8	M		Partits judicials 1, 3, 5, 7, 8, 10, 11 i 12.
		Secció de Menors.	2	M		Provincial.
		Secció de Vigilància Penitenciària.	1	M		Santa Cruz de Tenerife.
		Secció Contenciosa Administrativa.	4	M		Provincial.
		Secció Social.	9	M		Provincial.
		Total.	45			
	4	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE SANTA CRUZ DE LA PALMA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
*		Secció Penal.	1	M		(Article 269 LOPJ) partits judicials 2, 4, 6 i 9.
		Total.	3			
	5	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ICOD DE LOS VINOS.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	6	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE VALVERDE.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	7	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE SAN CRISTÓBAL DE LA LAGUNA.				
		Secció Civil.	7	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	4	M		Partit judicial.

* Seu desplaçada per un acord del CGPJ, article 269 LOPJ.

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
		Secció de Família, Instància i Capacitat.	1			Partit judicial.
		Total.	12			
	8	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE LA OROTAVA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	8	J	2 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	8			
	9	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE LOS LLANOS DE ARIDANE.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	11	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE GÜÍMAR.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	3	J		Partit judicial.
		Total.	3			
	12	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ARONA.				
		Secció Civil.	6	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	4	M		Partit judicial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partits judicials 1 i 12.
		Total.	11			
		Total provincial.	93			
		Total Comunitat Autònoma.	209			

* Seu desplaçada per un acord del CGPJ, article 269 LOPJ.

Comunitat Autònoma de Cantàbria

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
CANTÀBRIA						
	1	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE TORRELAVEGA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	7	M	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	7			
	2	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE LAREDO.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	3	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE SANTANDER.				
		Secció Civil.	11	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	5	M		Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	2	M		Partit judicial.
		Secció Mercantil.	2	M		Provincial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.
		Secció Penal.	5	M		Provincial.

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
		Secció de Menors.	1	M		Provincial.
		Secció de Vigilància Penitenciària.	1	M		Provincial.
		Secció Contenciosa Administrativa.	3	M		Provincial.
		Secció Social.	6	M		Provincial.
		Total.	37			
	4	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE SAN VICENTE DE LA BARQUERA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	5	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE REINOSA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	6	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE SANTOÑA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	7	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE MEDIO CUDEYO.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	8	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE CASTRO-URDIALES.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	3	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	3			
		Total provincial.	55			
		Total Comunitat Autònoma.	55			

Comunitat de Castella i Lleó

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
ÀVILA						
	1	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ARÉVALO.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	2	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ARENAS DE SAN PEDRO.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	3	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ÀVILA				
		Secció Civil i d'Instrucció.	5	M	1 (C-VSD) 1 (C-MER)	Partit judicial.
		Secció Penal.	1	M		Provincial.
		Secció de Menors.	1	M		Provincial.

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
		Secció Contenciosa Administrativa.	1	M		Provincial.
		Secció Social.	1	M		Provincial.
		Total.	10			
	4	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE PIEDRAHÍA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
		Total provincial.	13			
BURGOS						
	1	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE BURGOS.				
		Secció Civil.	7	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	4	M		Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	2	M		Partit judicial.
		Secció Mercantil.	1	M		Provincial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.
		Secció Penal.	3	M		Provincial.
		Secció de Menors.	1	M		Provincial.
		Secció de Vigilància Penitenciària.	1	M		Provincial: Burgos i Sòria.
		Secció Contenciosa Administrativa.	2	M		Provincial.
		Secció Social.	3	M		Provincial.
		Total.	25			
	2	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ARANDA DE DUERO.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	3	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE VILLARCAYO DE MERINDAD DE CASTILLA LA VIEJA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	4	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE MIRANDA DE EBRO.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	5	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE LERMA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	6	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE BRIVIESCA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	7	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE SALAS DE LOS INFANTES.				

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
		Total provincial.	34			
LLEÓ						
	1	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE SAHAGÚN.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	2	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE LLEÓ.				
		Secció Civil.	9	M	1 (C-MER)	Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	5	M	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	2	M		Partit judicial.
		Secció Penal.	2	M		Partits judicials 1, 2, 3, 5, 6 i 7.
		Secció de Menors.	1	M		Provincial.
		Secció de Vigilància Penitenciària.	1	M		Provincial: Lleó.
		Secció Contenciosa Administrativa.	3	M		Provincial.
		Secció Social.	4	M		Partits judicials 1, 2, 3, 5 i 6.
		Total.	27			
	3	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE LA BAÑEZA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	4	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE PONFERRADA.				
		Secció Civil.	6	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	3	M	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Secció Penal.	1	M		Partit judicial 4.
		Secció Social.	2	M		Partits judicials 4 i 7.
		Total.	12			
	5	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ASTORGA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	6	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE CISTIerna.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	7	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE VILLABLINO.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
		Total provincial.	46			
PALÈNCIA						

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
	1	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE PALÈNCIA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	7	M	1 (C-VSD) 1 (C-MER)	Partit judicial.
		Secció Penal.	1	M		Provincial.
		Secció de Menors.	1	M		Provincial.
		Secció de Vigilància Penitenciària.	1	M		Provincial: Palència.
		Secció Contenciosa Administrativa.	1	M		Provincial.
		Secció Social.	2	M		Provincial.
		Total.	13			
	2	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE CARRIÓN DE LOS CONDES.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	3	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE CERVERA DE PISUERGA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
		Total provincial.	16			
SALAMANCA						
	1	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE SALAMANCA.				
		Secció Civil.	8	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	4	M	1 (C-VSD) 1 (C-MER)	Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	2	M		Partit judicial.
		Secció Penal.	2	M		Provincial.
		Secció de Menors.	1	M		Provincial.
		Secció de Vigilància Penitenciària.	1	M		Provincial: Salamanca.
		Secció Contenciosa Administrativa.	2	M		Provincial.
		Secció Social.	3	M		Provincial.
		Total.	24			
	2	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE CIUDAD RODRIGO.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	3	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE VITIGUDINO.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	4	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE BÉJAR.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
	5	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE PEÑARANDA DE BRACAMONTE.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
		Total provincial.	29			
SEGÒVIA						
	1	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE SEGÒVIA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	6	M	1 (C-VSD) 1 (C-MER)	Partit judicial.
		Secció Penal.	2	M		Provincial.
		Secció de Menors.	1	M		Provincial.
		Secció Contenciosa Administrativa.	1	M		Provincial.
		Secció Social.	2	M		Provincial.
		Total.	12			
	2	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE CUÉLLAR.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	3	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE SEPÚLVEDA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	4	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE SANTA MARÍA LA REAL DE NIEVA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
		Total provincial.	15			
SÒRIA						
	1	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ALMAZÁN.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	2	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'EL BURGO DE OSMÁ-CIUDAD DE OSMÁ.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	3	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE SÒRIA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	4	M	1 (C-VSD) 1 (C-MER)	Partit judicial.
		Secció Penal.	1	M		Provincial.
		Secció de Menors.	1	M		Provincial.
		Secció Contenciosa Administrativa.	1	M		Provincial.

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
		Secció Social.	1	M		Provincial.
		Total.	8			
		Total provincial.	10			
VALLADOLID						
	1	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE VALLADOLID.				
		Secció Civil.	12	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	6	M		Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	3	M		Partit judicial.
		Secció Mercantil.	2	M		Provincial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.
		Secció Penal.	4	M		Provincial.
		Secció de Menors.	1	M		Provincial.
		Secció de Vigilància Penitenciària.	1	M		Provincial Zamora, Valladolid, Segòvia i Àvila.
		Secció Contenciosa Administrativa.	4	M		Provincial.
		Secció Social.	5	M		Provincial.
		Total.	39			
	2	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE MEDINA DEL CAMPO.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	3	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	3			
	3	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE MEDINA DE RIOSECO.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
		Total provincial.	43			
ZAMORA						
	1	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE TORO.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	2	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE ZAMORA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	6	M	1 (C-VSD) 1 (C-MER)	Partit judicial.
		Secció Penal.	1	M		Provincial.
		Secció de Menors.	1	M		Provincial.
		Secció Contenciosa Administrativa.	1	M		Provincial.
		Secció Social.	2	M		Provincial.
		Total.	11			
	3	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE BENAVENTE.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
		Total.	2			
	4	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE PUEBLA DE SANABRIA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	5	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE VILLALPANDO.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
		Total provincial.	16			
		Total Comunitat Autònoma.	222			

Comunitat Autònoma de Castella-la Manxa

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
ALBACETE						
	1	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ALBACETE.				
		Secció Civil.	6	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	3	M		Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	2	M		Partit judicial.
		Secció Mercantil.	1	M		Provincial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.
		Secció Penal.	3	M		Provincial.
		Secció de Menors.	1	M		Provincial.
		Secció Contenciosa Administrativa.	2	M		Provincial.
		Secció Social.	3	M		Provincial.
		Total.	22			
	2	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ALCARAZ.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	3	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ALMANSÀ.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	4	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'HELLÍN.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	3	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	3			
	5	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE LA RODA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.

* Seu desplaçada per un acord del CGPJ, article 269 LOPJ.

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
		Total.	1			
	6	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE VILLARROBLEDO.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	7	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE CASAS-IBÁÑEZ.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
		Total provincial.	32			
CIUDAD REAL						
	1	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ALCÁZAR DE SAN JUAN.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	3	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	3			
	2	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE CIUDAD REAL.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	7	M	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Secció Mercantil.	1	M		Provincial.
		Secció Penal.	3	M		Provincial.
		Secció de Menors.	1	M		Provincial.
		Secció de Vigilància Penitenciària.	1	M		Provincial Ciudad Real i Albacete.
		Secció Contenciosa Administrativa.	2	M		Provincial.
		Secció Social.	3	M		Provincial.
		Total.	18			
	3	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE DAIMIEL.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	4	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE MANZANARES.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	5	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE VALDEPEÑAS.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	6	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE VILLANUEVA DE LOS INFANTES.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	7	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE PUERTOLLANO.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	3	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.

* Seu desplaçada per un acord del CGPJ, article 269 LOPJ.

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
		Total.	3			
	8	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE TOMELLOSO.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	3	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	3			
	9	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ALMAGRO.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	10	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ALMADÉN.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
		Total provincial.	36			
CONCA						
	1	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE CONCA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	4	M	1 (C-VSD) 1 (C-MER)	Partit judicial.
		Secció Penal.	2	M		Provincial.
		Secció de Menors.	1	M		Provincial.
		Secció Contenciosa Administrativa.	1	M		Provincial.
		Secció Social.	2	M		Provincial.
		Total.	10			
	2	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE TARANCÓN.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	3	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE MOTILLA DEL PALANCAR.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	4	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE SAN CLEMENTE.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
		Total provincial.	16			
GUADALAJARA						
	1	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE GUADALAJARA.				
		Secció Civil.	6	M	1 (C-MER)	Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	4	M	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	2	M		Partit judicial.
		Secció Penal.	2	M		Provincial.

* Seu desplaçada per un acord del CGPJ, article 269 LOPJ.

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
		Secció de Menors.	1	M		Provincial.
		Secció Contenciosa Administrativa.	1	M		Provincial.
		Secció Social.	2	M		Provincial.
		Total.	18			
	2	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE MOLINA DE ARAGÓN.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	2	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE SIGÜENZA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
		Total provincial.	20			
TOLEDO						
	1	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'OCAÑA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Secció de Vigilància Penitenciària.	1	M		Provincial Toledo, Conca i Guadalajara.
		Total.	3			
	2	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ORGAZ.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J		Partit judicial.
		Total.	2			
	3	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ILLESCAS.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	8	M		Partit judicial.
		Total.	8			
	4	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE TALAVERA DE LA REINA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	6	M	1 (C-VSD)	Partit judicial.
*		Secció Penal.	1	M		(Article 269 LOPJ) partit judicial 4.
*		Secció Social.	1	M		(Article 269 LOPJ) partit judicial 4.
		Total.	8			
	5	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE TOLEDO.				
		Secció Civil.	5	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	3	M		Partit judicial.
		Secció Mercantil.	1	M		Provincial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partits judicials 2, 3 i 5.
		Secció Penal.	3	M		Partits judicials 1, 2, 3, 5, 6 i 7.
		Secció de Menors.	1	M		Provincial.

* Seu desplaçada per un acord del CGPJ, article 269 LOPJ.

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
		Secció Contenciosa Administrativa.	3	M		Provincial.
		Secció Social.	3	M		Partits judicials 1, 2, 3, 5, 6 i 7.
		Total.	20			
	6	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE TORRIJOS.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	4	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	4			
	7	TRIBUNAL DE QUINTANAR DE LA ORDEN.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
		Total provincial.	47			
		Total Comunitat Autònoma.	151			

* Seu desplaçada per un acord del CGPJ, article 269 LOPJ.

Comunitat Autònoma de Catalunya

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
BARCELONA						
	1	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE MARTORELL.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	7	M	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	7			
	2	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE MANRESA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	8	M		Partit judicial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.
		Secció Penal.	3	M		Partits judicials 2 i 8.
		Secció Social.	1	M		Partits judicials 2 i 8.
		Total.	13			
	3	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE GRANOLLERS.				
		Secció Civil.	8	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	4	M		Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	2	M		Partit judicial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.
		Secció Penal.	3	M		Partits judicials 3 i 22.
		Secció Social.	3	M		Partits judicials 3, 5 i 22.
		Total.	21			
	4	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE MATARÓ.				
		Secció Civil.	7	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	5	M		Partit judicial.

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	2	M		Partit judicial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.
		Secció Penal.	2	M		Partit judicial 4.
		Secció Social.	2	M		Partits judicials 4 i 6.
		Total.	19			
	5	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE VIC.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	6	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Secció Penal.	1	M		Partit judicial 5.
		Total.	7			
	6	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ARENYS DE MAR.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	8	M	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Secció Penal.	2	M		Partit judicial 6.
		Total.	10			
	7	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'IGUALADA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	5	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	5			
	8	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE BERGA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	9	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE VILAFRANCA DEL PENEDES.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	5	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	5			
	10	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE BADALONA.				
		Secció Civil.	7	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	5	M		Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	2	M		Partit judicial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.
		Total.	15			
	11	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE BARCELONA.				
		Presidència de Tribunal d'Instància alliberada de treball jurisdiccional (article 166.2 LOPJ).	1	M		Partit judicial.
		Secció Civil.	50	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	33	M		Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	12	M		Partit judicial.
		Secció Mercantil.	12	M		Provincial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	5	M		Partit judicial.

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
		Secció Penal.	29	M		Partits judicials 1, 7, 10, 11, 12, 16, 17, 18, 20, 23 i 25.
		Secció de Menors.	6	M		Provincial.
		Secció de Vigilància Penitenciària.	5	M		Provincial.
		Secció Contenciosa Administrativa.	17	M		Provincial.
		Secció Social.	35	M		Partits judicials 1, 7, 9, 10, 11, 12, 14, 16, 17, 18, 20, 21, 23 i 25.
		Total.	205			
	12	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE SANT BOI DE LLOBREGAT.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	6	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	6			
	13	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE SABADELL.				
		Secció Civil.	8	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	5	M		Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	2	M		Partit judicial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.
		Secció Penal.	4	M		Partits judicials 13 i 19.
		Secció Social.	3	M		Partits judicials 13 i 19.
		Total.	23			
	14	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE VILANOVA I LA GELTRÚ.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	9	M	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Secció Penal.	5	M		Partits judicials 9, 14 i 21.
		Total.	14			
	15	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE TERRASSA.				
		Secció Civil.	7	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	4	M		Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	2	M		Partit judicial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.
		Secció Penal.	3	M		Partits judicials 15 i 24.
		Secció Social.	3	M		Partits judicials 15 i 24.
		Total.	20			
	16	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE SANT FELIU DE LLOBREGAT.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	7	M		Partit judicial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.
		Total.	8			

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
	17	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE L'HOSPITALET DE LLOBREGAT.				
		Secció Civil.	9	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	5	M		Partit judicial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.
		Total.	15	M		
	18	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE SANTA COLOMA DE GRAMENET.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	6	M	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	6			
	19	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE CERDANYOLA DEL VALLÈS.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	8	M	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	8			
	20	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE CORNELLÀ DE LLOBREGAT.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	5	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	5			
	21	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE GAVÀ.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	9	M		Partit judicial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.
		Total.	10			
	22	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE MOLLET DEL VALLÈS.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	5	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	5			
	23	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ESPLUGUES DE LLOBREGAT.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	3	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	3			
	24	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE RUBÍ.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	8	M	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	8			
	25	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DEL PRAT DE LLOBREGAT.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	5	M	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	5			
		Total provincial.	445			
GIRONA						
	1	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE FIGUERES.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	9	M	1 (C-VSD)	Partit judicial.

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
		Secció Penal.	2	M		Partit judicial 1.
		Secció Social.	1	M		Partit judicial 1.
		Total.	12			
	2	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE GIRONA.				
		Secció Civil.	6	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	4	M		Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	2	M		Partit judicial.
		Secció Mercantil.	2	M		Provincial.
		Secció de Menors.	1	M		Provincial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.
		Secció Penal.	6	M		Partits judicials 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 i 9.
		Secció Contenciosa Administrativa.	3	M		Provincial.
		Secció Social.	3	M		Partits judicials 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 i 9.
		Total.	28			
	3	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE LA BISBAL D'EMPORDÀ.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	4	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	4			
	4	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE RIPOLL.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	5	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE SANTA COLOMA DE FARNERS.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	4	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	4			
	6	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'OLOT.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	7	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE BLANES.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	6	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	6			
	8	TRIBUNAL DE SANT FELIU DE GUÍXOLS.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	4	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	4			
	9	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE PUIGCERDÀ.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
		Total provincial.	62			
LLEIDA						
	1	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE TREMP.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	2	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE BALAGUER.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	3	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	3			
	3	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE CERVERA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	4	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE LLEIDA.				
		Secció Civil.	6	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	4	M		Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	2	M		Partit judicial.
		Secció Mercantil.	1	M	Mercantil	Provincial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.
		Secció Penal.	3	M		Provincial.
		Secció de Menors.	1	M		Provincial.
		Secció de Vigilància Penitenciària.	1	M		Provincial.
		Secció Contenciosa Administrativa.	2	M		Provincial.
		Secció Social.	2	M		Provincial.
		Total.	23			
	5	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE LA SEU D'URGELL.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	6	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE VIELHA E MIJARAN.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	1			
	7	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE SOLSONA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	1			
		Total provincial.	33			
TARRAGONA						
	1	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DEL VENDRELL.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	9	M		Partit judicial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
		Total.	10			
	2	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE REUS.				
		Secció Civil.	7	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	4	M		Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	1	M		Partit judicial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.
		Secció Penal.	2	M		Partits judicials 2 i 8.
		Secció Social.	1	M		Partits judicials 2 i 8.
		Total.	16			
	3	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'AMPOSTA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	4	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	4			
	4	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE VALLS.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	3	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	3			
	5	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE GANDESA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	6	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE TARRAGONA.				
		Secció Civil.	6	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	6	M		Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	2	M		Partit judicial.
		Secció Mercantil.	1	M		Provincial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.
		Secció Penal.	5	M		Partits judicials 1, 4 i 6.
		Secció de Menors.	1	M		Provincial.
		Secció Contenciosa Administrativa.	3	M		Provincial.
		Secció Social.	4	M		Partits judicials 1, 4 i 6.
		Total.	29			
	7	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE TORTOSA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	5	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Secció Penal.	2	M		Partits judicials 3, 5 i 7.
		Secció Social.	1	M		Partits judicials 3, 5 i 7.
		Total.	8			
	8	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE FALSET.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
		Total provincial.	72			
		Total Comunitat Autònoma.	612			

Comunitat Valenciana

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
ALACANT						
	1	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE DÉNIA.				
		Secció Civil.	6	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	3	M		Partit judicial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.
		Total.	10			
	2	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ALCOI.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	4	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	4			
	3	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ALACANT.				
		Presidència de Tribunal d'Instància alliberada de treball jurisdiccional (article 166.2 LOPJ).	1	M		Partit judicial.
		Secció Civil.	12	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	9	M		Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	3	M		Partit judicial.
		Secció Mercantil.	3	M		Àmbit provincial (nacional com a Jutjat de Marca de la Unió Europea) partits judicials 1, 2, 3, 5, 6, 7, 9, 10, 11 i 12.
		Secció de Violència sobre la Dona.	3	M		Partits judicials 3 i 10.
		Secció Penal.	11	M		Partits judicials 2, 3, 5, 6, 7, 10, 11 i 12.
		Secció de Menors.	3	M		Provincial.
		Secció de Vigilància Penitenciària.	1	M		Provincial.
		Secció Contenciosa Administrativa.	4	M		Partits judicials 1, 2, 3, 5, 6, 7, 9, 10, 11 i 12.
		Secció Social.	7	M		Partits judicials 2, 3, 5, 6, 7, 10, 11 i 12.
		Total.	57			
	4	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ORIOLA.				
		Secció Civil.	6	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	3	M		Partit judicial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.

* Seu desplaçada per un acord del CGPJ, article 269 LOPJ.

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
		Secció Penal.	2	M		Partit judicial 4.
		Total.	12			
	5	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE LA VILA JOIOSA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	4	J		Partit judicial.
		Total.	4			
	6	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ELDA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	4	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	4			
	7	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE VILLENA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	3	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Secció de Vigilància Penitenciària.	1	M		Provincial.
		Total.	4			
	8	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ELX.				
		Secció Civil.	6	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	5	M		Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	2	M		Partit judicial.
*		Secció Mercantil.	1	M		(Article 269 LOPJ) partits judicials 4, 8 i 13.
		Secció de Violència sobre la Dona.	2	M		Partits judicials 8 i 11.
		Secció Penal.	4	M		Partit judicial 8.
		Secció Contenciosa Administrativa.	2	M		Partits judicials 4, 8 i 13.
		Secció Social.	4	M		Partits judicials 4, 8 i 13.
		Total.	26			
	9	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE BENIDORM.				
		Secció Civil.	5	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	4	M		Partit judicial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partits judicials 5 i 9.
		Secció Penal.	3	M		Partits judicials 1 i 9.
		Secció Social.	2	M		Partits judicials 1 i 9.
		Total.	15			
	10	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE SANT VICENT DEL RASPEIG.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	4	J		Partit judicial.
		Total.	4			
	11	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE NOVELDA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	4	J		Partit judicial.
		Total.	4			
	12	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'IBI.				

* Seu desplaçada per un acord del CGPJ, article 269 LOPJ.

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	13	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE TORREVELLA.				
		Secció Civil.	5	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	4	M		Partit judicial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.
*		Secció Penal.	2	M		(Article 269 LOPJ) partit judicial 13.
		Total.	12			
		Total provincial.	158			
CASTELLÓ						
	1	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE CASTELLÓ DE LA PLANA.				
		Secció Civil.	8	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	6	M		Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	2	M		Partit judicial.
		Secció Mercantil.	1	M		Provincial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.
		Secció Penal.	5	M		Partits judicials 1, 2, 4 i 5.
		Secció de Menors.	1	M		Provincial.
		Secció de Vigilància Penitenciària.	1	M		Provincial.
		Secció Contenciosa Administrativa.	2	M		Provincial.
		Secció Social.	5	M		Provincial.
		Total.	32			
	2	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE SOGORB.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J		Partit judicial.
		Total.	1			
	3	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE VINARÒS.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	5	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Secció Penal.	1	M		Partit judicial 3.
		Total.	6			
	4	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE NULES.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	6	J		Partit judicial.
		Total.	6			
	5	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE VILA-REAL.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	5	M		Partit judicial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partits judicials 2, 4 i 5.

* Seu desplaçada per un acord del CGPJ, article 269 LOPJ.

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
		Total.	6			
		Total provincial.	51			
VALÈNCIA						
	1	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE LLÍRIA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	8	M	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	8			
	2	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE GANDIA.				
		Secció Civil.	6	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	3	M		Partit judicial.
		Secció Penal.	1	M		Partit judicial 2.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.
		Total.	11			
	3	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ONTINYENT.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	4	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	4			
	4	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE TORRENT.				
		Secció Civil.	6	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	3	M		Partit judicial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partits judicials 4 i 18.
		Total.	10			
	5	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE SUECA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	6	M		Partit judicial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partits judicials 5 i 12.
		Total.	7			
	6	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE VALÈNCIA.				
		Presidència de Tribunal d'Instància alliberada de treball jurisdiccional (article 166.2 LOPJ).	1	M		Partit judicial.
		Secció Civil.	24	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	21	M		Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	6	M		Partit judicial.
		Secció Mercantil.	5	M		Provincial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	6	M		Partits judicials 6, 15 i 16.
		Secció Penal.	20	M		Partits judicials 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 15, 16, 17 i 18.
		Secció de Menors.	4	M		Provincial.
		Secció de Vigilància Penitenciària.	2	M		Provincial.
		Secció Contenciosa Administrativa.	10	M		Provincial.

* Seu desplaçada per un acord del CGPJ, article 269 LOPJ.

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
		Secció Social.	18	M		Provincial.
		Total.	117			
	7	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE SAGUNT.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	7	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	7			
	8	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ALZIRA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	7	M		Partit judicial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partits judicials 8, 9 i 10.
		Total.	8			
	9	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE CARLET.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	5	J		Partit judicial.
		Total.	5			
	10	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE XÀTIVA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	4	J		Partit judicial.
		Total.	4			
	11	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE REQUENA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	4	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	4			
	12	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE CATARROJA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	5	J		Partit judicial.
		Total.	5			
	13	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE MONTCADA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	4	J		Partit judicial.
		Total.	4			
	14	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE PATERNA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	7	M		Partit judicial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partits judicials 13 i 14.
		Total.	8			
	15	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE QUART DE POBLET.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	4	J		Partit judicial.
		Total.	4			
	16	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE MISLATA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	4	J		Partit judicial.
		Total.	4			
	17	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE MASSAMAGRELL.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	4	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.

* Seu desplaçada per un acord del CGPJ, article 269 LOPJ.

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
		Total.	4			
	18	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE PICASSENT.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	3	J		Partit judicial.
		Total.	3			
		Total provincial.	217			
		Total Comunitat Autònoma.	426			

* Seu desplaçada per un acord del CGPJ, article 269 LOPJ.

Comunitat Autònoma d'Extremadura

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
BADAJOS						
	1	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE VILLANUEVA DE LA SERENA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	2	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ALMENDRALEJO.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	3	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	3			
	3	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE LLERENA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	4	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE MÈRIDA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	5	M	1 (C-VSD)	Partit judicial.
*		Secció Mercantil.	1	M		(Article 269 LOPJ) partits judicials 1, 2, 3, 8, 9, 10, 11, 12, 13 i 14.
		Secció Penal.	2	M		Partits judicials 2, 4, 13 i 14.
		Secció Contenciosa Administrativa.	2	M		Partits judicials 1, 2, 4, 9, 10, 11, 13 i 14.
		Total.	10			
	5	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE BADAJOZ.				
		Secció Civil.	7	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	4	M		Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	1	M		Partit judicial.
		Secció Mercantil.	1	M		Partits judicials 4, 5, 6 i 7.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.
		Secció Penal.	2	M		Partits judicials 3, 5, 6, 7, 8 i 12.

* Seu desplaçada per un acord del CGPJ, article 269 LOPJ.

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
		Secció de Menors.	1	M		Provincial.
		Secció de Vigilància Penitenciària.	1	M		Provincial: Badajoz i Càceres.
		Secció Contenciosa Administrativa.	2	M		Partits judicials 3, 5, 6, 7, 8 i 12.
		Secció Social.	5	M		Provincial.
		Total.	25			
6		TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'OLIVENÇA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
7		TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE ZAFRA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
8		TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE JEREZ DE LOS CABALLEROS.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
9		TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'HERRERA DEL DUQUE.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
10		TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE CASTUERA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
11		TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE DON BENITO.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	3	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Secció Penal.	1	M		Partits judicials 1, 9, 10 i 11.
		Total.	4			
12		TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE FREGENAL DE LA SIERRA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
13		TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE MONTIJO.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
14		TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE VILAFRANCA DE LOS BARROS.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
		Total provincial.	56			

* Seu desplaçada per un acord del CGPJ, article 269 LOPJ.

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
CÀCERES						
	1	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE CÀCERES.				
		Secció Civil.	5	M	1 (C-MER)	Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	3	M		Partit judicial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partits judicials 1, 2, 3, 4, 5, 6 i 7.
		Secció Penal.	2	M		Partits judicials 1, 5, 6 i 7.
		Secció de Menors.	1	M		Provincial.
		Secció Contenciosa Administrativa.	2	M		Provincial.
		Secció Social.	2	M		Partits judicials 1, 2, 3, 5, 6 i 7.
		Total.	16			
	2	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE CÒRIA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J		Partit judicial.
		Total.	2			
	3	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE NAVALMORAL DE LA MATA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	3	J		Partit judicial.
		Total.	3			
	4	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE PLASÈNCIA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	5	M		Partit judicial.
		Secció Penal.	2	M		Partits judicials 2, 3 i 4.
*		Secció Social.	1	M		(Article 269 LOPJ) partit judicial 4.
		Total.	8			
	5	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE TRUJILLO.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J		Partit judicial.
		Total.	2			
	6	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE VALENCIA DE ALCÀNTARA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J		Partit judicial.
		Total.	1			
	7	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE LOGROSÁN.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J		Partit judicial.
		Total.	1			
		Total provincial.	33			
		Total Comunitat Autònoma.	89			

* Seu desplaçada per un acord del CGPJ, article 269 LOPJ.

Comunitat Autònoma de Galícia

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
A CORUÑA	1	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE BETANZOS.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	4	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	4			
	2	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE SANTIAGO DE COMPOSTEL·LA.				
		Secció Civil.	5	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	3	M	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	1	M		Partit judicial.
		Secció Penal.	2	M		Partits judicials 2, 10 i 13.
		Secció Contenciosa Administrativa.	2	M		Partits judicials 2, 10 i 13.
		Secció Social.	4	M		Partits judicials 2, 5, 10, 11, 12 i 13.
		Total.	17			
	3	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE FERROL.				
		Secció Civil.	5	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	3	M	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	1	M		Partit judicial.
		Secció Penal.	2	M		Partits judicials 3 i 9.
		Secció Contenciosa Administrativa.	1	M		Partits judicials 3 i 9.
		Secció Social.	2	M		Partits judicials 3 i 9.
		Total.	14			
	4	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'A CORUÑA.				
		Secció Civil.	13	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	8	M		Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	3	M		Partit judicial.
		Secció Mercantil.	3	M		Provincial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.
		Secció Penal.	6	M		Partits judicials 1, 4, 5, 6, 7, 8, 11, 12 i 14.
		Secció de Menors.	1	M		Provincial.
		Secció de Vigilància Penitenciària.	1	M		Provincial.
		Secció Contenciosa Administrativa.	4	M		Partits judicials 1, 4, 5, 6, 7, 8, 11, 12 i 14.
Secció Social.	7	M		Partits judicials 1, 4, 6, 7, 8 i 14.		
		Total.	47			
	5	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE NOIA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.

* Seu desplaçada per un acord del CGPJ, article 269 LOPJ.

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
		Total.	2			
	6	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE CARBALLO.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	3	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	3			
	7	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE CORCUBIÓ.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	8	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ARZÚA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	9	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ORTIGUEIRA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	10	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE RIBEIRA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	3	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	3			
	11	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE NEGREIRA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	12	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE MUROS.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	13	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE PADRÓN.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	14	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ORDES.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
		Total provincial.	100			
LUGO	1	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE MONDOÑEDO.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	2	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE CHANTADA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	3	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE LUGO.				

* Seu desplaçada per un acord del CGPJ, article 269 LOPJ.

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
		Secció Civil.	5	M	1 (C-MER)	Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	3	M	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	1	M		Partit judicial.
		Secció Penal.	2	M		Provincial.
		Secció de Menors.	1	M		Provincial.
		Secció de Vigilància Penitenciària.	1	M		A Coruña, Lugo, Ourense i Pontevedra.
		Secció Contenciosa Administrativa.	2	M		Provincial.
		Secció Social.	4	M		Provincial.
		Total.	19			
	4	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE VILALBA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	5	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE MONFORTE DE LEMOS.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	6	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE VIVEIRO.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	7	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE SARRIA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	8	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'A FONSAGRADA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	9	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE BECERREÁ.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
		Total provincial.	31			
OURENSE	1	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'OURENSE.				
		Secció Civil.	6	M	1 (C-MER)	Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	3	M	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	1	M		Partit judicial.
		Secció Penal.	2	M		Provincial.
		Secció de Menors.	1	M		Provincial.
		Secció Contenciosa Administrativa.	2	M		Provincial.

* Seu desplaçada per un acord del CGPJ, article 269 LOPJ.

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
		Secció Social.	4	M		Provincial.
		Total.	19			
	2	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE RIBADAVIA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	3	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE XINZO DE LIMIA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	4	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'A POBRA DE TRIVES.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	5	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE VERÍN.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	6	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'O BARCO DE VALDEORRAS.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	7	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'O CARBALLIÑO.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	8	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE BANDE.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
	9	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE CELANOVA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	1	J	C-VSD	Partit judicial.
		Total.	1			
		Total provincial.	30			
PONTEVEDRA	1	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE PONTEAREAS.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	3	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	3			
	2	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE VILAGARCÍA DE AROUSA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	3	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	3			
	3	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE VIGO.				
		Secció Civil.	13	M		Partit judicial.

* Seu desplaçada per un acord del CGPJ, article 269 LOPJ.

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
		Secció d'Instrucció.	8	M		Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	3	M		Partit judicial.
*		Secció Mercantil.	1	M		(Article 269 LOPJ) partit judicial 3.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.
		Secció Penal.	3	M		Partits judicials 3 i 10.
		Secció Contenciosa Administrativa.	2	M		Partits judicials 3 i 10.
		Secció Social.	7	M		Partits judicials 1, 3, 6, 7, 10 i 11.
		Total.	38			
	4	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE PONTEVEDRA.				
		Secció Civil.	4	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	3	M	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	1	M		Partit judicial.
		Secció Mercantil.	2	M		Partits judicials 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12 i 13.
		Secció Penal.	4	M		Partits judicials 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12 i 13.
		Secció de Menors.	1	M		Provincial.
		Secció de Vigilància Penitenciària.	1	M		A Coruña, Lugo, Ourense i Pontevedra.
		Secció Contenciosa Administrativa.	3	M		Partits judicials 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12 i 13.
		Secció Social.	4	M		Partits judicials 2, 4, 5, 8, 9, 12 i 13.
		Total.	23			
	5	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'A ESTRADA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	6	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE TUI.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	3	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	3			
	7	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE CANGAS.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	3	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	3			
	8	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE LALÍN.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	9	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE CAMBADOS.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	4	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.

* Seu desplaçada per un acord del CGPJ, article 269 LOPJ.

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
		Total.	4			
	10	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE REDONDELA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	11	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'O PORRIÑO.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	3	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	3			
	12	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE CALDAS DE REIS.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	13	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE MARÍN.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
		Total provincial.	90			
		Total Comunitat Autònoma.	251			

* Seu desplaçada per un acord del CGPJ, article 269 LOPJ.

Comunitat de Madrid

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
MADRID						
	1	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE TORRELAGUNA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	2	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE TORREJÓN DE ARDOZ.				
		Secció Civil.	6	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	4	M		Partit judicial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.
		Total.	11			
	3	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE NAVALCARNERO.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	8	M	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	8			
	4	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ALCALÁ DE HENARES.				
		Secció Civil.	5	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	6	M		Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	2	M		Partit judicial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
		Secció Penal.	6	M		Partits judicials 2, 4, 13 i 14.
		Secció Social.	1	M		Partits judicials 2, 4, 13 i 14.
		Total.	21			
	5	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ALCOBENDAS.				
		Secció Civil.	6	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	4	M		Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	1	M		Partit judicial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.
		Total.	12			
	6	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE MÓSTOLES.				
		Secció Civil.	7	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	6	M		Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	2	M		Partit judicial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.
		Secció Penal.	6	M		Partits judicials 3, 6, 17 i 18.
		Secció Social.	3	M		Partits judicials 3, 6, 17 i 18.
		Total.	25			
	7	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE SAN LORENZO DE EL ESCORIAL.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	5	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	5			
	8	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ARANJUEZ.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	4	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	4			
	9	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE LEGANÉS.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	8	M		Partit judicial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.
		Total.	9			
	10	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE GETAFE.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	8	M		Partit judicial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.
		Secció Penal.	5	M		Partits judicials 8, 9, 10, 16 i 20.
		Secció Social.	1	M		Partits judicials 8, 9, 10, 16 i 20.
		Total.	15			
	11	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE MADRID.				
		Presidència de Tribunal d'Instància alliberada de treball jurisdiccional (article 166.2 LOPJ).	1	M		Partit judicial.
		Secció Civil.	86	M		Partit judicial.

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
		Secció d'Instrucció.	54	M		Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	19	M		Partit judicial.
		Secció Mercantil.	19	M		Provincial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	11	M		Partit judicial.
		Secció Penal.	39	M		Partits judicials 1, 5, 7, 11, 12, 15, 19 i 21.
		Secció de Menors.	7	M		Provincial.
		Secció de Vigilància Penitenciària.	6	M		Provincial.
		Secció Contenciosa Administrativa.	34	M		Provincial.
		Secció Social.	51	M		Partits judicials 1, 5, 7, 11, 12, 15, 19 i 21.
		Total.	327			
	12	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE MAJADAHONDA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	8	M	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	8			
	13	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE COSLADA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	6	M		Partit judicial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.
		Total.	7			
	14	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ARGANDA DEL REY.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	10	M		Partit judicial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.
		Total.	11			
	15	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE COLLADO VILLALBA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	8	M		Partit judicial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.
		Total.	9			
	16	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE PARLA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	7	M		Partit judicial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.
		Total.	8			
	17	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ALCORCÓN.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	7	M		Partit judicial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.
		Total.	8			
	18	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE FUENLABRADA.				
		Secció Civil.	6	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	6	M		Partit judicial.

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	1	M		Partit judicial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.
		Total.	14			
19		TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE COLMENAR VIEJO.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	6	M	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	6			
20		TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE VALDEMORO.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	8	M	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	8			
21		TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE POZUELO DE ALARCÓN.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	4	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	4			
		Total provincial.	522			
		Total Comunitat Autònoma.	522			

Comunitat Autònoma de la Regió de Múrcia

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
MÚRCIA						
	1	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE CARAVACA DE LA CRUZ.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	3	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	3			
	2	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE CARTAGENA.				
		Secció Civil.	5	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	5	M		Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	2	M		Partit judicial.
*		Secció Mercantil.	1	M		(Article 269 LOPJ) partits judicials 2 i 11.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.
		Secció Penal.	3	M		Partits judicials 2 i 11.
		Secció Contenciosa Administrativa.	1	M		Partits judicials 2 i 11.
		Secció Social.	3	M		Partits judicials 2 i 11.
		Total.	21			
	3	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE CIEZA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	4	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	4			
	4	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE LLORCA.				

* Seu desplaçada per un acord del CGPJ, article 269 LOPJ.

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
		Secció Civil i d'Instrucció.	8	M	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Secció Penal.	2	M		Partits judicials 1, 4 i 9.
		Total.	10			
	5	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE MULA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	6	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE MÚRCIA.				
		Secció Civil.	15	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	9	M		Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	4	M		Partit judicial.
		Secció Mercantil.	3	M		Partits judicials 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 i 10.
		Secció de Violència sobre la Dona.	2	M		Partit judicial.
		Secció Penal.	6	M		Partits judicials 3, 5, 6, 7, 8 i 10.
		Secció de Menors.	2	M		Provincial.
		Secció de Vigilància Penitenciària.	1	M		Provincial.
		Secció Contenciosa Administrativa.	7	M		Partits judicials 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 i 10.
		Secció Social.	9	M		Partits judicials 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 i 10.
		Total.	58			
	7	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE IECLA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	8	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE MOLINA DE SEGURA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	7	M	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	7			
	9	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE TOTANA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	4	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	4			
	10	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE JUMELLA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	11	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE SAN JAVIER.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	7	M	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	7			
		Total provincial.	120			
		Total Comunitat Autònoma.	120			

* Seu desplaçada per un acord del CGPJ, article 269 LOPJ.

Comunitat Foral de Navarra

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
NAVARRA						
	1	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'ESTELLA-LIZARRA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	2	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'AOIZ/AGOITZ.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	3	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE TUDELA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	5	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	5			
	4	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE PAMPLONA/IRUÑA.				
		Secció Civil.	7	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	5	M		Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	3	M		Partit judicial.
		Secció Mercantil.	2	M		Provincial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	2	M		Partits judicials 2 i 4.
		Secció Penal.	5	M		Provincial.
		Secció de Menors.	1	M		Provincial.
		Secció de Vigilància Penitenciària.	1	M		Provincial.
		Secció Contenciosa Administrativa.	3	M		Provincial.
		Secció Social.	4	M		Provincial.
		Total.	33			
	5	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE TAFALLA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
		Total provincial.	44			
		Total Comunitat Autònoma.	44			

Comunitat Autònoma del País Basc

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
ARABA/ÁLABA						
	1	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'AMURRIO.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	2	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE VITÒRIA-GASTEIZ.				

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
		Secció Civil.	7	M	1 (C-MER)	Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	4	M		Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	2	M		Partit judicial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.
		Secció Penal.	2	M		Provincial.
		Secció de Menors.	1	M		Provincial.
		Secció Contenciosa Administrativa.	4	M		Provincial.
		Secció Social.	4	M		Provincial.
		Total.	25			
		Total provincial.	27			
GIPUZKOA						
	1	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE TOLOSA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	4	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	4			
	2	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'AZPEITIA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	3	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE BERGARA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	4	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	4			
	4	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'EIBAR.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	3	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Secció Social.	1	M		Partits judicials 3 i 4.
		Total.	4			
	5	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE DONOSTIA/SANT SEBASTIÀ.				
		Secció Civil.	6	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	6	M		Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	2	M		Partit judicial.
		Secció Mercantil.	2	M		Provincial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.
		Secció Penal.	5	M		Provincial.
		Secció de Menors.	1	M		Provincial.
		Secció Contenciosa Administrativa.	3	M		Provincial.
		Secció Social.	5	M		Partits judicials 1, 2, 5 i 6.
		Total.	31			
	6	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'IRUN.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	5	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
		Total.	5			
		Total provincial.	50			
BIZKAIA						
	1	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE DURANGO.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	4	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	4			
	2	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE BARAKALDO.				
		Secció Civil.	4	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	5	M		Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	2	M		Partit judicial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.
		Secció Penal.	2	M		Partits judicials 2 i 5.
		Total.	14			
	3	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE GERNIKA-LUMO.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	4	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	4			
	5	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE BILBAO.				
		Presidència de Tribunal d'Instància alliberada de treball jurisdiccional (article 166.2 LOPJ).	1	M		Partit judicial.
		Secció Civil.	13	M		Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	11	M		Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	4	M		Partit judicial.
		Secció Mercantil.	3	M		Provincial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	2	M		Partit judicial.
		Secció Penal.	7	M		Partits judicials 1, 3, 4 i 6.
		Secció de Menors.	2	M		Provincial.
		Secció de Vigilància Penitenciària.	1	M		Provincial.
		Secció Contenciosa Administrativa.	5	M		Provincial.
		Secció Social.	12	M		Provincial.
		Total.	61			
	5	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE BALMAEDA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	6	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE GETXO.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	6	M	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	6			
		Total provincial.	91			
		Total Comunitat Autònoma.	168			

Comunitat Autònoma de La Rioja

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
LA RIOJA						
	1	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA D'HARO.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	2	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	2			
	2	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE CALAHORRA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	3	J	1 (C-VSD)	Partit judicial.
		Total.	3			
	3	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE LOGRONYO.				
		Secció Civil.	6	M	1 (C-MER)	Partit judicial.
		Secció d'Instrucció.	3	M		Partit judicial.
		Secció de Família, Infància i Capacitat.	1	M		Partit judicial.
		Secció de Violència sobre la Dona.	1	M		Partit judicial.
		Secció Penal.	3	M	1 (C-VP)	Provincial.
		Secció de Menors.	1	M		Provincial.
		Secció Contenciosa Administrativa.	2	M		Provincial.
		Secció Social.	3	M		Provincial.
		Total.	21			
		Total provincial.	25			
		Total Comunitat Autònoma.	25			

Ciutat de Ceuta

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
CEUTA						
	12	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE CEUTA.				
		Secció Civil i d'Instrucció.	6	M	1 (C-VSD) 1 (C-MER)	Partit judicial.
		Secció Penal.	2	M		Partit judicial 12.
		Secció de Menors.	1	M		Ciutat autònoma.
		Secció de Vigilància Penitenciària.	1	M		Ciutat autònoma.
		Secció Contenciosa Administrativa.	2	M		Partit judicial 12.
		Secció Social.	1	M		Partit judicial 12.
		Total.	13			
		Total provincial.	13			
		Total ciutat autònoma.	13			

Ciutat de Melilla

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
MELILLA						
	1	TRIBUNAL D'INSTÀNCIA DE MELILLA.	12			
		Secció Civil i d'Instrucció.	5	M	1 (C-VSD) 1 (C-MER)	Partit judicial.
		Secció Penal.	2	M	1 (C-VP)	Partit judicial 8.
		Secció de Menors.	1	M		Ciutat autònoma.
		Secció Contenciosa Administrativa.	3	M		Partit judicial 8.
		Secció Social.	1	M		Partit judicial 8.
		Total.	12			
		Total provincial.	12			
		Total ciutat autònoma.	12			

Total nacional: 3931.

Llegenda per a la indicació de les places on hi ha compatibilització en el coneixement d'assumptes:

Nre. de places (C-MER): plaça judicial de la secció civil o la secció civil i d'instrucció que compatibilitza el coneixement de la matèria mercantil.

Nre. de places (C-VSD): plaça judicial de la secció d'instrucció o la secció civil i d'instrucció que compatibilitza el coneixement dels assumptes de violència sobre la dona (competència civil i penal).

Nre. de places (C-VP): plaça judicial de la secció penal que compatibilitza el coneixement dels assumptes de vigilància penitenciària.

Llegenda per a la indicació de les places on hi ha especialització per al coneixement d'assumptes:

Nre. de places (E-FIC): plaça judicial de la secció civil o la secció civil i d'instrucció especialitzada en matèria de família, infància i capacitat o en alguna d'aquestes matèries.

Nre. de places (E-VSD): plaça judicial de la secció d'instrucció o la secció civil i d'instrucció especialitzada en matèria de violència sobre la dona.

Nre. de places (E-VIA): plaça judicial de la secció d'instrucció o la secció civil i d'instrucció que compatibilitza el coneixement dels assumptes de violència contra la infància i l'adolescència (competència civil i penal).

Nre. de places (E-MER): plaça judicial de la secció civil especialitzada en matèria mercantil.

ANNEX VII

Tribunal Central d'Instància

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
MADRID						

* Atribució de competències de vigilància penitenciària al Jutjat Central de Menors. Acord de la Comissió Permanent del Consell General del Poder Judicial de 29/05/2003.

Província	Núm. partit	Seu	Nre. places	Categoria	Compatibilitat/ Especialització	Jurisdicció
	11	TRIBUNAL CENTRAL D'INSTÀNCIA				
		Secció d'Instrucció	6	M		Àmbit nacional
		Secció Penal	1	M		Àmbit nacional
*		Secció de Menors	1	M	C-VP	Àmbit nacional
		Secció Contenciosa Administrativa	12	M		Àmbit nacional
		Total.	20»			

* Atribució de competències de vigilància penitenciària al Jutjat Central de Menors. Acord de la Comissió Permanent del Consell General del Poder Judicial de 29/05/2003.

Disposició final novena. *Modificació de la Llei 3/1991, de 10 de gener, de competència deslleial.*

Els apartats 4 i 5 de l'article 37 de la Llei 3/1991, de 10 de gener, de competència deslleial, queden modificats en els termes següents:

«4. L'aplicació d'aquests codis de conducta s'ha d'encarregar als sistemes d'autoregulació, establerts per organismes sense ànim de lucre, que tinguin dedicació exclusiva a activitats d'autoregulació i exclusió expressa d'interessos professionals. Aquests organismes d'autoregulació s'han de dotar d'òrgans independents de control per assegurar el compliment eficaç dels compromisos assumits per les empreses adherides. Poden incloure, entre d'altres, mesures col·lectives d'autocontrol previ dels continguts publicitaris, i han d'establir sistemes eficaços de resolució extrajudicial de reclamacions que compleixin els requisits establerts a la normativa comunitària i, com a tals, siguin notificats a la Comissió Europea, d'acord amb el que preveu la Llei 7/2017, de 2 de novembre, per la qual s'incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 2013/11/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 21 de maig de 2013, relativa a la resolució alternativa de litigis en matèria de consum, o qualsevol disposició equivalent.

5. El recurs als òrgans de control dels codis de conducta en cap cas no suposa la renúncia a les accions judicials previstes a l'article 32, però amb aquest recurs s'entén complert el requisit de procedibilitat exigida per l'article 5 i la disposició addicional sisena de la Llei orgànica de mesures en matèria d'eficiència del servei públic de justícia.»

Disposició final desena. *Modificació de la Llei 1/1996, de 10 de gener, d'assistència jurídica gratuïta.*

La Llei 1/1996, de 10 de gener, d'assistència jurídica gratuïta, queda modificada de la manera següent:

U. Es modifica la lletra h) de l'article 2, que passa a tenir la redacció següent:

«h) Independentment de l'existència de recursos per litigar, es reconeix el dret d'assistència jurídica gratuïta, que s'ha de prestar immediatament, a les víctimes de violència de gènere, de terrorisme i de tràfic d'éssers humans en els processos que tinguin vinculació, derivin o siguin conseqüència de la seva condició de víctimes, així com a les persones amb discapacitat necessitades de protecció especial quan siguin víctimes de delictes d'homicidi, de lesions dels articles 149 i 150, en el delictes de maltractament habitual que preveu l'article

173.2, en els delictes contra la llibertat, en els delictes contra la llibertat sexual i en els delictes de tràfic d'éssers humans. També es reconeix aquest dret, independentment de l'existència de recursos per litigar, a les dones i les persones menors d'edat que siguin víctimes dels delictes contra la llibertat sexual que preveu el títol VIII del llibre II del Codi penal, els delictes de mutilació genital femenina, matrimoni forçat i assetjament amb connotació sexual.

Aquest dret assisteix també els drethavents en cas de mort de la víctima, sempre que no siguin partícips en els fets.

Als efectes de la concessió del benefici de justícia gratuïta, la condició de víctima s'adquireix quan es formuli una denúncia o querrela, o s'iniciï un procediment penal, per algun dels delictes a què es refereix aquesta lletra, i es manté mentre es mantingui en vigor el procediment penal o quan, després de la seva finalització, s'hagi dictat sentència condemnatòria. El benefici de justícia gratuïta es perd després de la fermesa de la sentència absolutòria, o del sobreseïment definitiu o provisional perquè no han resultat acreditats els fets delictius, sense l'obligació d'abonar el cost de les prestacions gaudides gratuïtament fins a aquell moment.

En els diferents processos que es puguin iniciar com a conseqüència de la condició de víctima dels delictes a què es refereix aquesta lletra i, en especial, en els de violència de gènere, ha de ser el mateix advocat qui assisteixi aquella, sempre que amb això es garanteixi degudament el seu dret de defensa.»

Dos. S'afegeix un nou apartat 11 a l'article 6, amb la redacció següent:

«11. L'assistència gratuïta d'un professional de l'advocacia en qualsevol dels mitjans adequats de solució de controvèrsies permesos per la llei que tingui per objecte donar compliment al requisit de procedibilitat que disposa l'article 5 de la Llei orgànica de mesures en matèria d'eficiència del servei públic de justícia, quan en l'eventual procés judicial la intervenció d'aquest professional sigui legalment preceptiva o quan, tot i no ser-ho, la part contrària actuï amb ell.»

Tres. Es modifica l'apartat 1 de l'article 36, que queda redactat de la manera següent:

«1. Si a la resolució que posi fi al procés hi ha un pronunciament sobre costes, a favor de qui va obtenir el reconeixement del dret a l'assistència jurídica gratuïta o de qui el tingui reconegut legalment, la part contrària ha d'abonar les costes causades en la defensa i representació d'aquella, i s'han d'abonar directament a les persones professionals que s'hagin designat per a la seva representació i direcció jurídica, les quals estan legitimades per instar-ne la taxació i estan obligades a tornar les quantitats eventualment percebudes amb càrrec a fons públics per la seva intervenció en el procés. A aquest efecte, l'oficina judicial ha de comunicar als col·legis professionals corresponents la circumstància esmentada».

Disposició final onzena. *Modificació de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern.*

La Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern, queda modificada de la manera següent:

U. Es modifica l'apartat 2 de l'article 5, que queda redactat en els termes següents:

«2. A les reunions del Consell de Ministres hi poden assistir els secretaris d'Estat i excepcionalment altres alts càrrecs, quan hi siguin convocats, sense perjudici del que disposen els tractats internacionals subscrits vàlidament per Espanya».

Dos. Es modifica l'apartat 2 de l'article 26, que queda redactat en els termes següents:

«2. S'ha de substanciar una consulta pública, a través del portal web del departament competent, amb caràcter previ a l'elaboració del text, en la qual s'ha de sol·licitar l'opinió dels subjectes afectats potencialment per la futura norma i de les organitzacions més representatives sobre:

- a) Els problemes que es pretenen solucionar amb la nova norma.
- b) La necessitat i l'oportunitat de la seva aprovació.
- c) Els objectius de la norma.
- d) Les possibles solucions alternatives reguladores i no reguladores.

Es pot prescindir del tràmit de consulta pública que preveu aquest apartat quan hi concorri qualsevol de les circumstàncies següents:

- a) Quan es tracti de normes pressupostàries o organitzatives de l'Administració General de l'Estat o de les organitzacions dependents o vinculades a aquestes.
- b) Quan hi concorrin raons greus d'interès públic que ho justifiquin.
- c) Quan la proposta normativa no tingui un impacte significatiu en l'activitat econòmica.
- d) Quan la proposta no imposi obligacions rellevants als destinataris.
- e) Quan la proposta reguli aspectes parcials d'una matèria.
- f) Quan s'acordi la tramitació urgent d'iniciatives normatives, en els termes que preveu l'article 27.2.

La concurrència d'alguna o diverses d'aquestes raons, motivades degudament, s'ha de justificar a la memòria de l'anàlisi d'impacte normatiu.

La consulta pública s'ha de fer de tal manera que tots els destinataris potencials de la norma tinguin la possibilitat d'emetre la seva opinió, per a la qual cosa s'ha de proporcionar un temps suficient, que en cap cas no ha de ser inferior a quinze dies naturals».

Tres. S'hi afegeix una nova disposició transitòria única, amb el contingut següent:

«Disposició transitòria única. *Règim aplicable als procediments d'elaboració de normes amb rang de llei i reglaments ja iniciats amb caràcter previ a la modificació de l'article 26.2 per la Llei orgànica de mesures en matèria d'eficiència del servei públic de justícia.*

No és necessària la consulta pública en els procediments d'elaboració de normes amb rang de llei i reglaments ja iniciats a l'entrada en vigor de la Llei orgànica de mesures en matèria d'eficiència del servei públic de justícia, en els quals concorri qualsevol de les circumstàncies que preveu l'article 26.2 d'aquesta Llei».

Disposició final dotzena. *Modificació de la Llei 52/1997, de 27 de novembre, d'assistència jurídica a l'Estat i institucions públiques.*

L'apartat 1 de l'article 7 de Llei 52/1997, de 27 de novembre, d'assistència jurídica a l'Estat i institucions públiques, queda redactat de la manera següent:

«1. Sense perjudici del que disposin lleis especials, perquè l'advocat de l'Estat pugui desistir vàlidament d'accions o recursos, apartar-se de querelles o aplanar-se a les pretensions de la part contrària, requereix l'autorització expressa de l'Advocacia General de l'Estat - Direcció del Servei Jurídic de l'Estat, la qual

prèviament, en tot cas, ha de sol·licitar informe del departament, organisme o entitat pública corresponent.

La signatura d'acords amistosos davant el Tribunal Europeu de Drets Humans correspon al titular de l'Advocacia General de l'Estat, amb el vistiplau dels titulars del Ministeri de Justícia i del Ministeri d'Afers Exteriors.»

Disposició final tretzena. *Modificació de la Llei 15/2003, de 26 de maig, reguladora del règim retributiu de les carreres judicial i fiscal.*

Es modifiquen els annexos II.2 i III de la Llei 15/2003, de 26 de maig, reguladora del règim retributiu de les carreres judicial i fiscal, que queden redactats de la manera següent:

«ANNEX II.2

Complement de destinació dels membres de la carrera judicial

	Quanties mensuals en euros	
	Pel grup de població	Per representació
<i>Grup 1</i>		
President de l'Audiència Nacional (no magistrat del Tribunal Suprem).	3.241,57	3.714,25
President de Sala de l'Audiència Nacional (no magistrat del Tribunal Suprem).	3.241,57	2.105,70
Magistrat de l'Audiència Nacional.	3.178,02	2.071,95
Magistrats del Gabinet Tècnic del Tribunal Suprem.	3.178,02	2.071,95
President de Tribunal Superior de Justícia.	3.178,02	2.071,95
Presidents de Sala i magistrats del Tribunal Superior de Justícia.	3.178,02	2.071,95
Presidents i magistrats d'Audiència Provincial.	3.178,02	2.003,49
Jutges centrals, magistrats dels òrgans unipersonals i magistrats dels tribunals d'instància.	3.178,02	1.327,69
<i>Grup 2</i>		
President de Tribunal Superior de Justícia.	3.112,98	2.071,95
Presidents de Sala i magistrats del Tribunal Superior de Justícia.	2.714,50	2.071,95
Presidents i magistrats d'Audiència Provincial.	2.714,50	2.003,49
Magistrats dels òrgans unipersonals i magistrats dels tribunals d'instància.	2.714,50	1.327,69
<i>Grup 3</i>		
President de Tribunal Superior de Justícia.	3.050,72	2.071,95
Presidents de Sala i magistrats del Tribunal Superior de Justícia.	2.568,25	2.071,95
Presidents i magistrats d'Audiència Provincial.	2.568,25	2.003,49
Magistrats dels òrgans unipersonals i magistrats dels tribunals d'instància.	2.568,25	1.327,69
<i>Grup 4</i>		
Presidents i magistrats d'Audiència Provincial.	2.256,29	2.003,49

ANNEX III

**Complement específic dels membres de la carrera judicial, per
responsabilitat i penositat**

	Quanties mensuals en euros	
	Per responsabilitat	Per penositat
President de l'Audiència Nacional (no magistrat del Tribunal Suprem).	2.269,56	–
President de Sala de l'Audiència Nacional (no magistrat del Tribunal Suprem).	525,35	–
President de Sala d'Apel·lació de l'Audiència Nacional.	–	726,03
President de Secció de l'Audiència Nacional.	140,18	–
Magistrats de Sala d'Apel·lació de l'Audiència Nacional.	–	726,03
Magistrats de Sala Penal de l'Audiència Nacional.	–	660,02
President de Tribunal Superior de Justícia.	404,76	–
President de Sala de Tribunal Superior de Justícia.	241,35	–
President d'Audiència Provincial.	301,74	–
President de Secció d'Audiència Provincial.	118,07	–
Jutges centrals d'instrucció.	186,87	846,74
Jutges centrals penals.	186,87	846,74
Jutges centrals de menors.	186,87	846,74
Jutges centrals de vigilància penitenciària.	186,87	–
Jutges centrals contenciosos administratius.	186,87	–
President de Secció i magistrat d'Audiència Provincial amb àmbit de marca comunitària i jurisdicció en tot el territori nacional.	186,87	–
Magistrats mercantils amb àmbit de marca comunitària i jurisdicció en tot el territori nacional.	186,87	–
Presidència de Tribunal d'Instància amb alliberament de conformitat amb l'article 166.2 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial.	326,98	357,74
Presidència de Tribunal d'Instància, no alliberat de conformitat amb l'article 166.2 de la Llei orgànica del poder judicial, amb deu places judicials o més.	505,81	–
Presidència de Tribunal d'Instància, no alliberat de conformitat amb l'article 166.2 de la Llei orgànica del poder judicial, amb entre dues i nou places judicials.	326,94	–
Presidència de Secció de Tribunal d'Instància.	118,07	–
Degans designats de conformitat amb l'article 166.1 de la Llei orgànica del poder judicial.	326,94	–
Degans designats de conformitat amb l'article 166.3 de la Llei orgànica del poder judicial.	326,94	357,74»

Disposició final catorzena. *Modificació de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.*

La Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, queda modificada de la manera següent:

U. Es modifiquen les lletres d), e) i k) de l'article 7, que queden redactades de la manera següent:

«d) Les indemnitzacions com a conseqüència de responsabilitat civil per danys personals, en la quantia legal o judicialment reconeguda.

Així mateix, les indemnitzacions com a conseqüència de responsabilitat civil per danys físics o psíquics, satisfets per l'entitat asseguradora del causant del dany no previstes al paràgraf anterior, quan derivin d'un acord de mediació o de qualsevol altre mitjà adequat de solució de controvèrsies establert legalment, sempre que en l'obtenció de l'acord per aquest mitjà hagi intervingut un tercer neutral i l'acord s'hagi elevat a escriptura pública, fins a la quantia que resulti d'aplicar, per al dany sofert, el sistema per a la valoració dels danys i perjudicis causats a les persones en accidents de circulació, incorporat com a annex en el text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre.

També n'estan exemptes les indemnitzacions per danys personals derivades de contractes d'assegurança d'accidents, llevat d'aquells les primes dels quals hagin pogut reduir la base imposable o ser considerades despesa deduïble per aplicació de la regla 1a de l'apartat 2 de l'article 30 d'aquesta Llei, fins a la quantia que resulti d'aplicar, per al dany sofert, el sistema per a la valoració dels danys i perjudicis causats a les persones en accidents de circulació, incorporat com a annex en el text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre.

e) Les indemnitzacions per acomiadament o cessament del treballador, en la quantia que estableixen amb caràcter obligatori el text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre, la seva normativa de desplegament o, si s'escau, la normativa reguladora de l'execució de sentències, sense que es pugui considerar com a tal l'establerta en virtut de conveni, pacte o contracte.

Sense perjudici del que disposa el paràgraf anterior, en els supòsits d'acomiadaments col·lectius duts a terme, o quan s'extingeixi el contracte en el supòsit de la lletra c) de l'article 52 del mateix text, sempre que, en tots dos casos, siguin deguts a causes econòmiques, tècniques, organitzatives, de producció o per força major, queda exempta la part d'indemnització percebuda que no superi els límits que estableix amb caràcter obligatori l'Estatut esmentat per a l'acomiadament improcedent.

No tenen la consideració d'indemnitzacions establertes en virtut de conveni, pacte o contracte les acordades a l'acte de conciliació davant el servei administratiu al qual es refereix l'article 63 de la Llei 36/2011, de 10 d'octubre, reguladora de la jurisdicció social.

L'import de la indemnització exempta a què es refereix aquesta lletra té com a límit la quantitat de 180.000 euros.»

«k) Les anualitats per aliments percebudes dels pares en virtut del conveni regulador a què es refereix l'article 90 del Codi civil, o del conveni equivalent que preveuen els ordenaments de les comunitats autònomes, aprovat per l'autoritat judicial o formalitzat davant el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia, o en una escriptura pública davant notari, independentment del fet que el conveni esmentat derivi o no de qualsevol mitjà adequat de solució de controvèrsies previst legalment.

També n'estan exemptes les anualitats per aliments percebudes dels pares en virtut de decisió judicial en supòsits diferents dels que estableix el paràgraf anterior.»

Dos. Es modifica l'article 64, que queda redactat de la manera següent:

«Article 64. *Especialitats aplicables en els supòsits d'anualitats per aliments a favor dels fills.*

Els contribuents que satisfacin les anualitats per aliments als seus fills que preveu la lletra k) de l'article 7 sense dret a l'aplicació per aquests últims del mínim per descendents que preveu l'article 58, quan l'import d'aquelles sigui inferior a la base liquidable general, han d'aplicar l'escala que preveu el número 1r de l'apartat 1 de l'article 63 separatament a l'import de les anualitats per aliments i a la resta de la base liquidable general. La quantia total resultant s'ha de minorar en l'import derivat d'aplicar l'escala que preveu el número 1r de l'apartat 1 de l'article 63, a la part de la base liquidable general corresponent al mínim personal i familiar incrementat en 1.980 euros anuals, sense que pugui resultar negativa com a conseqüència d'aquesta minoració.»

Tres. Es modifica l'article 75, que queda redactat de la manera següent:

«Article 75. *Especialitats aplicables en els supòsits d'anualitats per aliments a favor dels fills.*

Els contribuents que satisfacin les anualitats per aliments als seus fills que preveu la lletra k) de l'article 7 sense dret a l'aplicació per aquests últims del mínim per descendents que preveu l'article 58, quan l'import d'aquelles sigui inferior a la base liquidable general, han d'aplicar l'escala que preveu el número 1r de l'apartat 1 de l'article anterior separatament a l'import de les anualitats per aliments i a la resta de la base liquidable general. La quantia total resultant s'ha de minorar en l'import derivat d'aplicar l'escala que preveu el número 1r de l'apartat 1 de l'article 74 a la part de la base liquidable general corresponent al mínim personal i familiar que resulti dels increments o les disminucions a què es refereix l'article 56.3, incrementat en 1.980 euros anuals, sense que pugui resultar negativa com a conseqüència d'aquesta minoració.»

Disposició final quinzena. *Modificació de la Llei 2/2007, de 15 de març, de societats professionals.*

Es modifica l'article 18 de la Llei 2/2007, de 15 de març, de societats professionals, que queda redactat de la manera següent:

«Article 18. *Clàusules de resolució extrajudicial de conflictes.*

El contracte social pot establir que les controvèrsies derivades d'aquest que sorgeixin entre els socis, entre socis i administradors, i entre qualssevol d'aquests i la societat, incloses les relatives a separació, exclusió i determinació de la quota de liquidació, siguin sotmeses a arbitratge o qualsevol altre mitjà adequat de solució de controvèrsies, d'acord amb les normes reguladores de la institució.»

Disposició final setzena. *Modificació del text refós de la Llei general per a la defensa dels consumidors i usuaris i altres lleis complementàries, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2007, de 16 de novembre.*

Es modifica l'apartat 1 de l'article 19 del text refós de la Llei general per a la defensa dels consumidors i usuaris i altres lleis complementàries, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2007, de 16 de novembre, que queda redactat de la manera següent:

«Article 19. *Principi general i pràctiques comercials.*

1. Els legítims interessos econòmics i socials dels consumidors i usuaris s'han de respectar en els termes que estableix aquesta norma, i s'ha d'aplicar, a més, el que preveuen les normes civils i mercantils, les regulacions sectorials

d'àmbit estatal, així com la normativa comunitària i autonòmica que siguin aplicables. En particular, en els procediments en què s'exerceixin accions promogudes per consumidors i usuaris, quan l'empresari no contribueixi a una solució consensuada d'una controvèrsia que tingui la base en una clàusula de significació idèntica que una altra de ja declarada nul·la per abusiva per la jurisprudència del Tribunal Suprem, o per una sentència ferma que consti inscrita en el Registre de condicions generals de la contractació, o per una sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea que resolgui específicament sobre la matèria, l'òrgan judicial que condemni a la restitució de quantitats l'empresari ha d'imposar d'ofici una indemnització per mora que consisteix en el pagament d'un interès anual igual al de l'interès legal del diner vigent en el moment en què es meriti, incrementat en el 50 per 100. Aquests interessos s'han de considerar produïts per dies. A l'efecte d'aquest paràgraf, s'entén que una clàusula té una significació idèntica a una altra quan el seu contingut i els seus efectes siguin iguals, malgrat l'existència de diferències no substancials en la redacció d'aquestes. No obstant això, transcorreguts dos anys des de la condemna a la restitució de quantitats, l'interès anual no pot ser inferior al 20 per 100.

El terme inicial del còmput dels interessos esmentats és la data de l'abonament pels consumidors i usuaris de les quantitats que hagi de restituir l'empresari. El terme final del còmput d'interessos és el dia de la restitució total de la quantitat deguda per l'empresari.

No escau la indemnització per mora de l'empresari quan la falta de restitució deguda per l'empresari als consumidors i usuaris estigui fundada en una causa justificada o que no li sigui imputable. En la determinació de la indemnització per mora de l'empresari no és aplicable el que disposa l'article 1108 del Codi civil, ni el que preceptua l'article 576 de la Llei 1/2000, de 22 de gener, d'enjudiciament civil».

Disposició final dissetena. *Modificació del text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol.*

Es modifica l'apartat 3 de l'article 365 del text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, que queda modificat de la manera següent:

«3. Els administradors no estan obligats a convocar la junta general perquè adopti l'acord de dissolució quan hagin sol·licitat degudament la declaració de concurs de la societat o hagin comunicat al jutjat competent l'existència de negociacions amb els creditors per assolir un pla de reestructuració de l'actiu, del passiu o de tots dos. La convocatòria de la junta s'ha de fer en el termini de dos mesos des que deixin d'estar vigents els efectes d'aquesta comunicació.»

Disposició final divuitena. *Modificació de la Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil.*

Es modifica la Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil, en els termes següents:

U. Es modifica l'article 58, que queda redactat de la manera següent:

«Article 58. *Procediment d'autorització matrimonial.*

1. El matrimoni en forma civil se celebra davant l'alcalde o l'alcaldesa o el regidor o la regidora en qui aquest delegui, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia, el notari o la notària, o el personal funcionari diplomàtic o consular encarregat o encarregada del Registre Civil.

2. La celebració del matrimoni requereix la tramitació o instrucció prèvia d'una acta o un expedient a instància dels contraents per acreditar el compliment

dels requisits de capacitat i la inexistència d'impediments o la seva dispensa, o qualsevol altre obstacle, d'acord amb el que preveu el Codi civil. La tramitació de l'acta competeix al notari del lloc del domicili de qualsevol dels contraents. La instrucció de l'expedient correspon al lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia, o l'encarregat o l'encarregada del Registre Civil del domicili d'un dels contraents.

3. El procediment finalitza amb una resolució en la qual s'autoritzi o es denegui la celebració del matrimoni. La denegació ha de ser motivada i expressar, si s'escau, amb claredat la falta de capacitat o l'impediment en què es funda la denegació.

4. Contra aquesta resolució es pot interposar un recurs davant l'encarregat o l'encarregada del Registre Civil, la resolució del qual s'ha de sotmetre al règim de recursos davant la Direcció General de Seguretat Jurídica i Fe Pública que preveu aquesta Llei.

5. El lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia, el notari o la notària, o l'encarregat o l'encarregada del Registre Civil ha d'escoltar tots dos contraents reservadament i per separat per cerciorar-se de la seva capacitat i de la inexistència de qualsevol impediment. Així mateix, es poden sol·licitar els informes i practicar les diligències pertinents, independentment de si les proposen els requeridors o no, per acreditar l'estat, la capacitat o el domicili dels contraents o qualssevol altres aspectes necessaris per apreciar la validesa del seu consentiment i la veracitat del matrimoni.

El lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia, el notari o la notària, l'encarregat o l'encarregada del Registre Civil o el personal funcionari que tramiti l'acta o l'expedient, quan sigui necessari, pot sol·licitar a les administracions o les entitats d'iniciativa social de promoció i protecció dels drets de les persones amb discapacitat la provisió de suports humans, tècnics i materials que facilitin l'emissió, la interpretació i la recepció del consentiment del o dels contraents. Solament en el cas excepcional que algun dels contraents presenti una condició de salut que, de manera evident, categòrica i substancial, li pugui impedir prestar el consentiment matrimonial malgrat les mesures de suport, s'ha de demanar dictamen mèdic sobre la seva aptitud per prestar el consentiment.

De la realització de totes aquestes actuacions se n'ha de deixar constància a l'acta o expedient, que s'ha d'arxivar juntament amb els documents previs a la inscripció de matrimoni.

Passat un any des de la publicació dels anuncis o de les diligències substitutòries sense que s'hagi contret el matrimoni, aquest no es pot celebrar sense una nova publicació o diligències.

6. Efectuades les diligències anteriors, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia, el notari o la notària, l'encarregat o l'encarregada del Registre Civil que hagi intervingut ha de finalitzar l'acta o dictar una resolució en què faci constar la concurrència o no en els contraents dels requisits necessaris per contreure matrimoni, així com la determinació del règim econòmic matrimonial que sigui aplicable i, si s'escau, el veïnatge civil dels contraents, i els n'ha de lliurar una còpia. L'actuació o resolució ha de ser motivada i ha d'expressar, si s'escau, amb claredat la falta de capacitat o l'impediment que concorre.

7. Si el judici del lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia, del notari o la notària, de l'encarregat o l'encarregada del Registre Civil és desfavorable, s'ha de procedir al tancament de l'acta o l'expedient, i els interessats hi poden recórrer davant la Direcció General de Seguretat Jurídica i Fe Pública, amb submissió al règim de recursos que preveu aquesta Llei.

8. Resolt favorablement l'expedient pel lletrat o per la lletrada de l'Administració de justícia, el matrimoni es pot celebrar davant el mateix o un altre lletrat o lletrada de l'Administració de justícia, alcalde o regidor en qui aquest delegui, a elecció dels contraents. Si l'ha tramitat l'encarregat o l'encarregada del

Registre Civil, el matrimoni s'ha de celebrar davant l'alcalde o regidor en qui aquest delegui, que designin els contraents. Finalment, si és el notari qui ha estès l'acta matrimonial, els contraents poden atorgar el consentiment, a elecció seva, davant el mateix notari o un altre de diferent del que hagi tramitat l'acta prèvia, l'alcalde o el regidor en qui aquest delegui. La prestació del consentiment s'ha de fer en la forma que preveu el Codi civil.

El matrimoni celebrat davant l'alcalde o el regidor en qui aquest delegui o davant el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia s'ha de fer constar en una acta; el que se celebri davant un notari o una notària ha de constar en una escriptura pública. En tots dos casos l'han de signar, a més d'aquell davant el qual se celebra, els contraents i dos testimonis.

Estesa l'acta o autoritzada l'escriptura pública, s'ha de lliurar a cadascun dels contraents una còpia acreditativa de la celebració del matrimoni i l'autoritzador ha de remetre, el mateix dia i per mitjans telemàtics, testimoni o còpia autoritzada electrònica del document al Registre Civil per a la seva inscripció, prèvia qualificació de l'encarregat del Registre Civil.

9. La celebració del matrimoni fora d'Espanya correspon al funcionari consular o diplomàtic encarregat o encarregada del Registre Civil a l'estranger. Si un o els dos contraents resideixen a l'estranger, la tramitació de l'expedient previ pot correspondre al funcionari diplomàtic o consular encarregat o encarregada del Registre Civil competent en la demarcació consular on resideixin. El matrimoni així tramitat es pot celebrar davant el mateix funcionari o un altre de diferent, o davant l'alcalde o el regidor en qui aquest delegui, a elecció dels contraents.

10. Quan el matrimoni s'hagi celebrat sense que s'hagi tramitat el corresponent expedient o acta prèvia, si aquest és necessari, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia, el notari o la notària, o el funcionari o la funcionària encarregat del Registre Civil que l'hagi celebrat, abans d'efectuar les actuacions que siguin procedents per a la seva inscripció, ha de comprovar si concorren els requisits legals per a la seva validesa, mitjançant la tramitació de l'acta o l'expedient a què es refereix aquest article.

Si la celebració del matrimoni s'ha fet davant una autoritat o persona competent diferent de les que indica el paràgraf anterior, l'acta d'aquella s'ha de remetre a l'encarregat o l'encarregada del Registre Civil del lloc de celebració perquè procedeixi a la comprovació dels requisits de validesa, mitjançant l'expedient corresponent. Efectuada aquesta comprovació, l'encarregat o l'encarregada del Registre Civil ha de procedir a la seva inscripció.

11. Si els contraents han manifestat el seu propòsit de contreure matrimoni a l'estranger, d'acord amb la forma establerta per la llei del lloc de celebració o en forma religiosa, i s'exigeix la presentació d'un certificat de capacitat matrimonial, l'ha d'expedir el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia, el notari o la notària, l'encarregat o l'encarregada del Registre Civil o el personal funcionari consular o diplomàtic del lloc del domicili de qualsevol dels contraents, previ expedient instruït o acta que contingui el judici de l'autoritzador acreditatiu de la capacitat matrimonial dels contraents».

Dos. Es modifica l'apartat 2 de la disposició final segona, que queda redactat de la manera següent:

«2. Les referències que es trobin en qualsevol norma al jutge, la jutgessa, l'alcalde, l'alcaldeessa o el personal funcionari que siguin competents per autoritzar el matrimoni civil s'han d'entendre referides al notari o la notària, l'encarregat o l'encarregada del Registre Civil o el personal funcionari diplomàtic o consular encarregat del Registre Civil, per acreditar el compliment dels requisits de capacitat i la inexistència d'impediments o la seva dispensa, i a l'alcalde, l'alcaldeessa, el regidor o la regidora en qui aquest delegui, l'encarregat o l'encarregada del Registre Civil, el notari o la notària, o el personal funcionari

diplomàtic o consular encarregat del Registre Civil, per a la celebració davant ells del matrimoni en forma civil».

Disposició final dinovena. *Modificació de la Llei 4/2012, de 6 de juliol, de contractes d'aprofitament per torn de béns d'ús turístic, d'adquisició de productes de vacances de llarga durada, de revenda i d'intercanvi i normes tributàries.*

La Llei 4/2012, de 6 de juliol, de contractes d'aprofitament per torn de béns d'ús turístic, d'adquisició de productes de vacances de llarga durada, de revenda i d'intercanvi i normes tributàries, queda modificada en els termes següents:

U. Es modifica l'apartat 6 de l'article 23, que queda redactat en els termes següents:

«6. Els drets d'aprofitament per torn de béns immobles d'ús turístic que es constitueixin amb caràcter merament obligacional queden subjectes al que disposa aquest títol, amb les especificitats pròpies de la seva naturalesa jurídica. Poden tenir per objecte la utilització d'un allotjament encara no determinat però sempre que sigui determinable quant a les característiques i els períodes d'utilització a través de procediments de reserva o d'altres d'indicats clarament en el contracte. En aquest cas, no es poden denominar multipropietat ni dret real ni de qualsevol altra manera que indueixi l'adquirent a entendre que està adquirint la propietat o un dret real sobre l'immoble, i s'ha d'expressar que s'ha contractat una modalitat d'abast merament obligacional».

Dos. Es modifica l'ordinal 3r de l'apartat 1 de l'article 30, que queda redactat en els termes següents:

«3r Identificació del bé immoble o dels béns immobles mitjançant la seva referència cadastral, la descripció precisa de l'edifici o dels edificis, de la seva situació i de l'allotjament determinat o determinable sobre el qual recau el dret, amb referència expressa a les seves dades registrals i al torn que és objecte del contracte mitjançant la indicació dels dies i de les hores en què s'inicia i s'acaba o bé mitjançant el procediment de reserva o altres criteris per a la determinació d'aquest en cada moment de gaudi».

Tres. S'hi afegeix una disposició addicional primera, amb el contingut següent:

«Disposició addicional primera. *Contractes pels quals es transmetin o es comercialitzin drets regits d'acord amb règims jurídics preexistents tant a la Llei 42/1998, de 15 de desembre, sobre drets d'aprofitament per torn de béns immobles d'ús turístic i normes tributàries, com a la present Llei.*

Els contractes a través dels quals es transmetin o es comercialitzin drets regits d'acord amb règims jurídics preexistents respecte dels quals s'hagi atorgat i inscrit una escriptura d'adaptació es regeixen de conformitat amb els termes que resultin del règim inscrit o publicat en el Registre de la Propietat o del seu títol constitutiu.

Els contractes esmentats poden estar referits a allotjaments o a períodes de temps determinats o determinables i s'entenen vàlids sigui quina sigui la durada declarada de conformitat amb la inscripció o la publicació del règim esmentat en el Registre de la Propietat o de conformitat amb el seu títol constitutiu. En particular, en els contractes a través dels quals es transmetin o es comercialitzin drets regits d'acord amb règims jurídics preexistents a la Llei 42/1998, de 15 de desembre, sobre drets d'aprofitament per torn de béns immobles d'ús turístic i normes tributàries, la durada pot ser indefinida o per un termini cert superior a cinquanta anys».

Quatre. S'hi afegeix una disposició addicional segona, amb el contingut següent:

«Disposició addicional segona. *Termini per a l'exercici d'accions d'invalidesa dels contractes subscrits des del 5 de gener de 1999 mitjançant els quals s'hagin transmès o comercialitzat drets regits d'acord amb règims jurídics preexistents a la Llei 42/1998, de 15 de desembre, sobre drets d'aprofitament per torn de béns immobles d'ús turístic i normes tributàries, i dels contractes mitjançant els quals s'hagin transmès o comercialitzat drets subjectes a aquesta, quan les accions esmentades estiguin fundades en el caràcter determinable o flotant dels drets adquirits.*

1. El termini de prescripció per a l'exercici de qualssevol accions dirigides a la declaració d'invalidesa dels contractes subscrits des del 5 de gener de 1999 mitjançant els quals s'hagin transmès o comercialitzat drets regits d'acord amb règims jurídics preexistents a la Llei 42/1998, de 15 de desembre, quan les accions esmentades estiguin fundades en la contravenció de normes imperatives que conté la norma esmentada, és de cinc anys a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta disposició.

2. El termini de prescripció a què es refereix l'apartat anterior també és aplicable a l'exercici de qualssevol accions que es dirigeixin a la declaració d'invalidesa dels contractes mitjançant els quals s'hagin transmès o comercialitzat drets subjectes a la Llei 42/1998, de 15 de desembre, quan les accions esmentades estiguin fundades en el caràcter determinable o flotant dels drets adquirits.

3. La declaració d'invalidesa comporta la devolució a l'adquirent o cessionari del preu de compra satisfet, així com la indemnització dels danys i perjudicis soferts, en la mesura que aquestes quantitats excedeixin el cost associat a qualsevol ús que hagi efectuat dels drets i de les prestacions de les quals hagi pogut gaudir en virtut del contracte, calculat atenent el valor de mercat en què s'estimi l'ús esmentat.

4. Transcorregut el termini d'exercici de les accions, s'entenen convalidats els contractes a què es refereix la present disposició, i es regeixen pels termes que resultin del règim inscrit o publicat en el Registre de la Propietat o del títol constitutiu.»

Disposició final vintena. *Modificació de la Llei 5/2012, de 6 de juliol, de mediació en afers civils i mercantils.*

La Llei 5/2012, de 6 de juliol, de mediació en afers civils i mercantils, queda modificada de la manera següent:

U. Es modifica l'article 1, que queda redactat de la manera següent:

«Article 1. *Concepte.*

S'entén per mediació el mitjà adequat de solució de controvèrsies en què dues o més parts intenten voluntàriament, a través d'un procediment estructurat, assolir per si mateixes un acord amb la intervenció d'un mediador.»

Dos. Es modifica l'article 4, que queda redactat de la manera següent:

«Article 4. *Efectes de la mediació sobre els terminis de prescripció i caducitat.*

La sol·licitud d'inici de la mediació de conformitat amb l'article 16 interromp la prescripció o suspèn la caducitat d'accions des de la data en què consti la recepció de la sol·licitud esmentada pel mediador o el dipòsit davant la institució de mediació si s'escau, i es reinicia o es reprèn respectivament el còmput dels terminis en cas que en el termini de quinze dies naturals des de la data de la recepció de la sol·licitud pel mediador o per la institució mediadora aquests no

hagin intentat la comunicació amb l'altra part, així com en cas que en el termini de quinze dies naturals des de la recepció de la proposta per la part requerida, o des de la data d'intent de la comunicació si la recepció esmentada no es produeix, no es mantingui la primera reunió dirigida a assolir un acord o no s'obtingui resposta per escrit.

En cas que s'obri la mediació, la interrupció o la suspensió es prolonga fins a la data de la signatura de l'acord de mediació o, si no n'hi ha, la signatura de l'acta final, o quan es produeixi la terminació de la mediació per alguna de les causes que preveu aquesta Llei».

Tres. Es modifiquen la rúbrica i l'apartat 1 de l'article 6, que queda redactat de la manera següent:

«Article 6. *Requisit de procedibilitat i lliure disposició.*

1. La mediació és un dels mitjans adequats de solució de controvèrsies als quals les parts poden acudir per intentar trobar una solució extrajudicial a la controvèrsia i complir el requisit de procedibilitat que preveu l'article 403.2 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil.

A efectes processals, s'entén complert aquest requisit amb la celebració, almenys, d'una sessió inicial davant el mediador, sempre que hi quedi constància de l'objecte de la controvèrsia i dels altres requisits que estableix l'article 17. A la sessió esmentada hi han d'assistir les parts, personalment si es tracta de persones físiques, i el representant legal o la persona amb facultat per transigir, si es tracta de persones jurídiques.»

Quatre. Es modifica l'article 9, que queda redactat de la manera següent:

«Article 9. *Confidencialitat.*

1. El procediment de mediació i la documentació utilitzada en el procediment és confidencial, tret de la informació relativa a si les parts van acudir o no a mediació i a l'objecte de la controvèrsia. L'obligació de confidencialitat s'estén al mediador, que queda protegit pel secret professional, a les institucions de mediació i a les parts intervinents de manera que no poden revelar la informació que hagin pogut obtenir derivada del procediment.

2. La confidencialitat de la mediació i del seu contingut impedeix que els mediadors o les persones que participin en el procediment de mediació estiguin obligats, en l'àmbit d'un procediment judicial o d'un arbitratge, a declarar sobre la informació i documentació derivada del dit procediment de mediació o a aportar documentació relacionada amb aquest, excepte:

a) Quan totes les parts de manera expressa i per escrit s'hagin dispensat recíprocament o el mediador del deure de confidencialitat.

b) Quan s'estigui tramitant la impugnació de la taxació de costes i la seva sol·licitud d'exoneració o moderació segons el que preveu l'article 245 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, a aquests únics efectes i sense que es pugui utilitzar per a d'altres de diferents ni en processos posteriors.

c) Quan, mitjançant una resolució judicial motivada, sigui sol·licitada pels jutges de l'ordre jurisdiccional penal.

d) Quan sigui necessari per raons imperioses d'ordre públic, en particular quan ho requereixi així la protecció de l'interès superior del menor o la prevenció de danys a la integritat física o psicològica d'una persona.

Excepte en les excepcions esmentades, si alguna de les parts pretén l'aportació de la informació confidencial com a prova en un procés judicial o un

arbitratge, no s'admet per aplicació del que disposa l'article 183.3 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil.

3. La infracció del deure de confidencialitat genera responsabilitat en els termes que preveu l'ordenament jurídic.»

Cinc. S'afegeix un nou apartat 4 a l'article 11, que queda redactat de la manera següent:

«4. Per actuar com a mediador en els supòsits que exigeix l'article 16.1, és necessària la inscripció en el Registre de mediadors i institucions de mediació dependent del Ministeri de Justícia o, si s'escau, en els registres de mediadors habilitats per les comunitats autònomes.»

Sis. Es modifica l'apartat 1 de l'article 13, que queda redactat de la manera següent:

«1. El mediador ha de facilitar la comunicació entre les parts i vetllar perquè disposin de la informació i l'assessorament suficients.

L'assistència dels advocats de les parts a cadascuna de les sessions de mediació, si n'hi ha diverses, s'ha de consensuar amb les parts i el mediador, i la seva inassistència a alguna d'aquestes no invalida el procediment de mediació quan s'hagi acordat així.»

Set. Es modifica l'article 16, que queda amb la redacció següent:

«Article 16. *Sol·licitud d'inici.*

1. El procediment de mediació es pot iniciar:

a) De comú acord entre les parts. En aquest cas, la sol·licitud ha d'incloure la designació del mediador o la institució de mediació en què han de portar a terme la mediació, així com l'acord sobre el lloc on han de tenir lloc les sessions i la llengua o llengües de les actuacions.

b) Per una de les parts en compliment d'un pacte de submissió a mediació existent entre aquelles.

c) Per una de les parts abans de l'exercici d'accions judicials i en compliment del requisit de procedibilitat que preveu l'article 403.2 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil.

d) Per derivació judicial o del lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia, prèvia conformitat de les parts en els termes que preveuen les lleis processals.

2. La sol·licitud s'ha de formular davant les institucions de mediació o davant el mediador proposat per una de les parts a les altres o ja designat per elles.

3. Quan de manera voluntària s'iniciï una mediació mentre està en curs un procés judicial, les parts, de comú acord, en poden sol·licitar la suspensió de conformitat amb el que disposa la legislació processal.

En els casos en què es derivi a mediació pel jutge, la jutgessa o el tribunal o pel lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia durant el curs del procés, les parts han de designar un mediador o una institució de mediació acreditats degudament davant els registres de mediadors del Ministeri de Justícia o de les comunitats autònomes. Si no arriben a un acord en la designació en el termini comú de cinc dies, s'ha de nomenar el que correspongui per torn de la llista de mediadors de cada especialitat que hi hagi en el servei de mitjans adequats de solució de controvèrsies o davant els mateixos tribunals.

En tots els casos, la no acceptació pel mediador designat en primer lloc, llevat que sigui justificada, s'entén com a renúncia automàtica a la designació efectuada, sense perjudici de les responsabilitats disciplinàries en què pugui incórrer per raó de la negativa esmentada.»

Vuit. Es modifica l'article 17, que queda redactat de la manera següent:

«Article 17. *Sessió inicial.*

1. Rebuda la sol·licitud i llevat que hi hagi un pacte en contra de les parts, el mediador o la institució de mediació ha de citar les parts per a la celebració de la sessió inicial. En cas d'inassistència injustificada de qualsevol de les parts a la sessió esmentada, s'entén que refusen la mediació sol·licitada i es té per complert el requisit de procedibilitat. La informació de quina part o parts no van assistir a la sessió no és confidencial.

En aquesta sessió el mediador ha d'informar les parts de les possibles causes que puguin afectar la seva imparcialitat, de la seva professió, formació i experiència, així com de les característiques de la mediació, el cost, l'organització del procediment i les conseqüències jurídiques de l'acord que es pugui assolir, i del termini per signar l'acta de la sessió constitutiva.

Les parts han de manifestar durant la sessió l'objecte de la controvèrsia perquè l'intent de mediació es pugui entendre suficient per considerar complert el requisit de procedibilitat previ a la interposició de la demanda.

2. El mediador ha d'expedir, a petició de qualsevol de les parts, un document en què ha de fer constar:

- a) La identitat del mediador, la seva qualificació, el col·legi professional o la institució a què pertany.
- b) La identitat de les parts.
- c) L'objecte de la controvèrsia.
- d) La data de la sessió.
- e) La declaració solemne del fet que les dues parts han intervingut de bona fe en el procés, perquè tingui efectes davant l'autoritat judicial corresponent.
- f) Si s'escau, la inassistència de qualsevol de les parts.

La certificació pel mediador de l'assistència de les parts a aquesta sessió inicial, o l'inici del procés de mediació de bona fe, encara que posteriorment s'abandoni pel desistiment de qualsevol de les parts, satisfà el requisit de procedibilitat de l'intent negociador previ a la interposició de la demanda.»

Nou. Es modifica l'article 19, que queda redactat de la manera següent:

«Article 19. *Sessió constitutiva.*

1. El procediment de mediació comença mitjançant una sessió constitutiva en què les parts han d'expressar el seu desig de desenvolupar la mediació i han de deixar constància dels aspectes següents:

- a) El programa d'actuacions i la durada màxima prevista per al desenvolupament del procediment, sense perjudici de la seva possible modificació.
- b) La informació del cost de la mediació o les bases per determinar-lo, amb indicació separada dels honoraris de la persona mediatadora i d'altres possibles despeses.
- c) La declaració d'acceptació voluntària per les parts de la mediació i del fet que assumeixen les obligacions que se'n deriven.
- d) El lloc de celebració i la llengua del procediment.

2. De la sessió constitutiva, se n'ha d'estendre una acta en què constin aquests aspectes, que ha de ser signada tant per les parts com per la persona o persones mediatadores. Altrament, l'acta ha de declarar que la mediació s'ha intentat sense efecte.»

Deu. Es modifica l'article 20, que queda redactat de la manera següent:

«Article 20. *Durada del procediment.*

1. La durada del procediment de mediació ha de ser la més breu possible i les seves actuacions s'han de concentrar en el mínim nombre de sessions.

2. En els casos en què s'opti per l'intent de mediació com a requisit de procedibilitat, la durada de la mediació no pot excedir els tres mesos des de la recepció de la sol·licitud pel mediador».

Onze. Es modifiquen el segon paràgraf de l'apartat 1 i l'apartat 4 de l'article 25, que queden redactats de la manera següent:

«L'acord de mediació l'ha de presentar qualsevol de les parts davant un notari acompanyat de còpia de les actes de la sessió constitutiva i final del procediment, sense que sigui necessària la presència del mediador.»

«4. Quan l'acord s'hagi assolit en una mediació desenvolupada després d'iniciar un procés judicial, les parts en poden sol·licitar l'homologació al tribunal d'acord amb el que disposa la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil».

Dotze. Es modifica l'apartat 2 de la disposició final vuitena, que queda redactat de la manera següent:

«2. Les administracions públiques competents han de determinar la durada i el contingut mínim del curs o cursos que amb caràcter previ han de fer els mediadors per adquirir la formació necessària per al desenvolupament de la mediació, així com la formació contínua que han de rebre. La formació esmentada ha d'incloure, entre altres matèries, sengles mòduls d'igualtat, d'atenció a les persones amb discapacitat, de detecció de violència de gènere que tingui en compte la perspectiva de discapacitat, de perspectiva de gènere i d'infància i de diversitat sexual, de gènere i familiar per a tots els mediadors que vulguin actuar en l'àmbit del dret de família.

També ha d'incloure formació en necessitats específiques de les persones amb una edat de seixanta-cinc anys o més que en garanteixi la participació en el procediment de mediació en condicions d'igualtat.

El Govern pot desplegar reglamentàriament l'abast de l'obligació d'assegurament de la responsabilitat civil dels mediadors.»

Disposició final vint-i-unena. *Modificació de la Llei 14/2013, de 27 de setembre, de suport als emprenedors i la seva internacionalització.*

La Llei 14/2013, de 27 de setembre, de suport als emprenedors i la seva internacionalització, queda modificada de la manera següent:

U. Es deixen sense contingut els articles 63, 64, 65, 66 i 67.

Dos. S'hi introdueix una nova disposició transitòria primera, amb la redacció següent:

«Disposició transitòria primera. *Sol·licituds presentades amb anterioritat a l'entrada en vigor de la Llei orgànica de mesures en matèria d'eficiència del servei públic de justícia.*

Els inversors o familiars d'inversors que, amb anterioritat a la data d'entrada en vigor d'aquesta disposició transitòria, hagin presentat la sol·licitud corresponent poden rebre el visat o l'autorització corresponent de conformitat amb la normativa vigent en la data de presentació de la sol·licitud.»

Tres. S'hi introdueix una nova disposició transitòria segona, amb la redacció següent:

«Disposició transitòria segona. *Renovacions de visats i d'autoritzacions per a inversors per l'adquisició de béns immobles.*

Els visats i les autoritzacions per a inversors que tinguin validesa en la data de l'entrada en vigor d'aquesta disposició transitòria conserven la validesa esmentada durant el temps per al qual s'hagin expedit.

En cas que es presentin sol·licituds de renovació, s'han de tramitar i resoldre de conformitat amb la normativa vigent en la data de concessió de l'autorització inicial.»

Disposició final vint-i-dosena. *Modificació de la Llei 4/2014, d'1 d'abril, bàsica de les cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació.*

Es modifica la Llei 4/2014, d'1 d'abril, bàsica de les cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació, en els termes següents:

U. Es modifica el paràgraf segon de l'apartat 3 de l'article 5, que queda redactat de la manera següent:

«També poden exercir activitats de mediació, conciliació i altres mitjans adequats de solució de controvèrsies, així com d'arbitratge mercantil, nacional i internacional, de conformitat amb el que estableix la legislació vigent.»

Dos. Es modifica la lletra i) de l'apartat 1 de l'article 21, que queda redactada de la manera següent:

«i) Exercir funcions de mediació, conciliació i altres mitjans adequats de solució de controvèrsies, i arbitratge mercantil, nacional i internacional, de conformitat amb el que estableix la legislació vigent.»

Disposició final vint-i-tresena. *Modificació de la Llei 23/2014, de 20 de novembre, de reconeixement mutu de resolucions penals a la Unió Europea.*

La Llei 23/2014, de 20 de novembre, de reconeixement mutu de resolucions penals a la Unió Europea, es modifica de la manera següent:

U. Es modifica l'article 32, que queda redactat de la manera següent:

«Article 32. *Motius generals per a la denegació del reconeixement o l'execució de les mesures sol·licitades.*

1. Les autoritats judicials espanyoles no han de reconèixer ni executar les ordres o resolucions transmeses en els supòsits regulats per a cada instrument de reconeixement mutu i, amb caràcter general, en els casos següents:

a) Quan s'hagi dictat a Espanya o en un altre Estat diferent al d'emissió una resolució ferma, condemnatòria o absolutòria, contra la mateixa persona i respecte dels mateixos fets, i la seva execució vulneri el principi "non bis in ídem" en els termes previstos a les lleis i els convenis i tractats internacionals en què Espanya sigui part i encara que el condemnat hagi estat indultat posteriorment, sempre que, en cas de condemna, la sanció s'hagi executat o estigui en aquells moments en curs d'execució o ja no es pugui executar en virtut del dret de l'Estat de condemna.

b) Quan el formulari o el certificat que ha d'acompanyar la sol·licitud d'adopció de les mesures estigui incomplet o sigui manifestament incorrecte o no

respongui a la mesura, o quan manqui el certificat, sense perjudici del que disposa l'article 19.

c) Quan hi hagi una immunitat o un privilegi processal que impedeixi l'execució de la resolució, o normes sobre la determinació i la limitació de la responsabilitat penal en relació amb la llibertat de premsa i la llibertat d'expressió en altres mitjans de comunicació que n'impossibilitin a l'autoritat competent espanyola l'execució.

d) Quan es tracti de l'execució de les resolucions d'embargament i decomís, en situacions excepcionals, quan hi hagi motius fundats per creure, sobre la base de proves concretes i objectives, que l'execució implicaria, en les circumstàncies particulars del cas, la violació manifesta d'un dret fonamental aplicable que recull la Carta, en particular el dret a la tutela judicial efectiva, a un judici just i a la defensa.

2. L'autoritat judicial espanyola també pot denegar el reconeixement i l'execució d'una resolució quan aquesta s'hagi imposat per una infracció diferent de les regulades a l'apartat 1 de l'article 20 que no estigui tipificada en el dret espanyol, o a l'apartat 2 del mateix article quan tampoc no estigui tipificada a Espanya i es tracti d'una resolució per la qual s'imposen sancions pecuniàries.

3. L'autoritat judicial espanyola pot denegar el reconeixement i l'execució d'una ordre o una resolució:

a) Quan es refereixi a fets que el dret espanyol consideri comesos en la seva totalitat o en una part important o fonamental en el territori espanyol. En aquest supòsit, s'ha de deduir testimoni i s'ha de remetre a l'òrgan judicial competent per al coneixement de l'assumpte.

b) Quan l'ordre o la resolució es refereixi a fets per a l'enjudiciament dels quals siguin competents les autoritats espanyoles i, si ha dictat la condemna un òrgan jurisdiccional espanyol, el delictes o la sanció imposada hagi prescrit de conformitat amb el dret espanyol.

4. Les decisions de denegació del reconeixement o l'execució de les mesures s'han d'adoptar sense dilació i de manera motivada i s'han de notificar immediatament a les autoritats judicials d'emissió i al Ministeri Fiscal.

5. Els motius de no reconeixement o no execució que enumeren la lletra b) de l'apartat 1 i l'apartat 3 a) d'aquest article no són aplicables en relació amb les mesures d'embargament preventiu o d'assegurament de proves.»

Dos. Es modifica l'article 33, que queda redactat de la manera següent:

«Article 33. *Resolucions dictades en absència de l'imputat.*

1. L'autoritat judicial espanyola pot denegar l'execució de l'ordre o la resolució que se li hagi transmès quan l'imputat no hagi comparegut en el judici del qual derivi la resolució, llevat que hi consti, d'acord amb els altres requisits que preveu la legislació processal de l'Estat d'emissió, alguna de les circumstàncies següents:

a) Que, amb l'antelació suficient, l'imputat va ser citat en persona i informat de la data i del lloc previstos per al judici del qual es deriva aquesta resolució, o va rebre la informació oficial esmentada per altres mitjans que deixin constància del seu coneixement efectiu i que, a més, va ser informat que es podria dictar una resolució en cas d'incompareixença.

b) Que, tenint coneixement de la data i el lloc previstos per al judici, l'imputat va designar advocat per a la seva defensa en el judici i va ser efectivament defensat per aquest en el judici celebrat.

c) Que, després que se li hagués notificat la resolució i se l'hagués informat expressament del seu dret a un nou judici o a interposar un recurs amb la possibilitat que, en aquest nou procés, en el qual tindria dret a comparèixer, es dictés una resolució contrària a la inicial, l'imputat va declarar expressament que no impugnava la resolució, o no va sol·licitar l'obertura d'un nou judici ni hi va interposar cap recurs dins del termini previst per a això.

2. Aquest precepte no és aplicable a les resolucions que sol·licitin la realització d'un embargament preventiu de béns o un assegurament de proves, a l'ordre europea d'investigació ni a les resolucions per les quals s'imposen mesures alternatives a la presó provisional.»

Tres. Es modifica l'article 48, que queda redactat de la manera següent:

«Article 48. Denegació de l'execució d'una ordre europea de detenció i lliurament.

1. L'autoritat judicial d'execució espanyola ha de denegar l'execució de l'ordre europea de detenció i lliurament, a més dels supòsits preceptius que preveu l'article 32 i els potestatsius que preveu l'article 33, en els casos següents:

a) Quan la persona reclamada hagi estat indultada a Espanya de la pena imposada pels mateixos fets en què es funda l'ordre europea de detenció i lliurament i aquest fos perseguible per la jurisdicció espanyola.

b) Quan sobre la persona que sigui objecte de l'ordre europea de detenció i lliurament hagi recaigut en un altre Estat membre de la Unió Europea una resolució definitiva pels mateixos fets sempre que, en cas de condemna, la sanció s'hagi executat o estigui en aquells moments en curs d'execució o ja no es pugui executar en virtut del dret de l'Estat membre de condemna.

c) Quan la persona que sigui objecte de l'ordre europea de detenció i lliurament encara no pugui ser, per raó de la seva edat, considerada responsable penalment dels fets en què es basi l'ordre esmentada, d'acord amb el dret espanyol.

2. L'autoritat judicial d'execució espanyola pot denegar l'execució de l'ordre europea de detenció i lliurament en els casos següents:

a) Quan la persona que sigui objecte de l'ordre europea de detenció i lliurament estigui sotmesa a un procediment penal a Espanya pel mateix fet que hagi motivat l'ordre europea de detenció i lliurament.

b) Quan l'ordre europea de detenció i lliurament s'hagi dictat a l'efecte d'execució d'una pena o una mesura de seguretat privativa de llibertat, i la persona reclamada sigui de nacionalitat espanyola, amb residència o que habiti a Espanya, llevat que consenti a complir-la a l'Estat d'emissió. Si passa altrament, ha de complir la pena a Espanya.

c) Quan l'ordre europea de detenció i lliurament es refereixi a fets que s'hagin comès fora de l'Estat emissor i el dret espanyol no permeti la persecució de les infraccions esmentades quan s'hagin comès fora del seu territori.

d) Quan la persona objecte de l'ordre europea de detenció i lliurament hagi estat jutjada definitivament pels mateixos fets en un tercer Estat no membre de la Unió Europea, sempre que, en cas de condemna, la sanció s'hagi executat o estigui en aquells moments en curs d'execució o ja no es pugui executar en virtut del dret de l'Estat de condemna.

e) Quan s'hagi acordat a Espanya no incoar una acció penal per la infracció que sigui objecte de l'ordre europea de detenció i lliurament o bé concloure-la, en virtut d'algun dels supòsits que preveu la Llei d'enjudiciament criminal, o quan

sobre la persona buscada pesi en un Estat membre una altra resolució definitiva pels mateixos fets que obstaculitzi l'exercici posterior de diligències penals.»

Quatre. S'introdueixen dos nous apartats 5 i 6 a l'article 60, amb la redacció següent:

«5. El consentiment o l'autorització, de l'Estat d'execució, per al lliurament, a un altre Estat membre, als efectes de l'enjudiciament, la condemna o la detenció amb vista a l'execució d'una pena o d'una mesura de seguretat privativa de llibertat, per qualsevol infracció comesa abans del lliurament d'una persona i que sigui diferent de la que va motivar el lliurament esmentat a l'Estat emissor, pot no ser necessari en els casos següents:

a) Quan, havent tingut l'oportunitat de sortir del territori de l'Estat espanyol, la persona no ho hagi fet en un termini de quaranta-cinc dies des de la seva posada en llibertat definitiva, o hagi tornat al territori esmentat després d'haver-ne sortit.

b) Quan la persona hagi consentit a ser lliurada a un altre Estat membre diferent de l'Estat membre d'execució en virtut d'una ordre de detenció europea. El consentiment s'ha de donar davant l'autoritat judicial competent de l'Estat membre emissor, i se n'ha d'estendre una acta d'acord amb el dret intern d'aquest. El consentiment s'ha de donar en condicions que posin de manifest que la persona ho ha fet voluntàriament i amb plena consciència de les conseqüències que això causa. A aquest efecte, la persona buscada té dret a l'assistència d'un advocat.

c) Quan la persona no s'hagi acollit al principi d'especialitat, de conformitat amb el que disposen les lletres b) i c) de l'apartat 4 d'aquest article i els apartats 2, 3 i 4 de l'article 51.

d) Quan l'autoritat judicial d'execució que hagi lliurat la persona hi doni el consentiment d'acord amb l'apartat 6.

6. El consentiment o l'autorització, de l'Estat d'execució, per al lliurament als efectes de l'enjudiciament, la condemna o la detenció amb vista a l'execució d'una pena o d'una mesura de seguretat privativa de llibertat, per qualsevol infracció comesa abans del lliurament d'una persona i que sigui diferent de la que va motivar el lliurament esmentat a l'Estat emissor, a un altre Estat membre, s'ha d'obtenir mitjançant una sol·licitud d'autorització que l'autoritat judicial d'emissió espanyola ha de presentar a l'autoritat judicial d'execució, de conformitat amb el que disposa l'article 40, acompanyada de la informació que esmenta l'article 36, i una traducció de conformitat amb el que disposa l'apartat 3 de l'article 7.

En el supòsit que Espanya sigui l'Estat d'execució, l'Estat d'emissió ha de sol·licitar l'autorització a què es refereix l'apartat anterior.

Per resoldre sobre l'autorització, s'ha d'escoltar el Ministeri Fiscal pel termini de cinc dies. Fet això, s'ha de designar un advocat per a la defensa dels interessos del reclamat, si no en té cap, i se li ha de donar trasllat perquè pugui formular al·legacions en el termini de cinc dies. El jutge central d'instrucció ha de resoldre per mitjà d'una interlocutòria motivada en el termini de deu dies, sense que la tramitació de la sol·licitud rebuda pugui excedir el termini de trenta dies des de la seva recepció. S'ha de concedir l'autorització si es donen les condicions per executar una ordre europea de detenció i lliurament i no concorre cap de les causes previstes per denegar-ne l'execució.

En els supòsits que preveu aquesta Llei en què s'exigeixin garanties específiques, l'Estat emissor les ha d'assegurar.»

Disposició final vint-i-quatrena. *Modificació de la Llei 15/2015, de 2 de juliol, de la jurisdicció voluntària.*

L'apartat 1 de l'article 94 de la Llei 15/2015, de 2 de juliol, de la jurisdicció voluntària, queda modificat de la manera següent:

«1. És competent per conèixer d'aquests expedients, la tramitació dels quals s'ha d'ajustar a les normes comunes d'aquesta Llei, el jutjat de primera instància de l'últim domicili o, si no n'hi ha, de l'última residència del causant i, si l'ha tingut en un país estranger, el del lloc del seu últim domicili a Espanya o on estigui la major part dels seus béns, a elecció del sol·licitant.

Quan es cridi a l'herència un menor o una persona amb mesures judicials de suport de persones amb discapacitat, és competent per al seu coneixement el jutjat de primera instància del lloc en què aquests resideixin.»

Disposició final vint-i-cinquena. *Modificació de la Llei 23/2015, de 21 de juliol, ordenadora del Sistema d'Inspecció de Treball i Seguretat Social.*

S'inclou una nova disposició addicional onzena a la Llei 23/2015, de 21 de juliol, ordenadora del Sistema d'Inspecció de Treball i Seguretat Social, amb la redacció següent:

«Disposició addicional onzena. *Règim d'incompatibilitats.*

El personal funcionari que preveu l'article 3 d'aquesta Llei pot dur a terme activitats de conciliació, mediació i arbitratge en vagues i altres conflictes laborals aliens a la funció inspectora, en l'àmbit dels sistemes autònoms de solució de conflictes laborals constituïts mitjançant els acords interprofessionals o els convenis col·lectius a què es refereix l'article 83 de l'Estatut dels treballadors, d'acord amb les normes reguladores del funcionament d'aquests, així com funcions arbitrals que preveu l'article 76 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre, sempre que aquestes activitats no tinguin un caràcter permanent.

Les activitats esmentades queden exceptuades del règim d'incompatibilitats que preveu la Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'incompatibilitats al servei de les administracions públiques.»

Disposició final vint-i-sisena. *Modificació del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre.*

El text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre, queda modificat de la manera següent:

U. Es modifica l'article 50, que queda redactat de la manera següent:

«Article 50. *Extinció per voluntat del treballador.*

1. Són causes justes perquè el treballador pugui sol·licitar l'extinció del contracte:

a) Les modificacions substancials en les condicions de treball portades a terme sense respectar el que preveu l'article 41 i que redundin en menyscabament de la dignitat del treballador.

b) La falta de pagament o els retards continuats en l'abonament del salari pactat.

Sense perjudici d'altres supòsits que el jutge, la jutgessa o el tribunal puguin considerar causa justa a aquests efectes, s'entén que hi ha un retard quan se superi en quinze dies la data fixada per a l'abonament del salari, i concorre la causa quan es deguin al treballador o la treballadora, en el període d'un any, tres mensualitats completes de salari, encara que no siguin consecutives, o quan concorri un retard en el pagament del salari durant sis mesos, encara que no siguin consecutius.

c) Qualsevol altre incompliment greu de les seves obligacions per part de l'empresari, llevat dels supòsits de força major, així com la negativa d'aquest a reintegrar el treballador o la treballadora en les seves condicions de treball anteriors en els supòsits que preveuen els articles 40 i 41, si una sentència judicial els ha declarat injustificats.

2. En aquests casos, el treballador té dret a les indemnitzacions assenyalades per a l'acomiadament improcedent.»

Dos. Es modifica la lletra b) de l'apartat 4 de l'article 53, que queda redactada en els termes següents:

«b) El de les treballadores embarassades, des de la data d'inici de l'embaràs fins al començament del període de suspensió a què es refereix la lletra a); el de les persones treballadores que hagin sol·licitat un dels permisos a què es refereixen els apartats 3.b), 4, 5 i 6 de l'article 37, o n'estiguin gaudint, o hagin sol·licitat o estiguin gaudint les adaptacions de jornada que preveu l'article 34.8 o l'excedència que preveu l'article 46.3, i el de les persones treballadores víctimes de violència de gènere o de violència sexual, per l'exercici del seu dret a la tutela judicial efectiva o dels drets reconeguts en aquesta Llei per fer efectiva la seva protecció o el seu dret a l'assistència social integral.»

Tres. Es modifica la lletra b) de l'apartat 5 de l'article 55, que queda redactada en els termes següents:

«b) El de les treballadores embarassades, des de la data d'inici de l'embaràs fins al començament del període de suspensió a què es refereix la lletra a); el de les persones treballadores que hagin sol·licitat un dels permisos a què es refereixen els apartats 3.b), 4, 5 i 6 de l'article 37, o n'estiguin gaudint, o hagin sol·licitat o estiguin gaudint les adaptacions de jornada que preveu l'article 34.8 o l'excedència que preveu l'article 46.3, i el de les persones treballadores víctimes de violència de gènere o de violència sexual, per l'exercici del seu dret a la tutela judicial efectiva o dels drets reconeguts en aquesta Llei per fer efectiva la seva protecció o el seu dret a l'assistència social integral.»

Disposició final vint-i-setena. *Modificació de la Llei 7/2017, de 2 de novembre, per la qual s'incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 2013/11/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 21 de maig de 2013, relativa a la resolució alternativa de litigis en matèria de consum.*

Es modifiquen els apartats 3 i 4 de la disposició addicional segona de la Llei 7/2017, de 2 de novembre, per la qual s'incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 2013/11/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 21 de maig de 2013, relativa a la resolució alternativa de litigis en matèria de consum, que queden redactats de la manera següent:

«3. L'entitat acreditada ha de posar fi al procediment anterior mitjançant una decisió motivada. Transcorregut el termini que preveu l'article 20 d'aquesta Llei sense que s'hagi notificat la decisió, s'entén que la decisió és desestimadòria de la reclamació formulada pel passatger.

El passatger es pot retirar en qualsevol moment del procediment si no està satisfet amb el seu funcionament o tramitació, i l'entitat acreditada l'ha d'informar d'aquest aspecte a l'inici del procediment.

La decisió adoptada per l'entitat acreditada es pot impugnar per part de la companyia aèria quan consideri que no és conforme a dret. Atès que la decisió de l'entitat acreditada no és vinculant per al passatger, en tot cas s'entén sense perjudici de les accions civils que el passatger tingui davant de la companyia aèria.

La impugnació de la decisió, mitjançant la formulació de la corresponent demanda per la companyia, s'ha d'efectuar dins dels dos mesos següents a la seva notificació o, en cas que s'hagi sol·licitat una correcció o un aclariment, des de la notificació de la resposta a aquesta sol·licitud, o des de l'expiració del termini de deu dies des que aquesta es va efectuar sense que s'hagi notificat una resposta expressa. La demanda s'ha de tramitar per les vies del judici verbal.

El passatger i l'entitat acreditada poden no comparèixer en el procediment judicial, entenent-se que es remeten a la decisió de l'entitat acreditada. En aquest procediment mai no s'han d'imposar les costes al passatger.

4. Sense perjudici del dret de la companyia aèria a impugnar la decisió de l'entitat acreditada, transcorregut un mes des que s'hagi emès la decisió el passatger en pot sol·licitar l'execució davant el jutjat competent. A aquests efectes, la decisió, degudament certificada per l'entitat acreditada, té la consideració de títol executiu extrajudicial, de conformitat amb el que disposa el numeral 9è de l'apartat 2 de l'article 517 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil.

En tot cas, la companyia aèria ha de remetre a l'entitat acreditada un justificant del compliment de la decisió tan aviat com aquesta es produeixi, i hi ha d'indicar si ha impugnat la decisió davant el jutjat competent.»

Disposició final vint-i-vuitena. *Modificació del text refós de la Llei concursal, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2020, de 5 de maig.*

El text refós de la Llei concursal, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2020, de 5 de maig, queda modificat de la manera següent:

U. Es modifica la regla 2a de l'apartat 1 de l'article 86, que queda redactada de la manera següent:

«2a Regla de la limitació. La quantitat total màxima que l'administració concursal pot percebre per la seva intervenció en el concurs ha de ser la més baixa entre la quantitat d'un milió d'euros un milió cinc-cents mil euros i la que resulti de multiplicar la valoració de l'actiu del concursat per un quatre per cent.

El jutge, escoltades les parts, pot aprovar de manera motivada una remuneració que superi el límit anterior quan, a causa de la complexitat del concurs, ho justifiquin els costos assumits per l'administració concursal, sense que en cap cas pugui excedir el cinquanta per cent del límit esmentat.»

Dos. Es modifica l'apartat 5 de l'article 415, que queda redactat de la manera següent:

«5. Quan es presenti a inscripció en els registres de béns qualsevol títol relatiu a un acte d'alienació de béns i drets de la massa activa dut a terme per l'administració concursal durant la fase de liquidació, el registrador ha de comprovar en el Registre públic concursal si el jutge ha fixat o no regles especials de la liquidació, i no pot exigir a l'administració concursal que acrediti l'existència d'aquestes regles, si no consta cap referència a aquestes en la resolució judicial ni en el Registre públic concursal.»

Tres. Es modifiquen els apartats 4 i 5 de l'article 713, que queden redactats de la manera següent:

«4. La retribució de l'administrador concursal es determina de conformitat amb la disposició legal o reglamentària que ho reguli i té la consideració de crèdit contra la massa. Si ho ha sol·licitat el deutor, el cobrament es produeix després de la satisfacció de la totalitat dels crèdits públics qualificats contra la massa.

5. El jutge pot nomenar un administrador concursal, d'ofici o a instància d'un únic creditor, quan:

1r El deutor hagi proveït informació insuficient o inadequada.

2n El jutge hagi observat un comportament que generi dubtes raonables sobre la conveniència que el deutor efectui directament les operacions de liquidació.

3r Concorrin circumstàncies objectives que així ho aconsellin apreciades pel jutge en una resolució motivada i no s'hagi sol·licitat la seva designació de conformitat amb el que preveu l'apartat 1 d'aquest article. En aquest supòsit, la retribució de l'administrador concursal és a càrrec del deutor. La designació de l'administrador concursal i la seva retribució s'han d'efectuar de conformitat amb el que estableix el capítol II del títol II del llibre I d'aquesta Llei.»

Disposició final vint-i-novena. *Modificació del Reial decret llei 6/2023, de 19 de desembre, pel qual s'aproven mesures urgents per a l'execució del Pla de recuperació, transformació i resiliència en matèria de servei públic de justícia, funció pública, règim local i mecenatge.*

Es modifica el Reial decret llei 6/2023, de 19 de desembre, pel qual s'aproven mesures urgents per a l'execució del Pla de recuperació, transformació i resiliència en matèria de servei públic de justícia, funció pública, règim local i mecenatge, en els termes següents:

U. Es modifica l'apartat 3 de l'article 69, que queda redactat de la manera següent:

«3. El Registre de dades de contacte electrònic amb l'Administració de justícia ha de disposar un sistema específic per a la constància registral de les circumstàncies determinants de la incapacitat per exercir l'advocacia, la procuració o la professió de graduat social, així com del termini durant el qual siguin aplicables.

Els col·legis de l'advocacia, la procuració i els graduats socials estan obligats a comunicar aquestes circumstàncies a l'Administració de justícia per mitjans electrònics, en els termes que determini la normativa tècnica.

El sistema ha de ser, a més, interoperable amb els registres administratius de suport a l'Administració de justícia.»

Dos. Es modifica l'apartat 1 de l'article 72, que queda redactat de la manera següent:

«1. Els registres electrònics es regeixen, als efectes de còmput dels terminis imputables tant als presentadors com a les oficines judicials, per la data i l'hora oficial de la seu judicial electrònica d'accés, que ha de disposar de les mesures de seguretat necessàries per garantir-ne la integritat i en què han d'estar visibles. L'inici del còmput dels terminis que hagin de complir els òrgans judicials, les oficines judicials i les oficines fiscals està determinat per la data i l'hora de presentació en el mateix registre.»

Tres. Es modifica l'apartat 2 de l'article 93, que queda redactat de la manera següent:

«2. Aquesta política de seguretat de la informació és aplicable a tots els sistemes d'informació i comunicacions que presten serveis a l'Administració de justícia, de manera única; l'ha d'aprovar el Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica i s'ha de publicar en el Punt d'accés general de l'Administració de justícia i a les seues judicials electròniques.»

Quatre. Es modifica la disposició addicional sisena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional sisena. *Instruments de desplegament normatiu aprovats pel Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica.*

Les guies d'interoperabilitat i seguretat de les tecnologies de la informació i les comunicacions que s'aprovin en el si del Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica són obligatòries per a cadascuna de les institucions i administracions amb competències en matèria de justícia a través dels seus instruments normatius, de conformitat amb les seves competències.»

Disposició final trentena. *Estatut de la tercera persona neutral.*

A proposta del Ministeri de Justícia, el Govern ha de remetre a les Corts Generals, en el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, un projecte de Llei que reguli l'estatut de la tercera persona neutral intervinent en qualsevol dels mitjans adequats de solució de controvèrsies, incloent-hi un règim d'incompatibilitats i d'infraccions i sancions per al cas d'incompliment de les obligacions i dels deures establerts a l'estatut esmentat, sense perjudici de les competències de les comunitats autònomes en aquesta matèria.

L'estatut ha de regular l'obligació dels tercers neutrals que intervinguin en els mitjans adequats de solució de controvèrsies de remetre als òrgans competents la informació que s'estableixi sobre la seva activitat, als únics efectes d'elaboració d'una estadística d'aquest sector, i amb respecte a les normes sobre confidencialitat i protecció de dades.

Les administracions amb competències en matèria de justícia han d'acordar l'estructura i el contingut de la informació sobre l'activitat dels tercers neutrals, així com la periodicitat i la forma de remesa al Ministeri de Justícia per part dels òrgans autonòmics corresponents.

Fins que no s'aprovi l'estatut de la tercera persona neutral, s'han d'aplicar l'estatut personal del mediador que preveu la Llei 5/2012, de 6 de juliol, de mediació en afers civils i mercantils, i les lleis dictades per les comunitats autònomes en l'àmbit de les seves competències.

Disposició final trenta-unena. *Mitjans de solució de controvèrsies quan l'Administració hi sigui part.*

El Govern ha d'elaborar i presentar a les Corts Generals, en el termini de dos anys a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, un projecte de Llei que atengui, en l'àmbit administratiu, els mitjans de solució de controvèrsies quan una de les parts hi és l'Administració. Aquesta iniciativa ha de reconèixer les experiències en mediació que, en els conflictes en què una de les parts és l'Administració, s'han desenvolupat i s'estan desenvolupant en les administracions que tenen competències en matèria de justícia.

Disposició final trenta-dosena. *Estatut general dels procuradors dels tribunals d'Espanya.*

El Govern, en el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, ha de procedir a adaptar el Reial decret 1281/2002, de 5 de desembre, pel qual s'aprova l'Estatut general dels procuradors dels tribunals d'Espanya, a les previsions que recull la present norma.

Disposició final trenta-tresena. *Magistrats i magistrades suplents i jutgesses i jutges substituïts.*

1. Amb la finalitat de posar fi a la temporalitat, augmentar el nombre d'efectius i enfortir les carreres judicial i fiscal, el Govern ha de presentar a les Corts Generals, en el termini de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, un projecte de Llei orgànica per garantir el compliment dels estàndards europeus que fixa la Directiva 1999/70/CE del Consell, de 28 de juny de 1999, relativa a l'Acord marc de la CES, la

UNICE i el CEEP sobre el treball de durada determinada, de conformitat amb la interpretació feta per la jurisprudència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea.

2. Aquest projecte de Llei orgànica ha d'acomodar el règim retributiu i de seguretat social de magistrats i magistrades suplents i jutgesses i jutges substituïts als principis d'independència econòmica i protecció durant el servei actiu i la jubilació, de conformitat amb el que disposa l'article 402 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial.

Disposició final trenta-quatrena. *Establiment reglamentari de la data d'efectivitat de la modificació parcial de l'annex I de la Llei 38/1988, de 28 de desembre, de demarcació i de planta judicial.*

Dins de l'any següent al d'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'ha d'establir reglamentàriament la data d'efectivitat de la modificació parcial de l'annex I de la Llei 38/1988, de 28 de desembre, de demarcació i de planta judicial, a fi de determinar el coneixement pels òrgans judicials afectats per aquesta modificació dels assumptes assignats i que es trobin en tramitació fins a la seva conclusió, les relacions de llocs de treball del personal al servei de l'Administració de justícia, així com qualsevol altre aspecte necessari per a l'eficàcia correcta i plena de la modificació de la demarcació judicial acordada.

Disposició final trenta-cinquena. *Desplegament reglamentari.*

El Govern, en el termini de sis mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, ha d'aprovar les modificacions reglamentàries necessàries per a la implantació efectiva dels tribunals d'instància, de les oficines judicials i de les oficines de justícia als municipis, en particular les orientades a facilitar el desplegament del nou model organitzatiu i els processos d'acoblament de tot el personal.

Aquestes modificacions s'han de fer prèvia negociació col·lectiva, quan afectin les matèries que preveu l'article 37 del text refós de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre.

Disposició final trenta-sisena. *Títol competencial.*

El títol I d'aquesta Llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1. 5a i 6a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre Administració de justícia i legislació processal.

Els capítols I i II del títol II es dicten a l'empara de la competència exclusiva de l'Estat que emana dels preceptes següents de la Constitució espanyola: l'article 149.1.5a, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria d'Administració de justícia; l'article 149.1.6a, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de legislació mercantil i legislació processal, sense perjudici de les especialitats necessàries que en aquest ordre es derivin de les particularitats del dret substantiu de les comunitats autònomes; l'article 149.1.8a, que determina que l'Estat té la competència exclusiva en matèria de legislació civil, sense perjudici de la conservació, la modificació i el desenvolupament per les comunitats autònomes dels drets civils, forals o especials, allà on n'hi hagi, i l'article 149.1.14a en matèria d'hisenda general, respecte a la disposició final catorzena de la Llei.

Disposició final trenta-setena. *Rang normatiu.*

«Tenen caràcter de Llei ordinària:

a) Els apartats vuitanta-vuit, vuitanta-nou i cent set de l'article 1, que introdueixen, respectivament, un nou capítol IV i un nou capítol V en el títol I del llibre V, així com una nova secció 7a en el capítol II del títol V del llibre VIII, compost per l'article 620 bis, de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial.

b) Els articles 2 a 22 i 24, així com l'apartat dos de l'article 23, que modifica l'article 23.4 de la Llei orgànica 5/2000, de 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal dels menors.

c) Les disposicions addicionals segona, tercera, quarta, cinquena, sisena, setena i vuitena.

d) La disposició transitòria catorzena.

e) Les disposicions finals, a excepció de la sisena, la trenta-cinquena, la trenta-sisena, la trenta-setena i la trenta-vuitena, que tenen caràcter orgànic.»

Disposició final trenta-vuitena. *Entrada en vigor.*

1. Aquesta Llei entra en vigor al cap de tres mesos de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

2. El títol I; la disposició addicional primera; les disposicions transitòries primera a vuitena i la disposició final sisena d'aquesta Llei entren en vigor al cap de vint dies de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

3. L'atribució de competències en matèria de violència sexual als jutjats de violència sobre la dona, que preveu l'apartat vint-i-vuit de l'article 1, així com les modificacions de l'article 14 de la Llei d'enjudiciament criminal, de l'apartat u de l'article vint de la 50/1981, de 30 de desembre, per la qual es regula l'Estatut orgànic del Ministeri Fiscal, i de la lletra h) de l'article 2 de la Llei 1/1996, de 10 de gener, d'assistència jurídica gratuïta, entren en vigor al cap de nou mesos de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 2 de gener de 2025.

FELIPE R.

El president del Govern,
PEDRO SÁNCHEZ PÉREZ-CASTEJÓN